

دخليفه يامير

ټاکل، شرطونه، فرمانونه او په ضد يې پاڅونونه

ترتيب کوونکی: محمد بشير «مدني»

Ketabton.com

کال: ۱۳۲۵ هـ.ق

دخليفه يامير

ټاکل ، شرطونه ، فرمانونه او په ضد يې پاڅونونه

ترتيب کونکى : محمد بشير « مدني »

کال : ۱۴۴ هـ ق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مطالبو فهرست

- سريزه : 9
- دخليفه د تا کلووچوب او لازميدل : 16
- دامام شروط : 20
- ۱- بايد داصلي اوخالصو قريشو څخه وي: 22
- ۲- هغه څوک چي د مسلمانانو څخه ديو قاضي په توگه منل کيږي بايد مجتهد وي : 24
- ۳- بايدامام دتجربي او بڼه نظر خاوند وي: 25
- ۴- بايد امام دحدودوپه پلي کيدو : 25
- ۵- امام بايدآزادوي : 26
- ۶- امام بايد مسلمان وي دا شرط دي 26
- ۷- امام بايد نارينه وي : 26
- ۸- دامام دبدن اعضاء (غري) بايد سالم او صحيح وي 26
- ۹- امام بايد بالغ وي: 26
- ۱۰- امام بايد عاقل وي : 27
- ۱۱- امام بايد عادل وي: 27
- ۱- اجتهاد او دغړوچوروالی مخالفت څرگند کړی 27
- ۲- امام بايدبالغ وي : 28
- ۳- امام بايد نارينه وي : 28

- ۴:-امام باید مسلمان وي : 28.....
- ۵:-امام باید یوداسي عالم وړاندې کړي : 28.....
- ۱:-هغه عادل امام چې دخلکو په منځ کې په حقه فیصله کوي او عدل قایموي : 31.....
- ۲:-عادل امام به دقیامت په ورځ دنور او رڼا په منبر باندې : 31.....
- ۳:-دامام لپاره به ډیر لوی اجر وي : 33.....
- ۴- د عادل امام دعاء نه ردیږي: 33.....
- د مسلمان امام وظایف (دندي) : 35.....
- لومړي دنده :- 35.....
- د امام دوهمه دنده :- 42.....
- دامام دریم مسوولیت دنده :- 45.....
- دامام څلورمه دنده او مسولیت :- 49.....
- دامام پنځمه دنده او مسوولیت :- 50.....
- دامام شپږمه دنده او مسولیت :- 52.....
- دامام اوومه دنده او مسوولیت :- 53.....
- په دې مسأله کې دوه څیزونه مهم دي : 56.....
- نو دلته په جواب کې دوه اړخه دي 58.....
- صحيح حکم دادی چې: 64.....
- دمسلمان امیر په وړاندې دولس دندي او مسولیتونه : 65.....

- لومړي دنده :--دامير خبره اوريدل او دگناه څخه پرته يې اطاعت كول . 66.....
- عقل په دوه ډوله دی : 71.....
- لومړي :-- هغه عقل چې دليونتبوب ضد او عکس دی 71.....
- دوهم : هغه عقل چې دزره د فهم اودرک په معنا سره 72.....
- هدايت په دوه ډوله دی :--..... 73.....
- لومړي ډول : دښودني او دلالت هدايت دی : 73.....
- دوهم ډول :-- دقبول والي اومنلو هدايت : 74.....
- دلته يوه مهمه مسأله ده چې پخواني حديث اشاره ورته کړيده: 79.....
- په يوروايت کې راځي : 82.....
- داقول : خيارأئمتکم، پدې حديث کې : 85.....
- ۱- دامامانو سره دميني کولو هغوی ته ددعا کولو د مشروعيت دليل دی : 85.....
- دوهمه دنده :- دامام په بدی باندې صبرکول : 85.....
- لومړي :- دامير لخوا په گناه باندې امر کول 88.....
- مهمه فايده :- 98.....
- دولس دريمه دنده او مسؤوليت :- 99.....
- دامير او مشر سپکاوی : 101.....
- داد ټولو مسلمانانو او پاچايانو لپاره نصيحت دی او په هيڅ ډول غيبت حرام ندي 104.....
- دعورت دمتابعت څخه مطلب دادی چې : 107.....

- 110.....امير ته په پټه سره نصيحت کول غوره دي :
- 112.....دظالموپاچيانوپه وړاندې پاڅون :
- 114.....دظالموپاچيانوپه مقابل کې دپاڅون په اړه تفصيل :
- ۱- څرگند خبر داده چې د ظالمو اميرانو په ضد پاڅون کول د امام ابو حنيفه رحمت الله عليه
135..... مذهب دی .
- 136.....دوهم قول :
- 142.....دکافر ولسمشر په ضد پاڅون :
- 147.....شهيد سيد قطب رحمت الله عليه ويلي دي :
- 152.....امام ابن کثيررحمت الله عليه د الله جل جلاله ددې حکم پ اړه چې: أَفَحُكْمُ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ
- 161.....امام ابن القيم رحمت الله عليه د غه معنى پخپل کتاب قصيده نونيه کې راوړي وايي:.....
179
- 179.....لومړۍ: دوى ته په فئ او غنيمت کې هيڅ ونډه نشته
- 179.....دوهم: د باندېه چيانو گواهي به د بناري وگړو په برخه کې نه قبلېږي
- 196.....خاتمه
- 198.....اخځليکونو فهرست

سريزه :

الله جل جلاله ددغه کایناتودجوړښت لپاره یونظام اوکړنلاره جوړه کړې ده او په بندگانو باندې لازم دي چې دهغه په رڼا کې حرکت وکړي اوهیڅکله ورته روا ندي چې دتا کلي لارې څخه کاږه شي له همدې امله الله جل جلاله ددين درسو لو لپاره پیغمبران رالېږلي دي ترڅو یې په بشپړه توګه خلکو ته ورسوي او په دوی باندې دالله جل جلاله لخوا پوره دلیل او حجت قایم شي او دخلکو لخوا په الله جل جلاله باندې کوم دلیل پاتې نشي .

ددي معنی په اړه دقران کریم او نبوي سنتو څخه زیات شمیر دلایل شته . چې لدې څخه دالله جل جلاله دامباک فرمان دی چې فرمایي : **رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا** «سورت النساء آیت ۱۶۵»^۱

ژباړه : (او لېږلي مو دي) رسولان چې زېری ورکونکي دي (مومنانوته په جنت) او ویروونکي دي (د کفارو په جحیم) له پاره ددې چې پاتې نشي خلکو ته پر الله جل جلاله باندې هیڅ حجت (دلیل ، عذر ، بها نه) وروسته له لېږلو درسو لا نو .^۲

او همدارنګه الله جل جلاله فرمایي دي : **وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ** سورت النحل آیت ۳۶^۳

ژباړه : او خامخا په تحقیق لېږلي (پورته کړي) و و موږ په هر پخواني امت کې یو رسول چې عبادت وکوي یواځې دالله جل جلاله اوځان ساتي له شریرانو (باطلو معبودانو) څخه . او داسې نور .

دالله جل جلاله درحمت څخه په خپلوخلکوباندې یوداهم دي چې خلکو ته پرله پسې پیغمبران رالېږل تردې چې دالله جل جلاله داوامرو سره سم ژوند تیرولوته راوبولي اوپه همدغه کارسره یې برابرکړي لکه چې الله جل جلاله فرمایلي دي : **.... وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ** .^۴

- سورت النساء آیت ۱۶۵ .^۱

- کابلی تفسیر پښتو .^۲

- سورت النحل ۳۶ آیت .^۳

ژباړه : او نه وه هيڅ امت مگر چې تير شوي په هغه کې کوم ويروونکی .

په يقيني ډول الله جل جلاله د هر امت لپاره پيغمبران رالېږلي چې هغوی ته به يې د يو الله جل جلاله دعبادت کولو او له هغه سره د شريک نه نيولو . او د الله جل جلاله داوامرودمنلو او نواهيو څخه يې دځان ژغو رلو په کلکه امر ورته کاوه .

بيشکه الله جل جلاله د پيغمبري دسلسلې ختم په حضرت محمد صلى الله عليه وسلم سره سرته رسولی او له دغه وروسته يې هيڅ پيغمبر ندی رااستولی . لکه چه فرمايې : (مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ)⁵

ژباړه : ندی محمد (صلى الله عليه وسلم) (حقيقي) پلار د هيڅ يو تن له سړيو ستاسې و ليکن رسول د الله جل جلاله دی (خلکو ته په شان د معنوي پلار) او مهر د (ټولو) انبياؤ دی (چې پس له ده څخه بل نبي نه راځي) . لکه چې حديث شريف کي راغلی دی : عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال : إِنَّ مَثَلِي وَمَثَلَ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي ، كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بَيْتًا فَأَحْسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ ، إِلَّا مَوْضِعَ لَبَنَةٍ مِنْ زَاوِيَةٍ ، فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِهِ ، وَيَعْجَبُونَ لَهُ ، وَيَقُولُونَ : هَلَّا وُضِعَتْ هَذِهِ اللَّبَنَةُ ؟ قَالَ : فَأَنَا اللَّبَنَةُ ، وَأَنَا خَاتِمُ النَّبِيِّينَ رواه الامام بخارى رحمت الله عليه وامام مسلم رحمت الله عليه واللفظ له ، والترمذی و احمد .⁶

ژباړه : څنگه چې محمد (صلى الله عليه وسلم) فرما يې دي :

بيشکه زما او زما څخه وړاندي دنورو پيغمبرانو مثال دهغه سړي په څير دی چې يوه ښکلې اوښايسته کو ته جوړه کړي مگر په يو کونج کي يې ديوې خښتې ځای پا ته شي نو خلک پر هغې طواف کوي اوددې کوټې ښا يست ته حيرا نېږي او وايي کا شکي دغه خښته هم ايښودل شوې وای محمد (صلى الله عليه وسلم) فرمايې : زه دغه خښته يم او زه د پيغمبرا نو وروستنی پيغمبر يم دا حديث شريف امام بخارى رحمت الله عليه . امام مسلم رحمت الله عليه ، امام ترمذی رحمت الله عليه او امام احمد رحمت الله عليه روايت کړي دی .

الله جل جلاله د محمد صلى الله عليه وسلم څخه وروسته بل پيغمبر ندی رالېږلی مگر لدغه څخه وروسته يې اميران ټاکلي او امر يې ورته کړی چې د الله جل جلاله د شريعت سره سم خلک رهبري کړي او په مستقيمه لارې روان کړي .

- سورت فاطر 24 آيت .⁴

- سورت احزاب 40 آيت .⁵

- امام بخارى رحمت الله عليه په 3535 نمبر او امام مسلم رحمت الله عليه په 2286 نمبر روايت کړی دی .⁶

-عن سلمة بن دينار المدني أبو حازم قَاعَدْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ خَمْسَ سِنِينَ فَسَمِعْتُهُ يُحَدِّثُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ، كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ، وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَسَتَكُونُ خُلَفَاءُ فَتَكْثُرُ، قَالُوا: فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: فُؤَا بَيْعَةِ الْأَوَّلِ، فَالْأَوَّلِ، وَأَعْطُوهُمْ حَقَّهُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ سَائِلُهُمْ عَمَّا اسْتَرْعَاهُمْ. متفق عليه، واحمد في مسنده و النسائي وابن ماجه في السنن .⁷

ژباړه : ابوحازم (رحمت الله عليه) وايي پنځه کاله د ابو هريره (رضي الله عنه) درس ته کيڼا ستم دهغه څخه مې واوړيدل چې نبي کريم (صلى الله عليه وسلم) څخه يې روايت کاوه اوويل يې چې د بني اسرائيلو قيادت او لارښوونه به پيغمبرانو کوله کله به چې يو پيغمبر وفات شو بل پيغمبر به دهغه ځای ناستی کيده په يقيني ډول زما څخه وروسته بل پيغمبر نشته ، بيا به خليفه گان وي، او ستا سو شمير به هم زياتيږي .

دوی وويل : موږ ته په څه شي امر کوې ؟ پيغمبر صلى الله عليه وسلم وفر ما يل : لومړی په بيعت وديږی او حق يې پرځای کړی ځکه چې الله جل جلاله ددوی د رغبت په برخه کې ترې پوښتنه کوي. دا حديث متفق عليه دی ، امام احمد رحمت الله عليه ، امام نسائي رحمت الله عليه او امام ابن ماجه رحمت الله عليه هم روايت کړی دی .

خلافت او امامت پخپل ځای کې لوی ارزښت او اهميت لري ځکه چې هغه پرښتو ته د الله جل جلاله په خطاب کې ذکر شوی دي اودايي د نبوت وارث گرځولی دی اودا دپيغمبر صلى الله عليه وسلم په تير شوي حديث کې له ورايه ښکاري چې فرمايلي يې دي : ، وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَسَتَكُونُ خُلَفَاءُ.⁸

ژباړه : زما څخه وروسته بل پيغمبر نشته خو خليفه گان به وي.» ځکه خليفه هغه څوک دی چې د خلکو کره وړه دالله جل جلاله د مبارک دين پر اساس تنظيموي او سموي يې ، همدغه خليفه دامت په منځ کي د پيغمبر ځای ناستی دی همدی دنيا په دين سره رهبري کوي او برابر وي يې .⁹

همدا خليفه دی چې د خلکو اخروي اودنيوي گټې دشرعي نقطې نظره د غوښتنې سره سم پر مخ بيايي او هم دوی دي چې دين ساتي او ددنيا لارښوونه پرې کوي¹⁰

خليفه هغه چاته ويل کيږي چې دبل څخه وروسته راځي حضرت آدم عليه السلام يې پرې ونوماوه لکه چې الله جل جلاله فرمايلي دي : وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً...¹¹

ژباړه : او (يادکړه اي محمده!) هغه وخت چې وويل پروردگار ستا پرښتو ته چې بيشکه زه گرځوونکی يم په ځمکه کښې ديو خليفه .

- امام امام بخاری رحمت الله عليه ، کتاب آحادیث الانبياء ، باب ما ذکر عن بنی اسرائیل برقم (3455) و امام مسلم رحمت الله عليه : کتاب الامارة ، باب الامر بالوفاء ببيعة الخلفاء الاول بالاول برقم (1842) .⁷

- مخکینی مصدر .⁸

- الاحکام السلطانية للامام ماوردی ص 5 .⁹

- مقدمه ابن خلدون ص 26 .¹⁰

- سوره بقره 30 آیت .¹¹

امام ابن کثیر رحمت الله عليه د امام ابن جریر رحمت الله عليه څخه نقل کوي چې فرمائي : د آيت تفسير داسې دی چې : زه په ځمکه کې دخپل لوري څخه خليفه لېږم. چې زما د مخلوق تر منځ به زما د حکم سره سم په عدل فيصله کوي اوداخليفه آدم عليه السلام وه او څوک چې دالله جل جلاله داطاعت او دهغه د مخلوق تر منځ په حق او عدل سره د فيصلې کولو لپاره ځای ناستی او قايم مقام وي ...

تردي چې امام ابن جریر رحمت الله عليه وويل له همدې سببه لوی پاچا ته خليفه وويل شو ځکه چې دی دهغه چا څخه چې مخکي وه دامر پراختلو سره وروسته راغي .¹²

د فقهاوو په وړندي د خليفه ، امير ، امام اعظم او امير المؤمنين په نومونو سره يادېږي ، دمسلمانانو په وړاندې لوی پاچا په ډيرو نومونو سره يادېږي ، چې ځنې يې دادي : امير المؤمنین، خوکله چې ابوبکر صديق رضی الله عنه وفات شو هغه د رسول الله صلى الله عليه وسلم دخليفه په نوم يادیده ، صحابه کرامو عمر رضی الله عنه ته د امير المؤمنین په ويلو سره سلا شول ، اوهمدارنگه امام اعظم او دمسلمانانو خليفه هم ورته ويل کېږي .

وبالله التوفيق

خليفة په لغت کي : هغه چا ته ويل کيږي چې دکوم کار د سرته رسولو په خاطر دبل کار فرما څخه وروسته راشي او يايي بل څوک خپل ځان ناستی ونوموي مگر دعلماوو په اصطلاح خليفة داسلامي هيواد د کارونو دپر مخ بيوونکي او دچارو په لاس کې نيوونکي ته ويل کيږي ځکه چې په اسلامي امت کې د نبي صلی الله عليه وسلم ځای ناستی او داسلامي احکامو پلي کوونکی دی .

امام جويني رحمت الله عليه دخلافت په پيژندگلوي (تعريف) کې ويلي : دا يو کامل رياست او عام قيادت دی چې ددين او دنيا په دواړو لوريو پورې تړاولري .د سيعي ساتل ، د رعيت پالل ، په توره او دليل سره ددعوت خپرول، د ظالمانو څخه دمظلومانو د حقوقو په لاس ته راوړلو کې کونښن کول ، د هغو خلکو څخه چې دچا حق نه ورکوي ترې اخستل او په بشپړه توگه يي خپلو مستحقينو ته سپارل .¹³

امام ماوردي رحمت الله عليه ويلي دي : امامت ددنيا سا تلو او دين د خپرولو په خاطر د نبوت څخه وروسته دهمدې موخې لپاره منع ته راغلي دي .¹⁴

شيخ الاسلام ابن تيميه رحمت الله عليه وايي : اصلي هدف دوليتونو څخه دخلکو ددين هغه اصلاح اوجورښت دی چې کله هم ترې پاتې شي نو ديو ښکاره اوڅرگند زيان او تاوان سره مخ کيږي اوهغه به گټه ورته ونه رسوي چې دوی په دنياکې پرې آسوده شوي وي اواصلاح دهغه څه چې يوازې په همغه باندې دين قائم کيږي ددوی دنيوی کارونو پورې اړه لري .¹⁵

امام ابن ازرق رحمت الله عليه ويلي دي : دخلافت او امامت څخه هدف ددين د ساتنې اودنيايي امورو په چلولوکې د شارع څخه ترنيابت پورې اړه لري .¹⁶

امام ابن خلدون رحمت الله عليه خلافت داسې تعريف کړی چې : دتولوخلکو داخروي او دنيوي گټو دلاس ته راوړلو لپاره داسلامي نقطې نظرسره سم عمل کول دي....همدا دشارع څخه ددين دساتلو او دنيايي کارونو دچلولو په اړوند نيابت دی .¹⁷

گټوره نقطه:

په مطلق ډول سره امام المسلمین او امیرالمؤمنین باید ونه ويل شي . مگر په هغه صورت کې چې په کرده نړۍ کې د مسلمانانو امیروي مگر څوک چې په کوم هیواد کې په صحیح ډول سره امیر وي نو سمه خبره داده چې تر هغه ځای پورې یې ونښلوي اووایي :
د فلاني هیواد امیرالمؤمنین یا فلاني ځای کې امیر المؤمنین .

-غياث الامم للجوينی ص 15¹³

- الاحکام السلطانيه ص 5.¹⁴

- السياسة الشرعية في اصلاح الراعى و الرعية ص 12.¹⁵

- بدائع السلك في طبائع الملك ج 1 ص 90.¹⁶

- مقدمة ابن خلدون ص 170. حاشية ابن عابدين ج 1 ص 548. او وروسته مخونه وگوري .¹⁷

امام ابو محمد ابن حزم رحمت الله عليه ويلي دي : كله كله د امامت نوم په يوعالم فقيه او دجومات په امام باندې هم اېښودل كيږي. موږ وايو : پدې خلكو باندې دغه نوم مطلق نه بلکه داضافت په صورت کې اېښودل كيږي چې ويل كيږي فلانی ديني امام اودفلاني خيلو دجومات امام دی نو پرته له کوم اختلاف څخه دامامت نوم په مطلق ډول هيچا ته نه ورکول كيږي ، مگر يوازې هغه چا ته چې د مسلما نانود چارواکي يې په لاس کې وي .

که چيري څوک ووايي چې پرته له کوم اختلاف څخه دامارت نوم په هغه چا باندې اېښودل كيږي چې دمسلمانانو په يو اړخ کې دچا روواکي په لاس کې ولري اوپه يقيني ډول هغه چاته هم د امير نوم ورکړل شوی چې پيغمبر صلى الله عليه وسلم په کومه خواکې ټاکلی وه ، يا يې د نظامي گروپ او يا هم دلښکر مشر مقرر کړی وه او بيا وروسته نورو مسلمانانو هم همدا کارکړی دی ، نو پدې کې څه خبر ده ؟ چې هر يو ته اميرالمؤمنين وويل شي . نوزموږ ځواب دادی : د الله جل جلاله څخه مرسته غواړو او وايو : دروغ ويل په اتفاق سره حرام دي ، او کوم چې موږ ياد کړ ، هغه پدې دلالت کوي چې هغه د ځينو مسلمانانو امير ؤ ، که چيري امير المؤمنين ورته وويل شي نو دا نوم اېښودل به دروغ وي ، ځکه چې دا لفظ ټولو مومنانو ته شامل دی نوپه حقيقت کې داسې نده بلکه هغه دځينو مومنانو امير دی نو صحيح داده چې هيڅکله دا روا نده چې په مطلق ډول د امت او يا هم داميرالمؤمنين نوم پرته له قريشو څخه چې د ټولو مسلمانانو دچارو واکي په لاس کې لري په بل چا دا نوم کيښودل شي يا ددغه منصب اخستل ورته لازمي کار وي اکر که زيات مومنان يې مخالفت وکړي او د هغه څه نه چې پر دوی يې کول لازم وه غاړه وغړوله لکه د امير اطاعت او له هغه سره بيعت کول نو په دې کار سره دغه مسلمانان يوه باغي ډله بلل كيږي(دامير نافرمانی ، او عدم بيعت) نو له همدې کبله له دوی سره جنګ کول او وژل يې روا كيږي .اوهمدا رنگه د خلافت اطلاق په هغه چا باندې كيږي چې دپاد شوي صفت لرونکی وي اويوازي د الله جل جلاله څخه مرسته غواړي .¹⁸

نو همدارنگه په يو هيواد کې دامام نوم په اوچت پاچا اېښودل روادې اوشرط ندي چې دنړي دټولو مسلمانانو عمومي امام دوي ، ځکه چې عام امامت له ډيري پخوا زماني څخه ختم شوی ، او پيغمبرصلى الله عليه وسلم فرما يلي دي : عن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ((اسمعوا وأطيعوا، وإن استعمل عليكم عبداً حبشي، كان رأسه زبيبة)) رواه الامام البخاری

-الفصل فى لمل و النحل لاین حزم ج 4 ص 75.¹⁸

ژباړه : اى مسلمانانو خبره يې واړوى او اطاعت يې وكړئ اكر كه پر تا سو يو حبشي غلام هم امير وټا كل شي او سړى د مميز په څير وي .

نوكله چې يو مسلمان په يو مقام و ټاكل شي او په زيات او كمې اندازې شروط يې هم پوره كړل دعام امير په څير وگرځيدوامر يې بايد پلى شي او خبره يې ومنل شي داسلامي امت امامان او علماء كرام ددير پخوا وخت څخه دهغه اميراطاعت كوي اودوستي ورسره كوي چې د عباسي كورنى څخه پر ديخوا تر نن ورځې پورې په اسلامي نړۍ كې ټاكل شوى وي ، خو په خليفه څوك ندي راټول شوي بلكې هر هيوادپه صحيح ډول خپل كارونه پخپله پرمخ بيايي ځكه چې كه دغه نبوي حديث شريف په هغه خليفه تطبيق اوپلى شي چې ټول مسلمانان پرې راغونډشوي وي نو بيا يې فايده اوكتيه لېرشوه²⁰

ددي حديث شرح چې : عن أبى هريرة عن النبي ﷺ قال : مَنْ خَرَجَ مِنَ الطَّاعَةِ، وَفَارَقَ الْجَمَاعَةَ فَمَاتَ، مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً.....²¹ رواه امام مسلم رحمه الله.

ژباړه : څوك چې دامير د اطاعت څخه ووتل اود مسلما نانو ډله يې پر ينسوده او مړ شو نو داد جاهليت په مرگ مړ شو .

يقول الحافظ ابن حجر في شرح هذا الحديث وما في معناه : أي كموت أهل الجاهلية، وليس معناه أنه كافر، ولكن مات كما يموت أهل الجاهلية، كل منهم يكون وحده لا إمام له، ولا له جماعة ينتمي إليها؛ لأنهم كانوا لا يعرفون ذلك فيموتون على الضلال، وليس المراد أنه يموت كافراً، بل يموت عاصياً، ويحتمل أن يكون التشبيه على ظاهره، ومعناه : أنه يموت مثل موت الجاهلي، وإن لم يكن هو جاهلياً.

حافظ ابن حجر رحمت الله عليه ددغه حديث شريف په شرحه كې وايي : يعني ددغه شخص مرگ لكه د جاهليت په شان دى ، نه داچې هغه كافردي بلكې هغه داسې مړ كيږي لكه د اهل جاهليت والاچې مري ، دوى ټول يواځى وي ، امام نلري او نه هم كومه ډله وي چې هغې ته يې انتماء كيږي ، ځكه دوى هغه نه پيژني نو په گمراهۍ مري ، ددې دا هدف او مقصدنه دى چې هغه كافر دى بلكې

- صحيح الامام بخارى رحمت الله عليه 693 نمبر روايت كړى دى . 19

- سبل السلام ج3 ص 249 . 20

- صحيح امام مسلم رحمه الله عليه ص 18.48. والحديث صحيح . 21

گناهکار مري ، دا احتمال هم دئ چې تشبیه په ظاهره ده او مطلب ترې دادئ چې : دغه شخص د جاهلیت د مرگ په څیر مري اگر که هغه خپله گمراه نه وي .

د خلیفه د ټا کلوو جوب او لازمیدل :

علماء کرام ټول مسلمانان داهل سنتو او نورو ټولو ډلو په گډون سره دعادل خلیفه په ټا کلو متفق دي ، تر څو د خلکو تر منځ په حق او عدل سره پریکړه وکړي او دالله جل جلاله حکمونه پلي کړي داسلامي امت گټې په لاس راوړي اودالله جل جلاله په لاره کې جهاد وکړي ، اگر که ددغه وجوبیت په دلیل کې سره اختلاف لري پدې مسأله کې یوازې دخوارجو ډله چې نجدات نومیږي (کوم چې ددین څخه وتلي دي او بل ابوبکر اصم دی چې د شریعت څخه کونکي او مخالف دی .

امام قرطبي رحمت الله علیه دالله جل جلاله ددې قول دتفسیر په هکله چې [وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ ²² سورة بقره آیت

۳۰.

ژباړه : اویاد کړه کله چې وویل ستارب پرستو ته چې زه جوړوونکی یم په ځمکه کې .

وايي : دغه مبارک آیت د امام او خلیفه په ټا کلو کې اصل اواساس دی چې خبره یې وارویدل شي او اطاعت یې وشي ترڅو د مسلمانانو وحدت او یو والی پرې راشي اود خلیفه احکام پلي شي ددې دوجوب په اړه اسلامي امت اوددیني امامانو ترمنځ کوم اختلاف نشته پرته له هغه چاڅخه کوم چې د شریعت نه کوڼ دی اوهمدارنگه ټول هغه کسان چې دده خبره مني د نظر یې پیروي یې کوي ابو بکر رضی الله عنه وایي : دامام او خلیفه ټاکل په دین کې واجب دي بلکې دا روا دي .

خو کله چې اسلامي امت حج قایم کړ ، جهاد یې وکړ ، په خپل منځ کې یې انصاف وکړ د خپلو ځانونوڅخه یې د حق په پلي کولو کې هڅه و کړه غنیمتونه او صدقات یې په مستحقینو وویشل په چا چې حد واجب وه پري تطبیق یې کړ ، نو دا ورته کفایت کوي بیا پر دوی باندي دامام ټاکل ددې کارونو لپاره واجب ندي مگر زموږ دلیل دادی چې الله جل جلاله فرمایلي : [إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ²³

ژباړه : زه په ځمکه کې د خلیفه گرځوونکی یم .

-سورت بقره آیت 30. ²²

-سوره بقره آیت 30. ²³

او فرمان د الله جل جلاله دئ چې : [يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ]²⁴

ژباړه : ای داوده ! زه گرځوم تا په ځمکه کې خليفه .

او همدارنګه الله جل جلاله فرمايلي دي : [وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ]²⁵

ژباړه : وعده کړي الله جل جلاله د هغو کسانو سره چې مومنان دي له تاسې نه اونیک عملونه یې کړي وي چې خامخابه دوی خليفه ګان ګرځوي په ځمکه کې ، يعني له دوی څخه

کله چې په سقيفه بني ساعده کې دخليفه په ټاکلو کې دمهاجرينو او انصارو ترمنځ کوم اختلاف منځ ته راغی بيا هم ټولو صحابه کرامو دا بوبکر صديق رضی الله عنه په ټاکلو اتفاق وکړ ، سره ددې چې اختلاف دې حده رسيدلی وه چې انصارو وويل : يوامير به زموږ څخه وي اوبل امير به ستاسې وي مګر بوبکر صديق رضی الله عنه اوتولو مهاجرينو ددوی خبره رد کړه او ورته ويلي ويل عرب پرته ددغه کلي د قريشو څخه بل چا ته غاړه نه ايردي ، او دوی ته يې د پيغمبر صلی الله عليه وسلم څخه راغلی حديث وارندې کړ ، نو پدې سره انصارو دخپل عزم څخه په شا شول او د

قريشو اطاعت يې وکړ ، که چيرې دا مسأله دقريشو او نورو خلکو په هکله کوم فرض او واجب نه وي چې د خلافت مسأله په قريشو او نورو خلکو باندې هم واجب نده نو ستا سو دتنازل او وروسته والي څه لامل دی په داسې کار کې چې واجب هم نه وي دومره جنجال څه ګټه لري . او کله چې ابوبکر صديق رضی الله عنه ته مرک راوړسيد عمر رضی الله عنه ته يې د امامت وصيت وکړ او هيچاورته ونه ويل چې دا په موږ او يا تا واجب دي نودايي په واجب کيدو دلا لت کوي او دا ددين د هغو ارکا نو څخه يو رکن دی چې دمسلما نا نو جوړ ښت پرې راځي يوازې هغه الله جل جلاله ته حمد او ثناء ده چې دټول مخلوق پالونکی دی .²⁶

امام ابن حزم رحمت الله عليه ويلي دي : چې ټول اهل سنت ، ټول مرجئه ، ټول شيعه ګان او ټول خوارج دامامت په مسأله کې په واجبيدو متفق دي اوپه اسلامي امت واجب دي چې دهغه عادل امام (خليفه) اطاعت وکړي چې الهي احکام په کې پلي کوي اوپه هغه شرعي احکامو سره سم يې رهبري کوي چې پيغمبر صلی الله عليه وسلم ورته راوړي دي ، مګر يوازې دخوارجو څخه نجدات پدې ورسره مخالف

- سورت ص آيت 26.²⁴

- سورت نور آيت 55.²⁵

- تفسير قرطبي ج 1 ص 208-282 . چاپ دار الحديث القاهرة .²⁶

دي دوي وايي: په خلكوباندې پخپل منځ كې د حق پيروي لازم ده ، زموږ په فكر سره ددې ډلې څخه دوى هيڅوك هم نشته او ددې ډلې قول له منځه تللى دى ددې د رداو بطلان لپاره پخوانى يادشوي اجماع گاني بس دي ، قران كريم او نبوي احاديثو دامام ټاكل واجب گرځولي دي لدې څخه د الله جل جلاله دا فرمان دى چې: [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ] (النساء: ٥٩) ²⁷

ژباړه: اى مؤمنانو د الله جل جلاله اطاعت وكړى دپيغمبر صلى الله عليه وسلم اطاعت وكړى او ستاسو څخه دټا كل شوي امير اطاعت وكړى .

همدا رنگه دپيرصحيح احاديث دامامانو داطاعت او د امامت د واجبيدو په اړه راغلى دى او الله جل جلاله بل ځاى كې فرمايي: { لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا.. } ²⁸

ژباړه: نه مكلف كوي الله جل جلاله هيڅوك مكر په هغه څه چې توان يي وي.

نودا يقين لازم دى چې الله جل جلاله هيڅوك نه مكلف كوي چې دوى په تو ان كې نه وي . په يقيني ډول موږ د عقل په ضرورت او بديت باندې پوه شو و چې دخلكولخوا دهغو احكامومنل چې الله جل جلاله پرې لازم كړي ددوى په مالونو په حقوقو تيرى دقتل او ويني توييدو، نكاح ، طلاق ، او نوروتولو احكامو دظالم لاس نيول ، دمظلوم سره انصاف كول او قصاص يي ورته اخستل ددې د سيمو دلري والي او زياتو مصروفيتونو سره سره او ددوى د نظرياتو دا اختلاف سره اوبيا هم پدې ټولو كې پام نه كول نه كيدونكي او نا شوني دي ، ځكه چې كله به يو شخص يا يوه ډله غواړي چې په دې باندې د يو شخص حكمروايي وكړي خوبل شخص اوبله ډله بيا نه غواړي چې په دوى ددغه كار وشي اويا دشوى شخص حكمروايي پرې وكړي ځكه چې دغه ډله پخپل اجتهاد كې هغه څه سم بولي چې هغه بله ډله به يي ويني او يا به يي هم هغسې كم مخالفت كې ، دا كارحتمامنځ ته راتلونكى دى اوداپه ديرو هغو هيوادو نو كې په څرگند ډول ليدل كيږي چې مشر نلري اوهلته نه د حق پريكره كيږي اونه حد پلى كيږي تردى چې په ديرو داسې هيوادونو كې دين له منځه لاړ . ²⁹

- سورت النساء آيت 59 . ²⁷

- سورت البقرة آيت 286. ²⁸

-الفصل فى الملل و الاهواء والنحل ج 4 ص 87. ²⁹

امام ماوردي رحمت الله عليه ويلي دي : هغه چا لپاره چې دامامت ټا کلوته متي رانغاړي په اجماع سره پرې واجب ده اکرکه أصم تري مخالفت کړی دی.³⁰

امام ابويعلي رحمت الله عليه ويلي دي : دامام ټاکل واجب دي ، امام احمد رحمت الله عليه ويلي دي : کله چې امام موجود نه وي ترڅو خلکو کارونه سمبال کړي نو دا کار پخپله فتنه ده لامل یی دادی چې: کله په سقیفه بني ساعده کې دصحابه کرامو ترمنځ اختلاف راغی انصارو وویل : یو امیر د زموږ او بل امیر دستا سې وي .

ددوي دا قول ابوبکر او عمر رضی الله عنهما رد کړی او ويلي دي : عرب پرته ددغه کلي دقریشو څخه بل چاته غاړه نه ایږدي پدې کې ډیراثار او احادیث شته نو که چېرې دامامت تعین او ټاکل واجب نه وای پدې اړه به دا دومره جنجال او مناظره روا نه وه چې ترسره شوه نوحتماً به یو چا ويلي وای چې دامامت شتون نه په قریشو او نه په نورو خلکو کې واجب او لازم دي.³¹

محمد بن علي القلي ويلي : ټول اسلامي امت پرته له هغه چاڅخه چې مخالفت یی کومه اغیزه نه لري پدې متفق دي چې دامام ټاکل واجب دې اکر که په شرطونو او صفتونو کې اختلاف لري³² امام ابن خلدن رحمت الله عليه پخپله مقدمه کې ويلي دي: په اسلامي شریعت کې دخلیفه ټا کلو وجوب د

صحابو کرامو او تابعینوداجماع څخه څرگنده شوې او پیژندل شوي دي ځکه چې صحابه کرامو د هغه صلی الله علیه وسلم دوفات سره سم د ابوبکر رضی الله عنه بیعت ته وروډانگل تر څوپخپلوکارونو کې دهغه رای او نظر ته تسلیم شي او پیروي یې وکړي همدا رنگه دده څخه وروسته په هره زمانه اووخت همدا کار تکرار شوی دی او په هیڅ وخت کې یې دا کارنه دی پرېښی چې دهمدې کار په دوام او استقرار سره دامام دټاکل کیدو پر واجبیډلو اجماع ده.³³

مگردامامت او خلافت اهمیت اوارزښت لدینه څرگندیږي چې په غیاب کې یې محرابونه او منبرونه د کار څخه لویږي او معطل کیږي ، د اسلام احکام او شرايع ټپي کیږي ، احکام وروسته کیږي اوله منځه ځي ، د یتیمانو حقوق ضایع کیږي په بیت الله شریفه حج نه کیږي او دجهاد بیرغ نه پورته کیږي که چېرې پاچا نه وي خلک به په عجیبه کش مکش کې راگیروي ځینو به ځني نورخوړلي وای شاعرڅومره ښه ويلي دي :

- الاحکام السلطانية للماوردی ص 5. شرح صحیح امام مسلم رحمت الله علیه ج 7 ص 144 .³⁰

- الاحکام السلطانية لابى يعلى ص 3 ، فتح الباری ج 8 ص 123 .³¹

- تهذيب الرئاسة و الترتيب السیاسة ص 74 .³²

- مقدمة ابن خلدون ص 171 .³³

دخلکو ژوند پرته د مشر له لرلو څخه نه سمېږي --- او مشرنه میندل کېږي کله چې مشري نا پوه ته ورسېږي .

په یقیني ډول عثمان رضی الله عنه ویلي دي : کوم خلک چې الله جل جلاله د پاچا په وسیله د گناه او محرماتو څخه منع کوي تر هغو خلکو ډیر دي چې دقرانکریم په وسیله محرمات پریږدي . اوهمدارنگه ویل کېږي چې دین اساس او تهډاب دی پاچایي ساتونکی دی کوم شی چې اساس ونلري ږنگ او خرابیږي او کوم شی چې ساتونکی ونلري هغه ضایع او له منځه ځي .

دامام شروط :

دا چې دخلافت ارزښت په دین کې ډیر لوی دی نواسلامي شریعت دخلیفه یا امام لپاره شروط ټاکلي . نوڅوک چې غواړي دغه دروند او مهم کارته راوړاندې شي لاندې شروط لرل ورته واجب دي . له دې شروطو څخه هغه دي چې علماء کرام پرې متفق او په ځینو کې بیا اختلاف لري دلته موږ په لنډ ډول دغه شروط وړاندې کوو ځکه زموږ مقصد پدې مسأله باندې تفصیلي بحث نه بلکې یوازې اشاره ورته کول دي اودغه شروط په لنډ ډول داسې بیانوو :

دقریشي توب د شرط والي حکم :

د نزاع ځای : پدې کې د فقهاؤ ترمنځ هیڅ اختلاف نشته چې په خاص ولایت کې قرشي توب شرط ندی لکه د لما نځه امامت ، پدې کې هم اختلاف نشته چې امام به هاشمي یا علوي وي بلکې اختلاف پدې کې دی چې امام غلام وی آیا امامت یې صحیح دی که نه ؟ .

د اختلاف سبب او لامل :

اصل اختلاف پدې کې دی چې حدیث « الأئمة من قریش » دغه حدیث امام احمد او امام نسائی رحمت الله علیه په سنن کې د انس رضی الله عنه څخه روایت کړی دی .

هغه کسانو چې حدیث یې صحیح کړی دی په لاندې ډول دي :

۱- حافظ ابن کثیر رحمت الله علیه ویلي دي : حدیث قوی کیدی شي ، ځکه چې د حدیث دوه جید

سندونه دي .

۲- امام بن الملقن رحمت الله عليه وايي: روات يې صحيح دي ، ابوؤاد باندې امام مسلم احتجاج کړی او په علی باندې امام بخاری رحمت الله عليه احتجاج کړی او په نورو رواتو امام بخاری او امام مسلم دواړو احتجاج کړی دی .

۳- امام عراقی رحمت الله عليه وايي: امام نسائی او امام حاکم د انس رضی الله عليه حديث په صحيح سند سره روايت کړی دی .

۴- حافظ ابن حجر رحمت الله عليه ويلي دي: ددې حديث طرق (سندونه) چې په يو مستقل کتاب کې د خلويستو صحابه و څخه ټول کړی دي چې په «لذة العيش في طرق حديث الأئمة من قریش» نومولی دی .

لاندې امامانو په متواترو احاديثو کې راوړی دی :

- ۱- امام ابن حزم رحمت الله عليه .
- ۲- امام ابن تيمية رحمت الله عليه .
- ۳- امام ابن الجزري رحمت الله عليه .
- ۴- امام علی القاري رحمت الله عليه .
- ۵- امام السيوطی رحمت الله عليه په: في الأزهار المتناثرة في الاحاديث المتواتره ، کتاب کې ذکر کړی دی .

۶- امام کتاني رحمت الله عليه په: في نظم المتناثر في الحديث المتواتر.

ددې حديث په معنى سره نور احاديث راغلي دي :
چې ټول تقريبا نهه احاديث کيږي ، او وروسته ټول يو په بل پسې ذکرکيږي .
پدې مسأله کې د فقهاء کرامو اقوال :

- ۱- د جمهورو علماؤ لکه: حنفیه رح ، مالکیه رح ، شافعيه رح ، حنبله رح ، أهل الظاهر رحمهم الله أجمعين ، دوی وايي: امام بايد قرشي وي .
- ۲- شوافع او نور وايي: که قرشي نه وي بيا به کنایي امير کيږي که هغه نه وي ، بيا به د بنو اسماعيل څخه وي ، که هغه هم نه وي بيا به أعجمي وي ، په يو قول کې جرهمي هم راغلی دی ، که هغه هم نه وي ، بيا به د اسحاق د او لادې څخه وي .

۳ - امام ابن حزم رحمت الله عليه وايي : که چيرې لفظ « الأئمة من قریش » د امر په صيغې سره وي نو د غیر قرشي ټاکل حرام دي ، او که په صيغه خبر سره وي نو بیا که غیر قرشي دعوی د خلافت وکړي نو ټاکل ورته نشته (يعني په داوره حالاتو کې باید قرشي وي) .³⁴

۴ - شهید عبد القادر عوده رحمت الله عليه وايي : د امامت حق مقید دی ، د الله جل جلاله تراطاعت پورې ، او دا یواځې په قریشو پورې محصور نده .³⁵

۵ - د/ يحيى اسماعيل وايي : قرشي توب د کمال شرط دی د صحت شرط نه دی .³⁶

۶ - د / قرضاوي رحمت الله عليه وايي : د قرشي توب شرط د قریشو د قوت په له منځه تللو د منځه لاړ ، همدغه د امام ابن خلدون رحمت الله عليه نظر هم دی ، ځکه حکم د علت سره په وجود او عدم کې یو ځای وي .

۷- شيخ عطيه صقر ويلي دي : د قرشي توب د شرط څخه مطلب تبرک ندی بلکې د امت د مصلحت لپاره د سلطان هيبت او د نفوذ وړاندې توب ، قوت طاقت مطلب دی ³⁷

۸- شيخ شينقطي رحمت الله عليه ويلي دي : قرشي توب په شرط باندې ډيرو احاديثو دلالت کړی دی او عامو اهل العلم هدا نظر دی مگر د الله جل جلاله د دين د اقامت ، دهغه او د رسول صلى الله عليه وسلم په اطاعت پورې اړه لري خو که د الله جل جلاله د امر مخالفت يې وکړ نوغير قرشي چې د الله جل جلاله اطاعت کوي او امر يې نافذوي د قرشي څخه غوره دی .³⁸

دغه د دې بحث نچور او خلاصه ده او تفصيل يې په لاندې ډول دی :

۱-: باید داصلي اوخالصو قریشو څخه وي:

ځکه چې پیغمبر صلى الله عليه وسلم فرمایلي دي: عن أنس رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال : الأئمة من قریش ،¹³⁹

ژباړه : حضرت انس رضي الله عنه د رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه روایت کړی چې فرمایلی يې دي : باید امام له قریشو څخه وي : دا حدیث پدې لفظ سره امام احمد رحمت الله عليه ، امام نسايي

- المحلى ج 1 ص 57 . شبكة الالوكة مقال د / طالب بن عمر بن حيدرہ الکثيرى .³⁴

- الاسلام واوراعنا السياسية ص 125 .³⁵

- منهج السنة فى العلاقة بين الحاكم و المحكوم ص 276 .³⁶

- صقر عطيه فتوى بعنوان حديث : الأئمة من قریش ، (اسلام نيت)³⁷

- اضواء البيان ج 1 ص 24 .³⁸

- صحيح الجامع الصغير په 2758 نمبر روایت کړی او صحيح يې بللی دی ، امام احمد رحمت الله عليه په 12329 نمبر او امام نسائي رحمت الله عليه په سنن کبری کې په 5942 نمبر په لږ اختلاف سره روایت کړی دی .³⁹

رحمت الله عليه ، امام بهقي رحمت الله عليه ، امام ابن أبي شيبة رحمت الله عليه ، امام ابويعلى رحمت الله عليه ، امام طبراني رحمت الله عليه په معجم كبير ، امام حاكم رحمت الله عليه ، امام سعيد بن منصور رحمت الله عليه ، امام أبوداود رحمت الله عليه ، امام طيالسي رحمت الله عليه د حضرت علي او حضرت انس (رضي الله عنهما) څخه روايت كړيدى .

عن معاوية رضى الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال : إِنَّ هذا الأمر في قريش لا يعاديهم أحدٌ إلاَّ أكبه الله في النَّارِ علي وجهه ما أقاموا الدِّينَ⁴⁰

ژباړه : امام بخارى رحمت الله عليه د حضرت معاويه رضى الله عنه څخه روايت كړى چې پيغمبر صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي : دغه كار دامامت به په قريشو كې وي هيڅوك به ددې كار مخالفت نه كوي مگر الله جل جلاله به يې دجهنم په اور كې پر مخې وغورځوي تر څو چې دوى ستاسو په منځ كې دين قائموي .

عن عبد الله بن عمر رضى الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال : لا يزال هذا الأمر في قريش ما بقي منهم إثنان⁴¹

همدارنگه ابن عمر رضى الله عنهما روايت كړى چې فرمايلي يې دي : امامت به په قريشو كې تر هغه پورې وي ترڅو دخلكوڅخه دوه كسان هم پاتې وي .

وبتفصيل اكثر للحاكم في مستدركه، عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه، أنَّ رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «الأئمة من قريش، أبرارها أمراء أبرارها، وفجارها أمراء فجارها، ولكلِّ حق، فأتوا كلَّ ذي حقِّ حقَّه، وإنَّ أَمَرْتُ عليكم عبداً حبشياً مجدعاً، فاسمعوا له وأطيعوا، ...»⁴².

او همدارنگه په زيات تفصيل سره امام حاكم رحمت الله عليه په خپل مستدك كې د علي بن أبي طالب رضى الله عنه هغه درسو ل الله صلى الله عليه وسلم څخه روايت كړى چې پيغمبر صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي : امامان د قريشوڅخه دي نيكان يې دنيكانو اميران دي او بدان يې د بدانو اميران دي كه قريشو پرتاسې يو پرې كړل شوي پوزې والاحبشي غلام هم مقرر كړتاسو يې اطاعت وكړى او خبره يې

- صحيح الامام بخارى رحمت الله عليه ، كتاب الاحكام په 7139 نمبر يې روايت كړى دى .⁴⁰

- صحيح الامام بخارى رحمت الله عليه ، كتاب الاحكام په 7140 نمبر يې روايت كړى دى .⁴¹

⁴² -الحاكم: المستدرك على الصحيحين، كتاب معرفة الصحابة، باب فضائل قريش، 85/4، حديث 6962. ورواه الامام الطبراني رحمت الله عليه

بنفس اللفظ في المعجم الصغير، 260/1، حديث 425 .

واروی ... دا حدیث شریف امام حاکم رحمت الله علیه او امام بیهقی رحمت الله علیه دعلي رضی الله عنه څخه روایت کړي .

، او امام طبراني رحمت الله علیه په صحیح سند سره د عبدالله بن سائب رضی الله عنه څخه او امام بزار رحمت الله علیه دعلي رضی الله عنه څخه په مرفوع ډول روایت کړی چې : عن عبد الله بن السائب رضی الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال : قَدِمُوا قَرِيشًا وَلَا تَقْدَمُوا⁴³ دحضرت عبد الله بن سائب رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي دي : قَرِيشٌ وَرَاندې کړی او په هغوی یې مه وړاندې کوی (قریش خپل امامان وټاکي) او همدارنګه عَنْ عُتْبَةَ بْنِ عَبْدِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ الْخِلَافَةُ فِي قُرَيْشٍ وَالْحُكْمُ فِي الْأَنْصَارِ.....⁴⁴ ژباړه : عتبه بن عبد رضی الله عنه دپیغمبر صلی الله علیه وسلم څخه روایت کړی دی چې فرمایلي دي : خلافت به په قریشو کې او مشورت به په انصارو کې وي دا حدیث امام احمد رحمت الله علیه امام طبراني رحمت الله علیه، امام ابن ابی عاصم رحمت الله علیه ، امام ابن عساکر رحمت الله علیه دعتبه بن عبد رضی الله عنه څخه په صحیح سند سره روایت کړی دی .

امام احمد رحمت الله علیه او امام ابویعلی رحمت الله علیه په مرفوع حدیث د عبدالله بن مسعود رضی الله عنه څخه نقل کړی چې فرمایلي یې دي : اي قریشو تاسو ددې کار لپاره اهل او وړیاست تر څو چې لاره مونه وي ورکه کړي . او بدعت مونه وي اختیار کړی ، پدې کار سره صحابه کرام په سقیفه بني ساعده کې راټول شول کله چې انصارو وویل زموږ څخه دامیر وي او ستاسې څخه دهم یو امیر وي نو ابوبکر رضی الله عنه د مخکې حدیث په استناد سره ددوی قول رد کړ ، نو انصار راضي شول او ویې ویل : تاسو امامان یئ او موږ ستاسو وزیران یو .

امام نووي رحمت الله علیه ددې حدیث په اړه ویلي دي : دغه او ددې په څیر نور احادیث پدې څرګند دلیل دی چې باید امامت یوازې په قریشو کې وي او پرته له دوی څخه هیچا ته د خلافت ورکول او خلیفه ټاکل رواندي ، په همدې خبره د صحابه کرامو په وخت او له هغوی وروسته اجماع شوي ده

- صحیح الجامع په 4382 نمبر سره روایت کړی دی ، او حدیث صحیح دی .⁴³
- مسند امام احمد رحمت الله علیه، مسند الشاميين نمبر د حدیث شریف 17654 :⁴⁴

اوچا چې ددې اجماع څخه وروسته دبدعتيانو او نورو مخالفينو څخه ددې مسألې په اړه څه وړاندي کول هغوی دصحابه کرامو او بيا د تابعينو په اجماع سره د منلو وړندي⁴⁵

۲- هغه څوک چې د مسلمانانو څخه د يو قاضي په توگه منل کيږي بايد مجتهد وي :

چې په فتوی غوښتنه او د نورو ورځنيو مسایلو په هکله بايد بل چاته اړنه وي پدې شرط سره دپخوا نه اتفاق شوی دی.

مگر خلک داجتهاد په اړه سره مختلف دي : يوه ډله علماء اجتهاد شرط بولي او ويلي يي دي په امام واجب دي چې ددين په اصولو او فروعو کې مجتهد وي تر څو وکولای شي فتوی ورکړي او احکام استنباط کړي دادي : امام ماوردي رحمت الله عليه ، امام ابويعلی رحمت الله عليه او امام جويني رحمت الله عليه ، امام غزالي رحمت الله عليه او امام بيضاوي رحمت الله عليه نظردی امام ابن خلدون رحمت الله عليه پخپله مقدمه کې دا نظر د يوې ډلې څخه ياد کړیدی .

امام شهر ستاني رحمت الله عليه ويلي دي : داهل سنتو څخه يوه ډله داجتهاد د نه شرطوالي خواته اوښتي او ميلان يې کړی دی په ځانگړي ډول په وروستنيو وختونوکې تردې چې دايي روا وبلل چې امام د مجتهد نه وي مگر داتکی واجب دی چې بايد له ده سره داسې مجتهدين موجود وي چې دفتوی او احکاموپه اړه ورته مراجعه کوي .⁴⁶

۳- بايد امام دتجربي او ښه نظر خاوند وي :

ترڅو ملت ښې او سمې لارې ته رهبري اودهغوی دنيوي گټوته سم پام وکړي ځکه خليفه چاروکې د مرکزيت حيثيت لري او همدارنگه خليفه بايدپه جگړه او عسکري نظام پوره پوه دسنگرونو پوره ساتنه او اسلامي سيمې دساتنې اوحفاظت اواسلامي امت څخه دکفردتيري دفع کول دظالم څخه انتقام اوغچ اخستل دمظلوم لپاره حق ورکول هم دخليفه گانو دکارونو څخه دي پخوابې ويلي دي لکه لاندې شعر :

ژباړه :

دزورو دزورورتيا څخه وړاندې بايد ښه پام وشي - ځکه فکر کول لومړی او زورورتيا دوهم ځای لري

39- شرح امام مسلم رحمت الله عليه ج 12 ص 441-442. کتاب الامارة . غياث الامم للجويني 622-623 ، احکام سلطاني للماوردي فتح الباري

ج 13 ص 113-121 مقدمه ابن خلدون ص 173.

- غياث الامم ص 63 ، اصول الدين للبيضاوي ص ، احکام سلطاني ماوردي ص 6 ، مقدمه ابن خلدون ص 173

کله چې پام او زړورتيا يوه ازاد شخص کې يوځای شي --نودا به اوچت ځای اوچک مقام ته ورسېږي
کله هم يوځوان پخپلو همزولو باندې وړاندې شي -دا وړاندې والی په ښه فکر نه په کبر او غرور سره
کېږي.

٤- بايد امام د حدود په پلي کيدو :

اودغاړو په وهلو او پوستکو په پرې کولو کې نرموالی او ويره احساس نه کړي ددې دليل دصحا به
کرامو رضی الله عنهم اجماع ده ..

٥- امام بايد آزادوي :

—امام ماوردي رحمت الله عليه ويلي دي: دريم شرط آزادي ده ځکه چې مري پخپل ځان ولايت نلري نو
دا کار ددې کار خنډ کېږي چې په بل چا دحاکم وټاکل شي ، ځکه چې دمري گواهي او شهادت نه قبلېږي
نو داغوره ده چې دحکم دپلي کيدو امامت څخه هم منع کړی شي ⁴⁷
نو دامام دآزادی او اسلام په شرط گرځيدوکې څه پتوالی نشته .

٦- امام بايد مسلمان وي دا شرط دي .

٧- امام بايد نارينه وي :

ټول اسلامي امت دلوۍ امامت او دمسلمانانو د اوچت چارو واګې (خلافت) لپاره دنارينتوب په
شرطوالي سره اتفاق کړی دی نو دښځې لپاره دهيواد مشري کول ناروا دي . — عن أبي بكرة نفيع بن
الحارث عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لن يُفْلَحَ قَوْمٌ وَلَوْ أَمَرَهُمْ امْرَأَةٌ ⁴⁸
دحضرت أبوبکره نفيع بن حارث رضي الله عنه څخه روايت دی چې پيغمبر صلى الله عليه وسلم فرما
يلي دي : هيڅکله به هغه قوم بريالی نشي چې ښځه يې د چارو واکداره اومشره وي . دا حديث امام
بخاری رحمت الله عليه ، امام احمد رحمت الله عليه ، امام ترمذي رحمت الله عليه ، امام نسايي
رحمت الله عليه د حضرت ابوبکره رضي الله عنه څخه روايت کړی دی او بل دا چې ښځه د عقل او
دين له پلوه نا قصه ده . او اسلامي امت پدې اتفاق کړی چې دښځې امامت رواندی

- احکام سلطاني ص 65 . ⁴⁷

- صحيح الامام بخاری رحمت الله عليه په 4425 نمبر سره يې روايت کړی دی ، صحيح الجامع 5252 نمبر راوړی دی . ، حديث شريف صحيح دی . ⁴⁸

۸:- دامام دبدن اعضاء (غري) بايد سالم او صحيح وي .

۹:- امام بايد بالغ وي:

ځکه چې ماشوم مکلف ندی او دقضا لپاره یې ټاکل هم رواندي ، دخپل ځان اختیار نلري نو څنګه به دبل چا اختیار لرلی شي ، له همدې امله امام بخاری رحمت الله عليه پخپل صحيح کتاب کې په مرفوع سند سره د ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت کړی چې : زما دامت هلاکت او تباهي به دقريشو د ماشومانو په لاس کې وي ، دامام ابن ابي شيبه رحمت الله عليه سره په مصنف کې راغلي چې : ابو هريره (رضی الله عنه به په بازار کې روان وه او ويل به يې : (اي الله جل جلاله شپيتو کلونو عمر ته مې مه رسوې او دماشومانو پاچاهي مه راويني .

۱۰:- امام بايد عاقل وي :

نو دليونې پاچاهي روانده ، امام ماوردي رحمت الله عليه ويلي : عقل دوهم هغه شرط دی چې اتفاق پرې شوی يوازي هغه عقل بسوالی نه کوي چې انسان پرې مکلف ګرځي او دضروري څيزونو علم پرې حاصلېږي تردې چې دصحيح تمیز غوره عقل ، ځيرکوالي ، سهوې او غفلت څخه ليرې والي ښه یی.⁴⁹ په نهم او لسم شرط کې هيڅ اختلاف نشته ..

۱۱:- امام بايد عادل وي:

عدالت دمکلف انسان دحالاتو برابر ښت دی چې هغه کار سترې ونه وهي چې پدې يې څرګندوي او عدالت په تقوی او صلاح کې را ټولېږي ځکه چې پاچاهي او امامت دليونو امانتونو څخه دی او فاسق امین ندی اونه يې روايت قبلېږي . امام ماوردي رحمت الله عليه ويلي : په ټولو امامتونو کې عدالت معتبر او معتمد څيزدی .

عدالت دادی : چې انسان بايد درښتيني لهجې ، امانت ته پوره پام کوونکی ، دټولو حرامو او ناروا و څخه پاک دګناهو نو څخه ځان ساتونکی دشک او شېبې څخه لري ، دغوښې او رضا په دواړو حالتونو کې مينه ناک . په خپل ديني اودنيوي کار کې دمرمت او ځوانمردی کار وونکی وي⁵⁰ . ځکه چې داسلامي امت په منځ کې پدې هکله هيڅ اختلاف نشته چې دفاسق لپاره دامامت ټاکل او هغه امام ګرځول رواندي.⁵¹

- احکام سلطاني ص 65 .⁴⁹

- احکام سلطاني ص 66 .⁵⁰

ځينې علمای کرامو دځينو شرطونوپه اړه لکه :

۱- اجتهاد او دغړوجوروالی مخالفت څرگند کړی .

امام ابن حزم رحمت الله عليه ويلي : دامامت په هغو شرطونو کې بايد کتنه و شي چې امامت پرته دهغو دشتون څخه نه رواکيږي نو دا شرط مو داسې وموند چې : بايد اصلاً دقريشو څخه وې ځکه چې پيغمبرصلى الله عليه وسلم خبر ورکړی دی چې امامت په قريشو کې دی.

۲:-امام بايدبالغ وي :

دښه او بد ترمنځ توپير وکړي. ځکه چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي : ددري کسانو څخه قلم پورته دی او بد اعمال يې نه ليکل کيږي : ماشوم ترڅو چې بالغ نه وي او ليونی ترڅو چې روغ نه وي.

۳-امام بايد نارينه وي :

ځکه چې پيغمبر صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي : هغه قوم به بريالی نشي چې خپله مشري يې ښځې ته سپارلې وي .

۴:-امام بايد مسلمان وي :

ځکه چې الله جل جلاله فرمايلي دي : وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا⁵² سوره النساء آيت ۱۴۱ :

ژباړه : او هيڅ کله الله جل جلاله د کافرانو لپاره په مؤمنانو باندې کومه لاره نده گرځولې (څه حکم او امر د کفارو په مومنانو نشته) .

ژباړه :- خلافت ډيره لويه لار ده ، او الله جل جلاله پدې سره امرکړی چې اهل کتاب دجزيو اخستلو په وخت کې دليل کړي ، او هغه کفار چې داهل کتابوڅخه نه وي ، ويې وژنی تردې چې مسلمانان شي .

- تفسير قرطبي ج 12 ص 285-286. تفسير ابن كثير ج 1 ص 110 ، احکام سلطانی ماوردی ص 6 ، غياث الامم ص 76 ، حاشية ابن

عابدين ج 1 ص 548 .⁵¹

- سورت النساء آيت 141 .⁵²

۵:-امام باید یوداسی عالم وړاندې کړي :

چې ددین په هغه ضروریاتو او فرایضو پوه وي، دالله جل جلاله څخه ویریدونکی اوپه ټولنیزډول په ځمکه کې دفساد ښکاره کوونکی نه وي ، ځکه چې الله جل جلاله فرمایلي دي : وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ.⁵³

ژباړه :-ځکه چې دهغه چا وړاندې کیدل چې دالله جل جلاله څخه په هیڅ شي کې نه ویریري او په ځمکه کې فساد او منکرات ښکاره کوي هغه د ډاډ وړندي او یا هغه څوک چې دخپل دین څخه معلومات نلري، نو یقینا یې په گناه او تیري کې مرسته ورسره وکړه دنیکی او تقوی مرسته یې ونکړه ، بیشکه چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي :- عن عائشة رضی الله عنها عن النبی صلی الله علیه وسلم قال : مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ، فَهُوَ رَدٌّ.⁵⁴ متفق علیه .

ژباړه : چاچې داسې یو کار وکړ چې زموږ دلاړې مخالف وه هغه کاري رداو نامنلی شویډی . دغه حدیث امام بخاری رحمت الله ، امام احمد رحمت الله علیه ، امام أبوداود رحمت الله علیه ، امام ابن ماجه رحمت الله علیه ، امام بیهقي رحمت الله علیه ، امام أبوعوانه رحمت الله علیه او امام ابن ابی شیبه رحمت الله علیه روایت کړي دی .

عن أبي ذر الغفاري عن النبي صلى الله عليه وسلم فقال : يا أبا ذرٍّ، إِنِّي أَرَاكَ ضَعِيفًا، وَإِنِّي أُحِبُّ لَكَ مَا أُحِبُّ لِنَفْسِي، لَا تَأْمُرَنَّ عَلَى اثْنَيْنِ، وَلَا تَوَلَّيَنَّ مَالَ يَتِيمٍ.⁵⁵

د حضرت ابوذر غفاری رضی الله عنه څخه روایت دی چې حضرت پیغمبر صلی الله علیه وسلم ماته وفرمایل :-ای ابوذره ! ته کمزوری یی، ددوه کسانو مشري مه کوه، او هیڅکله د یتیم د مال سرپرستي مه کوه .

او الله جل جلاله فرمایلي دي: فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا.⁵⁶

ژباړه :- .نو هغه څوک چې حق یې پرذمه وي کم عقل یا ناتوان وي .

نو داصحیح اوسمه خبره ده چې که عقل یې کمزوری وي او هغه څوک چې خپل کار نشي کولی باید ولي او سرپرست ونه نیول شي او هغه څوک چې حتما باید ولي او سرپرست ولري نو ده ته ندي روا چې د مسلمانانو سرپرست او مشرشي او دا صحیح خبرده چې په چاکې چې دغه اته شرطونه پوره نشي

- سورت مائده آیت 2.⁵³

- صحیح الامام بخاری رحمت الله علیه نمبر حدیث 2697 ، صحیح امام مسلم رحمت الله علیه 1718 . والحدیث صحیح .⁵⁴

- صحیح امام مسلم رحمت الله علیه 1826 . والحدیث صحیح .⁵⁵

- سورت بقره آیت 282 .⁵⁶

سرپرستي يي باطله او ناروا ده او هيڅکله يي سرپرستي او امامت منځه ته نه راځي بيا دا کار مستحب دی چې ددیني وړو وړو مسألو له عباداتو، سیاست او احکامو څخه خبر وي فرايض په پوره ډول سره سرته ورسوي او هيڅ کمبود په کې رانښتي ټولې لويې گناوي که پټې وي يانېکاره او همدارنگه له ورې گناه هم ځان ترې وژغوري نو دغه څلور واړه صفات دي چې انسان يي بد گڼي او غواړي دمسلمانانو خليفه بايد ځان ترې وساتي که يي بيا هم مشري واخسته نو خلافت يي صحيح دی او دغه صفات يي بدبولو او په هغه کې چې دالله جل جلاله پيروي کوي اطاعت يي واجب دی او په هغه څه چې دالله جل جلاله پيروي نه کوي بيا هم دفاع کول ترې واجب دي پدې کې اصلي هدف او موخه داده چې :- په خلکو او رعيت باندې پرته له ضعف او کمزورتيا څخه نرمي کوونکي وي ، دمنکر په له منځه وړلوکې دشدت څخه پرته او دواجبو نه دتيري کولو پرته کلک وي ، وينې او بيدار به وي دلاور اوغيرتي نفس لرونکي دخپل ځان لپاره به دحق مال منع کوونکي نه وي . اوهمدارنگه به د هغه مال په اړه چې حق يي نه وي ، زيات مصرف کوونکي (اسراف کوونکي) نه وي .

دغه ټول پدې کي راټولېږي چې :-امام بايد دقران کریم په احکامو او د پيغمبر صلی الله عليه وسلم په سنتو برابر وي ددغه کار ټول ښه والی اوغوره والی راټولوي . او دغه کار امام ته زیان نه رسوي چې په جوړښت او خلقت کې يي څه عیب او کمبودي وي . لکه :ړوندوالی اوگونگوالی،پوزه يي پرې وي غوړ يي پرې وي يا هغه چې دواړه لاسونه او دواړه پښې يي نه وي يا زوړ وي مگر پوهېږي اکر که سل کلن هم وي اوڅوک چې بي هوشه کېږي او بيا بيرته رابيدارېږي ، او څوک چې دمجرد بلوغ ته رسيدوسره سم بيعت ورسره کېږي او دامامت شروط په کې وي نو ددغه ټولو يادشووکسانو امامت صحيح او سم دی ځکه چې نه دقران کریم نص ، او نه د پيغمبر صلی الله عليه وسلم سنت ، نه اجماع ، نه رای (نظر) او نه هم دليل ددې څخه ممانعت کړی دی . بلکه الله جل جلاله فرمايلي دي: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ** . ⁵⁷ النساء اية ۸

ژباړه :- ای مومنانو په عدالت سره عمل وکړی ، چاچې عدل وکړ بيشکه دالله جل جلاله امريي پرځای کړ ، دټولو مسلمانانو ترمنځ پدې کې هيڅ اختلاف نشته چې خلافت په ميراث نه ورکول کېږي او نه دپلار په ځاي زوی اونه څوک دچا څخه وروسته په موروثي ډول خليفه ټاکل کېږي او همدارنگه د ماشوم لپاره خلافت روا ندی خو يو اخي روافض دي چې دا دواړه کارونه يي روا بللي دي او بل دا چې

- سورت النساء آيت 135 . ⁵⁷

دهیچا ترمنځ پدې کې اختلاف نشته چې دښځې لپاره خلافت رواندی ، دالله جل جلاله څخه مرسته غواړو .⁵⁸

پاچایان په څو ډوله دي ځيني يي عادل مسلمان ، ځيني يي : فاسق ظالم او تیرئ کوونکي اوځيني بيا کافر اوددين څخه وتلي ، دلته يوازي اول قسم ذکر کوو چې څه مسولیتونه لري او په امت يي څه حقوق دي دالله جل جلاله څخه پدې اړه لارښوونې او مرستې غوښتنه کوو امير بايد مسلمان او عادل وي :

بیشکه سپیڅلې شریعت بیان کړی چې : مسلمان عادل امیر دالله جل جلاله په وړاندې تر نورو خلکو ډیره اوچته مرتبه لري اوده ته دالله جل جلاله په نزد لوی فضیلت او ډیر ثواب دی چې یوازې الله جل جلاله پرې پوهیږي لدې څخه :

۱ :- هغه عادل امام چې دخلکو په منځ کې په حقه فیصله کوي او عدل قایموي :

هغه به دقیامت په ورځ دالله جل جلاله دعرش تر سیوري لاندې وي په کوم وخت کې به چې پرته د الله جل جلاله دسیوري څخه بل سیوری نه وي .

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ: إِمَامٌ عَادِلٌ، وَشَابٌّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ تَعَالَى، وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ، وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ: اجْتَمَعَا عَلَيْهِ، وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ، وَرَجُلٌ دَعَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ، وَجَمَالٍ فَقَالَ: إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ، وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا، حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ، وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ مُتَفَقِّحًا عَلَيْهِ.⁵⁹

ژباړه : د حضرت أبوهريرة رضی الله عنه څخه روایت دی چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایي : اووه کسان به دالله جل جلاله دسیوري لاندې وي په هغه ورځ چې دالله جل جلاله دسیوري پرته به بل سیوری نه وي ، له دوی څخه يي یو عادل امیر یاد کړی دی دا حدیث امام بخاری رحمت الله علیه ، امام مسلم رحمت الله علیه امام احمد رحمت الله علیه ، امام نسای رحمت الله علیه ، امام ترمذی رحمت الله علیه ، د أبوهريرة او أبو سعید خدری رضی الله عنهما څخه روایت کړی دی

- الفصل في الملال والنحل ج 4 ص 129 .⁵⁸

- صحيح الامام بخاری رحمت الله علیه نمبر 6806 ، او صحيح امام مسلم رحمت الله علیه نمبر 1031 . روایت کړی دی .⁵⁹

۲:- عادل امام به دقيامت په ورځ دنور او رڼا په منبر باندې :

دالله جل جلاله نبي اړخ ته ناست وي او دالله جل جلاله دواړه بلاکيف لاسونه يمین دي ،
 إِنَّ الْمُقْسِطِينَ عِنْدَ اللَّهِ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ، عَنْ يَمِينِ الرَّحْمَنِ عَزَّوَجَلَّ -وَكَلَّمْنَا يَدَيْهِ يَمِينًا- الَّذِينَ يَغْدُلُونَ
 فِي حُكْمِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ وَمَا وَلُّوا. رواه امام مسلم رحمه الله وهو من أفراد امام مسلم رحمه الله على الامام
 بخاری رحمه الله .⁶⁰

ژباړه : دحضرت عبدالله بن عمرو رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم
 فرمایلي :- هغه کسان چې عدل کوي دالله جل جلاله سره به درنا په منبرونو ،نبي اړخ ته به ناست وي
 او دواړه بلاکيف لاسونه يي يمین دي دا هغه کسان دي چې پخپلو فیصلو خپلوکورونو او تر خپل لاس
 لاندې خلکو کې عدل کوي ،دا حدیث امام مسلم رحمت الله علیه، امام احمد رحمت الله علیه، او امام
 نسای رحمت الله علیه ،دعبدالله بن عمرو رضی الله عنه څخه روایت کړیدی.
 عن أبي سعيد قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إن أحب الناس إلى الله يوم القيامة وأدناهم
 منه مجلسا إمام عادل، وأبغض الناس إلى الله وأبعدهم منه مجلسا إمام جائر»⁶¹

ژباړه : دابو سعيد خدری رضی الله عنه څخه روایت دی چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي
 :- بیشکه چې الله جل جلاله ته دقيامت په ورځ ډیرگران او ډیردې دخلکو څخه هغه ته . الله جل جلاله
 ته دناسټې او مجلس له پلوه عادل امام دی . او همدارنگه ډیر بد د خلکو څخه الله جل جلاله ته د
 قیامت په ورځ او ډیر سخت عذاب والا ظالم امیر یا امام دی . دا حدیث امام احمد رحمت الله
 علیه، امام بیهقي رحمت الله علیه ، په سننواو شعب الايمان کي او امام ترمذي رحمت الله علیه روایت
 کړیدی او ویلي يي دي دغه حدیث حسن او غریب دی (بلکې حدیث ضعیف دی) خو حدیث د تحسین
 احتمال لري ځکه چې په څو سندو نو سره راغلی او فضیل بن مرزوق وقاصي په کې دی ، امام ذهبي
 رحمت الله علیه په ضعفاء کې ذکر کړی او ویلي يي دي : دغه حدیث امام ابن معین رحمت الله علیه او
 نورو امامانو ضعیف بللی دی . او همدارنگه دغه حدیث دعطیه العوفی په سند سره هم راغلی ، امام
 ابن قطان ویلي دي : ضعیف کړی شوی دی ، امام ذهبي رحمت الله علیه ویلي : ضعیف يي بللی ، ابن
 قطان ویلي : حدیث حسن دی اوصحیح ندی .

- صحیح امام مسلم رحمت الله علیه 1827 ، والحديث صحيح .⁶⁰
 - سنن الامام ترمذی رحمت الله علیه، أبواب الاحکام فی الامام العادل حدیث نمبر 1329 .⁶¹

عن عمر بن الخطاب عن النبي صلى الله عليه وسلم قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم :
أفضل الناس عند الله منزلة يوم القيامة إمامٌ عدلٌ رفيقٌ، وشَرُّ عبادِ الله منزلةً يوم القيامة إمامٌ
جائرٌ خرقٌ⁶²

امام طبراني رحمت الله عليه د عمر رضی الله عنه څخه مرفوعا پدې لفظ سره روایت کړي چې الله
جل جلاله دغوره بندگانو څخه دقيامت په ورځ دمرتې او منزلت له پلوه عادل او نرمي کوونکی امام
(پاچا) دی او دالله جل جلاله دبدترینو بندگانو څخه دقيامت په ورځ ظالم او سختي کوونکی امير
يعني پاچا دی .

دغه سند ابن لهيعة په يوازي توب سره روایت کړی او دحديث لپاره بل سند دامام ابو يعلى رحمت الله
عليه او امام طبراني رحمت الله عليه سره دابو سعيد خدری رضی الله عنه نه په مرفوع ډول پدې
لفظ سره روایت شوی چې :عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه
وسلم : أشدُّ النَّاسِ عَذَابًا يومَ القيامةِ إمامٌ جائرٌ⁶³
ژباړه : سخت ترين عذاب به دقيامت په ورځ دظالم پاچاوي .

۳:- دامام لپاره به ډير لوی اجر وي :

که چيرې دالله جل جلاله څخه دويرې اوتقوى په خاطر باندې امر وکړي او دالله جل جلاله په حکم کې
عدل او انصاف وکړي .

عن أبي هريرة عن النبي صلى الله عليه وسلم قال : وَأَمَّا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتِلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيُتَّقَى بِهِ ،
فَإِنْ أَمَرَ بِتَقْوَى اللَّهِ وَعَدَلَ، فَإِنَّ لَهُ بِذَلِكَ أَجْرًا وَإِنْ قَالَ بَغْيْرَهُ فَإِنَّ عَلَيْهِ مِنْهُ⁶⁴. متفق عليه .
ژباړه : حضرت أبو هريرة رضی الله عنه ویلي دي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي دي : امام
ډال او سپر دی چې ترشاه به یې جگړه کيږي او په همدې سره د ځان ساتنه کيږي که چيرې په تقوى

- السلسلة لضعيفة نمبر 1157 ، شيخ الباني وايي : حديث ضعيف دى .⁶²

- ضعيف الترغيب نمبر حديث 1319 .⁶³

- اخرجه الامام بخارى رحمت الله عليه برقم : 2957 ، و امام مسلم رحمت الله عليه برقم : 1835⁶⁴

سره امر وکړي او په پریکړه کې عدل او انصاف وکړي پدې سره ده ته اجر ورکول کېږي ، او که په بل څه سره امر وکړي نو دې گناهکار دی . دا حدیث شریف امام بخاری رحمت الله علیه ، امام مسلم رحمت الله علیه ، امام أبوداود رحمت الله علیه ، او امام نسائی رحمت الله علیه روایت کړی دی .

۴- د عادل امام دعاء نه رډیږي:

دا د الله جل جلاله په وړاندې د ده د کرامت او منزلت له وجهی څخه .
عن أبي هريرة عن النبي صلى الله عليه وسلم قال قال الرسول صلى الله عليه وسلم : ثلاثة لا تُردُّ دعوتهم : الصَّائِمُ حَتَّى يُفْطِرَ ، وَالْإِمَامُ الْعَادِلُ وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ ، يَرْفَعُهَا اللَّهُ فَوْقَ الْغَمَامِ ، وَتُفْتَحُ لَهَا أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَيَقُولُ الرَّبُّ : وَ عِزَّتِي وَجَلَالِي لِأَنْصُرَنَّكَ وَلَوْ بَعْدَ حِينٍ⁶⁵

دحضرت ابوهريرة رضی الله عنه څخه روایت دي چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي : دري کسان دي چې ددوي دعوت او غوښتنه نه رډیږي عادل امیر ، روژه دار ترڅو یې روژه ماته کړي نه وي ، دمظلوم دعوت او غوښتنه ، الله جل جلاله یې د قیامت په ورځ د وریځو څخه اوچته پورته کوي او داسمان دروازي ورته خلاصیږي او الله جل جلاله فرمایي :- زما دپخپل عزت سوگند وي چې حتما به ستا مرسته کوم اکر که لږ وروسته هم وي بیشکه پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي : امام ډال او سپر دی چې ترشا به یې جگړه کېږي او په همدې سره دځان ساتنه کېږي که چیرې په تقوی سره امر وکړي اویه پریکړو کې عدل او انصاف وکړي پدې ورته اجر ورکول کېږي اوکه په بل څه سره امر وکړي نو دې گناهکار دی . دا حدیث امام بخاری رحمت الله علیه ، امام مسلم رحمت الله علیه ، امام أبوداود رحمت الله علیه او امام نسائي رحمت الله علیه روایت کړیدی.

ددې حدیث شریف څخه لاندې احکام لاسته راځي :

۱- په حدیث شریف کې د امیرانو اطاعت او دهغوی د نافرمانی څخه ډډه کول .

- ضعيف الترغيب برقم 583 . شيخ البانی وایی : حدیث ضعیف دی .⁶⁵

۲- پدې کې داميرانو په ظلم باندې صبر کول .

۳- بايد د امير او خليفه تر شا په جگړه کې برخه واخستل شي .

په بل حديث شريف کې راغلي دي :

فرواه الامام طبراني رحمت الله عليه في الدعاء والبيهي في الشعب من حديث أبي هريرة . رضي الله عنه . ولفظه: ثَلَاثَةٌ لَا يَرُدُّ اللَّهُ دُعَاءَهُمْ: الذَّاكِرُ اللَّهَ كَثِيرًا، وَالْمَظْلُومُ، وَالْإِمَامُ الْمُقْسِطُ .

وحسنه الألباني في صحيح الجامع⁶⁶

ژباړه : دحضرت أبوهريرة رضی الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي : درى کسان دي چې الله جل جلاله یی دعا قبلوی او نه یی ردوي ، یو هغه شخص چې د الله جل جلاله ډیر ذکر کوي ، بل مظلوم او دریم عادل امام ، دغه حديث امام طبرانی رحمت الله عليه امام بیهي رحمت الله عليه په شعب الایمان کې روايت کړی دی ، او شیخ الباني رحمت الله عليه په صحيح الجامع کې حسن بللی دی.

د مسلمان امام وظایف (دندي):

مسلمان امام دندې لري چې بايد ترسره یی کړي او ده لره حقوق او امتیازات دي چې بايد ورکړل شي هغه دندې په قراني آیاتونو او نبوي احادیثو کې ذکر شوي چې په لنډ ډول یی وړاندې کوو

لومړي دنده :-

دعدل او حق قایمول دخلکو تر منځ دشخړو ختمول د الله جل جلاله دسپېڅلي شریعت سره سم حکم کول ، دحدود و قایمول ، دشرعي احکامو سره سم دحدودو پلي کول : الله جل جلاله فرمایلي :-
إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ⁶⁷

- صحيح الجامع 1211 .⁶⁶

- سورت النساء آیت 58 .⁶⁷

ژباړه :- داد الله جل جلاله له پلوه پاچايانو ته امر دی چې د خلکو په منځ کې په عدل او انصاف سره پریکړه وکړي کوم چې الله جل جلاله د اووه اسمانونو دپاسه رالېږي دی.

په حدیث شریف کې راغلي دي :-یقیناً الله جل جلاله تر هغه وخته دپاچايانو قاضي ملکري وي چې ظلم یې نه وي کړی خو کله چې ظلم وکړي بیا یې الله جل جلاله دهغه خپل ځان ته وسپاري . دا حدیث امام ترمذي رحمت الله عليه اوامام حاکم رحمت الله عليه روایت کړی او دواړو حسن بللی دی ، او امام ابن ماجه رحمت الله عليه ، امام ابن حبان رحمت الله عليه او امام بیهقي رحمت الله عليه دعبدالله بن أبي أوفی رضی الله عنه څخه پدې لفظ روایت کړی چې :-

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان الله مع الحاكم مالم يجر فاذا جار وكل على نفسه
ژباړه : رسو الله صلى الله عليه وسلم فرمایلی دي : بیشکه الله جل جلاله دقاضي سره تر هغه ملکري وي چې ظلم یې نه وي کړي .

عن عبد الله بن أبي أوفی قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إن الله مع القاضي ما لم يجر،
فاذا جار تخلى عنه ولزمه الشيطان»: هذا حديث غريب لا نعرفه إلا من حديث عمران القطان⁶⁸

امام بیهقي رحمت الله عليه زیاته کړي چې : دحضرت عبد الله بن أبي أوفی رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلی دی : الله جل جلاله د قاضي ملکري او حامی تر هغه وخته وي ترڅو چې ظلم و نه کړي کله چې ظلم وکړي الله جل جلاله یې پریږدي او شیطان ورسره ملکري شي.

امام ابن ماجه رحمت الله عليه زیاته کړي : کله چې ظلم وکړي الله جل جلاله تري بیزاره شي)، امام ترمذي رحمت الله عليه ویلي : دغه حدیث حسن او غریب دي موږ یې دعمران القطان دحدیث څخه پرته دبل چا له لوري نه پېژنو . امام ابن حجر رحمت الله عليه ویلي : پدې کې څه خبره شته مګرمتروک ندي اوامام بخاری رحمت الله عليه استشهداپري کړي .همدرانګه امام ابن حبان رحمت الله عليه او امام حاکم رحمت الله عليه یې احادیث ذکر کړي⁶⁹.

په یو اثر کې راغلي :- دیوي ورځي عدالت دخلوښتو کالو عبادت څخه غوره دي⁷⁰

- سنن الامام ترمذي رحمت الله عليه 1330، أبواب الاحکام باب ماجاء فی الامام العادل .⁶⁸

- تلخیص الحبير ج 4 ص 181 .⁶⁹

- ابن کثير تفسير ج 1 ص 782 .⁷⁰

الله جل جلاله فرما يلى يې دى : (وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ)⁷¹

ژباړه:- او راولپرو مورثاته اى محمد صلى الله عليه وسلم كتاب د حق سره چې تصديق كوونكى دى د هغه څه چې موجود دى په وړاندې دده د كتاب نه او محافظ دى په هغه كتاب نو فيصلې كوه په منځ ددوى كې مطابق دهغه قانون چې نازل كړى دى الله او مه كوه پيروي د خواهشاتو ددوى .

عن أبي هريرة وزيد بن خالد الجهني رضى الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال : -إِنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَعْرَابِ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنْشُدَكَ اللَّهَ إِلَّا قَضَيْتَ لِي بِكِتَابِ اللَّهِ، فَقَالَ الْخَصْمُ الْآخَرُ: وَهُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ نَعَمْ، فَاقْضِ بَيْنَنَا بِكِتَابِ اللَّهِ وَأَذْنُ لِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قُلْ، قَالَ: إِنَّ ابْنِي كَانَ عَسِيفًا عَلَى هَذَا، فَزَنَى بِامْرَأَتِهِ، وَإِنِّي أُخْبِرْتُ أَنَّ عَلَى ابْنِي الرَّجْمَ، فَأَفْتَدَيْتُ مِنْهُ بِمِئَةِ شَاةٍ وَوَلِيدَةٍ، فَسَأَلْتُ أَهْلَ الْعِلْمِ، فَأَخْبَرُونِي أَنَّ عَلَى ابْنِي جَلْدُ مِئَةٍ، وَتَغْرِيبُ عَامٍ، وَأَنَّ عَلَى امْرَأَةِ هَذَا الرَّجْمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَأَقْضِيَنَّ بَيْنَكُمَا بِكِتَابِ اللَّهِ، الْوَلِيدَةُ وَالْغَنَمُ رَدٌّ، وَعَلَى ابْنِكَ جَلْدُ مِئَةٍ، وَتَغْرِيبُ عَامٍ، وَاعْدُ يَا أُنَيْسُ إِلَى امْرَأَةِ هَذَا، فَإِنْ اعْتَرَفَتْ فَارْجُمُهَا. قَالَ: فَعَدَا عَلَيْهَا، فَأَعْتَرَفَتْ، فَأَمَرَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرُجِمَتْ⁷².

ژباړه : حضرت ابوهريرة رضى الله عنه او زيدبن خالد الجهني رضى الله عنه ويلي چې : يو باندې چې وويل : اى د الله رسوله زموږ ترمنځ دالله جل جلاله په كتاب پريکړه وکړه دباندې چې دشمن پا خيډه اووي ويل : رشتيا يي وويل زموږ تر منځ دالله جل جلاله په كتاب فيصله وکړه . نواعرابي وويل : - زما ځوى دده سره مزدور وه دده د ښځې سره يي زنا وکړه ، نوماته يي وويل : ځوى درجم (سنگ سار) کيږي نو دځوى يي دفديي په مقابل کې چې سل پسونه او يوه نجلى ده ورکړه بيايې دعلماوو څخه

- سورت المائدة آيت 48 . 71

- صحيح امام مسلم رحمت الله عليه رقم 1367 . والحديث صحيح . 72

پوښتنه وکړه هغوی وویل : په ځوی دسل ډري او یو کال دوطن څخه شړل دي نو پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل : - ستاسو ترمنځ به حتما دالله جل جلاله په کتاب سره فیصله کوم ، پسونه او نجلۍ بیرته تاته درکول کیږي او په ځوی دسل دري او دیو کال تبعید دی اوته ای انیس : هغه سړي ته یې وویل : ددغه سړي ښځې ته سبا ورشه که یې اقرار وکړ نو په تیرويې مړه کړه سبا هغې ښځې ته ورغی هغې په خپل جرم اقرار وکړ او سنگساره یې کړه دا حدیث امام بخاری رحمت الله علیه او امام مسلم رحمت الله علیه یو بل ته په نږدې الفاظو روایت کړی دی او دغه لفظ د امام مسلم رحمت الله علیه دی .

وعن أبي ذر رضي الله عنه أنه قال للنبي صلى الله عليه وسلم ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَلَا تَسْتَعْمِلُنِي؟ قَالَ: فَضْرَبَ بِيَدِهِ عَلَى مَنْكِبِي، ثُمَّ قَالَ: يَا أَبَا ذَرٍّ، إِنَّكَ ضَعِيفٌ، وَإِنَّهَا أَمَانَةٌ، وَإِنَّهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ خِزْيٌ وَنَدَامَةٌ، إِلَّا مَنْ أَخَذَهَا بِحَقِّهَا، وَأَدَّى الَّذِي عَلَيْهِ فِيهَا⁷³.

ژباړه : دحضرت أبوذر غفاري رضي الله عنه څخه روایت دی چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي : ایامانه مقرروي ؟ یعني ماته وظیفه نه راکوي ؟ نو پیغمبر صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل : - ای أبوذره ته کمزوری یې او وظیفه امانت دی اودا دقیامت په ورځ افسوس او پښیمانتیا ده . مگر هغه څوک چې په حق سره یې واخلي او هغه څه ادا کړي چې ورسپارل شوي ده دا حدیث امام مسلم رحمت الله علیه ، امام احمد رحمت الله علیه ، امام بیهقي رحمت الله علیه ، او امام منذري رحمت الله علیه په ترغیب اوترهیب کي روایت کړی او په عام ډول ندی راغلی بلکې دهغه چاله اړوند چې عدل نه کوي په خپل امارت کې دالله جل جلاله حق نه پلي کوي او له همدې امله امام نووي رحمت الله علیه ددې په شرحه کې ویلي دي :- دوظیفې اخستلو څخه دځان ژغورنې په هکله دا

- صحیح امام مسلم رحمت الله علیه رقم الحديث : 18.25، والحديث صحيح .⁷³

حديث شريف يو لوى اصل دى په ځانگړي ډول دهغه چاپه باره كې چې كمزورى وي او دخپلې وظيفې حق نه شي ادا كولى مكرذلت او پېښمانتيا دهغه چاپه باره كې ده چې دوظيفې سرته رسولو توان اوورتيا نلري يا دوظيفې وړوي خو په هغوى كې عدل نكوي مگر هغه څوك چې دامارت او مشرى وړ وي اوبيا په هغې عدل هم وكړي نوده لره ډير زيات اجراو ثواب دى پدې هكله ډير زيات احاديث او دلايل شته مگر ددندې په ورننوته كې هم لوى خطرشته له همدې سببه لويو امامانو او محدثينوترې ممانعت كړى دى امام شافعي رحمت الله عليه دمامون غوښتنه ونه منله كله يي چې دشرق او غرب دقضاء لپاره وغوښت او همدارنگه امام ابو حنيفه رحمت الله عليه هم دخليفه منصور غوښتنه ردكړه كله يي چې دقضا منلو ته وغوښت بيايې بندي كړ او په بنديخانه كي يي ډير وكړاوه اوويي واهه، او هغه لوى امامان چې دوظيفې اخستلو څخه يي انكار كړى ډيرزيات دي ⁷⁴

-أُخرجَه الإمام طبراني رحمت الله عليه و البزار بسند صحيح عن عوف بن مالك الأشجعي مرفوعا: قال: أَوَّلُهَا مَلَامَةٌ، وَثَانِيهَا نَدَامَةٌ، وَثَالِثُهَا عَذَابٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِلَّا مَنْ عَدَلَ. ⁷⁵

دعوف بن مالك رضی الله عنه څخه په مرفوع حديث كي راغلي :- دامارت او مشرى لومړى ملامتيا ، دوهم پېښمانتيا او دريم دقيامت په ورځ عذاب دى مگر هغه څوك چې پدې كې عدل او انصاف وكړي مستثنى دي . دا حديث امام طبراني رحمت الله عليه او امام بزار رحمت الله عليه په صحيح سند سره روايت كړي .

وَأَخْرَجَ الطَّبْرَانِيُّ مِنْ حَدِيثِ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ يَرْفَعُهُ: نِعْمَ الشَّيْءُ الْإِمَارَةُ لِمَنْ أَخَذَهَا بِحَقِّهَا وَجَلَّهَا، وَبِئْسَ الشَّيْءُ الْإِمَارَةُ لِمَنْ أَخَذَهَا بِغَيْرِ حَقِّهَا، تَكُونُ عَلَيْهِ حَسْرَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ. ⁷⁶

- شرح صحيح امام مسلم رحمت الله عليه ج 12 ص 211. ⁷⁴

- كشف اللثام ج 6 ص 346. ⁷⁵

- فتح الباري ج 13 ص 125. ⁷⁶

امام طبراني رحمت الله عليه دزید بن ثابت رضی الله عنه له اړخه مرفوع حدیث روایت کړی چې:-
 بهترین او غوره څیز امارت او مشري هغه چا لره ده چې حق یې ادا کړي او بدترین شی هم امارت او
 مشري هغه چا لره ده چې په نا حقه سره یې لا س ته راوړی وي په دغه شخص به دقیامت په ورځ
 افسوس او حسرت وي.

وعن ابن عمر رضی الله عنهما أن النبی صلی الله علیه وسلم قال : لا یستری الله تبارک و تعالی
 عبدرعیة قلت أو کثرت الا سأل الله تبارک و تعالی عنها یوم القیامة أقام فہم أمر الله تبارک و تعالی أم
 أضاعه ، حتی یسأله عن أهل بیته خاصته .⁷⁷

دعبدالله بن عمر (رضی الله عنهما) څخه روایت دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي :-
 الله جل جلاله چې کوم بنده ته مشري ورکړي که هغه دلبر شي وي یاد ډیر شي مگر الله جل جلاله به
 دقیامت په ورځ ترې پوښتنه کوي چې دالله جل جلاله امر یې په دوی باندې پلی کړی دی ، او که یې
 ضایع کړیدئ ، تردې چې دخپلې کورنۍ په اړه به هم ترې په ځانگړي ډول پوښتنه کېږي . دا حدیث
 امام احمد رحمت الله علیه رحمت الله علیه روایت کړی دی .

دانس رضی الله عنه څخه روایت دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي :- لسو کسانو
 مشر به هم دقیامت په ورځ ځنځیر او زولنې راوستل شي تردې چې عدل او انصاف یې وژغوري او یا
 ظلم یې هلاک کړي.

عن أنس رضی الله عنه قال قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " إِنَّ اللَّهَ سَائِلٌ كُلَّ رَاعٍ عَمَّا اسْتَزَعَاهُ
 ، حَفِظَ ذَلِكَ أَمْ ضَيَّعَ ، حَتَّى يَسْأَلَ الرَّجُلَ عَنْ أَهْلِ بَيْتِهِ .⁷⁸

- مسند امام احمد رحمت الله علیه ج 2 ص 15 .⁷⁷
 - صحيح الجامع نمبر 1774 .⁷⁸

دحضرت أنس رضی اللہ عنہ خُخه روایت دی چې رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم روایت کړی دی چې :
 الله جل جلاله دهر مشرڅخه دهغه درعیت په هکله پوښتو نکئ دئ آیا دا رعیت یی ساتلی یا یی ضایع
 کړی تردې چې الله جل جلاله سړی دخپل کور (کهول) په اړه وپوښتي . دا حدیث امام نسای رحمت
 الله علیه او امام ابن حبان رحمت الله علیه په حسن سند سره روایت کړی دی .

عن أبي هريرة عن النبي صلى الله عليه وسلم قال : ما من أمير عشرة ، إلا وهو يُؤْتَى به يوم القيامة
 مغلولاً ، حتى يُفكَّه العدلُ ، أو يوبَّقه الجورُ⁷⁹

دأبوهريرة رضی اللہ عنہ خُخه روایت دی چې نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم فرمایلي دي :- نه به وي
 دلسو کسانو مشر مگر دقيامت په وړخ به په ځنځيرونواو زولنو راوستلی شي تردې چې عدل
 اوانصاف یی خلاص کړي، اویا یی ظلم هلاک کړي .

عن أبي أمامة، عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال: " ما من رجل يلي أمر عشرة فما فوق ذلك إلا
 أتى الله مغلولاً، يوم القيامة يده إلى عنقه فكه بره أو أوبقه إثمه أولها ملامة، وأوسطها ندامة وآخرها
 خزي يوم القيامة"⁸⁰

او همدرانگه د أبو امامة رضی اللہ عنہ خُخه مرفوع حدیث راغلی چې :- داسي سړی به نه وي چې
 دلسو کسانو مشري یی اخستې وي مگر الله جل جلاله به یی دقيامت په وړخ راوړي لاس به یی له
 ستوني سره تړل شوی وي مکړنیکي به یی خلاصوي اویا گناه به یی کلکوي .

دا حدیث په مختلفوالفاظو سره امام احمد رحمت الله علیه او امام بیهقي رحمت الله، امام
 أبویعلي رحمت الله علیه او امام طبراني رحمت الله علیه په صحیح سند سره روایت کړي دي .

- الجامع الصغير للسيوطي رحمه الله نمبر حدیث 7987 ، والحديث حسن .⁷⁹

- مسند امام احمد رحمت الله علیه نمبر 22300 . تنمة مسند الانصار ، حدیث أبي أمامة الباهلي الصدري .⁸⁰

. عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : أشدُّ النَّاسِ عذابًا

يومَ القيامةِ إمامٌ جائرٌ⁸¹

دأبوسعيد خدري رضي الله عنه څخه روايت دی چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي :-
دقیامت په ورځ به سخت ترین عذاب دظالم پاچا وي . امام طبراني رحمت الله علیه په معجم اوسط
امام ابو نعیم رحمت الله علیه په حلیۃ الاولیاءوامام أبو یعلی رحمت الله علیه پخپل مسند کي
دأبوسعيد خدري رضي الله عنه څخه روايت کړی دی .

امام ماوردي رحمت الله علیه دمسلمان امير د مسولیتو نواو دندو په اړه ويلي دي :-دثابتو اصولو
سره سم او سلفوصالحو دأئمه ؤو په همغږۍ سره سم ددين ساتنه کوي ، څوکه چیرې کوم مبتدع
ښکاره شو او يا هم کوم شک کوونکی ترې کورښو نو ده ته ددلیل څرگند کړي او په صحيح ډول د
ورته بيان کړي او په هغه څه دورسره حساب وکړي چې حقوق او حدود پرې لازمي تر څو دين
وساتلی شي او اسلامي امت د ښویدو څخه وژغورل شي او دجگړه مارو تر منځ (شرعي) احکام پلي او
دعوي دار و تر منځ دښمني ختمه کړي شي ترڅو عدل او انصاف عام شي ظالم تیری ونکړي او
مظلوم کمزورئ ونه گڼل شي او حدود پلي کړي ترڅو دالله جل جلاله حرام کړل شوي څیزونه دلاس
وهني څخه وساتي او بندگانو حقوق دپامال کیدو څخه وژغوري.⁸²

الله جل جلاله د په عبدالله بن المبارک رحمت الله علیه رحم وکړي چې ويلي يي دي :-

الله جل جلاله دامير په وسیله څو ————— ره مظلومیتونه اوچتوي

زمور په دين او دنيا کې ————— پ له دې اړخه رحمت دی

که چیرې خلافت نه وای نوزمور لا ري به په ام ————— ن نه وي

- ضعيف الترغيب للالباني نمبر 1319 ، والحديث كما قال الشيخ الالباني : ضعيف .⁸¹

- احکام سلطاني ص 15-16 .⁸²

نو کمزورو به مود زوره ورو لخوا څخه ښکار شوی وو او تښتول شوي به وه

د امام دوهمه دنده :-

درعيت څخه ځان نه پټول او حاجتمندو لپاره خپله دروازه پرانستل درعيت دکارو نو مراعات کول او دهغوي دحالت پوښتل .

عن عمرو بن مرة الجهني رضي الله عنه أنه قال لمعاوية رضي الله عنه اني سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم قال : ما من إمامٍ يُغلقُ بابَه دونَ ذوي الحاجةِ والخَلَّةِ والمسكَنَةِ ؛ إِلَّا أغلقَ اللهُ أبوابَ السَّماءِ دونَ خَلَّتِه وحاجَّتِه ومَسكَنَتِه⁸³

حضرت عمرو بن مرة الجهني رضي الله عنه روايت کوي چې ده حضرت معاويه رضي الله عنه ته وويل چې ما د رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اوريدلي دي چې فرمايل يي :- داسي امام او امير به نه وي چې خپله دروازه يي د ضرورتونو (حاجتمنو) او غربت والا په وړاندې بنده کړي مگر الله جل جلاله به دا سمان دروازې دده د ضرورت ، حاجت او غربت په مخ وتړي نو معاويه رضي الله عنه دخلکو د حاجتونو دپوره کولو لپاره يو کس وټاکه ، دا حديث امام احمد رحمت الله عليه ، امام ترمذي رحمت الله عليه ، امام ابوداد رحمت الله عليه ، امام ابو يعلي رحمت الله عليه او امام حاکم رحمت الله عليه روايت کړيدی .

وعن أبي مريم الأزدي - رضي الله عنه - أنه قال لمعاوية رضي الله عنه: سمعت رسول الله ﷺ يقول " : من ولاه الله شيئاً من أمور المسلمين، فاحتجب دون حاجتهم وخلتهم وفقرهم؛ احتجب الله دون حاجته وخلته وفقره يوم القيامة " فجعل معاوية رجلاً على حوائج الناس. رواه أبو داود والترمذي⁸⁴.

دأبو مريم ازدي رضي الله عنه څخه روايت دی چې ويل يي ما دپيغمبر صلى الله عليه وسلم څخه اوريدلي دي چې فرمايل يي :- چا ته چې الله جل جلاله کوم شی دمسلما نانو دکارونو څخه وسپاره نو دهغوي دضرورت ، يوازي توب او بيچارکي څخه ځان پټ کړو نو الله جل جلاله به ددغه حاکم د حاجت ضرورت اوفقر درفع کولو څخه ځان پټ کړي ،

- صحيح الترغيب نمبر حديث 2208 ، شيخ الباني وإبى : حديث صحيح لغيره دى .⁸³
- رياض الصالحين حديث نمبر 663 .⁸⁴

وفي رواية أخرى عن أبي مريم الأزدي أنه قال قال الرسول صلى الله عليه وسلم: مَنْ وَلِيَ أَمْرًا مِنَ أَمْرِ النَّاسِ ، ثُمَّ أَغْلَقَ بَابَهُ دُونَ الْمَسْكِينِ وَالْمَظْلُومِ أَوْ ذِي الْحَاجَةِ ، أَغْلَقَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى دُونَهُ أَبْوَابَ رَحْمَتِهِ عِنْدَ حَاجَتِهِ وَفَقَرَهُ أَفْقَرَ مَا يَكُونُ إِلَيْهَا ⁸⁵.

په بل روایت کې راغلي دي :- چاچي دخلکو دکاروو څخه یو کار په غاړه واخست او مشري شو بیا یې دمسکین ، مظلوم او حاجت من په وړاندي خپله دروازه وتړله نو الله جل جلاله به دده په وړاندې دخپل رحمت دروازه دده د حاجت او ډیر زیات فقر او ناتوانۍ په وړاندې چې ډیر ورته اړ وي وتړي . دا حدیث امام أبوداود رحمت الله، امام حاکم رحمت الله علیه، امام بیهقي رحمت الله علیه ټولو په صحیح سند سره دابو مريم ازدي رضی الله عنه څخه روایت کړیدی . له همدې امله د پیغمبر صلی الله علیه وسلم دروازه وان او ملازم نه وه چې خلک له ورتلو څخه ترې منع کړي لکه څنګه چې دا کار نن ورځ پاچایان او مشران کوي .

-عن أنسٍ قال: أتى نبيُّ الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ على امرأةٍ تبكي على صبيٍّ لها فقالَ لها: اتَّقِي اللهَ واصْبِرِي فقالت: وما تُبالي أنتَ بمصِيبَتِي، فقيلَ لها: هذا النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فأتتهُ، فلم تجدْ على بابِهِ بَوَائِينَ فقالت: يا رسولَ الله، لم أعرفْكَ ، فقال: إِنَّمَا الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى أو: عِنْدَ أَوَّلِ صَدْمَةٍ ⁸⁶

دانس بن مالک رضی الله عنه څخه روایت دی چې ویل یې :- پیغمبر صلی الله علیه وسلم د یوې ښځې ترڅنګ تیر شو چې دیوه قبرسره ناسته وه او ژړل یې نو پیغمبر صلی الله علیه وسلم ورته وویل :- دالله جل جلاله څخه وویرېږه او صبر وکړه ، هغې ښځې ورته وویل زما څخه لري شه ځکه تا ته هغه مصیبت او غم ندی رسیدلی چې کوم ماته رسیدلی دی، حال دا چې هغې نه پېژانده . هغې ښځې ته وویل شو هغه پیغمبر صلی الله علیه وسلم دی نو هغه ښځه دپیغمبر صلی الله علیه وسلم دروازې ته راغله او هیڅ دروازوان یې هلته پیدانکړووي ویل : ما ته ونه پېژندې ، پیغمبر صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل : په یقیني ډول صبر دلومړي ټکان سره وي . دا حدیث امام بخاری رحمت الله علیه، امام مسلم رحمت الله علیه، امام احمد رحمت الله علیه، امام ترمذی رحمت الله علیه ، امام أبوداود رحمت الله

مسند ابن حنبل : ج ۵ ص ۳۱۵ ح ۱۵۶۵۱ ، مسند أبي يعلى : ج ۶ ص ۴۴۱ ح ۷۳۴۰ نحوه ، مشكاة المصابيح : ج ۲ - ۳ .
⁸⁵ ص ۳۳۱ ح ۳۷۲۹ ، أسد الغابة : ج ۶ ص ۳۶۱ الرقم ۶۴۶۳ ، كنز العمال : ج ۶ ص ۳۸ ح ۱۴۷۵۱
 - صحيح سنن أبي داود نمبر 3124 ، شيخ ألبانى وإبى : حديث صحيح .⁸⁶

عليه، امام نسائي رحمت الله عليه، امام ابن ماجه رحمت الله عليه ، امام ابو يعلى رحمت الله عليه او امام بهقي رحمت الله عليه روايت كړيدى . بيشكه پيغمبر صلى الله عليه وسلم پدې حيثيت چې دمسلمانانو امام وه دخپل رعيت احوال به يې اخسته .

دحضرت انس رضى الله عنه څخه روايت دى چې نبي كريم صلى الله عليه وسلم به مريض پوښته كوله ، په جنازه پسې تللواو دغلام بلنه به يې منله نو دهغه غوښتنې ته به يې مثبت ځواب وركاوه . دا حديث امام ابن ماجه رحمت الله عليه، امام حاكم رحمت الله عليه ، امام ابو يعلى رحمت الله عليه، امام ابن ابى شيبه رحمت الله عليه او امام طبراني رحمت الله عليه روايت كړى دى اسناد يې حسن دى .

دانس (رضى الله عنه) څخه روايت دي چې ويلي يې دي : پيغمبر صلى الله عليه وسلم په لاره كې دځينو صحابه كرامو سره وه چې يوه ښځه ورسره مخامخ شوه او ويې ويل : اي دالله جل جلاله رسوله :- په يقيني ډول مي تاته ضرورت دى ، پيغمبر صلى الله عليه وسلم وفرمايل :- اي د فلاني مورې دلارې په هر كونج كې چې كښينې كښينه زه هم تا سره كښينم ، ښځه كيناسته او پيغمبر صلى الله عليه وسلم ورسره كينا ست تردې چې خپل ضرورت يې رفع كړ. دا حديث امام احمد رحمت الله ، او امام ابوداود رحمت الله عليه روايت كړيدى .

دانس رضى الله عنه څخه روايت دى چې ويلي يې دي لمونځ به دريده او پيغمبر صلى الله عليه وسلم به ديوږي سره دهغه د حاجت په اړه خبري كولې او دا سړى به د پيغمبر صلى الله عليه وسلم او دقبلي تر منځ دريده ترهغه به ولاړوه او دسړي سره به يې خبري كولې تردې چې كله كله به په ځينو خلكو باندې د پيغمبر صلى الله عليه وسلم دډير دريدو له امله خوب راغى دا حديث امام بخارى رحمت الله عليه، امام احمد رحمت الله عليه، او امام عبدالرزاق رحمت الله عليه په مصنف كې روايت كړيدى ..

دامام دريم مسوليت دنده :-

درعيت اصلاح كول او له دوي سره نرمي كول او دهغه چا څخه چې خطاسر ووهي بيرته يې سمې لاري ته گرځول او چې څوك دحقې لاري څخه كارې شي بيرته يې سيده كول اوله هغوي سره په عدل او انصاف عمل كول .

الله جل جلاله دني سليمان عليه السلام په هکله فرمايي چي :- (وَتَقَفَّذَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدُودَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ) ⁸⁷

ژباړه :لټونه يې وکړه (سليمان عليه السلام) د مرغانو او هد هد، نو ويې ويل څه دي مالره چې نه وينم (زه) هد هد بلکې هدهد له غائب شوو څخه دي ،(آياددغو الوتونکو لښکرو په منځ کې پټ دی او زه يې نه وينم) .

پدي مبارک آيت کي راغلي چي دمسلمانانو په امير باندي لازم دي چي دخپل رعيت پو ښته وکړي او دا يوڅرکند دليل او حجت دي ، کله چي دسليمان عليه السلام څخه ددهد مرغه حالت ورک شو ، نو څنگه به د لويو اميرانو او پاچايانو څخه دخپل رعيت پو ښتني کولو تقاضا روا نه وي الله جل جلاله د په امير المومنين عمر بن خطاب رضی الله عنه رحم وکړي چي ويلي يي دي :- که دفرات د سيند په غاړه يو نوي پيدا شوي وړئ . (د کډ بچئ) ليوه وخوري نوخامخا به دهغه په هکله دعمر رضی الله عنه څخه پوښتنه کيږي ، نو ستا به څه کومان دهغه والي او امير په برخه کي وي چي په لاسونو يي هيوادونه يو په بل پسي درومي ملتونه يي هلاک کيږي خو داسي څوک نه مومي چي پوښتنه تري وکړي او حالت يي پوښتي (فانا لله وانا اليه راجعون) ⁸⁸.

يادشوي معنی کومه چي وارندي تيره شوه دعبداالله بن عمر رضی الله عنهما په روايت کي راغلي چي وايي ما د پيغمبر صلی الله عليه وسلم څخه اوريدلي دي چي فرمايلي يي :- ټول ستاسو څخه پالونکي دي اوتول ستاسو څخه دخپل رعيت په اړه مسوليت او دنده لري امام او اميرپالونکی او مسؤول دخپل رعيت دی ، نارينه دخپل کور پالونکی دی اوهغه دخپل رعيت مسؤول دی او ښځه دخپل خاوند په کور کې پالونکې ده او دخپل رعيت په وړاندي مسؤوله ده او مريي دخپل بادار مال کې پالونکې دئ او دخپل رعيت په اړه مسؤول دي،بيايي وويل : زه گومان کوم چي پيغمبرصلي الله عليه وسلم وفرمايل : سړي دخپل پلار دمال پالونکي دئ او دخپل رعيت مسوليت لري او هريو له ستا سو څخه پالونکي دئ او دخپل رعيت مسوليت لري داحديث امام بخاری رحمت الله عليه ، امام مسلم رحمت الله عليه،امام احمد رحمت الله عليه،امام أبوداد رحمت الله عليه امام ترمذي رحمت الله عليه دعبداالله رضی الله عنه څخه روايت کړيدي.

- سورت النمل آيت 20 . ⁸⁷
- تفسير قرطبي ج 13 ص 188 . ⁸⁸

حدثنا سياربن سلامة أبوالمهال قال: دخلت مع أبي على أبي برزة، وإن في أذني يومئذ لقرطين، وإني غلام، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " الأُمراء من قريش ثلاثا ما فعلوا ثلاثا: ما حكموا فعدلوا، واسترحموا فرحموا، وعاهدوا فوفوا، فمن لم يفعل ذلك منهم فعليه لعنة الله والملائكة والناس أجمعين ⁸⁹"

دابوالمهال سياربن سلامة خخه روايت دي ويلى يي دي جي دپلار سره مي أبوبرزة رضى الله عنه ته ورغلم پدي وخت كي مي په غورونو كي دوه غوروالى وي او زه ما شوم وم وايي جي پيغمبر صلى الله عليه وسلم وفرمايل : اميران به دقريشو خخه وي دري خلي يي وويل،خوترخو يي جي دري كارونه كول جي دحكم او امارت په وخت يي عدل كاوه، او جي چادترحم غوښتنه تري كوله رحم يي پري كاوه او پخپله وعده يي وفاكوله چا جي بيا دا كار نه كا وه نو په هغه دالله جل جلاله ملا يكو او ټولو خلكو لعنت وي . داحديث امام احمد رحمت الله عليه ،امام ابويعلی رحمت الله عليه،امام طبراني رحمت الله عليه په معجم اوسط او امام بزار رحمت الله عليه روايت كړي مگرامام بزار رحمت الله عليه ويلى دي :- پاچاهي به دقريشو وي ، دامام احمد رحمت الله عليه راويان ثقه دي . دابوهريره رضى الله عنه خخه روايت دي جي ويلى يي دي : پيغمبر صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي :- زما په قريشو حق دى او د قريشو په تاسي حق دى هغوى جي حكم او امارت كوي عدل كوي او جي امانت ورته كيښودل شي اداء كوي يي ، او جي درحم غوښتنه ترې وشي په هغوي رحم او شفقت كوي دا حديث امام احمد رحمت الله عليه او امام طبراني رحمت الله عليه په معجم اوسط كي روايت كړى او دامام احمد رحمت الله عليه راويان دصحيح كتاب راويان دي .

عن أبي هريرة رضى الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال : أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أُمَرِّحَطَبٍ، فَيُحْطَبُ، ثُمَّ أُمَرَّ بِالصَّلَاةِ، فَيُؤَدَّنَ لَهَا، ثُمَّ أُمَرَّ رَجُلًا فَيُؤَمُّ النَّاسَ، ثُمَّ أُخَالِفَ إِلَى رَجَالٍ، فَأُحَرِّقَ عَلَيْهِمْ بُيُوتَهُمْ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ يَعْلَمُ أَحَدُهُمْ، أَنَّهُ يَجِدُ عَرْقًا سَمِينًا، أَوْ مِرْمَاتَيْنِ حَسَنَتَيْنِ، لَشَرِدَ الْعِشَاءَ ⁹⁰

دابوهريره رضى الله عنه خخه روايت دي جي پيغمبر صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي :- زما دپه هغه ذات سوگندوي چې زما نفس يې په لاس كي دى چې ماكلک قصد وکړي دلرکيو په را غونډولو امر وکړم

- مسند امام احمد رحمت الله عليه حديث نمبر 13782 ، او حديث صحيح لغيره دى . حديث الامراء من قريش ثلاثا ما فعلوا ثلاثا . ⁸⁹
- صحيح الامام بخارى رحمت الله عليه نمبر د حديث 644 ، حديث صحيح دى . ⁹⁰

تر څو راتول کړل شي بيا به په لمانځه امر وکړم او آذان به ورته وکړی شي بيا يو کس ته امر وکړم چې خلکو ته لمونځ ورکړي بيا هغو خلکو ته ورشم چې له لمانځه څخه پاتې شوي او کورونه يې پرې وسيځم زما دپه هغه ذات سوکند وي چې نفس مې د هغه په لاس کې دی که له دوی څخه يو هم پدې وپوهيږي چې هلته غوښتن هډوکي يادوه ښايسته نيزې دښکار لپاره ورته حاصلېږي نو خامخابه د ماخوستن لمانځه ته راغلي وی ، دا حديث امام بخاری رحمت الله عليه، امام مالک رحمت الله عليه، امام نساي رحمت الله عليه، امام احمد رحمت الله عليه، امام ابن حبان رحمت الله عليه ، ام طبراني رحمت الله عليه ، امام بيهقي رحمت الله عليه ، امام أبوعوانه رحمت الله عليه ، دابوهريره رضی الله عنه څخه روايت کړيدي .

دحضرت عائشي رضی الله عنها څخه روايت دی چې نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي :- اي الله چا چې زما دامت څخه دکوم کار مشري ترلاسه کړه او پدوي يې سختي راوسته په ده هم سختي راولي اوچا چې زما دامت څخه دکوم کار مشري وکړه او بيا يې په هغوي آساني وکړه په هغوی هم آساني وکړی. دا حديث امام مسلم رحمت الله عليه ، امام احمد رحمت الله عليه، امام ابن حبان رحمت الله عليه او امام أبوعوانه رحمت الله عليه او امام بيهقي رحمت الله عليه روايت کړیدی .

دعائذ بن عمرو رضی الله عنه څخه روايت دی ده ويلي چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي :- بدترین دمشرانو څخه سخت ترین په معامله کي دخپل ولس سره دي : دا حديث امام مسلم رحمت الله عليه، امام احمد رحمت الله عليه، امام ابن حبان رحمت الله عليه ، امام طبراني رحمت الله عليه ، امام بيهقي رحمت الله عليه او امام ابو عوانه رحمت الله عليه روايت کړیدی .

حطمة : هغه سختي کوونکي ته وايي چې خپل ولس او تر لاس لاندي خلک دهلاکت اوتباهی سره مخامخ کوي او سختي پري کوي او هيڅ آساني او سهولت نه ورسره کوي ..

زيد بن اسلم دخپل پلار څخه روايت کړي چې عمر بن خطاب رضی الله عنه خپل مريي هني نومی يې په خپل (څړځاي) وټاکه اوورته ويي ويل : اي هتي دخلکو څخه دلاس اوچت کړه اودمظلوم دښيرا څخه ځان وساته ځکه چې دمظلوم دښيرا دالله جل جلاله په وړاندي منل کېږي دلبر واو ښانواو لږ و پسونو خاوندان څړځاي ته پريږده دابن عفان او ابن عوف رمي حتما پريږده ځکه چې که ددوي رمي تبا کړي نو دوي مديني منوري ته راستنېږي کرهني او دخرما وو پالني ته مخه کوي او دلبر شمير او ښانواو پسونو خاوندانو مالونه که تبا کړي بيا خپل ماشومان راولي اووايي چيغي وهي .

اي اميرالمومنينه، اي اميرالمؤمنينه :-آيا دوى همداسي پريږدم ځكه چې اوبه او وابنه ماته دسروزرو اوسپينو زرو څخه گران دي زما دپه الله جل جلاله سوگندوي چې دا دوى پخپلو ځانونو ظلم گڼي په يقيني ډول دادوى هيواد دى او دااي اوبه دي په جاهليت كې يې جگړي پري كړي او په اسلام كي يې سوله پري كړي ده زما دپه هغه ذات سوگند وي چې زما روح يې په بيلاكيف لاس كې ده كه چيري دغه مال چې زه يې دالله جل جلاله په لاره كي مصرفوم نو مابه ددوي دسيمي څخه يوه لويشت هم څرخاي نه وايي گرځولاي . دا حديث امام بخارى رحمت الله عليه ، امام مالك رحمت الله عليه په موطا كي، امام شافعي رحمت الله عليه په خپل مسند او امام بهقي رحمت الله عليه په سننو كي او امام ابن ابي شيبه رحمت الله عليه په مسند كي روايت كړيدى .

دامام څلورمه دنده او مسوليت :-

-دمسلمانانو لپاره نصيحت هغوي ته دخيرلاري ښوول او دشر څخه يې ويړول او دهغوي چل اوفريب پريښوول :

دحسن رحمت الله عليه څخه روايت دى چې عبيدالله بن زيادمعقل بن يساررضى الله عنه ته ورغى او هغه په سخت دردكي وه پوښتنه يې تري وكړه او ورته يې وويل : زه تا ته د نبي كريم صلى الله عليه وسلم يوحديث وایم اگر چې ما نه غوښتل تا ته يې ووايم، په يقيني ډول پيغمبر صلى الله عليه وسلم وفرمايل : - الله جل جلاله يو بنده پالونكى او مشر يوه ولس ته نه ټاكي مكركله چې هغه مركپري په وخت دمرگ كې دى خپلوخلكوسره دوكه بازوافريب كوونكى وي مگرالله جل جلاله به په ده جنت حرام وكړوي . داحديث امام بخارى رحمت الله عليه ، امام مسلم رحمت الله عليه ، امام ابن حبان رحمت الله عليه ، امام أبوعوانه رحمت الله عليه ، او امام بهقي رحمت الله عليه روايت كړيدى ..

په بل روايت كې دحسن رحمت الله عليه څخه راغلي دي چې : - معقل رضى الله عنه مريض شو او مريض يې سخته شوه او ابن زياد يې پو ښتني ته راغي، معقل بن يسار رضى الله عنه وويل زه تا ته داسي حديث وایم چې نبي كريم صلى الله عليه وسلم څخه مې اوريدلي دي چې فرمايل يې :- څوك چې ديوولس مشر وټاكل شو او هغوئ ته يې نصيحت ونه كړودا شخص به دجنت بوئ حس نه كړي او دجنت بوئ به د سلو كالو په فاصله باندې لرې موندل كيږي داحديث امام احمد رحمت الله عليه،

امام طبراني رحمت الله عليه، امام ابن ابي شيبه رحمت الله عليه، امام ابن عبد البر رحمت الله عليه په تمهيد او امام ابو نعيم رحمت الله عليه په حلية الأولياء کې روايت کړيدى .

په بل روايت کې راغلي چې فرمايلي يې دي :- ما د پيغمبر صلى الله عليه وسلم څخه واوريدل چې فرمايل يې :- داسې امير به نه وي چې د مسلمانانو مشري کوي بيا د دوى په نصيحت کې خوارى او زيار ونه باسي او نيکى ته يې نه را بولي مگر له دوى سره به جنت ته داخل نه شي . دا حديث امام مسلم رحمت الله عليه، امام أبوعوانه رحمت الله عليه ، او امام بهقي رحمت الله عليه د معقل بن يسار رضى الله عنه څخه روايت کړيدى .

او همدارنگه دمقل رضى الله عنه روايت دى چې نبى كريم صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي :- هر يو مشر چې دخپل ولس سره فريب او دوکه وکړه هغه به د جهنم اورته ننوزي . دا حديث امام طبراني رحمت الله عليه ، امام أبوعوانه رحمت الله عليه ، امام ابن عساکر رحمت الله عليه دمقل بن يسار رضى الله عنه څخه په صحيح سند سره روايت کړيدى .

عبدالله بن عمر رضى الله عنهما د نبى كريم صلى الله عليه وسلم څخه روايت کړيدى چې فرمايي :- او د دجال يادونه يې کړې چې :- زه خامخا تاسو له دجال څخه ويره وم او داسې پيغمبر نشته چې خپل قوم يې د دجال څخه نه وي وپرولى بلکې وپرولى يې دي مگر زه تاسو ته داسې خبردرکوم چې هيڅ نبى به خپل قوم ته نه وي کړى : دجال په يوه سترگه روند دى او ستاسو رب داسي ندى (په يو سترگه روند ندى) . دا حديث امام بخارى رحمت الله عليه په خپل صحيح کې، کتاب الفتن باب ذکر الدجال کې روايت کړى او امام مسلم رحمت الله عليه ابن حبان رحمت الله عليه ، امام أبوداود رحمت الله عليه ، امام احمد رحمت الله عليه، امام ابن ماجه رحمت الله عليه ، امام حاکم رحمت الله عليه ، امام طبراني رحمت الله عليه ، امام ابن ابي شيبه او امام ابو يعلى رحمت الله عليه دانس رضى الله عنه، ابن عمر رضى الله عنهما، ابن عباس رضى الله عنهما، جابر بن عبدالله رضى الله عنه او ابو امامة الباهلي رضى الله عنه څخه روايت کړيدى .

او امام ترمذي رحمت الله عليه د عبدالله بن عمر رضى الله عنهما څخه روايت کړى اوويلي يې دي پدي باب کې د سعد رضى الله عنه ، حذيفه رضى الله عنه، أبوهريه رضى الله عنه، أسماء رضى الله عنها، جابر بن عبد الله رضى الله عنه وأبي بكرة رضى الله عنه، عايثي رضى الله عنها، انس رضى الله عنه، ابن عباس رضى الله عنهما او فلتان بن عاصم رضى الله عنه روايت کړى دى .

دامام پنځمه دنده او مسؤليت :-

د خلکو په حقوقو کې عدل کول په ځانګړي ډول د یتیمانو، کونډو، مسکینانو، فقیرانو سره او ددوی د حالاتو لحاظ ساتل او پام ورته کول دي .

دأبوهریره رضی الله عنه څخه روایت دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم به داسې مړي ته راتله چې په هغه به پوروه نو پوښتنه به یې کوله آیا د پور لپاره یې څه اضافه شې پرېښي دي ، نو که ورته وبه ویل شول چې دپور خلاصولو لپاره یې څه پرېښي دي دجنایزې لمونځ به یې پرې کاوه او کنه بیایي مسلمانانو ته فرمایل :- پخپل ملګري مو لمونځ وکړئ خو کله چې الله جل جلاله په غزاګانو کې بریالیتوبونه وروښل وي فرمایل : زه دمسلمانانودخپلو ځانو څخه ورته غوره یم نو کوم مومن چې به وفات شي او په هغه پوروي په مایې خلاصول دي او چا چې مال پرېښود هغه یې د ورته وولپاره دی. دا حدیث امام بخاری رحمت الله علیه، امام احمد رحمت الله علیه، امام أبوداود رحمت الله علیه، امام نسای رحمت الله علیه ، امام ابن حبان رحمت الله علیه، امام بیهقي رحمت الله علیه او امام طبراني رحمت الله علیه د جابر رضی الله عنه څخه روایت کړی دی .

أبوهریره رضی الله عنه دنبی کریم صلی الله علیه وسلم څخه روایت کړی چې فرمایلي یې دي :- دکوم مړي څخه چې مال پاتې شي هغه یې دمیراث خوارو دی او چا چې عیال پرېښود دهغو پالنه او ساتنه زموږ پرغاړه ده . دا حدیث امام بخاری رحمت الله علیه ، امام مسلم رحمت الله علیه، امام أبوداود رحمت الله علیه ، امام احمد رحمت الله علیه، امام ابن ماجه رحمت الله علیه ، امام ابن حبان رحمت الله علیه ، امام أبوعوانه رحمت الله علیه ، او امام بیهقي رحمت الله علیه روایت کړیدی.

د علي رضی الله عنه څخه روایت دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم ده او خپلې لور فاطمې رضی الله عنہاته وفرمایل :- تا سو ته څه نه درکوم پداسې حال کې چې اهل صُفِه دلوړو خیتو له امله اوږي را اوږي . یوځای یې وویل :- کله چې فاطمې رضی الله عنها دغلامانو څخه دیو غلام غوښتنه ترې وکړه چې خدمت یې وکړي : زه ستاسو خدمت نکوم چې اهل صُفِه پرېږدم چې دلوړې څخه یې کولې او ګیدې شي او خالي دي . دا حدیث امام احمد رحمت الله علیه، امام بیهقي رحمت الله علیه او امام أبونعیم رحمت الله علیه په حسن سند سره روایت کړیدی.

دجبر بن مطعم رضی الله عنه څخه روایت دی چې همدئ د پیغمبر صلی الله علیه وسلم سره روان وه اودده سره داسې خلک وه چې د حنین غزا څخه راګرځیدلي وه خلک ورپورې ونښتل او پوښتنې یې ترې

کولې تردې چې اغزي لرونکې ونې ته يې ورتيل وهلو ته اړکړ ځادر يې وتښتاوه نو پيغمبر صلی الله عليه وسلم ودریداو ویي ويل : زما ځادر راکړئ که ددغه اغزي لرونکې ونې د شمير په اندازه زما سره پسونه وی نو خامخا به مې پرتاسو ويشلي وای . بيا به ما بخيل ، دروغژن او بې زړه ونه مومئ . دا حديث امام بخاری رحمت الله عليه ، امام مسلم رحمت الله عليه ، امام نساي رحمت الله عليه ، امام ابن حبان رحمت الله عليه ، امام بهقي رحمت الله عليه ، امام مالک رحمت الله عليه ، امام ابو يعلى رحمت الله عليه ، امام طبراني رحمت الله عليه او امام بزار رحمت الله عليه روايت کړيدى .

امام احمد رحمت الله عليه دموسى بن طلحه څخه روايت کړى چې ما د عثمان بن عفان رضی الله عنه څخه اوريدلي دي چې په منبر ناست وه ، او موذن دلمانځه اقامت وايه اوډه دخلکو څخه دهغوى خبر اخسته پوښتنه يې ترې کوله دهغوى دحالاتو او نرخونو معلومات يې تري کاوه .

دامام شپږمه دنده او مسوليت :-

دمسلمانانو دمالونو او دهغوى دگټو ساتل د حکومتی مامورينو او واليانو سره په حق او رښتيا حساب کول .

دابو حميد ساعدي رضی الله عنه څخه يې روايت کړيدى چې : پيغمبر صلی الله عليه وسلم د ازد قبيلې څخه يو کس چې ابن تبيه يا ابن لتبيه نومیده په زکات راټولولو وگوماره خو کله چې راغې ويي ويل : دغه مال ستاسې دى او دغه مال ما ته تحفه راکړل شوى دى . پيغمبر صلی الله عليه وسلم وفرمايل :- ايا دخپل پلار يا خپلې مور په کور کې ناست وې چې ليدل شوې وای ايا ده ته څوک تحفه ورکوي اوکنه ؟ زما د په هغه ذات سوگند وي چې زما نفس دهغه په لاس کې دى هيڅوک ددغه مال څخه کوم شى نه اخلي مگر اخستل شوى څيز به دقيامت په ورځ دهغه په غاړه بار وي که يې اوښ اخستى وي هغه به بربري او که يې غويي اخستى وي هغه به لمبارې وهي او که يې پسه اخستى وي هغه به بغيري بيا پيغمبر صلی الله عليه وسلم خپل لاسونه پورته کړل تردې چې موږ يې دتخرگونو سپين والى وليد او وي فرمايل :-اي الله جل جلاله ما ستا پيغام ورساوه .. ما ستا پيغام ورساوه دا خبر يې درې ځلې تکرار کړ ..

دا حديث امام بخاری رحمت الله عليه ، امام مسلم رحمت الله عليه ، امام احمد رحمت الله عليه ، امام بهقي رحمت الله عليه ، امام أبوعوانه رحمت الله عليه او امام دارمي رحمت الله عليه روايت کړيدى . او دعبد الله بن عمر رضی الله عنهما څخه روايت دى ده ويلې چې ما د پيغمبر صلی الله عليه

وسلم څخه اوریدلې دي چې فرمایلي یې دي :--هريو ستاسې څخه پالونکي دی او هريو ستاسي څخه دخپل رعیت په وړاندې مسوول او مکلف دی و ښځه دخپل خاوند په کور کې پالونکې ده او دخپل لاس لاندې خلکو په وړاندې مسوولیت لري او خادم دخپل بادار دمال په هکله پالونکی او مسوول دی هر یو ستاسي څخه پالونکی او خپل لاس لاندې خلکو دامورو څخه مسوولیت لري . دا حدیث امام بخاری رحمت الله علیه ، امام مسلم رحمت الله علیه، امام احمد رحمت الله علیه، امام أبوداود رحمت الله علیه ، امام ترمذی رحمت الله علیه ، د ابن عمر رضی الله عنه څخه روایت کړیدی.

دامام اوومه دنده او مسوولیت :-

د اسلامي خلافت څخه دفاع او دهغه ساتنه د مسلمانانو د مالونو او ناموسونو حفاظت او داسلامي امت پرمختګ او هغه خنډونه دمخې لرې کول چې ورسره مخامخ دي : الله جل جلاله فرمایلي دي :--
وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً⁹¹

ژباړه : اوجنګړئ له مشرکانو سره ټول له څنګه چې هغوی جنګیږي ستاسو سره ټول .
او همدارنګه الله جل جلاله فرمایلي دي ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً))⁹²

ژباړه : ای هغه کسانو چې ایمان مو راوړی دی ، جنګ کوی له هغو کسانو سره چې نږدې دي تاسوته د کافرانو نه او په کاردی چې بیا مومي هغوی په تاسو کې سختي .

الله جل جلاله پخپل کتاب قرآن کریم کې په ډیر و آیاتونو کې د کفا روپه مقابل کې په جهاد کولو امرکړی دی دغه واجب تر امام پورې اړه لري ځکه چې همدا خلیفه لښکرې برابرې دجهادي او نظامي کړېونولېږل ، دغنیمتونو او دهغه ویشل دقرار دادونو ترل دخلیفه او مسلمان امیر له دندو څخه دي. له همدې امله علمای کرامو ویلي دي : دجهاد امر تر امیر او خلیفه پورې اړه لري مګر کله چې امیر موجود نه وي نو جهاد نه ورسته کیږي ځکه چې دجهاد ګټه او مصلحت دهغه په وروسته والي باندې له منځه ځي ، او خلک به دخپل منځ څخه هغه غوره او ښه کسان ټاکي تر څو خپل کارونو پر مخ بوځي ⁹³

- سورت توبه آیت 36 .⁹¹

- سورت توبه آیت 123 .⁹²

- مغني ج 8 ص 352--353.⁹³

د انس رضی الله عنه څخه روایت دی چې هغه ویلي دي چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم دتولو خلکوڅخه ښکلی، او دتولوخلکو څخه زړور او دتولو خلکو څخه سخي وه ، یو ځلې دمدیني خلک وویریدل او دغېر په طرف ورووتل ، پیغمبر صلی الله علیه وسلم له دوی سره مخامخ شو او رېښتیني خبر او احوال یې ورکړ د ابو طلحه رضی الله عنه په لور څو آس سپور او په غاړه یې توره ځوړنده وه او فرمایل یې : -- مه ویریري او مه ویریري !

د براءبن عازب رضی الله عنه څخه روایت دی چې : - یو سړي ورته وویل : ای ابو عماره دحنین دغزا په ورځ په شا راغلي ؟ ده وویل : نه زما د په الله جل جلاله سوگند وي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم په شا رانه غی مگر تیزو خلکو ماتې وکړه او د هوازن قبیلې هغوی په غیشو وويشتل او پیغمبر صلی الله علیه وسلم په سپینه اوبڼه سپوروه ابوسفیان بن حارث رضی الله عنه یې جلب نیولی وه او پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل : - زه پیغمبر یم په رښتیا سره او زه د عبدالمطلب ځوي یم . دا حدیث امام بخاری رحمت الله علیه ، امام مسلم رحمت الله علیه ، امام أبوداود رحمت الله علیه و امام نسای رحمت الله علیه او امام ابن حبان رحمت الله علیه روایت کړیدی .

دسلمه بن اکوع رضی الله عنه څخه روایت دی چې ویي ویل : ما دپیغمبر صلی الله علیه وسلم سره اووه غزاګانې کړې دي او په هغو لښکر وکې چې لیرل به یې په نهو غزاګانو کې شریک شوی یم یو ځلې زموږ امیرابوبکر رضی الله عنه اویوځلې زموږ امیر اسامه رضی الله عنه وه)) دا حدیث امام بخاری رحمت الله علیه ، امام مسلم رحمت الله علیه ، او امام ابو عوانه رضی الله عنه روایت کړیدی .

دابوهیرره رضی الله عنه څخه روایت دی چې ویلي یې دي : - ما د پیغمبرصلی الله علیه وسلم څخه اوریدلې دي چې فرمایل یې : - زما د په الله جل جلاله سوگند وي چې زما نفس دهغه په لاس کې دی که چیري ځینو مومنانو دانه غوښتی چې زما څخه دوروسته پاتې شي پداسي حال چې زما سره دهغوي داکمالاتو لپاره څه نه وه نو زه به دهیڅ نظامي ګروپ څخه نه وم پاتي شوی کوم چې دالله جل جلاله په لار کې جګړه کوي او زما دپه هغه الله جل جلاله سوگندوي چې زما نفس یې په لاس کې دی ما دا خوښوله چې دالله جل جلاله په لار کې ووژل شم بیا راژوندی شم بیا ووژل شم بیا راژوندی شم بیا ووژل شم بیا راژوندی شم . دا حدیث امام بخاری رحمت الله علیه ، امام مسلم رحمت الله علیه ، او امام طبراني رحمت الله علیه یو بل ته په نږدو الفاظو روایت کړیدی .

دامير دا دنده ده چې د الله جل جلاله په لارکې د جهاد لپاره نظامي گروپونه وليږي او دمختلفو سيمو لپاره مسوولين وټاکي همداد پيغمبر صلى الله عليه وسلم سنت دي ، د جابر بن عبدالله رضی الله عنه څخه روايت دی چې ويلي يي دي : پيغمبر صلى الله عليه وسلم يو جهادي گروپ د ابو عبیده بن جراح رضی الله عنه تر امارت لاندې د بحر غاړې ته وليږه دوی درې سوه کسان وه او زه هم ددوی له ډلې څخه وم موږ روان شوو خو کله چې يو ځای ته ورسيدو غذايي مواد مو ختم شول ابو عبیده رضی الله عنه امر وکړ چې دلنښکر دټولو کسانو څخه ددهغوی خوراکي مواد راغونډکړی شي دا را ټول شول زما خوراکه څه خرما وي وي ، موږ ته به يي لږ لږ خوراک راکا وه تردې چې ټول خلاص شول موږ ته يواځې يوه يوه خرما رسیده . دا حديث امام بخاری رحمت الله عليه ، امام ابن حبان رحمت الله عليه ، امام أبوعوانه رحمت الله عليه او امام مالک رحمت الله عليه په موطا کي روايت کړيدی.

د عبدالله بن عمر رضی الله عنهما څخه روايت دی ده ويلي دي چې :--- پيغمبر صلى الله عليه وسلم دموته په غزا کې زید بن حارثه ته امر وکړ او ويل يې : که زید ووژل شو بيا به جعفر امير وي او که جعفر ووژل شو بيا به عبد الله بن رواحه امير وي عبدالله رضی الله عنه وايي : پدې غزا کي زه ورسره ملگری وم جعفر بن ابي طالب مو ولتاوه په مړيو کې وه او موږ يي په بدن با ندې څو نوي د تورو اوغشو تپونه وموندل . دا حديث امام بخاری رحمت الله عليه ، امام ابن حبان رحمت الله عليه ، امام احمد رحمت الله عليه ، امام طبراني رحمت الله عليه او امام بیهقي رحمت الله عليه روايت کړيدی .

امام ماوردي رحمت الله عليه ويلي دي :-- دامام ددندواو مسوليتونو څخه دسنگر ونو محکمول په عصري وسله باندي محکم اوقوي ځواک سره ټينگول ترڅودښمن ومنتوانیږي چې په ناڅاپي ډول تيري وکړي دکوم مسلمان يا متعهد وينه توی نکړي او دکوم جرم مرتکب نشي او دپاک څيزسپيڅلتيا تر پښو لاندې نکړي او همدارنگه په امام لازم دي چې داسلامي دعوت څخه وروسته ددين او اسلام سره دکينې کوونکو په مقابل کې جهاد وکړي تردې چې يا اسلام ومني او يا هم اهل الذمه شي تردې چې دالله جل جلاله حق پلی کړي چې هغه په ټولو باطلو دينونو داسلام بر لاسی او بريا لیتوب دی.

د فاجر امير په ملتيا د جهاد کولو گټه :

مجاهدين زياتره دا پوښتنه کوي چې نچورېپې دادی : په ځينو ځايونوکې لکه د جهاد مرکز ونه او سنگرونه داسې مشران او مسولين په کې شتون لري چې په شرعي لحاظ دځينو نواقصو، فسق ، او څرگند بدعت لرونکي وي نو ايا دداسې خلکو سره جهاد کول صحيح دی يا داغوره ده چې نورو عادلو ،

تقوا لرونکو مشرانو سره سړی ملگری شي او له دوی سره جهاد پریږدي کله چې مجاهد بل څوک ونه مومي چې ورسره ملگری شي او ددې فاجرو امیرانو سره جهاد په پرېښودلو سره د جهاد ټوله ساحه او سیمه پرېښودی کیږي ، نو ایا پداسې حال کې له دوی سره جهاد کول جایز دی او همدارنگه ایا دنورو غوره او متقي امیرانو په څیر دفاجر امیراطاعت هم واجېږي ددې پوښتنې د جواب سره سم باید لومړی دفاجر پیژندنه او تعریف وکړو : فاجر غیر عادل ته ویل کیږي او عدالت :- په دین کې دسړي دحالاتو سموالي او برابروالي ته ویل کیږي ماوردي رحمت الله علیه ویلې دي :- عدالت په ټولو ولایاتو او مشرتابه کې معتبر او داعتماد وړدی او عدالت دادی چې : - په خبرو کې ریښتیني په څرگند ډول امانت کار دمحارمو څخه پاک دگناهونوڅخه ځان ساتونکی ، د شک څخه لري ، دغوصې او خوشالي دواړه وختونو کې مینه ناک په دین اودنیا کې یې دمروت او ځوانمردي کاروونکې دي .⁹⁴

په دي مسأله کې دوه څیزونه مهم دي :

لومړي :- په دیني اند جوړښت او سموالی : هغه د فرضواو موکدو سنتو ادا کول دحرامو څخه ځان ساتل چې دلويي گناه څخه ځان وساتي او په کوچنی گناه سره دوام ونه کړي .

دوهم :- مروت اوځوانمردي :- دادهغو څه په کولو سره چې ښکلی او ښایسته کوي یې او دهغه څه پرېښودل چې پري خچن کیږي او بدېږي ښکارېږي .⁹⁵

فاجر یا فاسق : دلویو گناهونوڅرگندوونکی او په هغه سره ټینکارکوونکی چې له پرېښودو څخه مخ نه اړوي او نه ترې په وعظ ، نصیحت ، امر او نهی سره توبه باسي بیا ددې پوښتنې ځواب په دري ډوله دی :

اول :- پدې سره دعلما کرامو اجماع شوي چې دفاسق او فاجر په اصل کې دمشر تابه لپاره ټاکل رواندي او په هغه چاچای په لاس او اختیار کې یې ټاکي باید پرته له عادل او نیک سړي څخه بل څوک ونه ټاکل شي ځکه چې الله جل جلاله فرمایلي دي : لَا يَتَّالِ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾⁹⁶

ژباړه : نه شاملېږي وعده زماظالمانونه .

او همدانگه الله جل جلاله فرمایلي دي : إِنَّ خَيْرَ مَنْ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيَّ الْأَمِينُ ﴿٢٦﴾⁹⁷

- احکام سلطانی ص 66 .⁹⁴

- منار السبیل ج 2 ص 487 - 488 .⁹⁵

- سورت بقره آیت 124 .⁹⁶

- سورت القصص آیت 26 .⁹⁷

ژباړه :- بيشكه غوره دهغه چا چې ته يې مزدور كوې هغه څوك دى چې قوې وي امانت داروي.
 له همدې امله علما كرامو ويلې دي :- چاچې فسق ، فجور او بدعت ښكاره كړ دمسلمانانو لپاره
 دامامت او مشرتابه مستحق ندى ، امارت په اصل كې د فاسق او فاجر لپاره نشته دغه فساق او
 بدكاره خلك بايد تعزير شي ادب ورته وښودل شي دكناهنونو څخه راوگرځول شي تر څو توبه وباسي او
 كه ترهغه پورې مقاطعه ورسره وشي چې توبه وباسي دا ډير ښه كار دى دا مخكې تيرشول اصل او
 حجت پدې مسأله كې دالله جل جلاله دا قول دى چې :- **وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي**
جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾⁹⁸.

ژباړه :-اوياد كړى كله چې و ازمایو ابراهيم لره رب دهغه په څوڅېرو نو هغه پوره كړي هغه خبرې او ويل
 الله چې زه جوړوونكى يم تالره دپاره د خلكو پيشوا اوويل ابراهيم اود اولاد زمانه هم ، وگرځوې، او ويل
 الله، نه شامليرې ، وعده زما ظالمانوته .

نو دظالم او فاجر سړي د امام او مشر په صفت ټاكل مناسب كار ندى نو په مسلمانانو باندې واجب
 دي چې دټاكلو مسوول شخص ته د په گوته كړي او مشوره دوركړي چې ددې فاسق په عوض بل عا
 دل اونيك امير وټاكي .

دوهم :- كه داوونشو او حتما فاسق ، او بدعتي شخص امير او مشر و ټاكل شې بيا مسلمان مجاهد
 فرصت لري چې ددې امير سره جهادپريږدي او بل غوره كړي نو پرې مجاهد دفاجرامير سره كار
 پريښودل واجب دي .

ځكه په دې سره دوه گټي لاس ته راځي .

لومړي :- جهاد كول د نيك او صالح امارت ترسيوري لاندې نه دفاجر امارت سره .
دوهم :- ددغه فاجر امير په پريښودو او له هغه څخه دلريوالي په سبب فاجر ته تاذيب دى كه پدې
 سره پوه شي چې ټول يې دده دفسق له امله پريږدي ښايي خپل فسق او بدكاري پريږدي دا كار دلمانځه
 دهغه فاسق امام په څير دى چې كه ځينې خلك په ده پسې لمونځ كول پريږدي او په بل چا پسې خپل
 لمونځ ادا كړي دغه كار دفاسق امام په دغه ورپوښل شوي منكر او بدې په ردولو سره دا اغيزه كوي چې
 يا توبه وباسي يا لري شي او هم خلك ددې په څيردگناه كولو نه ځانونه و ساتي نو ددې امام څخه

وروسته دلمانځه پريښودلو کې يو شرعي مصلحت او گټه ده پدې شرط چې د مقتدي څخه د جمعې او جمعې لمونځ پاتې نشي همدارنگه په جهاد کې همدا حکم دی.⁹⁹

نو که چيرې مسلمان له ده څخه پرته بل څوک دکوم سبب او لامل له پلوه ونه مومي او له ده (فاجر امير) سره جهاد په پريښودلو کې جهاد په ټوليز ډول پريښودل کېږي .

نودلته په جواب کې دوه اړخه دي .

لومړي فرع :-- که چيرې يې فجور او بدې يوازې پخپل ځان کې وه لکه څوک چې شراب څښي او يا دغنيمت دمال څخه کومڅيز په پټه غلا کوي او ياهم کوم بدکار اوفسق کوي او داسې کوم بدعت تر سره کوي چې زيان يې يوازې خپل ځان ته رسي او دجهاد اصلي هدف او موخي ته کوم ضرر او زيان نه رسوي نوله ده سره غزا او جهاد کيدی شي ، وروسته پسي تگ کيدی شي او دامر مخالفت يې نشته کوم چې کناه نه وي تردې چې دغه فجور او بدې يې دجهاد گټو ته کوم زيان ونه رسوي دغه امير ته به په دومدار ډول نصيحت ، وعظ ، ښوونه او مناسب تعليم ورکول کېږي او دعاء به ورته کړل کېږي چې الله جل جلاله يې د اصلاح کړي او حالت يې جوړکړي ددې لپاره ډير دلايل وړاندې ذکرشول چې بيا يې را گرځولوته اړتيا نشته او کفايت کوي او دغه حکم د اهل سنتو په وړاندي يو ثابت اصل دی چې په راتلونکي کې به بيان شي دابن قدامه رحمت الله عليه دامام خرقې رحمت الله عليه ددې قول په شرح کې چې ويلې يې دي : دهر نیکوکاره اوبدکاره امير سره جهاد کړل کېږي . معنا دا چې دهر امام تر سر پرستی لاندې جهاد کړل کېږي .

ابوعبدالله امام احمد بن حنبل رحمت الله عليه چې د اهل سنتو امام دی ويلې دي :--ديوسړي په هکله ترې وپوښتل شول چې ويل يې : زه جهاد نه کوم ځکه چې دعباس اولادېې اخلي او دوي ته د فئ مالونه برابر وي ، ده وويل : سبحان الله : دغه ډير بدخلک دي دغه دجهاد څخه ناست اووروسته پاتي ، جاهل او ناپوهان دي ، ويل کېږي : تاسي پام وکړی که چيرې ټول خلک ستاسو په څير کښيني نوڅوک به جهاد وکړي آيا پدې توگه به اسلام ختم نشي ؟ روميان به څه ونکړي ابن قدامه رحمت الله عليه وايي : امام ابوداود رحمت الله عليه پخپل سند سره دابوهريره رضی الله عنه څخه روايت کړيدی چې نبي اکرم صلی الله عليه وسلم فرمايلې دي : په تاسو جهاد کول دهر ښه او بد امير سره واجب دي . دا حديث

- شرح العقيدة الطحاوية ص 423 .⁹⁹

امام أبوداود رحمت الله عليه او امام ابويعلى رحمت الله عليه دابوهريره رضى الله عنه څخه روايت كړي دى امام ابن حجر رحمت الله عليه ويلې دي :- په اسناديې باك نشته مكر دا چې دامام مكحول رحمت الله عليه دروايت څخه دى او هغه دابوهريره رضى الله عنه څخه ندى اوريدلى .

پخپل اسناديې دانس رضى الله عنه څخه روايت كړى هغه ويلې چې پيغمبر صلى الله عليه وسلم فرمايلې دي : درې څيزونه دايمان اصل دي دهغه چا څخه لاس نيول چې لا اله الا الله ووايي په گناه سره يي نه كافرکوو او داسلام څخه يي دكوم عمل اوکړني په سبب نه باسو جهاد له هغه وخته روان دى چې الله جل جلاله پيغمبرصلى الله عليه وسلم رالېږلى دى ترڅو چې ورستى امتي مې دجال ووژني او ايمان په اندازه د (اقدارو) سره دى . دا حديث امام أبوداود رحمت الله عليه روايت كړيدى او امام مندري رحمت الله عليه دواړويي له حكم څخه چپ او ساكت پاتې شوي او په اسناد كې يي يزيد بن ابي نشبة موجوددى او هغه مجهول دى او همدارنگه امام سعيد بن منصور رحمت الله عليه روايت كړى اوپه سند كې يي ضعف دى او شواهد يي هم شته ¹⁰⁰ د فاجر او بد عمله امير سره دجهاد پريښودل ددې باعث كېږي چې جهاد بالكل له منځه لاړ شي كفار په مسلمانانو غالب شي ، مسلمانانو بيخ وباسي او ختم يي كړي دكفر كلمه اونظام بريالى او رامنځ ته كړي چې پدې كې لوى فساد او فتنه نغښتي ده الله جل جلاله فرمايلې دي : وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ .. ﴿251﴾ ¹⁰¹

ژباړه : كه چيرې نه وى ختمول د الله خلكولره ، بعضې دهغوى نه ، په بعضې نوروسره ، نو خامخا به خراب شوى وو ، نظام د ځمكې .

ابن تيميه رحمت الله عليه ويلي دي :- په خلكو كې دقوت او امانت يو ځاى شتون ډير لږ دى له همدې سببه به حضرت عمر رضى الله عنه ويل :- اى الله : زه تاته د فاجر دزور او عادل دكمزورتيا څخه شكايه كوم چې په هرولايت كې تر ټولو غوره او مصلح سړى وټاكل شي تر دې چې رحمت للعالمين صلى الله عليه وسلم وويل : په جنكي امارت او مشرۍ كې به زور او قوي شخص اكر كه څه فجور او بدې هم پكې وي په عاجز او كمزوري شخص باندې واړندې كېږي اكر كه دغه كمزورى امين هم وي لكه څنگه چې امام احمد رحمت الله عليه دهغه دوو كسانو په هكله وپوښتل شو چې په غزا او جهاد كې به اميران وي يوقوي ځواكمن خو فاجر او بل نيك صالح خو كمزورى ، ضعيف دكوم يوه سره به غزا او

- نيل الاوطار : الجهد فرض كفاية و أنه شرع مع البر و الفاجر. ¹⁰⁰

- سورت البقره آيت 251 . ¹⁰¹

جهد کړل کيږي ده وويل : دفاجر ځواکمن قوت دمسلمانانو لپاره دی او بدې يې پخپل ځان دي دصالح کمزوري صلاح او نيکي يې دخپل ځان ده او ضعيفي يې دمسلمانانو ده نو جهاد به دقوي فاجر امير تر قيادت لاندې کيږي ځکه چې نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمايلي :-- الله جل جلاله دغه دين ته دفاجر شخص په واسطه نصرت ورکوي او همدارنگه په حديث شريف کي راغلي : الله جل جلاله دغه دين ته دداسې خلکو په وسيله بری ورکوي چې دوی ته به څه برخه دخير او ثواب نه وي . دا حديث امام بخاری رحمت الله عليه ، امام نساي رحمت الله عليه ، امام ابن حبان رحمت الله عليه دانس رضی الله عنه څخه روايت کړی دی. او امام احمد رحمت الله عليه او امام طبراني رحمت الله عليه دابوبکر رضی الله عنه څخه روايت کړیدی

که چيرې فاجر او بدکاره نه وي نو بيا غوره خبره داده چې هغه څوک بايد د جگړې مشر وټاکل شي چې په ديني لحاظ سره ښه او مصلح وي په هغه حالت کې چې دا تشه بل چا نشو ډکولی.¹⁰² او همدارنگه ابن تیمیه رحمت الله عليه ددې مسألې په اړه په يو جامع او ټوليز ډول دتاتار و دجگړې په درشل کې وايي : که چيرې داسې څوک پيدا شول چې د تاتاريانو په مقابل کې په پوره ايماندارۍ سره جنگيږي همدغه د الله جل جلاله درضا دکلمې دعزت ، لوړوالي اوددين دپلي کيدو او دپيغمبر صلی الله عليه وسلم داطاعت او پيروي لپاره موخه او هدف دي که چيرې دمجاهدينو په لیکو کې داسې څوک وه چې په دوی کې فجور، بدکاري دنيت خرابوالی وه لکه چې څوک د رياست او چوکۍ لپاره جگړه کوي يا په ځينو حالاتو کې تيری پرې کوي او فتنه داسې رامنځته کيده چې دکفارو په ضد دجگړې مانع گرځيده نو پدې صورت کې ددين دحفاظت لپاره ددوی په ضد په داسې نااهلو خلکو جهاد کول غوره دی تردې چې بالکل جهاد په تپه ودرول شي ، همدارنگه دا واجب ندي چې کفار وټکول شي ووژل شي ترڅو دوه لويي فتنې پرې دفع شي او يوه وره فتنه ومنل شي . همدغه داسلام اصول او مقرارت هم دي چې بايد مراعات يې وشي ، همدارنگه داهل السنه والجماعت داصولو څخه دهرنيکو کاره اوبدکاره ترقوماندې لاندې جهاد کول روا دی .. تردې چې ابن تیمیه رحمت الله عليه وويل :-- دخلفاي راشيدينو دزمانې څخه راورسته زياتره غزاگانې په همدې ډول منځته راغلي دي او دني کریم صلی الله عليه وسلم څخه ثابته ده چې فرمايلي دي :-- دآسونو په تنديو کې ترقيامته پورې خیر شته چې هغه : ثواب اوغنيمت دی. دا حديث امام بخاری رحمت الله عليه ، امام مسلم رحمت الله عليه ، امام احمد رحمت

-مجموع الفتاوى ج 28 ص 254-255 .¹⁰²

الله عليه ، امام نساي رحمت الله عليه ، امام ترمذي رحمت الله عليه ، امام أبوداود رحمت الله عليه ، ديوي ډلې صحابه کرامو څخه روايت کړيدی دا حديث دهغه معنی ثبوت دی چې ابو داود په خپلو سننو کې دپیغمبرصلی الله عليه وسلم څخه روايت کړيدی غزا دهغه وخته راروانه ده چې الله جل جلاله پیغمبر صلی الله عليه وسلم راستولی دی او تر هغه وخته به جاري وي چې زماخريڼی امتي دجال ووژني غزا او جهاد به دظالم ظلم او دعادل عدل له منځه یو نسي .

د نبي کریم صلی الله عليه وسلم څخه مشهوره ده چې فرمایلي یې دي :-- زمادامت څخه به یو ډله ښکاره په حق باندې ولاړه وي دچا مخالفت به څه زیان ورته ونه رسوي او دا به تر قیامته پورې همداسې وي دا حديث او داسې نور دلایل شته چې اهل سنت او جماعت دتولو ډلو سره یو ځای ددې په کارولو متفق دي چې دهغه چا سره چې دجهاد وړوي دنيکو کاره او بدکاره امیرانو تر قوماندې لاندې جهاد وکړی شي ، ، یوازي روافض او خوراج چې داهل سنتو څخه وتلي پدې کې اختلاف لري سره ددې چې پیغمبر صلی الله عليه وسلم خبر ورکړي فرمایي :-- خامخا به وروسته ظالم ، خاین او فاجر امیران قدرت ته رسي چاچې دهغوی ددرواغو ریښتینوالي تصدیق کړه او له هغوی سره یې مرسته وکړه زما دامت څخه ندي او زه هم دهغوی نه بیزاره یم او حوض کوثر ته به نه راځي او چاچې دهغوی ددرواغو تصدیق ونکړ او له هغوی سره په ظلم کولو کې مرسته ونکړه هغه زما امتي او زه دهغوی نه راضي یم او هغوی به حوض ته راځي ، دا حديث امام ابن ماجه رحمت الله عليه ، امام طبراني رحمت الله عليه او امام حاکم رحمت الله عليه روايت کړی دی ، دکوم سړي علم چې هغه څه ته ورسید چې پیغمبرصلی الله عليه امیرانو ته تر قیامته دجهاد کولو امر کړی او د ظالمانو سره یې دهغې د ظلم کولو نه دمرستې څخه منع کړیده پدې پوهول کیدای شي چې منځنی لار داسلام خالص دین دی هغه دا چې : دهغه چا سره جهاد کول چې وړاو مستحق یې وي لکه دغه قوم چې ددوی ټا کل شوی شخص دهر امیر سره وي او دغه په حق ولاړه ډله په اسلام کې له دوی څخه غوره ده ، که پرته له دې څخه یې جهاد کول ناشونی وي ، او دهغه ډلې له مرستې څخه ځان ژغورل چې دی ورسره په غزا کې شریک وي او هغوی دالله جل جلاله څه نا څه نافرمانی کوي بلکه اطاعت یې دوکړي دالله جل جلاله په اطاعت کې ، او که هغوی نافرمانی کوي بیا یې اطاعت پرې نشته ځکه چې دمخلوق اطاعت د الله جل جلاله په معصیت اونا فرمانی کې نشته داددې امت دغوره خلکو پخوانی او اوسنی لارده اودهمدې اختیارول په هرمکلف مسلمان باندې وا جب ده ، او همدامنځنی لاردحروریه ؤ او ددوی په ساري کوم خلک چې دفاسدې

تقوى او پرهيز گارى لرونکي دي او دکم علمى او نا پوهى څخه سرچشمه اخلي او دمرجنه و په څير او چا چې داميرانو اطاعت په مطلق ډول منلئ پداسي حال کې چې دغه اميران نيکان هم نه وي يوه ډيره غوره او منځنۍ لارده ،¹⁰³ او همدارنګه شرح عقیده طحاویة ۴۲۲—۴۲۳ مخونه وګورئ ډير اوږد بحث يي ذکر کړيدى خو زموږ له يادي شوي څيرنټيا اوليکني څخه نه وځي .

دعقیده طحاوي شارح رحمت الله عليه ويلي :-- دمتن خاوند امام طحاوي رحمت الله عليه قول دى چې حج او جهاد دمسلمانانو دامير سره که هغه نيکوکار وي او يا هم بد کار تر قيامته پوري روان دى نه يي کوم شى کمولى شي او نه يي له منځه وړلى شي ، شارح رحمت الله عليه وايي :-- شيخ رحمت الله عليه (امام طحاوي) رافضه و ته د رد په درشل کې اشاره کوي وايي : دالله جل جلاله په لار کې تر هغه پورې جهاد نشته ترڅو د آل محمد صلى الله عليه وسلم څخه رضا خروج ونه کړي او داسمان له پلوه يوآواز کوونکى آواز وکړي چې : ددغه شخص پيروي وکړئ،

ددغه قول بطلان ددې څخه ډير څرګند دى چې دليل پرې وړاندې شي رافضه وو د امام په هکله پرته له کوم دليل نه دټولو نه ګناهونو څخه عصمت او پاکوالى شرط بللى دى بلکې په صحيح امام مسلم کې د عوف بن مالک رضى الله عنه څخه روايت دى چې ويلى يې دي ما د نبى اکرم صلى الله عليه وسلم څخه اوريدلي چې فرمايلي يي دي :-- غوره او ښه مشران ستاسې هغه خلک دي چې تاسو ورسره مينه لري او هغوى ستا سو سره مينه لري تاسو دعا ورته کوى او هغوى تاسو ته دنيکى دعاکوي او بدترين دمشرانو ستاسې هغه خلک دي چې بدبي بولى اوکرکه ورڅخه کوى او دوى هم ستاسې څخه کرکه او نفرت کوي او تاسو پرې لعنت وايي او هغوى هم پر تاسې لعنت وايي ، عوف رضى الله عنه وايي ما ورته وويل : اي دالله جل جلاله رسوله ، آيا مخالفت يي نکړو ، رسول صلى الله عليه وسلم وفرمايل :-- نه ، ترڅو يي چې په تاسو کې لمونځ قائم کاوه، خبردار اوسى په چاچې کوم والي او مشر وتاکل شو اوويي ليد چې دالله جل جلاله څخه نافرمانى کوي نو هغه څه دبد وبولي کوم چې دالله جل جلاله نافرمانى او ګناه کوي او هيڅکله دخپل لاس د هغه له اطاعت څخه نه باسي مخکې دامامت په مبحث کي ددي

- مجموع الفتاوى ج 28 ص 506 - 508 ، شرح العقيدة الطحاوية 422- 423 .¹⁰³

حديث په څيرځينې احاديث تير شول خو دايي ونه ويل چې امام بايد معصوم او د گناه څخه پاک وي

104

امام بخاری رحمت الله عليه په کتاب الجهاد کې ددې مسألې لپاره باب ايښی دی اوويلي يې دي : جهاد دهر فاجر او نیک امير سره کيږي ځکه چې پيغمبر صلی الله عليه فرمايلي دي : دآسونو په تنديو کې تر قيامته خير او نيکي اېښودل شوې ، دا حديث دعروة بارقي رضی الله عنه څخه په مرفوع ډول روايت شوی چې :-- دآسونو په تنديو کې دقيامت تر ورځې پورې خير اېښودل شوی چې هغه : ثواب او غنيمت دی .

ابن حجر رحمت الله عليه ددې په شرح کې ويلي دي : پدې حديث دليل نيولوته امام احمد رحمت الله عليه مخکې شوي ځکه چې پيغمبر صلی الله عليه وسلم دآسونو په تنديو کې تر قيامته پورې دخير يادونه کړې او هغه خير يې په ثواب او غنيمت باندې تفسيرکړی او غنيمت يادول داجر سره يو ځای په آسونوکې يواځې په جهاد کې منځته راځي او دايې ندي مقيد کړي چې امام يا امير بايد عادل وي نودا پدې سره دلالت کوي چې ددغه بهتری او ثواب په گټلو کې دا تو پير نشته چې غزا د نيکو کار اميرترقوماندې لاندې وي يا دبديکارامير تر قوماندې لاندې ، او په حديث کې دپته ترغيب دی چې بايد په آسونو جهاد وکړی شي.¹⁰⁵

دغه فاجراميرچې جهادورسره کول (دهغه تر قوماندې لاندې) روادی همدارنگه دهغه څخه وروسته لمونځ ادا کول هم واجب دي که چيرې په بل چا پسې لمونځ کول ناشونی وه او يا په بل چا پسې دده څخه پرته دلمونځ کولو څخه لويه فتنه او چتیده او دا هم داهل سنت او جماعت په وړاندې يو ټاکل شوی اصل دی پدې اړه ابن تيميه رحمت الله عليه وايي : پدې کې ټوليزه او صحيح خبرداده چاچې په عدل سره پريکړه وکړه اويايې په عدل سره ویش وکړ امر يې دپه ځای شي او چا چې امر په نيکي وکړاو منع يې دبدی څخه وکړه دهغه سره دمرسته وکړی شي پدې شرط چې پدې سره کومه لويه فتنه منځته نه راتله د جُمعې او جماعت لپاره حتما بايدامامان وټاکل شي که چيرې دنیک او صالح امام ټاکل ممکن وه بيا دفاجر امام ټاکل ندي روا ، اونه دهغه مبتدع چې خپل بدعت ښکاره کوي ځکه چې ددوی په وړاندې دتوان سره سم مقابله واجب ده اوددوی تعين کول رواندي ، که چيرې ددوه داسې کسانو

104-، شرح العقيدة الطحاوية ص ۴۳۷ .

- فتح الباری ج 6 ص 56 . 105

مقررول حتمي وه چې په دواړو کې هم بدعت او هم فجور موجودوي بيا دهغه کس چې لږنيکي يې تر بل زياته وي مقررول واجب دي ، او که چيرې په جهادکې ددوه داسې کسانو څخه چې ديو مقررول لازمي وي په يوه کې دجهاد کمزورتيا وه خو دينداره وه او په بل کې دجهاد لپاره گټه وه خو گناهکار او بدکاروه نو ددغه شخص ټا کل چې مسلما نانو ته گټور وي دهغه چا دټاکلو څخه چې مسلمانانو ته زيانمن وي غوره او بهتر دی.¹⁰⁶

دعقیده طحاوي شارح رحمت الله عليه ويلي دي :-- پدې پوه شه چې الله جل جلاله دپر مور او تاسې رحم وکړي.

دامامانو په اتفاق سره دهغه سړي لپاره لمونځ کول روا دي چې دخپل امام دبدعت او فسق څخه خبر نه وي ، دجماعت دشروطو څخه داندي چې دامام دعقيدې څخه خبر وي او دا هم نشته چې امتحان ترې واخلي اووایي : ستا عقیده څه شی ده؟ بلکې په هغه چا پسې به لمونځ کوې چې حالت يې پټ وي که چيرې يې په هغه مبتدع پسې لمونځ وکړ چې خپل دعوت ته بلنه کوي او يا په ښکاره سره فاسق او بدکاره وي خو هغه دفرض لمانځه امام وي چې پرته له ده څخه دلمونځ کولو امکان نه وي لکه دجمعي اواخترونو امام يا په حج دعرفات امام او داسې نور، نو دعامو سلفو او خلفاؤ په نزد به مقتدي لمونځ پسې کوي او چاچې په فاجر او بدکار امام پسې دجمعي او جمعي لمونځ ونکړنو دغه شخص دعامو علما ي کرامو په نزد بدعتي دي .

صحيح حکم دادی چې:

لمونځ به کوي او بيرته به يې نه راگرځوي ځکه چې صحابه کرامو به دجمعي او جمعي لمونځونه په ظالمواميرانو پسې ادا کول او بيا به يې نه راگرځول لکه څنگه چې عبدالله بن عمر رضی الله عنهما دحجاج بن يوسف پسې لمونځ کاوه اوبيا به يې نه راگرځاوه ، همدارنگه انس رضی الله عنه ، عبدالله بن مسعودرضی الله عنه او داسې نورو به دوليد بن عقبه بن ابي معيط پسې لمونځ کاوه . او هغه به شراب څښل تردې چې يو ځل يې دسهار لمونځ څلور رکعتنه ادا کړ او بيايې وويل : - نور يې درته زيات کړم ، په صحيح سند سره راغلي چې کله عثمان رضی الله عنه کلا بند شو خلکو ته يوه کس لمونځ امامت وکړ نو يوکس د عثمان رضی الله عنه څخه پوښتنه وکړه ته دعامو مسلمانانو امام يې او دغه سړي چې خلک

¹⁰⁶ منهاج السنة النبوية ج ۴ ص ۵۲۶.

لمونځ پسې کوي دفتنې امام دی عثمان رضی الله عنه وویل: -- ای وراره لمونځ دهغو غوره اعمالوڅخه دی، چې خلک یې اداء کوي که ښه یې اداکړنو ښه یې ورسره ادا کړه او که یې سم ادا نکړ ته یې دبدی څخه لیرې شه تر دې چې ویې ویل: کله چې دمقتدي نه دجمعې او جُمعې لمونځونه (د فاجر امیر په امامت باندې) پاتې کیږي نودلته پرته د بدعتي څخه بل څوک لمونځ نه پریردي کوم چې دصحابه کرامو سره مخالف دي، (بلکې باید لمونځ اداء شي).

او همدارنگه که چیرې امام دمشرانو لخوا ټاکل شوی وي اوپه ده پسې دلمونځ په پرېښودو کې څه شرعي کټه هم نه وي نو دلته به لمونځ نه پرېښودل کیږي بلکه په ده پسې لمونځ کول بهتر او غوره دي، که چیرې څوک پدې سره ونه توانېږي چې دامامت داسې څوک واړندي نکړي چې هغه دیو منکر او بدکار ښکاره کوونکی وي نو په ده واجب دي چې دغه کار تر سره کړي مگر که چیرې بل چا ټاکلی وي او نشي کولای چې دامامت څخه یې منع کړي او یایي دامامت څخه منع په ډیر لوی زیان او ضرر له هغه منکر او بدیڅخه منځ ته راځي چې ښکاره کوي یې نوپدې صورت کې دورې فتني دفع کول په لویې فتني سره او یا دلږ زیان دفع کول په لوی زیان سره جواز نلري، ځکه چې شرايع او الهي قوانین دگټو دحاصلیدو په خاطر راغلي. نو دجمعې او جُمعې دله منځه تلل ډیره لویه فتنه تر هغې ده چې پدې دواړو جمعه او جُمعه کې په فاجر او بد کاره امام پسې اقتدا وشي په ځانکړې ډول که چیرې دده په وروسته کیدو سره فجور او بدی هم نشي لري کولی نو دشرعي مصلحت تعطیل کول پرته دهغه فتني له دفع کولو څخه پخپل ځای پاتې کیږي.¹⁰⁷

ددوهمې فرعي جواب دادی چې: -- دا پدې پورې ځانگړې ده چې ددې امیر کنه جهاد ته زیان رسوي او خپل هدف لاسته نه راوړي لکه چې کوم امیر دالله جل جلاله ددښمنانو سردوستي کوي او یا هم دجهادي قضیې (مسألې) سره خیانت کوي.

او پرته له کومې گټې دمسلمانانو ضایع کیدوته هیڅ اهتمام نکوي او یا مسلمان جگړې ته د طواغیتو د یو طاغوت د تخت د ټنګښت او داسلام دکوم مخالف نظام دبقاء او جوړیدو لپاره واړندې کوي پدې هکله صحیح خبره داده چې: ددایول امیرانو سره او دهغوی تر امرلاندي جهادنه کرل کیږي ځکه چې دوي دامارت دشرعي رنگ دموخې او هدف سر مخالفت وکړ.¹⁰⁸

ص 422-423. 107 - شرح العقیده الطحاویة ص 272. 108 - تفسیر قرطبي ج 1 ص 272.

له همدې امله علمای کرامو دهغه امير چې بدي يي خپل ځان ته رسي او دهغه امير چې دبدی زیان يي ټولو مسلمانانو ته رسيږي توپیر بیان کړی دی.¹⁰⁹ دغه بیان مخکې تیر شو والحمد لله رب العالمین .

دمسلمان امير په وارنډي دولس دندې او مسولیتونه :

په ولس باندې ددغه امير سره په لنډېول لاندې دندې او مسولیتونه واجب او لازمي دي دامير خيره اوریدل او دگناه څخه پرته دهغه پیروی کول ، او دامير په زیاتيو صبر کول اکر دولس ځيني حقوق هم ورنکړي ، ده ته دعا کول ، دده ترلارښوونې لاندې جهاد کول ، ده ته دزکات ورکول ، دشرعي ادب په نظرکي نیولو سره ورته نصیحت کول.

لومړي دنده :-- دامير خبره اوریدل او دگناه څخه پرته يي اطاعت کول .

دمشرانو او اميرانو خبرې ته غوږ ایښودل او پرته له گناه څخه يي اطاعت کول عبادت دی چې یو مسلمان پدې کې دالله جل جلاله څخه ثواب غواړي ځکه ددوی اطاعت دالله جل جلاله داطاعت څخه دی دهغوی اطاعت دالله جل جلاله داطاعت څخه دی، هغوي ته غوږ ایښودل او نیکی کي يي اطاعت کول دمسلمانانو تر منځ دیووالي او وحدت دمهمو اسبابو او لاملو نو څخه دی ځکه ددوی په اطاعت کې د هغو اراوو او نظریاتو چې اختلاف ته لمن وهي، په نتیجه کې دمسلمانانو دتیت پرک کیدو او ددوی دقوت ، دبدبي دله منځه وړلو او اختلاف اچولو لپاره کاروي یوقوي گوزار او غاښ ماتوونکی ځواب دی ، له همدې امله دټولو مسلمانانو لپاره دیو امام ټا کل دمسلمانانو تر منځ اختلاف، خپل منځي شخړې او تیتوالی ختموي شرعي امرته په غوږ ایښودو سره یواځي او په اطاعت سره هم یواځي او دداورو (غوږ ایښودلو ، او اطاعت کولو) په هکله یو ځای امرراغلی دی : کوم چې یوازې داوړیدلو او غوږ نیولو امرراغلی دادی چې الله جل جلاله خپلو مومنونو بندگانو ته په خطاب کي فرمایلي : **وَاتَّقُوا اللَّهَ** **وَاسْمَعُوا لِلَّهِ لَا يَهْدِيَ الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾**¹¹⁰.

ژباړه :- او وویږیږی تاسې له الله او په دروغو قسم مه کوئ او واورئ تاسې د الله احکام د زړو په غوږونو سره ، او الله نه ښی سمه صافه لاره (د خیر او جنت) قوم فاسقانو ته .

- مغني او شرح کبير ج 1 ص 371-372 .¹⁰⁹
¹¹⁰ - سورت المائده آیت ١٠٨ .

معنا داچې واروئ هغه څه چې درته ويل کيږي او هغه څه چې پند ترې اخلي ويي مني . او پدې کې دالله جل جلاله دامرتابعداري وکړئ په هغه سره عمل وکړئ او هغه ته ورسېږئ الله جل جلاله فرمايلي :
 وَاسْمَعُوا لِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾¹¹¹

ژباړه :- او واروئ تاسې (حق د زړه په غوږو) او شته دی لپاره د کافرانو دردناک عذاب (ددوزخ) .
 معنا دا چې واروئ هغه څه چې درته ويل کيږي او په تاسو لوستل کيږي دالله جل جلاله د کتاب څخه په هغه کې فکر وکړئ او ځانونه پرې وپوهوئ په اوریدلو سره امر د اطاعت او منلو په معنی سره دي نه یوازې ادراک او حس ترې هدف دي او له دې څخه دالله جل جلاله قول دی چې :- الله جل جلاله د ثناء ویونکي، ثناء اوصفت وارویده ، یعنی ويي مانه او قبول یې کړو او هم دا قول دشاعر دی چې ویلي یې دي :

الله جل جلاله ته مي دومره زیاته دعا وکړه تردې چې وویردم - چې الله جل جلاله به زما خبرې نه اوري .
 يعني : زما دعاء به نه قبلوي ،

دکعب بن عجرة رضی الله عنه څخه روایت دی چې ویل یې دي :- موږ ته پیغمبر صلی الله علیه وسلم راووت او موږ نهه ، څلور ، یاپنځه کسان وو او ویي ويل : - واروئ آيا تاسو وارویده بیشکه زما څخه وروسته به امیران راځي څوک چې ورغلل او دهغوی ددروغو تصدیق یې وکړو اوله دوی سره یې په ظلم کولو کې مرسته وکړه هغه زما پیروانو څخه ندی او نه هم زه دهغوی لپاره پیغمبریم اونه به ماته حوض کوثر ته راځي او څوک چې هغوی سره داخل نشي او له هغوی سره دهغوی په ظلم کولو کې مرسته ونکړي او ددروغو تصدیق یې هم ونکړي هغه زما امتي دی او زه دهغه لپاره پیغمبریم او ما ته به حوض کوثر ته راځي .

دا حدیث امام احمد رحمت الله علیه او امام ترمذي رحمت الله علیه روایت کړیدی او ویلي یې دي :- حدیث صحیح او غریب دی او همدارنگه امام ابن حبان رحمت الله علیه، امام بیهقي رحمت الله علیه، امام طبراني رحمت الله علیه، امام ابن ابی عاصم رحمت الله علیه او امام حاکم رحمت الله علیه روایت کړي او ویلي یې دي : دا حدیث دامام مسلم رحمت الله علیه دصحیح په شرح کې دی، امام بخاری رحمت الله علیه او امام مسلم رحمت الله علیه روایت کړي ندی...د ابو مالک اشعري رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه فرمایلي دي :- اي خلکو واروئ : ځانونه ښه وپوهوئ

111 - سورت بقره آیت ۱۰۴ .

او علم حاصل کړی بيشکه دالله جل جلاله داسې بندگان دي چې نه پيغمبران دي اونه شهيدان له دوی سره پيغمبران او شهيدان پدې کې غبطه (سيالي) کوي اوددوی په شان دمنازلو هيله مند به وي ځکه چې ددوی منزلي او نږدیکت له الله جل جلاله سر ډير دی .

دا حديث اوږددی ، دا حديث ټولوا مامانولکه : امام احمد رحمت الله عليه ، امام طبراني رحمت الله عليه ، امام دارمي رحمت الله عليه ، امام عبدالله بن المبارك رحمت الله عليه په زهد کتاب کې په همدې ډول روايت کړيدی او سندیي جيد دی ، دلته يوه فايده ده چې ان شالله دآياتونواو نبوي احاديثو پخوانی فايده پرې بشپړېږي او هغه داچې : اوریدل دوه ډوله دی ، عقل هم دوه ډوله دی ، او هدايت هم دوه ډوله دی ، ددې ویش په هکله دلايل شته . الله جل جلاله دکفارو لپاره داوريډو ، عقل او هدايت يو ډول ثابت کړيدی او له دوی څخه يې هغه بل ډول دسمع (اوریدو) عقل او هدايت نفې کړيدی .

لومړی ډول يې چې:

ورته ثابت کړيدی پدې شرط چې په دوی حجت او دليل قائم شي اودا پدې پورې اړه لري چې دحجت په معنی وپوهيږي اوپدې وپوهيږي چې په صحيح ډول څه شی ترې مراد او مقصددی .

دوهم ډول :-

کوم چې دکفارو څخه نفې شوی او دلاموندونکومومنانو لپاره ثابت شوی دادحجت قبلیدل ، په هغه ايمان راوړل هغې ته غاړه ايښودل او کته ترې اخستل دي .

ددې تفصيل دادی چې :

اوریدل په دوه ډوله دي : - لومړی نوع يې دادراک اوریدل دي دا هغه نوع ده چې الله جل جلاله دکفارولپاره پخپل دغه سپيڅلي فرمان کې ثابته کړيده چې : **قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ** ¹¹²

ژباړه :- وي ويل (جهودانو) اوریدلې ده موږ (ستا خبره) او ندي منلي موږ (ستا حکم) او ورچښلې شوې وه په زړونو ددوی کې (مينه د) خوسي .

دهمدې په څيردالله جل جلاله دغه قول دی چې فرمايي: **وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعُ غَيْرَ مُسْمِعٍ** ¹¹³

¹¹² - سورت بقره آيت ۹۳ .

¹¹³ سورت النساء آيت ۴۶ .

ژباړه :- او وايي دغه (جهودان) واوريدل موږ (وينا ستا) او ونه مانه موږ (حکم ستا) او (وايي جهودان) واوره (ته) .

اوپدې قول دالله جل جلاله کې چې فرمايي : ((وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ))¹¹⁴

ژباړه :- اومه کيږئ تاسې (ای مؤمنانو) په شان دهغو کسانو چې وايي ، واوریده موږ حال داچې دوی نه آوري (گټور واوریدلوسره) .

او پدې قول کې الله جل جلاله فرمايلي دي -- ﴿وَإِذَا تُلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ (٣١) ﴿

ژباړه :- اوکله چې ولوستل شي پدوی باندې آیاتونه زموږ نو وايي دوی په تحقيق واوریده موږ(دغه کلام) که وغواړو موږ نوخامخا و به وایو موږ هم په مثل دده ندی دغه (کلام) مگرخودی ددروغو لیکل (اوباطل احوال) د پخوانیو.

او همدارنگه دالله جل جلاله قول دی چې : وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ﴿٦﴾

ژباړه: اوکه یوتن له مشرکانوڅخه امن (پناه) وغواړي له تا (له قتله) نو پناه ورکړه ته ! هغه ته څو چې واورې کلام د الله .

اوهمدارنگه دالله جل جلاله دا قول دی :- يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا ﴿٨﴾¹¹⁵

ژباړه :- چې اوري آیاتونه دالله چې لوستلی کيږي په هغه باندې بیا ټینگتیا کوي په غرور سره لکه چې هغه ندی اوریدلي هغه.

¹¹⁴ سورت انفال آیت ٢١ .

¹¹⁵ سورت الجاثیه آیت ٨ .

اوداسي نور آياتونه چي دڪفارو لپاره اوريدل په کي ثابتوي او په همغه وخت کي دزرونواوريدل نفي کوي همدادوهمه نوع ده چي : دقبول والي ، منلو ، هدايت او کتي اخستلو لپاره اوريدل،الله جل جلاله دڪفارو څخه نفي کړيدي داد الله جل جلاله عدل دی چي پدې آيت شريف کي يي فرمايلي دي : وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّاسْمَعَهُمْ وَلَا سَمِعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ (23) ¹¹⁶

ژباړه : اوکه معلوم وی الله ته په دوی کي څه خير، نو توفيق داوريډو به يي ورکړی وه اوکه اورولی یی وی دوی ته نو خامخابه گرزيډلی وو دوی ته او دوی مخ اړوونکي دي .

او پدي قول دالله جل جلاله کي راغلي دي: وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿21﴾ ¹¹⁷

ژباړه :-اومه کيږی تاسي په شان د هغو کسانو چي ويي ويل : چي واوريدل موږ او حال داچي هغوی نه اوري .

او پدې قول دالله جل جلاله کي چي دا اوريدل یی د کفارواو سيدونکو څخه نفي کړی ده رب العزت جل جلاله فرمايلي دي : وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿10﴾ ¹¹⁸

ژباړه :- او وبه وايي که چيرې وی موږ چي اوريدلي مو،ياموږ دعقل نه کار اخستلی نو نه به وه موږ په ملګرو د اور کي .

نو الله جل جلاله ددوی لپاره دغوږ اوريدل ثابت کړل چي هغه ادراک دی پدې قول دالله جل جلاله کي چي: قَالُوا سَمِعْنَا ¹¹⁹سورة انفال آيت ۲۱ .

ژباړه :- دوی به ويل موږ واوريدل .

او تري نفي يي کړه سمع (اوريدل) دقبول والي اومنلو کوم چي دوی ته کته رسوي پدې قول دالله (جل جلاله کي چي : وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿21﴾ ¹²⁰

¹¹⁶ سورت انفال آيت ۲۳ .

¹¹⁷سورت انفال آيت ۲۱ .

¹¹⁸سورت ملک آيت ۱۰ .

- سورت انفال آيت 21 . ¹²⁰

ژباړه :- او دوی نه اوري .

او قول دالله جل جلاله چې: (لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ) ﴿10﴾¹²¹

ژباړه:- که موږ اوریدل کړی شوی .

اوهمدارنگه کوم چې دالله جل جلاله په فرمان کې راغلي دي :- وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ ﴿25﴾¹²²

ژباړه :- او بعضې ددوی نه، هغه څوک دي ، چې غوږ نیسي ، تاته ، او اچولي دي موږ، په ، زړونو ددوی باندې ، پردې ، چې پوه (نه) شې پدې .

عقل په دوه ډوله دی :

لومړي :- هغه عقل چې دليونتوب ضد او عکس دی

په همغه سره انسان مکلف گرځي او په هغه سره مکلف دمعنی په پوهیدلو سره توانیږي . همداعقل الله جل جلاله دکفارولپاره ثابت کړیدی او الله جل جلاله دایمان کړي چې کفارو ته کوم خطاب کیږي په هغه پوهیږي ، الله جل جلاله فرمایلي دي : أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿75﴾¹²³

ژباړه :- آیا تاسو امید لری ، چې ایمان به راوړی دوی ، په وینا ستاسو، احوال دا چې وه، یوه ډله، ددوی نه، چې اوریدو به یی، کلام د الله ، بیابانه یی ، بدلولو هغه کلام ، وروسته د هغې نه ، چې پوه به شول په هغې ، او هغوی پوهیدل .

یعني الله جل جلاله ددوي لپاره اوریدل ثابت کړل چې: يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ¹²⁴

- سورت ملک آیت 10 .¹²¹

- سورت انعام آیت 25 .¹²²

- سورت بقره آیت 75 .¹²³

- همدغه مصدر .¹²⁴

ژباړه- چې اوریدو به یی ، کلام د الله.

اودوی یی په معنا پوه کړل لکه چې: أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِن بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿75﴾¹²⁵

ژباړه :آیا تاسو امید لری ، چې ایمان به راوړی دوی، په وینا ستاسو، اوحال داچې وه ، یوه ډله ، ددوی نه ، چې اوریدو به یی ، کلام د الله ، بیابانه یی ، بدلولو هغه کلام ، وروسته د هغې نه ، چې پوه به شول په هغې ، او هغوی پوهیدل .

يعني : دوی ګټه ترې وانخسته او مستفید ترې نشول.

دوهم : هغه عقل چې دزره د فهم اود ادراک په معنا سره

هغه پوهه چې دې خطاب دقبلولو اودهغې دمنلو اودګټې اخستلو سره لازمي ده همدغه الله جل جلاله پدې قول کې دکفارو څخه نفې کړي ده چې : وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿10﴾¹²⁶

ژباړه :-او وبه وایي هغوی ، که چیرې وی موږ، چې اوریدلي مو، یاد عقل نه موکار اخستلای ، نونه به وی موږ، په ملګرو داور کې .

همدارنګه دالله جل جلاله پدې قول کې چې دکفارو څرنګوالی او وصف بیانوي فرمایي :- صُمُّ بُكْمٌ عُمِّي فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿171﴾ -¹²⁷

ژباړه :- ګانه دي ، ګونګیان دي ، رانده دي ، نو دوی ، نه پوهیږي په خبره .

همدارنګه پدې قول کې چې:- أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ ﴿44﴾¹²⁸

ژباړه :- آیا ګومان کوې ته ، چې بیشکه ډیر خلک ددوی ، (ګڼې) اورې خبره ، یاد عقل نه کاراخلي ، نه دي دوی ، مګر دي ، په شان دځناورو.

- سورت بقره آیت 75 .¹²⁵

- سورت ملک آیت 10 .¹²⁶

- سورت بقره آیت 171 .¹²⁷

- سورت الفرقان آیت 44 .¹²⁸

او داسې نور آیاتونه چې دکفارو دناپوهی بیان په کې شوی دی په یقیني ډول الله جل جلاله خبر ورکړی چې ددوی څخه یې دا عقل پدې باندې اخستی چې دوی دحق دمنلو څخه مخ گرځولی نو دایې جزاوعقاب دی لکه چې: الله جل جلاله فرما یلي دي :- وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ دُكِّرَ بآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿57﴾¹²⁹.

ژباړه :- او څوک دي ، ډیر ظالم ، د هغه چانه ، چې نصیحت وکړی شي هغه ته ، په ذریعه د آیاتونو ، درب خپل ، نو هغه مخ واړوو د هغې نه ، او هیرشوترې ، هغه انجام ، چې مخکې یې لیرلی دی ، لاسونه دهغه ، بیشکه موږ ، اچولی دی ، په زړونو دهغوی باندې ، پردې چې پوه شي په هغې ، او په غوږونو د هغوی کې ، دروندوالی دی ، او که چیرې ، ته راوبولې هغوی ، هدایت ته ، نوهرکیز به هدایت ونه مومي ، پدې حالت کې ، همیشه .

یعني :الله جل جلاله بیان کړی چې دغه مهر لکول ددوی په زړونو او غوږونو باندې ددې له امله دي چې دقران کریم دآیاتونو دتدبر اوپند اخستنې څخه یې مخ گرځولی نودا ددوي لپاره عذاب او جزا ده

هدایت په دوه ډوله دی :-

لومړي ډول :- دښودني او دلالت هدایت دی :

همدالله جل جلاله دکفارو لپاره پدې مبارک آیت کې ثابت کړيدي لکه چې فرمایي :- وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعِصَى عَلَى الْهُدَى ... ﴿17﴾¹³⁰

ژباړه :- او هرچې ثمودیان دي ، پس نیغه لار موورښودلې ده ، هغوی ته ، پس غوره کړل هغوی ، بندول د سترگو ، په حای د کتلو لارې ته .

همدارنگه الله جل جلاله په دغه مبارک آیت کې دانسان له پلوه فرمایلي دي :- إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿3﴾¹³¹.

ژباړه :- بیشکه ، ښودلي موږ ده ته ، لاره ، که شاکر کیږي ، اوکه کفرکوونکی (ناشکره) کیږي .

لکه پدي مبارک آیت کې چې فرمایلي دي :- وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿7﴾¹³².

- سورت الکهف آیت 57 .¹²⁹

- سورت فصلت آیت 17 .¹³⁰

- سورت الانسان آیت 3 .¹³¹

ژباړه : اودپاره دهرقوم لارښودونکی مقرر دی .

او داسې نور آیاتو نه شته چې پدې معنی سره راغلي دي چې : دا هغه هدایت دی چې الله جل جلاله پري نمودیانو، ټولو پیریانو او نسا نانو ته، کافرانو او مومنانو ته یې پري هدایت کړیدی ځکه چې الله جل جلاله دوي ته دطاعاتو او گناهونو لارښوونه وکړه او هغه څه یې ورته وښود چې الله جل جلاله پري راضي کیږي او هغه څه چې پري په قهرکیږي .

دوهم ډول :-- دقبول والي اومنلو هدایت :

دغه هدایت الله جل جلاله د کفارو څخه نفي کړي لکه چې الله جل جلاله فرمایلي دي :- إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿56﴾¹³³

ژباړه :- بيشکه ته چې یې ، نشي ښودلی لارته ، هغه چاته ، چې خوښوي یې ته ، ولکن الله ، ښائي ، هغه چاته ، چې غواړي یې هغه ، او هغه ، ښه عالم دی په هدایت موندونکو باندې .

او پدې قول دالله جل جلاله کي چې فرمایي :- لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ..... ﴿272﴾

134

ژباړه :- نشته ، په تاباندې ذمه واري د هدایت کولو هغوی ته ، لکن الله هدایت کوي ، هغه چاته چې وغواړي .

نو الله جل جلاله دابیان کړي چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم دلارښووني او ارشاد په هدایت مکلف دي ځکه چې فرمایي :- وَإِنَّكَ لَمَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿52﴾¹³⁵

ژباړه :- اوبیشکه ته ، خامخا هدایت کوې ، لارې نیغې ته .

دقبول او منلو په هدایت سره مکلف ندي او بس ، لکه څنکه چې دالله جل جلاله پدې قول کې راغلي :- أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿43﴾¹³⁶

ژباړه :- آیانونه به ، لاروښايې ، ښودنه ، اکرکه وي هغوی ، چې هیڅ نه ويني .

او همدارنګه دالله جل جلاله پدې فرمان کې چې :- وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ ﴿53﴾¹³⁷

- سورت الرعد آیت 7 .¹³²

- سورت القصص آیت 56 .¹³³

- سورت البقره آیت 272 .¹³⁴

- سورت الشوری آیت 52 .¹³⁵

- سورت یونس آیت 43 .¹³⁶

- سورت الروم آیت 53 .¹³⁷

ژباړه :- اونه يې ته ، لارښودونکي ، ښودنه ، دگمراهی دهغوی نه .

او داسي نور چې پدې معنی سره راغلي دي . کوم چې دالله جل جلاله دکفارو لپاره دحس او ادراک داوریدلو دمعنی دپوهیدلو دارشاد دښووني څخه دا ټول په کفارو ددلیل او حجت قایمیدو له لوازمو او ضروریاتو څخه دي ، نوڅنگه به دهغه چاسره حساب وکړل شي چې په یوه سبب داسبابو نه په خطاب پوه نشي اوله دوی څخه يي دوهم ډول هدایت چې په قبول والي او منلو پوري اړه لري نفې کړیدی اودا هغه هدایت دی چې الله جل جلاله يي په مومنو او پرهیزکارو بندگانو باندې احسان کړی اوورکړي يي دي لکه څنگه چې فرمایي:- **إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ** ﴿51﴾¹³⁸

ژباړه :- بیشکه ، ده خبره ، د مؤمنانو ، کله چې ، را وبللی شي ، الله او رسول دهغه ته ، چې فیصله وکړي رسول ، په منځ دهغوی کې ، دا چې ووايي ، چې واورې د موږه او ومنو موږ حکم ، او داخلک چې دي ، همدوی ، خلاصی موندونکي دي .

او الله جل جلاله فرمایلي دي :- **وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ** ﴿17﴾¹³⁹

ژباړه :- او هغه خلک ، چې نیغه لاره موندلې ده ، زیات کړل هغوی لره الله ، په لحاظ هدایت سره ، او وړي کړه هغوی ته ، تقوی دحصې دهغوی .

دغه هدایت دتوفیق ورکولو او مرسته په نیکی سره او دهغه ورته اسانیدل او په نفسونو کې دهغه جوړیدل او خوندي کیدلو څخه عبارت دی ، امر په طاعت سره له دې څخه دالله جل جلاله دافرمان دی چې :- **أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ** ﴿140﴾¹⁴⁰

ژباړه :- حکم ومنئ دالله ، او حکم ومنئ درسول ، او دخواندانو دحکم ، ستاسونه .

دا په قران کریم کې زیات ذکر شويدي :- **اللَّهُ جل جلاله داوریدلو امر او دطاعت امر یو ځای ذکر کړیدی لکه دالله جل جلاله پدې قول کې چې : **وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ** ﴿16﴾** ﴿16﴾¹⁴¹

ژباړه :- او آوری خبره او حکم ومنئ ، او مال خرڅ کړئ ، دا بهتره ده ، د پاره د نفسونو ستاسو .

داطاعت حقیقت دامر منل او هغه ته غاړه ایښودل دي لکه گناه چې ضد او عکس ده هغه دامر مخالفت او دهغه ردول دي .

- سورت النور آیت 51 .¹³⁸

- سورت محمد آیت 17 .¹³⁹

- سورت النساء آیت 59 .¹⁴⁰

- سورت التغابن آیت 16 .¹⁴¹

دآيت معنی او تفسير دادی :- يعني : هغه څه واورى چې تاسو ته پند درکول کيږي او دهغه څه اطاعت وکړی چې تاسو ته يې دکيدو امر کيږي دکوم شي څخه چې تاسو منع کيږي ځانونه ترې وساتي.

مقاتل رحمت الله عليه فرمايي :- اسمعوا : يعني په خاموشي سره هغه څه واورى چې په تاسو دالله جل جلاله د کتاب څخه نازلېږي او همدغه اصل دی په سماع اواريدلو کې . واطيعوا : يعني . دالله جل جلاله درسول اطاعت وکړی په هغه څه کې چې تاسو ته امر کوي اوياهم تاسو ترې منع کوي ، ويل کيږي چې : واسمعوا : يعني راشي هغه څه ته چې اوري يې ، په اوريدلو باندې يې تعبير پدې سره کړی چې همدغه يې کته ده . او کوم چې په اطاعت داوولي الامر (مشر) پورې مربوط دي په يقيني ډول الله جل جلاله فرمايلي دي :- **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ** ﴿59﴾¹⁴²

ژباړه :- اى هغو کسانو چې ايمان مو راوړی دی ، حکم ومنئ دالله ، اوحکم ومنئ درسول، او دځاوندانو دحکم، ستاسونه .

دالله جل جلاله پدې فرمان کې فکر وکړه چې واطيعوا الله واطيعوا الرسول واولي الامرمنکم)) څنگه يې وويل چې تاسو درسول صلى الله عليه وسلم اطاعت وکړی او دا سې يې ونه ويل داوولي الامر اطاعت وکړی بلکه تاسو يې په هغه څه کې اطاعت وکړی چې هغه دالله جل جلاله او درسول الله صلى الله عليه وسلم اطاعت دی . او فعل يې بيا درسول دلفظ سره تکرار کړ ځکه چاچې درسول الله صلى الله عليه وسلم اطاعت وکړ هغه دالله جل جلاله اطاعت وکړ ځکه چې پيغمبر صلى الله عليه وسلم دالله داطاعت څخه پرته دبل چاداطاعت امر نه کوي بلکه هغه صلى الله عليه وسلم پدې کې معصوم او پاک دی مگر اولي الامر کله ناکله دالله جل جلاله دامر څخه پرته دبل چا په اطاعت باندې هم امر کوي نودده دغه امر نه منل کيږي مگر يواځې هغه امر چې دالله جل جلاله او دهغه درسول الله صلى الله عليه وسلم دی منل کيږي .

داوولي الامر څخه مطلب هغه څوک دي چې الله جل جلاله يې اطاعت واجب کړی دی لکه واليان او علماء کرام دا دسلفواو خلفو څخه دمفسرينو ، فقهاؤ اوداسي نورو قول دی .¹⁴³

په يقيني ډول الله جل جلاله پدې مبارک آيت کې داوولي الامر په اطاعت سره چې علماء کرام او مشران (پاچايان) دي امر کړيدى او دغه اطاعت الله جل جلاله پدې سره چې دمسلمانانو څخه (منکم) دی

- سورت النساء آيت 59 . 142

- شرح صحيح مسلم للنووى ج 12 ص 464-465، تفسير ابن كثير ج 1 ص 445 . 143

مقيد کړيدی له همدې امله علما کرامو هغه اولي الا مر ذکر کړيدي چې داطاعت او امر منلو امر کوي نه هغه پاچان چې امر په منکر او منع د نيکي څخه کوي او دا کار حرام گڼي او نه هغه پاچايان چې خلک په ډير شدت داوسپني او اور په زور دوسلي په قوت سره کفر ته اړوي دوی هغه کسان ندي چې په هر وخت کې يې اطاعت واجب دی داوولي الا مر څخه مطلب هغه با عمله علما کرام دي چې په نيکي سره امر کوي اوله بدی څخه خلک منع کوي او بل هغه رښتيني پاچان دي چې دالله جل جلاله اود رسول صلی الله عليه وسلم د امر سره سم عمل کوي، په نيکي سره امر او له بدې څخه خلک منع کوي مگر هغه فاسق تيرې کوونکې اوظالم انسانان په خلکو حاکمان نشي مقرریدی او اصلا دغه کاررواندي چې دخلکو مشران شي ، پدې هکله الله جل جلاله فرمايي :- لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿124﴾

144

ژباړه :- نه شامليرې ، وعده زما ظالمانوته .

پدې اړه دمسلمانانو پوهان متفق دي ، دغه فاسق او ظالم حاکمان اوددوي په څير دنورو اطاعت نشي کيدای ځکه چې پيغمبر صلی الله عليه فرمايلي دي :- دمخلوق اطاعت دالله جل جلاله په معصيت او گناه کولو کې نشته .

امام قرطبي رحمت الله عليه ويلي دي :- جابر بن عبدالله رضی الله عنه ، ابن عباس رضی الله عنه ، مجاهد ، عطاء ، حسن بصري او ابوالعاليه رحمت الله عليهم اجمعين ويلي دي :- اولو الا مر ، اهل القرآن ، علماء ، فقهائو ته ويل کيږي . همدا د امام مالک رحمت الله عليه نظر دی په همدې دول امام ضحاک رحمت الله عليه هم ويلي دي چې داوولو الأمر څخه مطلب فقهاء او ديني علماء دي اود امام مجاهد رحمت الله عليه څخه روايت دی چې مطلب تري علماء او فقهاء دي : فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ ﴿59﴾¹⁴⁵

ژباړه :- نوبيا که ، ستاسو په منځ کې جگړه راشي ، په څه خبره کې ، نو واپس کوی هغه ، الله ته او رسول ته .

يعني دشخړي په وخت کي خپله پريکړه دالله جل جلاله او نبي کریم صلی الله عليه وسلم مبارکو سنتو ته وړاندي کړي او حاکمانو ته هيڅ شي مه وړاندي کوي .

- سورت البقره آيت 124 .¹⁴⁴

- سورت النساء آيت 59 .¹⁴⁵

عبداللہ بن امام احمد رحمت اللہ علیہ ویلي دي :--داولو الامر څخه مطلب علماء فقہاء او دالله جل جلاله اطاعت کوونکي بندگان دي کوم چې خلکو ته دين ورزده کوي او هغوی ته په نیکی سره امر او اوله بدي څخه یې منع کوي الله جل جلاله په خلکو باندې ددوی اطاعت واجب کړیدی دحضرت ابوهریره رضی الله عنه، میمون بن مهران رحمت الله علیه اومقا تل رحمت الله علیه اوکلبی څخه روایت دی چې داوولو الا مر څخه مطلب : دجهادي گروپونو مجاهدين دي، سهل بن عبدالله رحمت الله علیه ویلي دي :خلک به تر هغه پوري ښه او په خیر وي چې دخليفه او علماء کرامو عزت کوي خوکلہ چې دغه دواړو ته په سپکه سترگه وگوري دنيا او آخرت به یې خراب شي پدې اړه .¹⁴⁶

په ظاهره خو، والله اعلم داسې ښکاري چې دغه اطاعت دتولو اميرانو اوعلماءو لپاره دی ، ځکه چې پدې نوم کې ټول شامل دي ځکه چې دلښکر و او نظامي گروپونو سمبالښت ددښمن دجگړې مشري کول، اوعلماء کرام د اسلامي شریعت ساتنه کوي اوخلکو ته روا او ناروا ښيي نو الله جل جلاله خلکو ته دهغوی داطاعت او دخبري منلو امر کړی ترڅو چې اميران او پاچایان عدل وکړي او علماء کرام په خپلو دندو کې امانت کار ، پخپل دين پوره ټینگ ، عادل او خوښ کړی شوي خلک دي ځکه چې امام شوکاني رحمت الله علیه ددي مبارک آیت په تفسیر کې فرمایلي دي : (اولو لامر) امامان پاچایان او قاضیان دي اوهر هغه څوک چې ولایت او مشري یې شرعي ښه ولري نه طاغوتي او ظالمانه مشري .¹⁴⁷

هلته په مبارک آیت کې یوه باریکه نکته شته چې الله جل جلاله پدې مبارک آیت کې چې (أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ)¹⁴⁸ بیا پدې آیت کې دپته اشاره ده چې د الله جل جلاله اطاعت مستقل او د پیغمبر صلی الله علیه وسلم اطاعت ځانته دی او داطاعت یې بیا په اولي الا مر کې دوهم ځل تکرار نکړ پدې کې دااشاره ده چې پدې حاکمانو کې به داسې څوک هم وي چې اطاعت او تابعداري یې واجب نه وي بیایي داپدې قول دالله جل جلاله کې بیان کړل چې ((فان تنازعتم فی شي)) یعنی که چیرې موځگړه وکړه په کوم شي کې یعنی : که چیري یې په حق اوعدل سره عمل ونکړنوتاسو یې اطاعت مه کوی اوهغه څه چې تاسو اودوی یې په اړه اختلاف لری دالله جل جلاله او دهغه درسول الله صلی الله علیه وسلم پریکړې ته وړاندې کړی .¹⁴⁹

- تفسیر قرطبی ج 5 ص 362 .¹⁴⁶

- فتح القدیر ج 1 ص 481 .¹⁴⁷

- سورت النساء آیت 59 .¹⁴⁸

- فتتح الباری ج 13 ص 112 .¹⁴⁹

دابن عمر رضی الله عنهما څخه روایت دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي :- دامیر دخبرې اوریدل او دهغه اطاعت کول لازم دي تر څو یې چې په معصیت او دالله جل جلاله په نافرمانی امر نه وي کړی، او که په گناه سره امر وکړ بیایي نه دخبرې اوریدل شته او نه اطاعت . دا حدیث امام بخاری رحمت الله علیه او امام مسلم رحمت الله علیه، او امام احمد رحمت الله علیه روایت کړیدی .

اوهمدارنگه دابن عمر رضی الله عنهما څخه په مرفوع ډول روایت دی :- چاچې زما اطاعت وکړ په یقیني ډول هغه دالله جل جلاله اطاعت وکړو او چاچې زما نافرمانی وکړه په یقیني ډول یې دالله جل جلاله نافرمانی وکړه او چاچې دامیر اطاعت وکړ په یقیني ډول هغه زما اطاعت وکړ او چاچې دامیر نافرمانی وکړه هغه په یقیني ډول زما نافرمانی وکړه بیشکه امام (امیر) ډال دی چې دهغه ترشا ددښمن سره جگړه کېږي او په همدې باندې ځان ساتل کېږي که چیري یې دالله جل جلاله په تقوی اونیکی سره امر وکړ او پخپلو کړوکې یې عدل اختیار کړ ده ته پدې سره ثواب دی اوکه یې بل څه وویل نو پده باندې دهغې جزا ده. دا حدیث امام بخاری رحمت الله علیه ، امام مسلم رحمت الله علیه، امام نسای رحمت الله علیه ، امام احمد رحمت الله علیه، امام بیهقي رحمت الله علیه ، دابن عمر رضی الله عنهما څخه روایت کړیدی او دده په څیر یې دابوهریره رضی الله علیه عنه څخه روایت کړیدی.

دلته یوه مهمه مسأله ده چې پخواني حدیث اشاره ورته کړیده:

او دادهغه عمومي مفهوم څخه چې پدې حدیث کې منځته راغلي او هغه دا قول دپیغمبر صلی الله علیه وسلم دی : چاچې دامیر اطاعت وکړ په یقیني ډول یې زما اطاعت وکړ او چاچې دامیر نافرمانی وکړه په یقیني ډول هغه زما نافرمانی وکړه دادر امیر په اړه ده چې په شرعي ډول یې امارت تر لاسه کړی وي له همدې امله حافظ ابن حجر رحمت الله علیه ویلي دي:-- چاچې زما دامیر اطاعت وکړ په یقیني ډول هغه زما اطاعت وکړ او دامام مسلم رحمت الله علیه په روایت کې راغلي (چاچې دامیر اطاعت وکړ) ددواړو لفظونو یوې معنی ته راگرځیدل ممکن دي ځکه هر یو چې په حق سره امر کوي او پخپله پرېکړه کې عدل کوي هغه شرعي امر دی ځکه چې دی دشریعت او دشارع دامر سره سم چاري پر مخ بیایي .

همدغه په دواړو حالاتو کې شریک ځواب دی چې تایید یې کوي دا قول دپیغمبر صلی الله علیه وسلم دی :- بیشکه هغه زما اطاعت وکړ یعني په هغه څه عمل وکړي چې ما ورته روا کړيدي او دستوريي ورته ورکړی تردې چې وي ویل :- په حدیث کې دامیرانو دامر وجوب راغلی پدې شرط چې په معصیت او

گناه باندې امر ورته ونکړي ددوی د امر دمنلو حکمت دادی چې دمسلمانانو وحدت وساتل شي ځکه چې په افتراق او تیتوالي کې فتنه او فساد دی.¹⁵⁰

پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي:-- تاسې یې خبره واروی او اطاعت یې وکړی اگر که په تاسې یو حبشي سړی هم امیر وټاکل شي . دا حدیث امام بخاری رحمت الله علیه ، امام ترمذي رحمت الله علیه ، امام نسای رحمت الله علیه ، امام ابن ماجه رحمت الله علیه ، امام احمد رحمت الله علیه ، امام طبراني رحمت الله علیه ، امام بیهقي رحمت الله علیه ، امام حاکم رحمت الله علیه ، امام ابن ابی عاصم رحمت الله علیه روایت کړیدی ، یعنی مسوول وگرځول شي ځکه چې دامارت مسأله عامه ده دساري په ډول دیوښار مسوول او یا داچې په څه خاص امامت وگومارل شي لکه: دلماڅه امامت یا خراج تولولو مسؤلیت او سمدلاسه جگړې کول ځکه چې د خلفاء راشدینو په وخت کې داسې کسان هم وه . چې په یو وخت کې دا دري واړه دندې ورکول کیدې یابه ځینو ته بعضې وظیفې سپارل کیدې . امام مسلم رحمت الله علیه د أبوزر رضی الله عنه څخه روایت کوي چې فرمایلي یې دي : زما خوږ دوست پیغمبر صلی الله علیه ماته وصیت کړی چې زه خبره واروم او اطاعت وکړم ، خپل مشر اگر که هغه حبشي مری ، پزه او غوږونه یې پرې شوي هم وی ، دا حدیث په همدې لفظ امام ابن ماجه رحمت الله علیه ، امام حاکم رحمت الله علیه ، امام بیهقي رحمت الله علیه روایت کړیدی.

همدارنگه امام مسلم رحمت الله علیه دیحي بن حصین څخه روایت کړیدی هغه وایي چې :-- مامې دخپلې نیا څخه اوریدلي چې ویل یې ما د نبی کریم صلی الله علیه وسلم څخه اوریدلي دي چې دحجة الوداع په خطبه کې یې فرمایلي دي :-اگر که په تاسو یوسړي وټاکل شي چې تاسې دالله جل جلاله دکتاب سره سم رهبري کوي . یعنی تاسې یې اطاعت وکړی. دغه حدیث په همدې لفظ سره امام احمد رحمت الله علیه ، امام أبوعوانه رحمت الله علیه ، امام طبراني رحمت الله علیه روایت کړی اوامام حاکم رحمت الله علیه پخپل مستدرک کې په غلطی سره ذکرکړی . اوحدیث په صحیح امام مسلم کې موجوددی اوداقول دپیغمبرصلی الله علیه وسلم دی چې :- که سړي دممیزه څیرهم وي . یعنی تاسې به یې اطاعت کوی علمای کراموددې په اړه ویلي دي : ویل کېږي چې پدې سره یې دسرمشاهت دوروکوالي له کبله ورکړ ، اودا په حبشه کې معروف اومشهوردي ویل کېږي چې دهغه دتوروالي له کبله یې مشابهه کړی ، او همدارنگه ویل کېږي چې دویښتانو دوروکوالي او غونډوالي له امله یې مشاهت ورکړي ، پدې

سره يي پدي دليل نيولی چې که پاچايان ظلم هم وکړي بايد په ضد يي پاڅون ونشي ځکه چې زياتره وخت پاڅون دحاکمانو دظلم څخه دلويې فتني سبب کيږي .¹⁵¹

دحضرت أبو هريره رضی الله عنه څخه روايت شويدي چې :- پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي :- تاسوته په دريو څيزونو امرکوم اوله دريو څيزونو مو منع کوم تاسو ته امرکوم چې دالله جل جلاله عبادت وکړي او دهغه سره شريک مه نيسي او دالله جل جلاله په رسی منگولي ولگوي او اختلاف مه کوي غور ونيسي او اطاعت يې وکړي دهغه امير چې الله جل جلاله په تاسو مقرر کړيدی ، دا حديث امام ابن حبان رحمت الله عليه پخپله صحيح او امام ابو نعیم رحمت الله عليه په حلیۃ الأولیاء نومي کتاب کې روايت کړی اوسند يي صحيح دی . د علي رضی الله عنه څخه روايت دی چې پيغمبرصلي الله عليه وسلم دمجاهدينو گروپ وليږه پدوی يي دانصاروڅخه يو کس امير وټاکه امر يي ورته وکړچې دخپل اميراطاعت به کوی امير په قهر شو اوورته يې وويل آيا تاسو ته پيغمبرصلي الله عليه وسلم امر ندی کړی چې زما اطاعت به کوی دوی ورته وويل هو : هغه وويل ماته لرگي راغونډ کړی هغوی لرگي راتول کړل بيایي وويل : اوربل کړی هغوی اور بل کړ امير يي وويل : اورته ورننوځی دوی دورداخلدو قصدوکر ځينوي ځيني نورکلک ونيول اوويي ويل : موږ پيغمبرصلي الله عليه وسلم ته داورڅخه وروتنبتيدو ترڅو دوی په همدې کش مکش کې وه ، چې اور مړشو او دامير غوسه سره شوه دغه قيصه پيغمبر صلی الله عليه وسلم ته وروسیده هغه مبارک وفرمايل : - که چيرې اورته ننوتلي وای نو دقيامت ترورځې پورې به بيرته ترې وتلي نه وای اطاعت په نیک کار کې دی . دا حديث امام بخاری رحمت الله عليه ، امام مسلم رحمت الله عليه ، امام احمد رحمت الله عليه ، امام ابوعوانه رحمت الله عليه ، ابويعلی ، امام بهقي رحمت الله عليه ، امام ابن ابي شيبه رحمت الله عليه دعلي رضی الله عنه څخه روايت کړيدی.

دعبدالله بن مسعود رضی الله عنه څخه روايت دی چې پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي :- په مسلمان سړي باندې دخپل امير خبره اوریدل او اطاعت کول دي که يي خوښه وي يعني تر هغې پورې چې په گناه ورته امر ونکړي که چيرې په گناه ورته امر وکړي بيایي نه دخبري اوریدل شته او نه اطاعت . ددي حديث شرح مخکي تيره شوې ده .

- فتح الباری ج 13 ص 122 .¹⁵¹

دابوهریره رضی الله عنه څخه روایت دی ده ویلي چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي :- په تا باندې امیر ته غوږ نیول ، اطاعت کول په سختی ، آسانی ، خوښی ، ناخوښی ټولو حالاتو کې لازم دي يعني : هغه ته غوږ نیول او اطاعت یې اکر که امیرانو ته مال اودنیوي څیزونه خاص کړي شي او تاسو ته خپل حقوق هم در نکړي او دابن عمر رضی الله علیه څخه روایت دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي : په مسلمان سړي باندې امیر ته غوږ نیول او اطاعت کول دي په هغه څه کې چې خوښ یې وي او که خوښ یې نه وي مگر کله چې په گناه باندې امر ورته وکړل شي بیا یې اطاعت نشته که یې په گناه ورته امر وکړ بیا یې خبره اوریدل او اطاعت کول نشته . دا حدیث امام بخاری رحمت الله علیه ، امام مسلم رحمت الله علیه ، امام نسای رحمت الله علیه ، امام ترمذی رحمت الله علیه ، امام أبوداود رحمت الله علیه ، امام احمد رحمت الله علیه ، امام ابن ماجه رحمت الله علیه ، امام أبوعوانه رحمت الله علیه ، او امام بیهقي رحمت الله علیه روایت کړيدي .

دجنا ده ابن أبي أمیه څخه روایت دی وايي :- موږ عبادہ بن الصامت رضی الله عنه ته دپوښتنې لپاره ورغلو موږ ورته وویل : الله جل جلاله دجوړ کړه موږ ته یوحديث ووايه چې الله جل جلاله یې درته گټور کړي او تري مستفید شو چې د پیغمبر صلی الله علیه وسلم څخه د اوریدلې وي هغه وویل :- پیغمبر صلی الله علیه وسلم موږ ته دعوت راکړ موږ بیعت ورسره وکړ ده وویل :- کوم شروط چې په موږ یې کیښودل دا وه ، چې موږ ورسره دامیر خبره اوریدل اودهغه اطاعت د خوښی اوناخوښی په حالت کې .

په یوروايت کې راځي :

د خوښی، ناخوښی په سختی او آسانی کې اوپه هغه دنيایي حقوقو کې چې زموږ څخه یې اخستي وي او چې څوک دامارت وړوي دهغه سره به جگړه نه کوو . ويي ويل :- ((الا ان ترواکفر بواحا عند کم من الله فيه برهان)) .

ژباړه :- کله چې تاسو یو څرگند کفر ترې ووينی چې دالله جل جلاله له پلوه په هغه کې دلیل موجودوي .

دا حدیث امام بخاری رحمت الله علیه ، امام مسلم رحمت الله علیه ، امام احمد رحمت الله علیه ، امام ابن حبان رحمت الله علیه ، امام ابن ماجه رحمت الله علیه ، امام بیهقي رحمت الله علیه او امام أبوعوانه رحمت الله علیه روایت کړيدي .

په یوېل روایت کې څه زیاتوالی هم شته چې : ووايو ، یاودیریو په حقه سره پدې ډول چې دالله جل جلاله درضا لپاره دملامت کوونکي دملامتیا څخه ونه ویریرو . دا قول یې ((المنشط والمکړه)) ، المنشط : دنشاط اوخوښی وخت چې دالله جل جلاله اوامر په کې عملي شي اوهمدارنګه د تکلیف او ناخوښی په وخت کې .

امام ابن التین رحمت الله علیه ویلي دي : - ظاهرا داسې ده چې دسستی او تکلیف وخت، دغه معنی هغه روایت تائید وي چې امام احمد رحمت الله علیه ذکر کړیدی وایي (په تکره والي او سستی کې)

امام طيبي رحمت الله علیه وایي : -- موږ په طاعت او عبادت کولو کې په دواړو حالتوکې لکه سختي او آساني ، تکلیف او راحت و له دې څخه یې ځکه په مفاعلت سره تعبیر وکړ چې مطلب یې ترې مبالغه اواجازه غوښتل دي . ځکه چې ده دوی ته داجر او ثواب ، دقیامت په ورځ دشفاعت وعده ده ، که دوی پخپله وعده وفا وکړي ، دا دامام احمد رحمت الله علیه په مسند کې زیات دی چې : -- اگر که تاویدل چې په امارت کې ورسره حق هم لري ، لکه چې وایي : - دهیچا دملامتیا څخه نه ویریرو پدې کې دمنکر تغیر دهر هغه کس دنده ده چې توان یې لري بیا که دبدی په تغیر کولو کې یواځې هغه ملامتیا چې ضرر او زیان نلري نوپرې واجب دي چې دغه بدی په لاس سره لري کړي که ددې توان نلري نوبیا به یې په ژبه سره لرې کړي اوکه ددې توان هم نلري نوبیا به یې په زړه کې ورسره کرکه ساتي لکه څنکه چې دکفارو په ضد جهاد کول واجب دي تردې چې دالله جل جلاله دین بریالی شي لکه چې الله جل جلاله فرمایلي دي : - دالله جل جلاله په لاره کې حق جهاد وکړي ، همدارنګه دتولوخلکو چې دحق سره عناد کوي جهاد کول واجب دي تردې چې په هغه چا بریالیتوب ترلاسه کړي چې پرې وتوانیږي .

دابن عباس رضی الله عنهما څخه روایت دی ده ویلي : - چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي : چاچې دخپل امیر څخه کوم بدشۍ (تکلیف) ولیده نوصبر دپرې وکړي نودی دیوې لوښتې په اندازه دډلې څخه لري اوجلا شو ، نه مرکيږي مګر دجاهلیت په مرګ سره مري . داحیث امام بخاری رحمت الله علیه ، امام مسلم رحمت الله علیه ، امام احمد رحمت الله علیه ، امام ابویعلی رحمت الله علیه ، امام بیهقي رحمت الله علیه ، امام ابواعوانه رحمت الله علیه او امام دارمي رحمت الله علیه روایت کړیدی .

او همدارنګه دابن عمر رضی الله عنهما څه روایت دی چې ده دپیغمبر صلی الله علیه وسلم څخه اوریدلي دي چې فرمایلي یې دي : - چاچې خپل لاس دامیر داطاعت څخه وویست دقیامت په ورځ به دالله جل جلاله سره پداسې حال کې مخامخ شي چې هیڅ دلیل به نلري ، څوک چې پداسې حال کې مړشي چې په

غارہ کي بي بي بيعت نه وي نودجاهليت په مرگ به مرکېږي. دا حديث امام مسلم رحمت الله عليه، امام بهقي رحمت الله عليه، امام طبراني رحمت الله عليه، امام ابوعوانه رحمت الله عليه، امام ابن ابي عاصم رحمت الله عليه روايت کړيدى .

دعبدالرحمن بن عبدرب الكعبة رحمت الله عليه څخه روايت دى ده ويلي چي :- زه جومات ته ننوتم اوهلته عبدالله بن عمرو بن العاص رضی الله عنه دكعبې په سيوري كې ناست وه او خلك ترې چاپېروو زه ورته راغلم اوورته كيناستم وي ويل :- موږ دپيغمبر صلى الله عليه وسلم سره په يوسفركې ملكري وويوځاى كې مو واړول چايي خپل غشي جوړول او چايي خپل ځانونه تيارول پدې وخت كې درسول الله صلى الله عليه وسلم جارچي غږ وكړ لمونځ تياردى، موږ پيغمبر صلى الله عليه وسلم ته ورتول شوو اوهغه وفرمايل :- زما نه مخكې كوم نبي ندی تیر شوی مگرپده باندې داحق اوواجب وه چې خپل امت ته خير اونيكې وروښيي اوله شراوبدى څخه يي وويروي، د اسلامي امت خير اوعافيت يي په اول كې گرځولى دى او په آخر كې به بلا او مصيبت پرې راشي اوداسې كارونه به منځته راځي چې بدبه يي بولي اوداسې فتني به منځته راځي چې يوه دبلې په نسبت وړه اوکوچنى وي مومن بنده به وايي دغه زما لپاره هلاكت اوتباهي ده بيا به دافتنه له منځه ځي بيا به بله فتنه راځي، اومومن بنده به وايي همدغه ده همدغه ده كه څوك داخوښوي چې داور څخه لرې شي اوجنت ته ننوځي نو پداسې حال كې د مرگ ورته راشي چې په الله جل جلاله اوداخرت په ورځ ايمان لري او خلكوته د په هغه ډول راشي چې خپل ځان ته يي ورتلل خوښوي اوچاچي دامام سره بيعت وكړ اولاس يي وركړ اودخپل زړه ميوه اوخوږه يي وركړه دخپل توان په اندازه يي دوركړي كه چيري بل امام اوامير راشي غواړي چې واک ترې واخلي نوددغه بل غاړه دووهي يعني ويي د وژني دى وايي :- زه ورنږدې شوم اوورته ومي ويل :- دالله جل جلاله په ذات درڅخه پوښتنه كوم. آيا تادرسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اوريدلي دي ده خپل لاسونه وموښل اوويي ويل :- غوږونو مي اوريدلي اوزړه مي حفظ كړي اوساتلي دي ماورته وويل : دغه ستا دتره ځوى معاويه رضی الله عنه موږ ته امرکوي چې خپل مالونه پخپلو منځونو كې په ناحقه وخورو اوخپل ځانونه ووژنو اوالله جل جلاله فرمايلي دي :- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿29﴾¹⁵²

ژباړه :-ای هغو کسانو، چې ایمان مو راوړی دی، مه خورئ تاسو، مالونه دیو بل، په خپل منځ، په ناجائزه طریقه، پرته ددې نه، چې وي، سوداګري ، په رضامندی سره، ستاسو دطرفه، اومه قتلوی ځانونه خپل ، بیشکه الله دی په تاسو باندې ، مهربانه.

یوساعت چوپ شو بیایي وویل : کله چې دالله جل جلاله اطاعت یې کوو او دالله جل جلاله نافرمانی په وخت کې یې ته هم نافرمانی کوه. دا حدیث امام مسلم رحمت الله علیه، امام نسای رحمت الله علیه ، امام بیهقي رحمت الله علیه ، امام ابن ماجه رحمت الله علیه ، امام أبوعوانه رحمت الله علیه او امام ابن ابی شیبه رحمت الله علیه روایت کړیدی .

دعوف بن مالک رضی الله عنه څخه روایت دی : - چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي :- ستاسو دغوره اوبسو امامانو څخه هغه څوک دي چې مینه ورسره لری اودوی له تاسې سره مینه لري اودعا درته کوي اوتاسې هم ورته دعا کوی .

او ستاسې بدترین امامان هغه دي چې کرکه ورڅخه لری اودوی له تاسې سره کرکه لري او بدپرې وایي اودوی پرتاسو بدوایي، وویل شو اي دالله جل جلاله رسوله ! آیا په توره یې لرې نکړو پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایلي :- ترهغه وخته یې مه لرې کوی ترڅو یې چې په تاسو کې لمونځ قائم کاوه اوکله موچې دخپلو امیرانو څخه کوم بدشی ولیدل نوعمل اوکړنه یې بده وبولی اوخپل لاس داطاعت څخه مه باسی، دا حدیث امام مسلم رحمت الله علیه، امام نسای رحمت الله علیه ، امام ترمذي رحمت الله علیه ، امام احمد رحمت الله علیه، امام بیهقي رحمت الله علیه ، امام ابن حبان رحمت الله علیه ، امام طبراني رحمت الله علیه ، امام أبوعوانه رحمت الله علیه او امام دارمي رحمت الله علیه روایت کړیدی.

داقول : خيارأئمتکم، پدې حدیث کې :

۱- دامامانوسره دمینې کولو هغوی ته ددعا کولو د مشروعیت دلیل دی :

کوم امام اومشر چې خپل ولس ته گران وي اودوی ته محبوب وي دوی ته دعا کوونکي وي اودوی هم ورته دعا کوي نودادغوره اوبسومشرانوڅخه دي او دچا څخه خپل ولې کرکه لري اوڅوک چې خپل ولس هم کرکه ترې لري ولس ته بد رد وایي اوولس هم ورته بدرد وایي نو دغه امام اومشر ددوی دبدو او شرپروخلکو له ډلې څخه دي داځکه چې که ده عدل کړی وای او ولس ته یې ښه خطاب کړی وای ولس به یې اطاعت اوپيروي کړې وای اوسرونه به یې ورته ښکته کړي وه اوصفت اوستاینه به یې

کړي وه کله چې همدغه دعدل اوانصاف لامل دي اوبني خبري اوخطاب يي ورته کولی همداد ميني، اطاعت اوستاينې سبب کيده نودغه امير به دښو اوغوره اميرانو څخه وه اوکله چې همدې ولس ته دظلم او ښکښلو په سبب دهغوی دناخوښی اوبدوويلو لامل جوړيږي نوپيشکه دبديترينو امامانواومشرانو څخه گڼل کيږي .

دوهمه دنده :- دامام په بدی باندي صبرکول :

اگرکه دولس دځينو کسانو ځينې حقوق ورنکړي دحضرت ابن عباس رضی الله عنهما څخه روايت دی چې نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي :- چاچې دخپل امير څخه څه بدوليدل صبردوکړي ځکه څوک چې دپاچا داطاعت څخه ديوي لويشتې په اندازه ووت دجاهليت په مرگ مړشو . دا حديث امام بخاری رحمت الله عليه، امام مسلم رحمت الله عليه اوامام احمد رحمت الله عليه روايت کړیدی.

دعبدالله بن مسعودرضی الله عنه څخه روايت دی ده ويلي چې پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي :- بيشکه زما څخه وروسته به هرڅوک خپل ځان ته په نورو غوره والی ورکوي اوداسې څيزونه به وي چې بدي گڼي صحابه کرامو وويل :- اي دالله رسوله که زمور څخه څوک دغه وخت ته ورسيدل مورته څه امر کوي ؟پيغمبر صلی الله عليه وسلم وفرمايل :کوم حق چې پرتاسودی ادايې کړی اوکوم چې ستاسو حق دی دالله جل جلاله څخه يي وغواړی . داحديث امام بخاری رحمت الله عليه ،امام مسلم رحمت الله عليه، امام نساي رحمت الله عليه ، امام ابن حبان رحمت الله عليه ، امام احمد رحمت الله عليه،امام طبراني رحمت الله عليه امام ابن ابي شيبه رحمت الله عليه،امام بزار رحمت الله عليه اوامام أبوعوانه رحمت الله عليه روايت کړیدی .

ښايي دپيغمبر صلی الله عليه وسلم امر دولس لپاره داميرانو خبروته دغور نيولواودهغوي اطاعت کولو کې وي اگرکه دځينو وگړوحقوق هم نه ورکوي اويا هم ځينې دنيوي گټې او متاع خپلوځانونو ته ځانکړې کوي دا چې لږ زيان اوضرر وگالي ځکه چې يقينا دولس زيان ددوی دحقوقودنه ورکولو ياخپلو ځانونو ته دنيوي مال اومتاع ساتل تر هغه ډير لږدي چې داميرانوپه ضد پاڅون را منځته شي اوپه درشل کي يي اختلاف،تيتوالی اوستونزي رامنځته شي .

ځينې خلک په يوشي داستبداد گومان کوي خو هغه په اصل کې داسې نه وي له همدې کبله پيغمبرصلی الله عليه وسلم دلته په اطاعت کولو امرکړی ترڅو هغه ټولې لارې چې داسلامي ټولنې

کمزوري او دامير نافرمانی ته رسيږي بندې شي تردې چې هيڅوک دپاخون لاملونه اواسباب بهانه ونه گرځوي ددې مثال هغه دی چې امام بخاری رحمت الله عليه داسيدبن حضير رضی الله عنه څخه روايت کړی چې يو سړی پيغمبر صلی الله عليه وسلم ته راغی اوورته يي وويل :- اي دالله رسوله !فلانی سړی دې مقررکړی اومانه مقرر وې چې پيغمبر صلی الله عليه وسلم وفرمايل : زما څخه وروسته به يو پر بل غوره والی ووينی په هغه کار صبر وکړئ تردې چې ماته راشی . ابن حجر رحمت الله عليه ددې حديث په شرح کې ويلي دي :-دوظيفي غوښتنې په اړه پيغمبر صلی الله عليه وسلم په ځواب کې دا مير پټ والی دی چې ويي فرمايل :- زما وروسته به يو پر بل برتري او غوره والی ووينی .هدف يي داووجې هغه سړی د گومان لرې کړي چې هغه بل ته بهتري پرې ورکړي کوم يي چې مقرر کړيدئ دايي ورته په ډاگه کړه چې داکارزما په زمانه کې ناشونئ دی اوهغه شخص يي په ذاتي لحاظ سره انتخاب کړی ندی بلکې دمسلمانانو دعامه کتو په خاطر يي ټاکلی دی او ددنيوي گټولپاره ټاکل به دده څخه وروسته وختو کې ترسره کېږي اودا امريي ورته وکړ چې بيا په هغه وخت کې صبر کوئ .¹⁵³

.علقمه بن وائل الحضرمي رحمت الله عليه دخپل پلار څخه روايت کوي هغه ويلي چې سلمه بن يزيدالجعفی رضی الله عنه دپيغمبر صلی الله عليه وسلم څخه وپوښتل اوورته ويي ويل :-اي دالله جل جلاله رسوله ! که په موږ داسي چارواکي وټاکل شي چې خپل حق غواړو او موږ ته حق نه راکوي دڅه کولو امر راته کوي ؟ پيغمبر صلی الله عليه وسلم مخ تري تاوکر ، بيا يي وپوښتل ، هغه مخ تري تاوکر ، بيا يي په دوهم يا په دريم ځل وپوښتل ، اشعت بن قيس رضی الله عنه راکش کړ ، اوورته ويي ويل : تاسو يي خبره واروئ اواطاعت يي وکړئ ، بيشکه پردوی باندې يي دخپل عمل باردی اوپرتاسو دخپل عمل باردی . داحديث امام مسلم رحمت الله عليه ، امام نساي رحمت الله عليه ، امام بخاری رحمت الله عليه په خپل تاريخ کې امام ابواعوانه رحمت الله عليه امام ابن ابي شيبه رحمت الله عليه اوامام طبراني رحمت الله عليه روايت کړيدی .

ام سلمه رضی الله عنها دپيغمبر صلی الله عليه وسلم څخه روايت کړی چې فرمايلي يي دي :- يقينا پرتاسي به داسي اميران او چارواکي ټاکل کېږي چې ځينې کارونه به يي ښه وي او ځينې نور به يي بد گڼي چاچې بدوگانه بيشکه خپله غاړه يي خلاصه کړه او چاچې انکاروکړ دالله جل جلاله دعذاب څخه وژغورل شو ، مکرهغه څوک چې ددوی په کړنه راضي شول اودهغوی متابعت يي وکړ دهغوی په گناه

اخته شول صحابه و رضی الله عنهم وویل :- آیا جگره ورسره نه کوو؟ پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل : نه ، ترخو یی چې لمونځونه کول . دا حدیث امام مسلم رحمت الله علیه او امام ابودود رحمت الله علیه ، امام بیهقي رحمت الله علیه، امام ابویعلی رحمت الله علیه او امام طبراني رحمت الله علیه روایت کړیدی، کوم احایت چې دامیر لپاره داوړیدلو او اطاعت کولو وجوب افاده کوي په دوه بندونو سره بند شوي دي او هغه دا چې :-

لومړي :- دامیر لخوا په گناه باندي امر کول .

۲:-- دمامور (ولس) لخوا توانمندي دلومړي بند په هکله چې په گناه سره امر کول دي ډیردلایل مو وړاندې کړل چې نچوړيې دادی . دالله جل جلاله په نافرمانی کې دمخلوق اطاعت نشته له دې څخه دحضرت عبدالله بن عمر رضی الله عنهما حدیث دی چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي :-
په مسلمان سړي باندي دخپل امیر دخبرې اوړیدل او دهغه اطاعت په هر حالت کي چې خوشه یی او کنه لازم دي تردې چې امر یی په گناه نه وي ورته کړی که چیرې یی په گناه سره ورته امر وکړ، بیاننه دخبرې اوړیدل شته او نه اطاعت شته ، دامیر په ناوړه کارونو صبرکول سره ددې چې نصیحت ورته وکړي امر په نیکی ورته وکړي او دبدی څخه یی منع کړي همداکار پدې حالت کې واجب دی ، او رښتیني لارښوونه کومه چې دریدنه او تأمل ورته لازم دی دتیرشوو دلایلو ترمنځ جمع ده لکه څرنګه چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي :-چا چې دخپل امیرنه داسې څه ولیدل چې بدیي ګڼل باید صبر وکړي، او صحابه کرامو دني کریم صلی الله علیه وسلم سره پدې بیعت وکړ چې حق به وایي اودملا مت کوونکي دملامتیا څخه به نه ویریري دغه ټول دلایل په هغه څه دلالت کوي اودا دپیغمبر صلی الله علیه وسلم پدې مبارک حدیث کې ښکاري چې :- مګر کله چې تاسې دامیر څخه ښکاره کفرو وینئ چې دالله جل جلاله له پلوه په هغه کې دلیل موجودوي او همدارنګه دالله جل جلاله ددې مبارک فرمان غوښتونکي چې فرمایي :- **وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۲﴾**

ژباړه :- او مدد کوئ، د یو بل سره په نیکی کې، او په تقوی کې، او مه کوی مدد د یو بل سره په گناه، او په زیاتي کې، او ویریرئ د الله نه، بیشکه الله ، ډیر سخت دی په عذاب کې .

دوهم :- دولس له پلوه توانمندي : ددې څخه دا مطلب دی چې ولس دامیر په هغه اطاعت سره نه مجبوریري چې په وس او توان کې یې نه وي دتولو شرعي احکامو څرخیدل په توان پوري تړاو لري الله جل جلاله هېڅوک پدې نه مجبوروي چې وس یې نلري او هیڅ انسان پدې سره نه مکلفوي چې دهغه دکولو توان نلري الله جل جلاله فرمایلي :- لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ﴿286﴾¹⁵⁴

ژباړه :- نه ورکوي تکلیف الله ، هیچاته مگر ، دهغه د وس مطابق .

پدې پاندي دالله جل جلاله دا فرمان کوي چې :- فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ ﴿16﴾¹⁵⁵

ژباړه :- پس وویږئ د الله نه ، ترڅو چې طاقت کیري ستاسو .

او دا قول دپیغمبر صلی الله علیه وسلم دی چې :- په هغه چې تاسې ته امر کوم هغه څه ترسره کړی چې توان یې لری. دا حدیث امام بخاری رحمت الله علیه ، امام مسلم رحمت الله علیه ، امام احمد رحمت الله علیه ، امام ابن حبان رحمت الله علیه ، امام ابن ماجه رحمت الله علیه ، امام بیهقي رحمت الله علیه ، امام طبراني رحمت الله علیه ، امام شافعي رحمت الله علیه ، او امام أبوعوانه رحمت الله علیه روایت کړیدی.

استطاعت (توانمندي) :

یوداسې کار دی چې په نشت یې الله جل جلاله ښه پوهیږي که کوم بنده دالله جل جلاله په عبادت کې ناغیري اوسستي کوي پدې دعوی سره چې زما په وس کې نشته الله جل جلاله پدې باندي ورسره حساب کوي اوکه بنده پخپله خبره کې دروغژن وي الله جل جلاله ښه پرې پوهیږي او جزا به ورکوي . پدې باندي هغه حدیث شریف چې عبدالله بن عمر رضی الله عنهما روایت کړی ښه دلالت کوي چې فرمایي : موږ به چې د پیغمبر صلی الله علیه وسلم سره په سمع او طاعت بیعت کاوه هغه مبارک به راته فرمایلي :- په هغه څه چې ستاسو په توان کې وي . دا حدیث امام بخاری رحمت الله علیه ، امام ترمذي رحمت الله علیه ، امام نسای رحمت الله علیه ، امام احمد رحمت الله علیه ، امام ابن حبان رحمت الله علیه ، امام بیهقي رحمت الله علیه ، امام ابن ماجه رحمت الله علیه ، امام أبوعوانه رحمت الله علیه او امام مالک رحمت الله علیه روایت کړیدی .

¹⁵⁴ - سورت البقرة آیت ۲۸۶ .

¹⁵⁵ - سورت التغابن آیت ۱۶ .

همدارنگه دجرير بن عبدالله رضى الله عنه څخه روايت دى چې ويل يې :- ماد پيغمبر صلى الله عليه وسلم سره په سمع (اوريدلو) او طاعت سره بيعت وکړنو زه يې پدې وپوهولم چې :- په هغه څه سره چې زما په توان کې وي اودهرمسلمان لپاره په نصيحت کولو باندې.

دا حديث امام بخاري رحمت الله عليه، امام مسلم رحمت الله عليه، امام نساي رحمت الله عليه، امام بهقي رحمت الله عليه، امام طبراني رحمت الله عليه او امام ابن مندة رحمت الله عليه روايت کړيدى.

دعبدالله بن دينار رحمت الله عليه څخه روايت دى وايي :- کله چې خلکو دعبدالمالك بن مروان سره بيعت وکړ عبدالله بن عمر رضى الله عنهما ورته وليکل :- دعبدالله بن عمر لخوا عبدالمالك بن مروان اميرالمؤمنين ته :- زه پدې اعتراف کوم چې داميرالمؤمنين عبدالمالك سمع او اطاعت به دالله جل جلاله او رسول الله صلى الله عليه وسلم دسنتو سره سم دخپل وس مطابق پلي کوم او زما زامنو هم پدې اعتراف وکړ. دا اثارامام بخارى رحمت الله عليه پخپل صحيح اوادب مفرد او امام بهقي رحمت الله عليه په سننو کې روايت کړيدى.

بنساي دپيغمبرصلى الله عليه وسلم داميرانو لپاره په سمع او طاعت باندې په امرکولو کې سره ددې چې دځينوخلکو حقونه هم نه ورکوي اودنيوي گټې يې هم خپلو ځانونو ته ځانگړي کړي وي دا حکمت دى چې دلبر زيان اوضررتحمل وکړى شي ځکه چې دولس زيان دهغوى د حقوقو په نه ورکولو اوياهم کوم زيانونه اوستونزې چې بيا وروسته منځته راځي لکه اختلاف او تفرقه ډير لږ دى سره ددې چې کله داستبداد گومان وکړى شي خوهغه استبداد نه وي نو دپيغمبرصلى الله عليه وسلم امر پدې ځاى کې دمشکلاتو دمخ نيوي په خاطر دى، تردې چې هيڅوک دامير داطاعت څخه دستراووني بهانه ونه لتوي، ددې مثال لکه څنگه چې پخوا موداسيد بن حضير رضى الله عنه څخه يادونه وکړه چې يوسرى پيغمبرصلى الله عليه ته راغى اوورته وي ويل :- اي دالله جل جلاله رسوله ! فلاني ته دکارورکړاو ماته يې نه راکوي ؟ پيغمبرصلى الله عليه وسلم وفرمايل : زردى چې زما څخه وروسته ديو په بل غوره والى ووينى نو صبر وکړئ تردې چې ماته راشئ

ابن حجر رحمت الله عليه ويلي دي :- دوظيفې دغوښتنې دجواب ورکولو علت پدې قول سره چې زماڅخه وروسته به يو پېرل غوره والى ووينئ دامطلب دى چې دهغه دا گومان لرې کړي چې هغه بل شخص يې تاكلى دى نودايي ورته وښودل چې دغه کار دده په مبارکه زمانه کې منځته نه راځي او تاکل شوى شخص يې دهغه دذاتي ځانگړتيا له کبله ندی تاكلى بلکې دمسلمانانو دعامة گټو په خاطر يې

گومارلی دی او ددنیوي کتولپاره غوره والی دده دوخت څخه وروسته منځته راځي اوده ته یې دداسې وخت په راتللو دصبر کولو توصیه وکړه.¹⁵⁶

دسمعي اواطاعت دوجوب ددلایلو لنډیز:-

۱:- دامیر اطاعت په خوښي، ناخوښي،

تکلیف، او راحت ټولو حالاتو کې واجب دی دانه چې یواځې په خوښۍ او آسانۍ کې واجب وي بلکې باید وویل شي چې حقيقي ازموینه داطاعت په رښتینوالي کې یواځې په هغه حالت کې رامنځته کیږي چې په انساني نفس سخت تمامیږي او بدیې گڼي ټول یې دخوښۍ په حالاتو کې اطاعت کوي په آسانه اعمالو اوکوم چې دنږدي او زرکتی لرونکي او نفس ته گران وي اطاعت او پیروي یې کیږي مگر په ناخوښي حالاتو او هغه اعمالو کې چې نفس یې نه غواړي پداسې حالت کې یې یواځې صادق او رښتیني خلک اطاعت کوي، امکان لري چې وویل شي دتکلیف په وخت کې اطاعت دمؤمن او منافق تر منځ دمحکم حیثیت لري کوم چې زیاتره وخت یې دخوښي دحالت نه دناخوښۍ په صورت کې اطاعت کوي اودلیل یې دالله جل جلاله دا سپیڅلی فرمان دی چې فرمایي: لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿42﴾¹⁵⁷

ژباړه :- که چېرې وي، فائده، نږدي، اوسفر، درمیانه، نوخامخا به پیروي کړي وه دوی ستا لیکن، لرې شو، په دوی باندې، مزل، او زرده چې قسمونه به خوري دوی، په الله، که چېرې طاقت وي زموږ، نو خامخا به وتلي وو موږ، تاسوسره، هلاک کوي دوی، ځانونه خپل، او الله پوهیږي، چې دوی، دروغژن دي.

دغه منافقان یواځې دخوښۍ اوراحت په وخت کې اطاعت کوي بیاپه دروغو بهاني جوړوي چې داطاعت څخه ووځي پدې سره دالله جل جلاله دافرمان دلیل دي چې فرمایي: فَرَحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿81﴾¹⁵⁸

¹⁵⁶ - ففتح الباری ج ۱۳ ص ۸

¹⁵⁷ - سورت توبه آیت ۴۲.

- سورت توبه آیت ۸۱ ¹⁵⁸

ژباړه :- خوشحاله شول پاتي شوي خلک ، په کيناستلو خپلو سره ، په ملګرتيا نه کولو ، د رسول دالله ، او بد ګنلو هغوی ، چې جهاد وکړي ، په مالونو خپلو سره ، او نفسونو خپلو سره ، په لاره د الله کې ، او وويل هغوی مه وځئ ، په کرمۍ کې ، ورته ، او وايه ، اور ددوخ ، زيات سخت دی ، په لحاظ دګرمۍ سره ، کاش ، چې وي دوی ، چې پوهيدلۍ .

چاچې دخوښۍ او راحت په وخت کې اطاعت وکړ اود تکليف په وخت کې کيناست په ده کې دخپل ناستي په اندازه نفاق شته ، دالله جل جلاله څخه دخپلو ځانونو اوتولو مجاهدينو لپاره دنفاق اودهغه دخاصيتونو څخه دخلاصون اوژغورنې دعاکوو .

زما مجاهد وروره :-

تا ته داسلامي لښکر دسپاهيانو داطاعت څو بيلګې چې دخپلو اميرانويي کړي وارنډې کوم .

کله چې ابوبکر رضي الله عنه وغوښتل شام ته لښکر وليږي پدې وخت کې عمرو بن العاص رضي الله عنه دوليد بن عقبه سره يو ځای دقضاة قبيلې دزکات راتولو لپاره ليرلۍ وه هغه ته يې وليکل او شام ته يې وليږلو امري ورته وکړ اووي ويل :- مابيرته هغه وظيفې ته راوگرځولې چې رسول الله صلى الله عليه وسلم يو ځل ته پرې ټاکلې وې اوبيايې بله درته ويلې وه ، ماهغه وظيفه درته غوره وګڼله چې تاته په دنيا او آخرت کې ګټوره ده مګر که هغه وظيفه چې په کې يې تاته ډيره ګرانه وي نوبيا اختيارلرې ، عمرو بن العاص رضي الله عنه ورته وليکل :- زه داسلام دغشو څخه يو غشۍ يم اوته دالله جل جلاله بنده دهغه ويشتونکۍ اورتولوونکۍ يې نوته هغه سخت او دخطر ځای وګوره اوماپرې فيرکړه وليد بن عقبه ته يې هم داسې وليکل اوپه همدې ډول يې جواب ورکړ .¹⁵⁹

کله چې عمر رضي الله عنه خلافت ته ورسيد خالد بن وليد رضي الله عنه يې دلښکر دقوماندانۍ نه منفک کړ او ابو عبیده بن جراح رضي الله عنه ته يې وليکل :- لونکۍ يې دسر څخه ښکته کړه او مال يې دوه ځايه کړ ، امام ابن کثير حمت الله عليه وايي :- ابو عبیده رضي الله عنه يې مال داسې دوه ځايه کړ چې يوه خپلۍ يې واخسته او بله يې ورته پرېښوده . خالد رضي الله عنه به ويل :- داميرالمؤمنين خبره اورم او دهغه اطاعت کوم .¹⁶⁰

۲:- دخبرې اوريدل اودهغه اطاعت لازم دی :

¹⁵⁹ - الاکتفاء بماتضمنه من مغازی رسول الله والخلفاء ج ۳ ص ۱۴۱ ، البداية والنهاية لابن کثير ج ۷ ص ۲-۳ .

¹⁶⁰ - البداية والنهاية ج ۷ ص ۱۸-۱۹ .

اگرکه امیرځینې شرعي غلطی هم وکړي ، ته به یې دالله جل جلاله په اطاعت کې پیروي او اطاعت کوي اوکه یې غلطی وکړه بیا به یې پیروي نه کوې دشرعي ادب سره سم به په نیکی امرورته کوي اوله بدی څخه به یې منع کوي لکه څنګه چې په راتلونکي کې یې ان شالله بیان راځي ددې څخه مطلب دادی چې :- دامیرڅخه دځینو غلطیو سروهل ددې دلیل نشي کیدی چې په ضد یې پاڅون وشي اویاهم دواک څخه یې دګوښه کیدو هڅه وشي ځکه هر انسان دخطا سره مخ دی نوهغه به څوک وي چې هیڅکله یې بدې نه وي کړي اویا هم داسې به څوک وي چې یواځې نیکی یې کړيوي بلکې صحیح اوسمه خبره داده چې کله دالله جل جلاله اطاعت کوي ته یې هم اطاعت وکړه اوکله چې دالله جل جلاله نا فرماني کوي بیایي اطاعت مه کوه امر په نیکی ورته کوه اود بدی څخه یې منع کوه .

دپیغمبر صلی الله علیه وسلم په زمانه کې هم د امیرانوڅخه ځینې داسې خطاګانې شوې دي ځینې هغه وي کله چې خالد بن ولید رضی الله عنه د بنوجذیمه قبیلې دبنديانو دوژلوامروکړ، عبدالله بن عمررضی الله عنهما او ملګروي داامر ونه مانه اوکله چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم پدې خبر شووي فرمایل :- اي الله جل جلاله زه دخالد دکړني اوعمل څخه بري او پاک یم داېي دوه ځله وویل . داحديث امام بخاری رحمت الله علیه په - (اذا قضی الحاکم بجور او خلاف أهل العلم فهورد - په باب کې اوهمدارنګه امام احمد رحمت الله علیه، امام ابن حبان رحمت الله علیه ، امام نسايي رحمت الله علیه اوامام بیهقي رحمت الله علیه روايت کړیدی .

اوسره ددې پیغمبرصلی الله علیه وسلم خالد منفک نکړاو په غزاګانو کې به یې مقرر اوه او مسلمانانو هم د موته په غزا کې ددريو امیرانو دشهادت څخه وروسته چې پیغمبرصلی الله علیه وسلم ټاکلی وه مقررکړ .

۳:- دامیراطاعت واجب دی :

اگرکه دځینو خلکو حق ترې ګرځوي اویا هم څه دنیوي مال اومتاع خپل ځان ته پریږدي ددې تفصیل وړاندې شوی دی .

۴:- دامیردخبرې اوریدل اودهغه اطاعت کول حق اولاړم دی :

اگر که امیرد نسب او حسب له پلوه ښکته اوخوار وي، یاېي ظاهري ښه بده او یاېي عمرکم وي مګر امارت ته په شرعي طریقه یاد خلیفه په امراو یاهم داتباعو په پیروي او اطاعت سره واک ته رسیدلی وي پدې ټولو حالاتو کې یې پیروي لازمي ده .

۵:- او هغه څه چې دامير په اطاعت کې داخلېږي دادي .

په اجتهادي څيزونو کې دامير دنظر متابعت لکه د لمانځه لندول يادهغه بشپړول اويا دالمانځه يوځای کول اويا يې نه کول اوکه چيرې امير په فقهي مسايلو کې څه کمزورتيا ولري نو بايد په هغوسختو مسايلو کې دهغو علماکرامو څخه پوښتنه وکړي چې په دربار کې شتون لري دامير درايي اونظر منلو دليل دالله جل جلاله دا فرمان دی چې: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ [النساء: 59] ¹⁶¹

ژباړه :- ای هغو کسانو ، چې ایمان مو راوړی دی ، حکم ومنی دالله ، اوحکم ومنی درسول ، او د خاوندانو دحکم ستاسو نه ، نو بیا که ، ستاسو په منځ کې جګړه راشي ، په څه خبره کې ، نو واپس کوئ هغه ، الله ته او رسول ته ، که یی تاسو ، چې ایمان لرئ ، په الله ، او په ورځ دآخرت ، دا کار ، غوره دی ، او ډیر ښه دی د انجام په لحاظ سره .

امام ابن ابی العز رحمت الله عليه دعقیده طحاویه په شرح کې ویلي دي :- دالله جل جلاله دکتاب قران کریم،نبوي احادیثو او سلفو صالحو په اجماع سره دلالت کوي چې دامیردلمانځه امام (مشر) دجګړې دامیر دزکات ټولولو دمامور اطاعت به په اجتهادي مسايلو کې کړل کېږي،امير به په اجتهادي مسايلو کې دخپلو پیروانو پیروي نه کوي بلکې په دوی باندې لازم دي چې په دابول مسايلو کې دامير اطاعت وکړی او خپل نظريات دامير رايي او نظر ته پریږدي ځکه چې دوحدت،يووالي ګټي اودتیت والي او اختلاف زیانونه دداسې وړوکو مسايلو په نسبت ډیري لویي دي . ¹⁶²

امام نافع رحمت الله عليه دابن عمر رضی الله عنهما څخه روایت کړی چې ویلي یې دي :- پیغمبرصلی الله علیه وسلم په منی کې دوه رکعت له منځ وکړ ، ابوبکر رضی الله عنه هم دوه رکعت له منځ وکړ ، وروسته دابوبکر رضی الله عنه څخه عمر رضی الله عنه هم دوه رکعت له منځ وکړ، عثمان رضی الله عنه هم دخلافت په لومړي سر کې دوه رکعت له منځ وکړ بیا عثمان رضی الله عنه څلور رکعت له منځ وکړ،نوعبدالله بن عمر رضی الله عنه به چې دامام سره له منځ کاوه څلور رکعت به یې اداء کول او که یواځې به یې کاوه نو دوه رکعت له منځ به یې اداء کاوه. داحديث امام بخاری رحمت الله عليه،امام مسلم

-سورت النساء آیت 59. 161
- شرح العقیده الطحاویة ص 422. 162

رحمت الله عليه، امام نساي رحمت الله عليه، امام احمد رحمت الله عليه، امام ابن حبان رحمت الله عليه، امام دارمي رحمت الله عليه، امام ابويعلى رحمت الله عليه، امام طبراني رحمت الله عليه، او امام ابواعوانه رحمت الله عليه روايت كړيدى .

امام بخارى رحمت الله عليه او امام مسلم رحمت الله عليه ددغه حديث سره ډير نږدې د عبدالله بن مسعود رضی الله عنه څخه روايت كړيدى د عبدالرحمن بن يزيد رحمت الله عليه څخه روايت دى چې ويل يي :- عثمان رضی الله عنه موږ ته په مني كې څلور ركعت له لمونځ راكړ، دا خبره عبدالله بن مسعود رضی الله عنه ته وويل شوه هغه ددې درجوع غوښتنه وكړه بيايي وويل : ما دپيغمبر صلى الله عليه وسلم سره په مني كې دوه ركعت له لمونځ ادا كړي، او ابوبكر رضی الله عنه سره په مني كې دوه ركعت له لمونځ اداء كړي او عمر رضی الله عنه سره مي په مني كې دوه ركعت له لمونځ اداء كړي، كاشكي زما په نصيب دڅلورو قبول شويو ركعتونو شي، دا حديث امام بخارى رحمت الله عليه، امام احمد رحمت الله عليه، امام ابن خزيمة رحمت الله عليه، امام ابويعلى رحمت الله عليه، امام بهقي رحمت الله عليه او امام طبراني رحمت الله عليه روايت كړيدى.

حافظ ابن حجر رحمت الله عليه ويلي دي : ابن مسعود رضی الله عنه ځكه درجوع غوښتنه وكړه چې دده په وړاندې دغوره والي او بهتروالي مخالفت وشو، همدا قول دامام ابوداود رحمت الله عليه روايت تائيد وي چې :- ابن مسعود رضی الله عنه څلور ركعت له لمونځ اداء كړ، هغه ته وويل شو : عثمان رضی الله عنه دى ملامت كاوه او پخپله يې څلور ركعت له لمونځ وكړ هغه وفرمايل : مخالفت بددى، دامام بهقي رحمت الله عليه په روايت كې راغلي دي : زه مخالفت بد گڼم.¹⁶³

دلته صحابه كرامو رضی الله عنه دعمل پيروي چې په مني كې دلمانځه پوره كول دي، دضعيف او مرجوح دليل په نظر كې نيولو سره ترسره كړ، او بهتريه عمل چې هغه دلمانځه قصر (كوتاه كول وه) دا اختلاف دلاملونو دمخنيوي لپاره پرېښود لكه چې وړاندې ابن مسعود رضی الله عنه وويل :- يقينا عثمان رضی الله عنه دلمانځه په پشپړولو كې تاويل كوونكى وه .

همدارنگه دامام په اطاعت کې هغه ته دمباحو کارونو سپارل او کوم څيزونه چې دجگړې او جنګي تکتیک پورې اړه لري دامير رايي او دهغه تدبيرته سپارل کيږي ترڅو دامت اراء او نظرونه ونه ویشل شي ځکه چې الله جل جلاله فرمايلي دي :- وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ ... ﴿83﴾¹⁶⁴

ژباړه:- اوکه رسولې وي دوی دغه خبر ، رسول ته او ذمه وارو کسانو ته ، د دوی نه .

ددي مثال داسې دي لکه چې د عمرو بن العاص رضی الله عنه څخه روایت شوی چې ذات السلاسل په غزا کې پیغمبر صلی الله علیه وسلم عمرو رضی الله عنه امير و ټاکه نوده خلکوته امر وکړ چې :- خلک به تردري ورځو اورونه نه بلوي، عمرو رضی الله عنه وايي : خلکو ابوبکر رضی الله عنه ته وويل : چې زموږ سره خبرې وکړئ نو بيا ابوبکر رضی الله عنه عمرو رضی الله عنه ته راغی، عمرو رضی الله عنه وايي : ته خلکو ماته رالېږلی یی نو هيڅوک بايد اور بل نکړي که چا داکار وکړ نوزه به یی په همغه بل کړي اورکې وغورځوم ،

، بيا صحابه کرام ددښمن سره مخامخ شول دښمن ته يي ماتي ورکړه، بيا هم عمرو رضی الله عنه چاته اجازه ورنکړه چې په دښمن پسې لاړ شي او تعقيب يې کړي کله چې صحابه کرام پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته راستانه شول ټوله کيسه يي ورته وکړه او د عمرو رضی الله عنه څخه يي گيله او شکايت ورته وکړ، عمرو رضی الله عنه پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته وويل :- اي دالله جل جلاله رسوله! دوی لږ وه ماښه ونه گڼله چې دښمن تعقيب کړي او له دې څخه وويږيدم چې دوی لږ دي نو عطف او شفقت مې پري وکړ .

پیغمبر صلی الله علیه وسلم دده داکار وستايه، په يو روايت کې راغلي دي چې عمرو رضی الله عنه وويل :- دوی مي داور بلولو څخه پدې خاطر منع کړل چې دښمن يي لږوالی ونه ويني، ذات السلاسل دغزا حديث د عمرو بن العاص رضی الله عنه امارت او کومې پيښې چې پدې غزا کې رامنځته شوې دي ، امام بخاری رحمت الله عليه ، امام مسلم رحمت الله عليه، امام ابواود رحمت الله عليه ، امام ابن حبان رحمت الله عليه ، امام ترمذي رحمت الله عليه، امام احمد رحمت الله عليه، امام بیهقي رحمت الله عليه ، امام ابن ابی شيبه رحمت الله عليه، امام ابویعلی رحمت الله عليه، امام طبراني رحمت الله عليه او امام طبري رحمت الله عليه په خپل تاريخ کې امام نساي رحمت الله عليه په فضایل الصحابه او امام ذهبي په سير اعلام النبلاء کې په تفصيل او لنډيز سره روایت کړيدی.

دامیر په اطاعت کې دا هم داخلېږي چې دخپلې ورسپارل شوې دندې څخه ونه گرځوي او هیڅوک دخپل ځای څخه دامیر داجازې پرته لارنشي او هیڅکله داجازې څخه پرته هغه کارونکي چې ورته معین شوي نه وي ځکه چې الله جل جلاله فرمایي: **إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ** ﴿62﴾¹⁶⁵

ژباړه :- بيشکه مومنان ، په اصل کې هغه کسان دي ، چې ايمان مو راوړئ ، په الله ، او په رسول د هغه ، او کله چې ، وي هغوی ، د هغه سره ، په يو کار راجمع کوونکي باندې نو نه ځي هغوی ، ترهغې پورې چې اجازت وغواړئ دهغه نه .

- دامیر په اطاعت کې داهم داخلېږي چې دخپلې ورسپارل شوې وظيفې څخه مخ و نه گرځوي او هیڅوک دخپل ځای څخه د امیر داجازې پرته لار نشي او هیڅکله د اجازې څخه پرته هغه کار ونکړي چې ورته معینه شوي نه وي ځکه چې الله جل جلاله فرمایي :- **إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ** ﴿62﴾¹⁶⁶

ژباړه : بيشکه مومنان ، په اصل کې هغه کسان دي ، چې ايمان مو راوړئ ، په الله ، او په رسول د هغه ، او کله چې ، وي هغوی ، د هغه سره ، په يو کار راجمع کوونکي باندې نو نه ځي هغوی ، ترهغې پورې چې اجازت وغواړئ دهغه نه .

امام بخاری رحمت الله عليه پدې مبارک آيت باندې دامیر څخه دعسکرو داجازې دغوښتلو په وجوب دليل نيسي اووايي :- دامیر څخه دعسکر داجازې غوښتلو باب، دغه مبارک آيت يي ذکر کړيدی بيايي دجابر رضي الله عنه هغه حديث راوړی چې پيغمبر صلى الله عليه وسلم سره په غزا کې شریک وه ، جابر بن عبدالله رضي الله عنه وايي :- ماوويل: اي دالله رسوله ! ما نوی واده کړی ماته اجازه راکړه نوماته يی اجازه وکړه اودخلکو څخه تر مخه مدينې منورې ته راوړسیدم .¹⁶⁷

له همدې امله ابن قدامه رحمت الله عليه ويلي دي :- دحيواناتولپاره دوشوکولو يالرکيو راتولولو اوداسې نورو څيزونو لپاره به دامیر داجازې څخه پرته هيڅ سر باز نه وځي ځکه چې الله جل جلاله

- سورت النور آيت 62 .¹⁶⁵

- سورت النور آيت 62 .¹⁶⁶

- فتح الباری ج 6 ص 121 .¹⁶⁷

فرمایلي دي: - إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ ﴿62﴾¹⁶⁸

ژباړه :- بيشكه مومنان ، په اصل کې هغه کسان دي ، چې ايمان مو راوړئ ، په الله ، او په رسول د هغه ، او کله چې ، وي هغوی ، د هغه سره ، په يو کار راجمع کوونکي باندې نو نه ځي هغوی ، ترهغې پورې چې اجازت وغواړئ دهغه نه .

امير دخلکو په حالت او ددښمن په حال اودهغه په مورچو، سنگرونو په لړيوالي نږديوالي باندې ډير ښه پوه او خبروي، ځکه چې که کوم سرباز دمجاهد دامير داجازې څخه پرته لارشي ښايي ددښمن په کمين کي ولوړي او ياهم دکوم نظامي گروپ سره مخامخ شي او امير دنورو مجاهدينو سره لار شي او دی پاتي شي چې دابه يي دهلاکت او تباهي سبب وگرځي.¹⁶⁹

پدې هم وپوهيدو چې واحد په غزا کې دمسلمانانو د ناکامی سبب هم دامير داجازې څخه پرته د غشو وشتونکو دخپلو سنگرونو پريښودل وه اوامير يي هم نبي کریم صلی الله عليه وسلم وه کله يي چې دوی ته وفرمايل :- که چيرې تاسو وليدو چې مرغانو يوړو هم په همدې ځای به پاتي کيږئ او که وموليدل چې دښمن دناکامی سره مخ کړو او پښو يي لاندې کړو هم پخپلو ځايونو کې پاتي کيږي تردې چې څوک دروليرم . دغه روايت دغزاگانو دمصادروڅخه پرته امام بخاری رحمت الله عليه، امام احمد رحمت الله عليه، امام أبوداود رحمت الله عليه، امام بیهقي رحمت الله عليه او امام أبوعوانه رحمت الله عليه روات کړيدی .

نو کله چې دوی وليدل دښمن ماته وخوړه خپل سنگرونه يي پريښودل او غنيمتونو پسې په ډيره تيزی ورغلل نو دښمن يي تر شا راتاوشو تردې چې هغوی مسلمانانو ته ورسيدل چې ټوله فضاء غم او تکليف شو ، نو دهیچا لپاره مناسب ندي چې دامير اجازې ته په کمه سترگه وگوري ترڅو عام نظام او جوړښت زيانمن نشي .

مهمه فايده :-

هغه شرعي مسايل چې دحاکم اوامير په حکم کې داخلېږي شيخ الاسلام ابن تیميه رحمت الله عليه ويلي دي :- که چيرې اسلامي امت دکوم قراني آيت يا نبوي حديث يا دکومې خبرې يا طلبي حکم په اړه پخپل

- سورت النور آيت 62 .¹⁶⁸
- المغني لابن قدامه ج 9 ص 176 .¹⁶⁹

منځ کې شخړه وکړي نو ديوه قول صحت او دبل فساد يواځې دحاکم په حکم سره نه ثابتېږي بلکې حکم يې په معينو کارونو پلي کېږي په عامو څيزونو کې، اودامت په منځ کې دشخړو او جنجالي مسايلو په اړه دامير دنده داده چې ياتول امت دقران کریم اونبوي احاديثو دسلفو صالحو داتفاقي کړنلارې سره سم پر منځ بوځي ځکه چې الله جل جلاله فرمايلي دي: - فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ ﴿59﴾¹⁷⁰

ژباړه :- نو بيا که ، ستاسو په منځ کې جگړه راشي ، په څه خبره کې ، نو واپس کوئ هغه ، الله ته او رسول ته .

کله يې چې دهغوی دخبرودنه پوهيدو په سبب شخړه وکړه او امير دداسې خلکو څخه وه چې حق يې پېژندلای شوه او هغه څه ورته په ډاگه شول چې په قران کریم اونبوي احاديثو کې شته خلک ددهغه پيروي ته راوبولي .

مګر که چېرې بدعت ظاهراو واضح وي عام خلک پدې پوهيدل چې داداسلامي شريعت مخالف دي لکه دخوارجو،روافضو،قدریه ؤ او جهميه ؤ بدعت شو، نوپدې حالت کې په امير ددې بدعت له منځه وړل لازم دي ځکه چې هر څوک پرې پوهيږي لکه هغه څوک چې فحشاء، دشرابو څښل او دلمانځه ترک کول اوداسې نورحلال و بولي نوپه امير ددې بدې له منځه وړل لازم دي خوددې سره سره بدعتيانو دځينو ځايونو اووختونو زياته يادونه کوي چې ددوی دډير يادښت په سبب دجاهلانو او ناپوهو خلکو په اند دعلماءکرامو اواهل سنتو دخبرو سره يوشان شي تردې چې پداسې حالت کې په امير باندې شک او اشتباه راشي نوپدې وخت کې داسې چاته ضرورت پيداکيږي چې دالله جل جلاله دحکم دښکاره کيدواوپه ډاگه کيدو ته مټي راوغاري .

مګر په جنجالي مسايلو کې دقران کریم او نبوي احاديثو ددليل څخه پرته دامير لخوا ديو قول ټينګ نيول او په هغه باندې ټينګار کول دمسلमानانو په اتفاق سره ناروا دي پدې ډول مسائلو کې ديو قول صحت او دبل قول فساد دامير په امر سره نه ثابتيږي مګر که له ده سره داسې يودليل موجودوي چې هغه ته رجوع اوورگرځيدل واجبوي نوپدې صورت کې داقول دامارت څخه وړاندې اووروسته يو شان

دي خو دامارت په وسيله كولای شي چې حق ووايي او علم خپور کړي چې پرته دامارت څخه ددې توان نلري، او دتوانمندی او کمزوری حالت داسې ندی لکه داستحقاق اودهغه دندشتوالي حالت.¹⁷¹

دولس دریمه دنده او مسؤولیت :-

امیر ته دعا کول دهغه احترام ساتل او دشرعي ادب په نیولو سره هغه ته نصیحت کول : دعائشي رضی الله عنه څخه روایت دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي :- اي الله جل جلاله چاچې زمادامت څه مشري په غاړه واخسته او په دوی یې سختي وکړه په ده هم تکلیف او سختي راوړلې او چاچې زما دامت څه مشري په غاړه واخسته اوله دوی سره یې آساني وکړه ته هم پري آساني راوړلې . داحديث امام مسلم رحمت الله عليه او پخواني نیکانو لکه فضيل بن عياض رحمت الله عليه او امام احمد بن حنبل رحمت الله عليه به ويل: که زموږ کومه قبوله شوي دعا وي نو د امير لپاره به موکړي وې ، عبدالله بن امام احمد رحمت الله عليه په صحيح سند سره په کتاب السنة کې ذکر کړي چې ابوبکر مروزي رحمت الله عليه ويلي دي چې : مادابو عبدالله امام احمد بن حنبل رحمت الله عليه څخه اوریدلي چې: خليفه متوکل یې یاد کړاو وويل : په يقيني ډول دده لپاره دنیکي او روغتيا دعاکوم اوويل یی : که ده ته څه تکلیف ورسې، يقينا چې ته به یې وگوري چې اسلام ته څه پېښېږي او څه پرې راځي ، فضيل بن عياض رحمت الله عليه وايي: دعادل امير مخ ته کتل عبادت دی .

د زيادبن کسيب عدوي رحمت الله عليه څخه روایت دی وايي : دابوبکره سره دابن عامر تر منبر لاندې وم هغه خطبه ورکوله او نری جامې یې په تن وي ابو بلال وويل : زموږ امير ته وگورۍ چې دفاسقانو جامې یې اغوستي دي ابوبکره رضی الله عنه وويل: غلئ شه ما دنبي کریم صلی الله علیه وسلم څخه اوریدلي دي چې فرمايل یی : پاچا دځمکې پر مخ دالله جل جلاله سيوری دی چا چې دهغه قدر وکړ الله جل جلاله به یې قدر وکړي او چاچې دالله جل جلاله دپاچا اهانت وکړ الله جل جلاله به یې هم خوار او ذلیل کړي . داحديث په مختلفو الفاظو سره امام ترمذي رحمت الله عليه، امام ابن خزيمة رحمت الله عليه ، امام طبراني رحمت الله عليه، امام بزار رحمت الله عليه، او امام ابونعيم رحمت الله عليه روایت کړيدي، او امام ترمذي ويلي دي: داحديث حسن او غريب دی، امام الياني رحمت الله عليه حسن بللی دی، او امام هيشمي رحمت الله عليه ويلي دي : په سند کې یې سعد بن اويس دی، که چیري

- مجموع الفتاوى ج 3 ص 240-239 . 171

هغه عبسي وي نوامام ازدي رحمت الله عليه ضعيف بللی دی، که چیرې بصري وي بيا امام ابن معين رحمت الله عليه ضعيف بللی دی، امام ذهبي رحمت الله عليه په ضعيفانو کې یاد کړی دی. ښایي د ډيرو رواياتو له کبله حسن لغیره وي.

د عبدالله بن عمرو بن العاص رضي الله عنه څخه روايت دی چې معاذ رضي الله عنه ويلي دي :- موږ ته نبي كريم صلى الله عليه وسلم د پنځو څيزونو په کلکه ويلي چا چې دهغه څخه ځينې يې تر سره کړل په الله جل جلاله دهغه ضمانت لازمي شو، چا چې دمريض پوښتنه وکړه، يادجنازې سره ووت، يادالله جل جلاله په لاره کې د غزا لپاره ووت او يا يې هم امير ته دهغه دعزت او قدر کولو لپاره ورغی يا پخپل کور کې کيناست ترڅو خلک دده له شره اودې دخلکو له شره په امان پاتې شي. دا حديث امام احمد رحمت الله عليه، امام طبرانی رحمت الله عليه او امام بهقي رحمت الله عليه په شعب الايمان کې روايت کړی دی.

د ابو بکر رضي الله عنه څخه روايت دی چې پيغمبر صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: چا چې دهغه چا عزت او قدر وکړ، الله جل جلاله به يې عزت او احترام وکړی، الله جل جلاله به يې د قيامت به ورځ محترم او عزتمن وگرځوی، دا حديث امام احمد رحمت الله عليه، امام طبرانی رحمت الله عليه، امام ابن ابی حاتم رحمت الله عليه او امام ابن ابی عاصم رحمت الله عليه روايت کړی، سند يې صحيح دی.

او د ابو موسی رضي الله عنه څخه روايت دی چې پيغمبر صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: دا الله جل جلاله د تعظيم اولوي څخه د سپين ږيري مسلمان د قرآنکريم د حافظ، قاری، او مفسر عزت او احترام او د عادل پاچا قدر او عزت کول دي. دا حديث د امام ابو داود رحمت الله عليه، او امام بهقي رحمت الله عليه، روايت کړی دی. پدې ډول چې نه په کې ډير سختی کوونکی اونه مخ تری اړوونکی وي، سهل بن عبدالله تستري رحمت الله عليه ويلي دي: ترهغه به خلک ښه او په خير وی چې د پاچا او علماء کرامو عزت کوي کله يې چې دغه دواړو ته په درنه سترګه وکتل الله جل جلاله به يې دنيا او آخرت جوړ کړي او که يې ددې دواړو سپکاوی وکړ الله جل جلاله به يې دنيا او آخرت خراب کړي.¹⁷²

- تفسير قرطبي ج 5 ص 362. 172

- دامیرا و مشر سپکاوی :

کله دهغه داوامرو په نه منلو او هغه ته په سپکه سترگه کتل او یا یی په تمسخر سره نیول ، او یا هم په پټه او ښکاره سره یی عیب بیانول او یایی داسې یو بدصفت بیانول چې دده په جسمي او یا اخلاقي اړخ پورې ارتباط ولري اودده بدې او سپکاوی ترې ښکاریږي، او یا هم دبل چا داسې ستاینه او صفت وشي چې اشارتاً ددهغه امیر بدې ترې څرگندیږي ، یا دنورو خلکو دامیر په ضد دسپکاوي او نا فرمانی په لور هڅول، په عام ډول دامیر په سپکاوي کې ټول هغه څه دا خلیږي چې دامیر دې عزتی او دهغه دعیجن کیدو سره تړاو ولری ځکه چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم دامیر داطاعت امر کړیدئ اگر که هغه حبشی غلام وي اوسړی دمميز په اندازه او یایی غوړونه او پوزه پرې شوې هم وي لکه څنګه چې مخکې ذکرشو، نوکه څوک دامیر سپکوالي ته ملاوتړی الله جل جلاله به یی په دنیا کې خوار او ذلیل او په آخرت کې به یی په عذاب اخته او دجنت څخه محروم کړي .

- دامیرانو لپاره دنصیحت په اړه زموږ دخوږ پیغمبر صلی الله علیه وسلم څخه ډیر احادیث ذکر شوي دي چې له هغې څخه یو دادی چې: پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی : دین نصیحت دی، صحابه کرامو وویل: اي دالله جل جلاله رسوله ! دچا لپاره نصیحت دی ؟ پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل: دالله جل جلاله ، دهغه دکتاب ، دهغه درسول ، دمسلمانو مشرانو او عامو مسلمانانو لپاره نصیحت دی. دا حدیث امام مسلم رحمت الله علیه پخپل صحیح، کتاب الایمان باب بیان ان الدین النصیحة کې روایت کړی دی، همدا رنگه امام بخاری رحمت الله علیه پخپل صحیح کې په سر لیک کې راوړی دی ، همداسې امام احمد رحمت الله علیه، امام ابوداود رحمت الله علیه امام نسائی رحمت الله علیه ، امام ابن حبان رحمت الله علیه ، امام ابو عوانه رحمت الله علیه ، امام بیهقي رحمت الله علیه په سنن کبری او اعتقادي کې او امام شافعی رحمت الله علیه، او امام طبرانی رحمت الله علیه په معجم کبیر کې د تمیم داري رضی الله عنه څخه روایت کړی ، همدارنگه : امام احمد رحمت الله علیه، امام ترمذی رحمت الله علیه، امام نسای رحمت الله علیه ، امام ابن ابی عاصم رحمت الله علیه دابو هریر ؓ رضی الله عنه څخه ، امام دارمی رحمت الله علیه دابن عمر رضی الله عنه څخه ، امام احمد رحمت الله علیه، امام ابو یعلی رحمت الله علیه ، او امام طبرانی رحمت الله علیه دابن عباس رضی الله عنهما څخه، او همدارنگه امام طبرانی رحمت الله علیه دثوبان رضی الله عنه څخه پدې لفظ سره چې : نصیحت ددین اصل، اوچته څوکه او اساس دی .

پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی : په دری څیزونو سره دمسلمان زړه کې کینه او حسد نه راځي :

۱-یواځې دالله جل جلاله لپاره دیو عمل په کولو.

۲-دمشرانو لپاره په نصیحت کولو.

۳-دمسلمانانو په ډلې او جماعت پورې په منگلو کې ټینګولو سره، ځکه ددوی دعوت د شاته کسانو لپاره دی .

همدارنگه پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی : الله جل جلاله ستاسو لپاره درې څیزونه خوښوي او درې څیزونه درته بد بولي هغه چې تاسو ته یې خو ښوي دادي : چې دالله جل جلاله عبادت وکړئ او هغه سره څه شی شریک نکړئ ، او دالله جل جلاله عبادت وکړئ او اختلاف ونکړئ او دالله جل جلاله په رسی ټول منکولې ټینګې کړئ او اختلاف ونکړئ او چې څوک الله جل جلاله درباندي مقررکړل هغه ته نصیحت وکړئ ، او دا درته بد بولي چې : وای، دایې ویلی وه داوایې ، ډیرې پو ښتې ، او بی ځایه مال مصرفول. داحديث امام بخاری رحمت الله علیه ، امام مسلم رحمت الله علیه، امام ابن خزيمة رحمت الله علیه، امام احمد رحمت الله علیه، امام ابوعوانه رحمت الله علیه ، امام دارمی رحمت الله علیه ، امام بیهقي رحمت الله او امام طبرانی رحمت الله علیه روایت کړیدی.

امام نووی رحمت الله علیه پخپله هر اړخیزه وینا کې مشرانو ته دنصیحت دمعنا په اړه ویلی دي : دمسلمانانو دمشرانو لپاره دادي چې : دهغوی سره دحق ویل کیدو لپاره مرسته کول، دهغوی اطاعت کول، پدې سره دهغوی امرمنل، دهغوی متوجه کول او دپته یې پام کول چې دولسونو سره نرمي وکړئ او کوم څیزته یې چې پام نه وي هغه ته توجه راگرځول، اوکوم چې دمسلمانانو دحقوقو څخه پاتې وي هغه ته توجه کول، او په ضد یې پاڅون نه کول، ددوی داطاعت او پیروی لپاره دمسلمانانو د زړونو راگرځول او یو ځای کول، امام خطابي رحمت الله علیه ویلی دي : دمشرانو د نصیحت څخه مطلب دادی چې : ددوی په امامت لمو نځ کول، له دوی سره جهاد ته تلل ، دوی ته زکات ورکول او په ضد یې وسله وال پاڅون نه کول ، اوکه ددوی څخه څه ناوړه یا بد چلند ښکاره شو، او دوی ته د نیکی دعا کول ، دا ټول هغه څه دي چې دمسلمانانو پاچایانو څخه مطلب خلفاء راشدين او یا هغه څوک دي چې دمسلمانانو چارې پرمخ بیايي لکه : امیران او مشران.¹⁷³

- شرح صحیح مسلم ج 2 ص 83 .¹⁷³

- همدارنگه هغه څه چې د پاچايانو او نورو مسلمانانو لپاره په نصيحت کې شاملېږي دادي : د الله جل جلاله ددې مبارک فرمان په تفسير کې چې وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَأَيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ (65)¹⁷⁴

ژباړه :- او که چيرې تپوس وکړې ته ددوئ نه ، نو خامخا به وائي ، چې بيشکه ، وو موږ ، چې مشغوليدو موږ ، او لوبې کولې موږ او ورته ووايه ، آيا په الله پورې ، او په آياتونو دهغه پورې ، او په رسول دهغه پورې ، وئ تاسو ، چې توکې مو کولې .

مفسرينو ويلي دي: دتبوک په غزا کې يو سړي وويل : موږ د ددې قاريانو په خير داسې څوک ندي ليدلي چې يواځې خيقي مروي په خوله دروغ وايي، او دجگړې په وخت کې ډارن وي، دروغ د وويل ته منافق يې او خامخابه رسول الله صلى الله عليه وسلم ستا په خبر باندې خبروم، نو پدې يې پيغمبر صلى الله عليه وسلم خبرکړ .¹⁷⁵

داد ټولو مسلمانانو او پاچايانو لپاره نصيحت دى او په هيڅ ډول غيبت حرام ندي .

امام بخاري رحمت الله عليه د زيد بن ارقم رضی الله عنه څخه روايت کړى دى چې ويل يې : زه د خپل تره سره وم چې د عبد الله بن ابي بن سلول څخه مې واوريډل چې ويل يې : په هغه چا چې د رسول صلى الله عليه وسلم سره دې انفاق او خيرات مه ورکوي ترڅو چې ترې لارشي او دا ټولۍ تيت شي ، او همدارنگه يې په ډير ذلت سره ترې ايستل کيږي، نو دا خبره مې خپل تره ته وکړه بيا مې تره رسول صلى الله عليه وسلم ته وکړه نو پيغمبر صلى الله عليه وسلم عبد الله بن ابي او دهغه ملګروته څوک ورويلېږل نو هغوى قسم وکړ چې دا کار يې ندى کړى او داسې څه يې ندي ويلي، نو رسول الله صلى الله عليه وسلم ددوى خبره رښتيا او زمايې دروغ وګڼله نو داسې غم راته ورسيد چې سارى يې نه درلود او په کور کيناستم، نو الله جل جلاله دغه آيت شريف نازل کړ چې :

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ (1) اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (2) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ (3) وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسْنَدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَاتِلْهُمْ اللَّهُ أَتَى يُؤَفِّكُونَ

- سورت توبه آيت 65 . 174
- الصارم المسلول لابن تيمية ص 31-32 . 175

(4) وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّا رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ (5)

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ (6)
هُم الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ (7) يَقُولُونَ لِنُزْجِعَنَّ إِلَى الْمَدِينَةِ لِنُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ ...¹⁷⁶

ژباړه : - كله چې ، راشي تاته ، دا منافقان ، نو وايي ، موږ گواهي کوو ، چې بيشکه ته ، خامخا رسول د الله يې او الله ، ښه پوهيږي ، چې بيشکه ، ته خامخا رسول د هغه يې ، او الله گواهي کوي ، چې بيشکه دا منافقان خامخا دروغزن دي / جوړ کړي دي دوی ، له قسمونو خپلو نه ، ډال ، پس منع کوي خلک ، دلاري دالله نه بيشکه دوی چې دي و ډير بد دي ، هغه عملونه چې ددوی ، چې کوي يې / داهر څه په سبب ددې چې دوی ، ايمان روارو ، بيا ، کفر وکړ دوی ، پس مهر ووهلي شو ، په زړونو ددوی باندې نو اوس دوی ، نه پوهيږي / اوکله چې ، وويني ته دوی لره ، نو په تعجب کې به واچوي تالره جسمونه ددوی ، او که خبرې کوي دوی ، نو غوږ ږدي ، خبرو ددوی ته ، لکه چې دوی لري دي ود رول شوي ديوال ته ، گومان کوي دوی ، هراواز ، خلاف د خپل ځان ، همدوی (پاڅه) دښمنان دي ، خپل ځان وساته د دوی نه ، هلاک د کړي دوی لره الله ، کوم طرف ته ، دوی بوتلل کيږي / اوکله چې وويل شي ، دوی ته ، چې راشي ، چې ښښنه وغواړي ، ستاسو دپاره ، رسول د الله نو تاو کړي دوی ، سرونه خپل او وينې ته دوی لره ، چې منع کيږي د راتلو نه ، او دوی ، تکبر کوونکي دي / يو شان ده ، په حق د دوی کې ، که ښښنه وغواړي ته (ای نبی صلی الله عليه وسلم) د پاره د دوی ، او که ښښنه ونه غواړي د پاره د دوی ، هرگز به ښښنه ونکړي الله ، دوی ته ، بيشکه الله ، لار نه ښی ، قوم ، فاسق ته / دا هم هغه خلک دي ، چې وايي ، چې خرچ مه کوئ ، په هغه چا باندې چې دالله در رسول سره دي ، تردې پورې ، چې تيت شي ، او الله لره دي ، خزاني دآسمانونو ، او د ځمکې ، وليکن دا منافقان خلک ، نه پوهيږي .

نو پيغمبر صلی الله عليه وسلم ماته څوک راوليږل بيايې دغه آياتونه راته تلاوت کړل بيايې وفرمايل : الله جل جلاله ريښتيني کړي ، داحديث شريف امام بخاري رحمت الله عليه او امام ترمذي رحمت الله عليه روايت کړی دی.

په همدې ډول د عبدالله بن مسعود رضی الله عنه څخه راغلي دي چې فرمايلي يې دي : كله چې پيغمبر صلی الله عليه وسلم د حنين د غزا غنيمتونه وويشل ، دانصارو څخه يو سړي وويل : پدې ویش سره

- سورت المنافقون د 1- 7 آيت پورې .¹⁷⁶

دالله جل جلاله رضاء مطلب نه وه ، نو پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته راغلم او خبر مې کړ. دا حدیث شریف امام بخاري رحمت الله علیه روایت کړی دی .

امام ابن حجر رحمت الله علیه ددې حدیث په شرحه کې وایي : پدې حدیث کې دامیر او نورو نیکو خلکو دخبریدو روا والی دی چې ددوی په اړه هغه څه وه نه ویل شي چې وړ او لایق ورسره نه وي ترڅو ویونکي له دې منع کړي شي او ویی ویروي، او پدې کې دغیبت او چغلی ذکر دی کوم چې د ابن مسعود رضی الله عنه په کړنه کې موجود وه او پیغمبر صلی الله علیه وسلم تری منع نکړ، ځکه چې د ابن مسعود رضی الله عنه موخه اوهدف دپیغمبر صلی الله علیه وسلم نصیحت او پدې خبره یې خبرول وه ، هغه څوک چې اسلام بنکاروي او منافقت پتوي د پیغمبر صلی الله علیه وسلم بدې بیانونې نو باید ځان ترې وساتي ، دغه کارروا دی لکه څنگه چې دکفارو په ضد جاسوسي او خبر راوړل روا دې ترڅو دهغوی ددسیسو څخه ځانونه وژغوري .¹⁷⁷

دفاطمې بنت قیس رضی الله عنها څخه روایت دی چې ویل یې : زه پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته ورغلم او ماورته وویل ای دالله جل جلاله رسوله ! ابو الجهم او معاویه زما دنکاح غوښتنه وکړه پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل : معاویه رضی الله عنه مسکین دی مال نه لري او ابو الجهم دخپلې اوږې نه امسانه ښکته کوی (وهل کوي) : دا حدیث امام مسلم رحمت الله علیه، امام ابن حبان رحمت الله علیه ، امام نسای رحمت الله علیه، امام أبوداود رحمت الله علیه، امام احمد رحمت الله علیه، امام طبرانی رحمت الله علیه، امام بیهقي رحمت الله علیه او امام مالک رحمت الله علیه په موطاء او امام شافعی رحمت الله علیه په رساله نومي کتاب کې روایت کړیدی .

نوکله چې په یو دنیایي کار کې چې هغه دواده مسأله ده دیوې مسلمانې ښځې لپاره دنصیحت په ډول دغوښتونکو دعیبونو یادول رواکوي نو د اسلامی امت لپاره ددیني کار لپاره دضرورت په وخت کې دځینو عیبونو یادول روانه بولی ؟

خطیب بغدادی رحمت الله علیه ددغه حدیث شریف په شرحه کې ویلی دي : اوهغه غیبت چې الله جل جلاله پدې مبارک فرمان کې چې : وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم ... ﴿١٢﴾¹⁷⁸ ژباړه :- او غیبت د نه کوي ، ځینې ستاسو .

- فتح الباری ج 10 ص 512 .¹⁷⁷

- سورت الحجرات آیت 12 .¹⁷⁸

پدې آيت شريف كې يې غيبت منع كړې دى او پيغمبر صلى الله عليه وسلم پدې مبارك حديث كې ډير بدبلى چې وايي : اي هغه ډلې چې په ژبه يې ايمان راوړي او دايې زړه ته ندي ښكته شوي دمسلمانانو غيبت مه كوي او دهغوى پټ څيزونه مه ښكاره كوي . دا حديث شريف امام احمد رحمت الله عليه، او امام ابويعلى رحمت الله عليه روايت كړى دى. امام هيثي رحمت الله عليه ويلي دي، رجال يې ثقات دي، او قضاعي رحمت الله عليه په مسندالشهاب او امام بهقي رحمت الله عليه په شعب الايمان او امام طبراني رحمت الله عليه په صريح السنه، امام ابوداود رحمت الله عليه په سننو كې دابو برزه اسلمي رضی الله عنه څخه روايت كړى دى اوويلي يې دى چې: پيغمبر صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي : اې هغې ډلې چې په ژبه مو ايمان راوړي او زړه ته موندی ننوتی دمسلمانانو غيبت مه كوي او دهغوى پټ رازونه مه ښكاره كوي ځكه چاچي دمسلمانانو ستر مات كړ الله جل جلاله به دده سترمات كړي او الله جل جلاله چې دچا سترمات كړي پخپل كور كې به يې سپك او شرمنده كړي ، امام ابو يعلى رحمت الله عليه په حسن سند سره دبراءرضي الله عنه څخه روايت كړى دى ، دابن عمر رضي الله عنه څخه روايت دى چې پيغمبرصلى الله عليه وسلم منبر ته وخوت او په لوړ اواز يې وفرمايل : اې هغو خلكو چې په ژبو مو ايمان راوړي او زړونو ته مو ښكته شوي ندي مسلمانانو ته تكليف مه رسوي اونه دهغوى درازونو دښكاره والي يعنې: دخلاكانو دبر بند توب هڅه كوي ځكه چاچي دمسلمان ورور دراز لوڅوالي هڅه وكړه الله جل جلاله به دده راز ښكاره كړي كله چې الله جل جلاله دچا دراز ښكاره كيدواراده وكړي سپك او ذليل به يې كړي اكر كه دكور په منځ كې هم وي .

ابن عمررضي الله عنه كعبى شريفى ته وكتل اوويي ويل :څومره قدرمنه يې او څومره اوچت مقام لري ، يومؤمن بالله جل جلاله په وړاندې ستا څخه ډيرمحترم او قدرمن دى. داحديث امام ترمذى رحمت الله عليه اوامام ابن حبان رحمت الله عليه پخپل صحيح كې روايت كړى دى مگرويلی يې دي چې : اې هغوخلكو چې يوازې په ژبه مسلمانان ياست او زړونوته موايمان ندي ښكته شوي ،مسلمانان مه آزاروي او عيونه يې مه په گوته كوي اوخطاگانى يې مه لټوي ، دمعاوليه رضي الله عنه څخه روايت دى چې فرمايل يې : يقينا كه دې د مسلمانانو پټ رازونه «خلاكانى» ښكاره كول وغوښتل، نو فاسد به يې كړي اويا نږدې دى چې فاسد يې كړي او په زړونو كې به يې كينه درته پيداشي . داحديث امام ابوداود رحمت الله عليه اوامام ابن حبان رحمت الله عليه پخپل صحيح كتاب كې روايت كړيدى .

دعورت دمتابعیت څخه مطلب دادی چې :

یوشخص د مسلمان ورورعیبونه بیانوي اوهدف یې دهغه مقام ښکته کول، سپکوالی اوبه کم ضرورته کتل وي، پدې ډول چې دغه کار دنصیحت حکم ته نه راکړي اونه هم دیني اړخ دالازموي چې خائن دامین گرځولو اودفاسق دخبرقبلولو او دروغجن دکواهي اوریدلوڅخه دې ونه ویرول شي ، داچې یوه کلیمه دویونکی دحالت په توپیرسره دوه معناوې ولري چې په یوه حالت کې گناه کار او په بل حالت کې بیا گناه کار نه ښکارېږي .

دساری په ډول : ام المؤمنین عائشې رضی الله عنها یوه ښځه یاده کړه اوویي ویل: دغه ښځه ټیټه(قدی وړوکی) دی، پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل : غیبت یی دوکر . داحدیث شریف امام ابو داود رحمت الله علیه اوامام احمد رحمت الله علیه پخپل مسند، امام ابن ابی دنیا رحمت الله علیه دغیبت په کتاب او امام ترمذی رحمت الله علیه روایت کړی ویلی یی دي : داحدیث حسن او صحیح دی .

پخپل سند یی امام زهري رحمت الله علیه نه روایت کړی وایي ماته ابن ابی رهم غفاری ویلي چې ما دابورهم څخه اوریدلی دي . دي دپیغمبرصلی الله علیه وسلم دهغه صحابه ؤ څخه وه چی تروونه لاندې یی ورسره بیعت کړی وه . فرمایل یی : زه دپیغمبرصلی الله علیه وسلم سره دتبوک په غزاکی وم بیا یی حدیث ووايه تردې چې ویي ویل : پیغمبرصلی الله علیه وسلم پیل وکړ و، زما څخه یی دبنو غفار قبیلې دهغو خلکو په اړه پوښته کوله چې دغزا څخه پاتې شوي وه ماڅرکړ، پیغمبرصلی الله علیه وسلم راڅخه پوښتنه کوله سپینو خلکو څه کول ؟ نوماورته دهغوی دغزاڅخه وروسته پاتې کیدو خبرورکړ نو ویي فرمایل: سرو او دکوخیو والاؤ خلکو څه وکړل ؟ نو ماورته دهغوی د غزا څخه دوروسته والي خبرورکړ، بیایي وفرمایل : هغو تورو دورو ویشتو څښتنانوڅخه کول ؟ بیایي دحدیث شریف پاتی برخه ذکر کړه .

داحدیث امام احمد رحمت الله علیه، امام طبرانی رحمت الله علیه په معجم کبیر اوامام ابن حبان رحمت الله علیه، امام بخاری رحمت الله علیه په ادب مفرد کې ، امام معافری رحمت الله علیه په سیرت نبوی ، امام احمد بن عمر والشیبانی رحمت الله علیه په آحاد او مثاني کې روایت کړی ، امام هیثمی رحمت الله علیه ویلی دی : په دواړو سندونو کی دابورهم وراره دی چې زه یی نه پیژنم .

نودغه دواړه کلې دقد او ونې په ټیټوالي کې کارول شوې دي چې لفظ یی یو اومعناوی یی بیلې دي ځکه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم مقصد پیژندنه او څرگوالی وه اودعایشی رضی الله عنها مطلب دهغې

عيب او بدي بيانول وه . دافک حديث مشهور حديث دی امام بخاری رحمت الله عليه ، امام مسلم رحمت الله عليه، امام احمد رحمت الله عليه، امام ترمذی رحمت الله عليه، امام أبوداود رحمت الله عليه ، امام بیهقی رحمت الله عليه ، امام ابن حبان رحمت الله عليه ، امام حاکم رحمت الله عليه، امام ابویعلی رضی الله عنه، امام طبرانی رحمت الله عليه او نورو روایت کړی دی .

امام ابن حجر رحمت الله عليه ددی په شرحه کی هم ویلی دی چې : ددی حديث څخه دامسأله په لاس راځي چې : هغه څوک چې فسق او او شر په ښکاره ډول سرته رسوي نو هغه څه چې دده په غياب کې یی بدي بیانېږي ، د مذموم غيب څخه ندی، علماء کرامو ویلي دي : غيب د هر صحيح شرعي مقصد د حصول لپاره پدې ډول چې هغه ته له دې پرته رسيدل سخت وي روا او جائز دی لکه : د ظلم مخ نیوی ، د بدی او منکر دله منځه وړلو لپاره مرسته غوښتل، د فتوی غوښتل، د محاکمې دائرول، د شر او بدی څخه د چا ویروول، په همدې کې دراویانو او گواهانو جرحه او بدي بیانول هم شامل دي ، خليفه ته دهغه لاس لاندې خلکو د کړنې خبر ورکول ، تردې چې ویی ویل : او همدارنگه چا چې یو فقیه او عالم ولیده چې بدعتي ته ورتله او یافاسق ته ورتله او له دې څخه ویریده چې پیروي یی ونکړي، نو پدې د هغوی بدي په گوته کول روادی، او دهغو خلکو غيب روادی چې په ډاگه سره فسق، ظلم او بدعت کوي

179 .

امام غزالي رحمت الله عليه د هغه عذر ونوپه اړه چې غيب ورته روا کوي داسې ویلي دي : پدې پوه شه چې اسلامي شریعت کې دبل شخص د بدی بیانولو د روا والي لپاره هغه صحيح مقصد ته چې پرته له دې څخه رسيدل ورته ناشوني وی د غيب کناه دفع کوي او هغه شپږ څيزونه دي تردې چې ویی ویل : څلورم څيز، د شر څخه د مسلمان ویروول، که چیرې ولیدل شي چې یو فقیه او عالم شخص کوم مبتدع یا فاسق ته ورځي او له دې څخه ویریده چې دغه فسق او بدعت سرایت ورته ونکړي نو تاته روادی چې د مبتدع او فاسق بدعت او فسق ورته په گوته کړي .¹⁸⁰

امام نووي رحمت الله عليه په هغه باب کې چې ځینې غيب کول روادی وایي: پده پوه شه چې غيب د یو صحيح شرعي مطلب او مقصد لپاره چې له دې څخه پرته ورته رسيدل ناشونی وي روادی او هغه شپږ څيزونه دي :

فتح الباری ج 10 ص 472 . 179

- احیاء علوم الدین ج 3 ص 161-162 . 180

اول : د خپل مظلوميت څرگندول، تردې چې وي ويل : څلورم، مسلمانان د شر او فساد څخه ویرول او هغوئ ته نصیحت کول دي، او له دې څخه یودادي چې که چیرې یو فقیه او عالم ولیدل شي چې یو بدعتي اوفاسق ته ورځي او له هغه څخه علم زده کوي او وویږي چې که دغه عالم ته به ترې زیان ورسې نوده ته دارواده چې د بدعتي حال ورته څرگند کړي او نصیحت ورته وکړي پدې شرط چې مقصد یې نصیحت کول وی .¹⁸¹

امام ابن القیم رحمت الله علیه دروا نصیحت او ناروا غیبت د توپیر په بیانولو کې ويلي دي :
د نصیحت او غیبت ترمنځ توپیر :

په نصیحت کې مطلب د بدعتي، فتنه اچوونکي، چلباز، او فاسد څخه ویرول دي تردې چې وي ويل : کله چې غیبت د الله جل جلاله، رسول الله صلی الله علیه وسلم او مسلمانانو بندگانو ته د نصیحت په ډول وي

نو دالله جل جلاله لپاره عبادت او د حسناتو له جملې څخه دي .¹⁸²

پدې کې ان شاء الله کوم تعارض نشته چې موږ مخکې ذکر کړه چې امیرته د مسلمانانو په کتار کې د فاسد او فتنه باز سړي دشر اچولو خبر رسولو جواز یاد کړ ځکه چې دا د امیرانو او عامو مسلمانانو د نصیحت څخه ګڼل کیږي او دپیغمبر صلی الله علیه وسلم ددې حدیث شریف ترمنځ چې فرمایي :
ماته کوم یو زما دصحابه ؓ څخه کومه خبره نه رسوي ، نو داخوښوم چې تاسو ته درووځم او زما سینه پاکه وي ، اوکوم احادیث چې دمسلمان دغیبت حراموالی بیانوي، همدغه احادیث دي چې د مسلمان د غیبت حراموالی ثابتوي، همدغه اصل او اساس دی، مکرد ضرورت په اندازه اود دخالص نصیحت په توګه د غیبت کولو جواز مستثنی دی ، لکه څنګه چې وړاندې تیر شول او امام نووي رحمت الله علیه په ریاض الصالحین کې امیرانوته دخلکو دخبرولو او حالاتو دور وړلو څخه منع شوی وه که چیرې ورته اړتیا نه وي لکه د فساد او فتنې خپرول او په همدې سره یې باب هم ایښی دی، اصل همدادی چې باید امیرانوته د خلکو خبرې نقل شي او له دې څخه دضرورت په وخت کې د خبرو وړل مستثنی دي ترڅو د لویې فتنې او فساد مخه ونیول شي او دفساد خپروونکو څیرې برېښې شي .

-ریاض الصالحین 575 – 578.¹⁸¹

- کتاب روح د ابن القیم ص 322 .¹⁸²

امير ته په پټه سره نصيحت کول غوره دي :

امام بخاري رحمت الله عليه روايت کړی دی لکه څنگه چې وړاندې ذکر هم شول چې اسامه رضی الله عنه ته وویل شول : آیا دغه سړی يعني عثمان رضی الله عنه ته څه نه وایې، اسامه رضی الله عنه وفرمايل : ماداسې خبرې ورته وکړې چې دغه دروازه خلاصول نه غواړم چې لومړی یې زه خلاصه کړم ، پدې سره د عياض بن غنم رحمت الله عليه دا ډول دليل وړاندې کيږي چې: هشام بن حکيم رحمت الله عليه ته یې وویل :آیاد پیغمبر صلی الله عليه وسلم دغه قول د اوریدلی ندی ؟ چې فرمایي : څوک چې غواړي امير يا دکومې رتبې والاته نصيحت وکړي بايد دا نصيحت په ښکاره ورته ونه وایي مګر ترلاس به یې نیسې یو آزاد ځای ته به یې بیايې که چیرې یې نصيحت ومانه نو ښه ترښه کوکه نه ، نو خپل مسولیت او دنده یې سرته ورسوله ، داحديث ابن ابی عاصم رحمت الله عليه پخپل کتاب السنة، باب كيفية نصيحة الرعية للولاء کې روايت کړی دی .

نور دلائل هم شته چې امير ته په ښکاره نصيحت کولو دلالت کوي لکه: هغه ښځه چې عمر بن الخطاب رضی الله عنه ته یې د ښځو د مېړونو په اړه مراجعه وکړه او داکيسه علمای کرامو د الله جل جلاله ددې فرمان په تفسیر کې چې : وآتیتم احداهن قنطارا آیت ۲۰¹⁸³ ژباړه :- حال داچې ورکړي وي تاسو ، یو د هغوی ته ډیر مال .

دی راوړې ده، امام ابن کثیر رحمت الله عليه دغه واقعه قوي کړې ده او شیخ احمد شاکر رحمت الله عليه صحیح بللې ده، پدې اړه زیات دلائل موجود دي او همدارنگه دهغه چاپه هکله چې نصيحت ورته کړل باید حالت یې په نظر کې ونیول شي تردې چې دانصيحت دلوی فساد او عظیمې فتې مخه لامل نشي، هغه څوک بريالي دي چې الله جل جلاله هدايت ورته کړی دی او سمه لاره یې ورته ښودلې وي.

ترټولو غوره او ښه روايت هغه دی چې امام دارمی رحمت الله عليه پخپل سننو کې راوړی چې یوه ورځ سليمان بن عبدالمکک مدینې منورې ته راغی او قصدي مې مکرمې ته د تک وه ، څو ورځې په مدینه منوره کې پاتې شو اووې ویل : آیاپه مدینه منوره کې داسې څوک شته چې د پیغمبر صلی الله عليه وسلم د صحابه کرامو رضی الله عنهم اجمعین څخه یې څوک لیدلي وي ، خلکو ورته وویل : ابو حازم رحمت الله عليه دی ، هغه ته یې څوک ورولېږل ، کله چې ورغی ، سليمان ورته وویل : دغه څه وضعیت او لرې والی دی ؟ ابو حازم رحمت الله عليه ورته په ځواب کې وویل: ای امير المؤمنين !

- سورت النساء آیت 183

زموږ څخه د څه بدي وليده تردې چې سليمان ورته وويل : موږولی مرګ بد ګڼو ؟ ابو حازم رحمت الله عليه وويل : تاسو دابده وګڼله چې دآبادی څخه خرابی ته لاړشی..... تردې چې سليمان ورته وويل : زموږ دحالت په اړه څه وایي ؟ ابو حازم رحمت الله عليه وويل : اې امیر المؤمنین ! آیا بیا به مابښې ؟ سليمان وويل : مګر داخو یونصیحت چې ماته یې کوي ، ابو حازم رحمت الله عليه وويل : اې امیر المؤمنین ! ستا پلرونو خلک د تورې په زور سره رعیت او تابع کړل او دغه پاچاهي په زور سره دمسلمانانو د مشورې اودهغوی د رضا څخه پرته ترلاسه کړې تردې چې زیات خلک یې ترې ووژل، نو په یقینې ډول ددې پاچاهي څخه لاړل ، که چیرې ته پوهیدل چې دوی څه وويل او څه ورته وويل شول ؟ نو سليمان د ناستوملګرو څخه یې یوه ورته وويل : اې ابو حازم ! ډیرې بدې خبرې د وکړې، ابو حازم وويل : دروغ د وويل په یقینې ډول الله جل جلاله د علمای کرامو څخه دا وعده اخیستې ده چې خامخابه خلکو ته حق بیانوي او هغه به نه پټوي، سليمان وويل : نوموړې څنګه خپل ځانونه اصلاح کړو؟ هغه وويل : امتیازات به پرېږدی اودتولوسره به د ځوانمردی او یوشانته والي سلوک کوي ، سليمان وويل : څنګه به وتوانېږو چې دغه کار ته لارومومو او ورته وسپرو؟ ابو حازم رحمت الله عليه وويل : حلال به اخلې او خپل مستحق ته به یې ورکوي تردې چې نصیحت یې پای ته ورساوه ، دغه نصیحت په بشپړه توګه په تفسیر قرطبي کی ذکر شوی دی .¹⁸⁴

دظالمو پاچایانو په وړاندې پاڅون :

په وړاندیني فصل کې د مسلمان عادل امیر دندې اوصفات یاد شوي کوم چې په ولس باندې یې اطاعت په ظلم باندې یې صبر کول، هغه ته دعا کول ، جهاد ته ورسره تلل، احترام یې کول اوداسې نور کارونه چې پرې لازم شوي دي.... تراخېږو.

پدې فصل کې به ان شاء الله هغه حالات ذکر کړو چې دغه امیر عدالت دحد څخه وځي اګر که دغه وتل د فسق له سببه وي چې عدالت ته زیان رسوي اویاهم دکفر له سببه وي چې اصل عدالت ته زیان رسوي .

علماء کرام د هغه امیر دحکم په هکله چې فسق ترې وتلی وي او عدالت ته یې زیان رسوي اختلاف لري خو پدې سره داسلام دحدودو څخه نه وځي .

- تفسیر قرطبي ج 1 ص 347-349 .¹⁸⁴

1- یوې ډلې دهغه امیر په ضد چې په مطلق ډول فاسق یا ظالم وي ، د پاڅون کولو جواز ورکړي ترڅو په هغه دلائل و عمل وشي چې دامر بالمعروف او نهی عن المنکر و اجبیدل بیانوي او د ظلم په مقابل کې چپوالی حرام بولي ، او هغه مبارک احادیث چې د الله جل جلاله د اطاعت څخه پرته ډبل چا د خبرې اوریدل او دهغه اطاعت په کې نشته چې په څرګند ډول بیان شوی دی او ځینې احادیث مخکې هم یاد شول او دلته به ان شاء الله هغه واضح دلائل د علماؤ د مفصلو دلائلوسره یوځای ذکر کړو چې دغه ډلې دامام د پاڅون په جواز ترې اخستی .

2- بله ډله بیا د ظالم او فاسق امیر په ضد پاڅون په مطلق ډول حرام بولي ځکه چې بې ګناه وینې په کې توئېږي او فتنه راورالېږي ، اوله دې سببه چې د ظالمو او فاسقو امیرانو د ظلم په مقابل کې د صبر او زغم په اړه راغلي دي ، اوزیاتره دلائل مخکې تیر شوي ځکه زیاتره هغه خلک چې ددې ډول ظالمو او فاسقو امیرانو په ضد یې پاڅون کړی پدې ندي توانیدلي چې موجوده بدی او منکر تغیر کړي او حالات ښه لوري ته پرمخ بوځي ، دهمدې پاڅون په سبب ظالمو امیرانو د خلکو کورونه ، مالونه او عزت یې پامال کړی ، چور او چپاول یې ځانونوته روابللی دی .

3- دریمې ډلې یو وسط او میانه نظر وړاندې کړی چې دابه ان شاء الله د شرعي دلائل وراټولوونکی او صحیح نظر څښتن وي او هغه داچې : د ظالمو امیرانو په ضد پاڅون د علماء کرامو ، د خلکو د مشرانو ، د حکمت ، پوهې او تجربې د څښتنانو تر څیرنې لاندې نیول کېږي ، که چیرې دهغو امیرانو په ضد چې ظلم یې انتها ته رسیدلی وي او د پاڅون په صورت کې کومه فتنه اولوی فساد نه رامنځته کړي تردې چې د ظلم او تجاوز په مقابل کې صبر وشي نو په مسلمانانو د دغه ظلم دفع کول لازم دي او په ضد یې پاڅون واجبېږي ، او که چیرې د پاڅون په درشل کې ددوی په آند او په زیات ګومان سره دهغه په ظلم سره د صبر کولو په عوض لوی فساد او عظیمه فتنه رامنځته راځي نو پدې صورت کې پاڅون جواز نلري داځکه چې د پاڅون په نتیجه کې داسې یوه فتنه رامنځته کیږي چې زیان یې عامو خلکو ته رسیږي او داسې وضع رامنځته راځي چې دغه ظالم امیر د ټولو هغو پاڅون کوونکو او څوک چې ورسره د هغه موافق وي ، او یا پدې سره راضي وي اگرکه عملاً په پاڅون کې ورسره شریک نه وي غچ او انتقام اخلي او دادودو لویو بدیو او شرپه صبر سره دفع کول دي ځکه چې ددې ظالم په مقابل کې د صبر تکلیف نسبتاً لږ وي .

دنصوصودجمعي اوراتولولوسره په هر دليل باندې پخپل مناسب ځای کې عمل کيدئ شي، نوپه هغو دلائلوسره عمل کيدئ شي داميردظلم په مقابل کې صبراوزغم لازمي نو په هغه نصوصوکې چې دزغم په کولوسره امرکوي ، اوددې په مقابل کې که پاڅون کوونکي په غالب گومان سره د منکرپه تغير اودوضعې په ښه والي توانيږي نوبياپه همدې نصوصواو دلائلوعمل کړل کېږي.

پدې تفصيل او بيان سره چې پدې مسأله کې خنډله منځه ځي او دلائل سره غونډيږي پدې سره هيچاته روا ندي چې ووايي په مطلق ډول صبر کول اوياهم انقلاب جوړول دحل لارده .

ځکه چې دهغه چاچې دظالمواميرانودظلم اوتيري په مقابل کې په مطلق ډول د صبرکولوپه نظردي پدې سره هغه ډيردلائل چې د ظالموولسواکانوپه مقابل کې دجهادامرکوي له منځه ځي، اوهمدارنگه څوک چې په مطلق ډول دهغوئ په مقابل کې پاڅون کول واجب بولي نو هغه دلائل له منځه ځي چې دظالمواميرانودظلم او تيري په مقابل کې د صبراو زغم امرکوي اگر که دغه ظالمواميرانو په شاووهل او مال يې ترې واخست بياپه هم انقلاب ته نه وردانکي کوي، ځينې دغه دلائل مو وړاندي ذکرکړيدي ، تفصيل ددواړونظرونوترمنځ وسط او برابر نظردی ... الله جل جلاله پرې ډيرښه پوهيږي . ځينوعلماء کرامودظالموپاچايانوپه مقابل کې پاڅون په مطلق ډول د منع کولوپه اړه اجماع نقل کړيده خودامنع پدې سره اخستل کيږي چې پدې پاڅون سره به مسلمانان په لويه فتنه او شرکې وليږي اودجکړواو بې ځايه وينې تويدوڅخه به بل څه سوغات او تحفه رانه وړي سره ددې چې ځينوعلماء کرامودغه اجماع ماته کړی هم ده .

دظالموپاچانوپه مقابل کې دپاڅون په اړه تفصيل :

لومړی نظر: ځينې علماء کرامو ويلي چې د توان په وخت کې د ظالمو پاچايانو په مقابل کې په مطلق ډول پاڅون کول روا دي ، ځکه چې په ډيرو شرعي دلائلو کې دا ثابت شوی چې د منکرتغیراو له منځه وړل واجب او دظالمواو فاسقوپه مقابل کې چپوالی اوسکوت حرام دی او الله جل جلاله هر هغه چاته سزاوړکړې منکرته حاضرشي او هغه بد ونه بولي اگر که دا شخص د منکرکوونکی وي ، ياپدې عمل سره راضي او خوښ وي له دغه دلائلوڅخه دادي:

الله جل جلاله فرمایلي دي : وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿25﴾¹⁸⁵

ژباړه :- او ځان وساتئ دهغې فتنې نه ، چې نه رسيږي ، هغه کسانو ته ، چې ظلم يې کړی وي ، ستاسو
نه ، خاص ، او پوه شئ ، چې بيشکه الله ، سخت عذاب ورکوونکى دى .
دغه آيت شريف پدې سره دليل دى چې دگناه او ظلم په سبب سزاورکول يواځې په فاعل پورې نه
خلاصه کيږي بلکې هغه شخص ته هم سزا ورکيږي چې چپ او غلى وي او ددې سره سره بياهم
منکراو بدې له منځه نه وړي .

امام قرطبي رحمت الله عليه ددې مبارک آيت په تفسير کې ويلي دي چې زموږ علماء کراموويلي : کله
چې فتنه عامه شي نو ټول هلاک کيږي اوداکار دگناهونودڅرگنديدودمنکرخپريدواودهغه دنه
تغريدوله امله رامنځته کيږي ...تردې چې ويې ويل : کله چې خلک منکر او بدې په څرگندول ترسره
کوي نوپه هرهغه چاچې دغه منکرويني فرض اولازم دي چې تغير ورکړى نودغه شخص ترې غلى شي
ټول گناه کار دي ځکه چې دغه کار پخپله کړنه او خپله خوښه کوي يقيناً الله جل جلاله پخپل حکم
او حکمت سره د منکرکړونکى اوپه هغه سره راضي شخص يوشانته گرځولى او په عذاب ورکولوکې
يې سره سم کړي دي .¹⁸⁶

امام ابن حجررحمت الله عليه د ابن عمر رضى الله عنهماحديث په شرحه کې چې په مرفوع ډول يې
روايت کړى دى وايي : کله چې الله جل جلاله په کوم قوم عذاب راوړي نوتولوته رسيږي بيادقيامت په
ورځ هرڅوک دخپل عمل او کړنې سره سم ژوندکيږي ، داحديث شريف امام بخارى رحمت الله عليه
امام مسلم رحمت الله عليه امام احمد رحمت الله عليه ، امام ابن حبان رحمت الله عليه ، امام
ابويعلی رحمت الله عليه ، اوامام خطيب رحمت الله عليه په تاريخ بغدادکې روايت کړى دى .

حافظ رحمت الله عليه وايي : له دې څخه دکافرانو اوظالمانو څخه تېستيدل رواکيږي ځکه چې له دوى
سره اوسيدل خپل ځان په هلاکت او تباھي کې اچول دي ، پداسې حال کې چې له کفاروسره مرسته
ونکري اوددوى په کړنوسره راضي هم نه وي که له کفاروسره مرسته وکړي او پرې راضي شي نو دغه
خلک هم له دې ډلې څخه شميرل کيږي

- سورت انفال آيت 25 .¹⁸⁵

- احکام القرآن ابن العربی ج 2 ص 847 ، تفسير قرطبي ج 7 ص 374 .¹⁸⁶

دابن عباس رضی الله عنهما څخه روایت دی چې ویلې دي : الله جل جلاله مؤمنانوته امرکړی چې پخپلومنځونوکې په منکراوبدی خوښ نشي اوهغه ونه مني که داکارې وکړنوالله جل جلاله به په دوی عام عذاب راوړي اوهمدرنکه په یقینې ډول پیغمبرصلی الله علیه وسلم فرمایلي دي : کله چې خلکوظالم ولیداودهغه لاس یې دظلم څخه بند نکړنږدې وه چې الله جل جلاله دخپل لوري څخه په تولوعذاب راوړي ،

داحديث شريف امام ابوداود ، امام ترمذی رحمت الله عليه ، امام بیهقي رحمت الله عليه ، امام ابن حبان رحمت الله عليه ، امام احمد رحمت الله عليه د ابوبکره رضی الله عنه څخه روایت کړی او سندې صحیح دی .

دهغوښی اسرائیلوپه کیسه کې چې دشنبې دورځې د کبانودښکارڅخه منع کړل شوي وه راغلي دي: چې الله جل جلاله هغه ډله چې گناهکاران یې د خپلې سرکشی څخه منع کول وژغورله او نوروباندې یې خپل عذاب راوست الله جل جلاله فرمایلي دي : **وَأَسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿163﴾** **وَإِذْ قَالَتْ أُمَةٌ مِّنْهُمْ لِمَ نَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿164﴾** **فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَّيْسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿165﴾** **فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿166﴾**¹⁸⁸

ژباړه : - او تپوس وکړه دهغوئ نه ، د حال دکلي ، هغه کلي ، چې وو ، په غاړه ، د سمندر ، کله چې دحد نه واوریدل هغوئ ، په ورځ دشنبې ، کله چې ، راتلل به هغوئ ته ، کبان دهغوئ ، په ورځ د شنبې دهغوئ ، د ابو سرت ، او په هغه ورځ کې ، چې داخل به نه وو هغوئ په شنبې کې ، نو نه به راتلل هغوئ ته ، آزمايو موږ هغوئ ، په سبب دهغې ، چې وو هغوئ ، چې نافرمانی به یې کوله / او هرکله چې ، وویل یوې ډلې ، دهغوئ نه ، ولې ، نصیحت کوئ تاسو ، هغه قوم ته ، چې الله ، هلاک کوونکي دهغوئ دی یا عذابوونکي دهغوئ دی ، په عذاب ، سخت سره ، او ویل هغوئ ، دپاره دعذر

- فتح الباری ج 13 ص 61. 187

- سورت الاعراف د 163- 166 آیاتونه . 188

رب ستاسو ته وښائي چې هغوئ ، ويريري / پس کله چې ، هيرکرو هغوئ ، هغه ، چې نصيحت شوی هغوئ ته ، په هغې سره ، نو خلاص کړل موږه ، هغه کسان ، چې منع کول خلک ، دبدی نه ، او ونيول موږ هغه کسان ، چې ظلم يې کړی وه ، په عذاب ، سخت سره ، په سبب دهغې ، چې وو هغوئ ، چې نافرمانې به يې کوله .

پدې مبارک آيت کې ذکرشو چې الله جل جلاله هغه خلک هلاک کړل چې دده دحدودواونواهيوڅخه يې تجاوزوکړيزوگان او خنزيران يې کړل ، اوهغه ډله چې دغه ظالمان يې دبدی او گناه څخه منع کول نجات ورکړاووې ژغورل اوقرآن کریم ددریې ډلې دانجام څخه چپ پاتې شوی ياددوی دحقارت اوزلت له سببه لکه څنګه چې علماءکرامويوې ډلې هم دا ذکرکړی چې دغه خلک دگناهکارانوسره يوځای هلاک شول .

189

کوم چې دغه معنی تائيدوي دنعمان بن بشير رضی الله عنه حديث شريف دی چې نبی کریم صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي : مثال دهغه چا چې د الله جل جلاله دحدودوپلې کوونکي وي او دهغه چا چې د الله جل جلاله د حدودو څخه مخ ګرځوونکي وي دهغوخلکو په څيردي چې يوه کينښتی ترلاسه کړي ځينوته يې دپچې (قرعې) په واسطه پورتنۍ برخه او ځينې نوروته يې بيا ښکتنۍ برخه ورسپري نوهغه خلک چې د کينښتی په ښکته برخه کې وي کله چې اوبه راوړي نوپه پاسنيوخلکو تيريري اوبيا اوبه را اخلي نوداخلک وايي : که چيرې موپه خپله ښکتنۍ برخه کې سوری کړی وای اوبه به مواخستې اوپاسنيوخلکو ته به موکوم تکليف نه رساوه که چيرې داخلک پريږدي ترڅو خپل عزم ترسره کړي نو ټول به هلاک شي اوکه هغوی منع کړی اولاسونه يې ونيسي پخپله به هم نجات ومومي او ټول به د هلاکت څخه وژغورل شي .

داحديث شريف امام بخاري رحمت الله عليه ، امام ترمذي رحمت الله عليه ، امام احمد رحمت الله عليه ، امام بهقي رحمت الله عليه او امام بزار رحمت الله عليه روايت کړی دی .

دحذيفه بن اليمان رضی الله عنه څخه روايت دی چې پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي : زما دپه هغه ذات سوګندوي چې زمانفس (روح) يې دهغه په بلاکيف لاس کې ده حتماً به په معروف

اونيکي سره امرکوي، او خامخابه له بدۍ څخه منع کوي که داسې ونکړي نونږدې ده چې الله جل جلاله به دخپل لوري څخه پرتاسې عذاب راوليږي بيا به خامخادعا کوي او هغه به درڅخه نه قبلېږي.¹⁹⁰

دا حديث شريف امام ترمذي رحمت الله عليه، امام ابوداؤد رحمت الله عليه ، امام ابن ماجه رحمت الله عليه ، امام بهقي رحمت الله عليه ، امام ابن ابی شيبه رحمت الله عليه، امام ابويعلی رحمت الله عليه ، امام طبراني رحمت الله عليه او امام بزار رحمت الله عليه روايت کړی دی ، او امام ترمذي رحمت الله عليه ويلي دي : دا حديث حسن دی .

په يقيني ډول الله جل جلاله امر بالمعروف او نهی عن المنکر د مسلمانانو د خاصو او ځانگړو صفاتو او دا يې هغه لوی او عظيم صفت دی چې پدې سره د منافقانو څخه جلاکيږي، ځکه چې الله جل جلاله د مؤمنانو په وصف او څرنگوالي کې فرمايلي دي : **وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ**.... ﴿71﴾¹⁹¹

ژباړه :- او مومنان سړي ، او مومنانې ښځې ، ځينې ددوی ، دوستان دي دځينو ، حکم کوي دوی ، په نيکۍ سره ، او منع کوي ، د بدۍ نه .

او د الله جل جلاله د منافقانو په څرنگوالي او وصف کې فرمايلي دي : **الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ** .. ﴿67﴾¹⁹²

ژباړه :- منافقان سړي ، او منافقاني ښځې ، ځينې ددوی ، د ځينو نه دي ، حکم کوي دوی ، په بدۍ باندې ، او منع کوي ، د نيکۍ نه ، او منع ساتي دوی ، لاسونه خپل .

اوبيشکه الله جل جلاله بيان کړی چې د بني اسرائيلو د ځينو زړونه يې په ځينو نورو باندې پدې سبب ووهل چې دوی امر بالمعروف او نهی عن المنکر پرېښودل په يقيني ډول الله جل جلاله فرمايلي دي : **لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ** ﴿78﴾ **كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ** ﴿79﴾¹⁹³

ژباړه :- لعنت وويلی شو ، په هغه کسانو ، چې د کفر لار يې خپله کړه ، د بني اسرائيلو نه ، په ژبه د داؤد ، او د عيسي زوی د مريم ، دا ، پدې سبب وشو ، چې نافرمانې يې کړې وه او وه هغوی چې زیاتۍ

- تفسير ابن کثير ج 1 ص 593 .¹⁹⁰

سورت توبه آيت 71 .¹⁹¹

- سورت توبه آيت 67 .¹⁹²

- سورت مائده آيت 78، 79 .¹⁹³

پي شروع کړی وو / وه هغوئ چې نه به يې منع کول يو بل ، د هغه بد کار نه ، چې کاوه به هغوئ هغه ډير بد وه ، هغه کار ، چې کاوه به هغوئ .

پيغمبر صلی الله عليه وسلم دامربالمعروف او نهی عن المنکر پريښودل دتوان په وخت کې دآخرت څخه وداندې په دنياکې دعذاب راتللو سبب گرځولی دی ، که چيرې کوم انسان بل څوک د بدۍ اومنکر کولو په حالت کې وليدل اوپرته له کوم عذرڅخه يې دهغه منکرمخنيوی ونکړدمنکر دکوونکي سره به سم سيده عذاب ورته رسيږي .

دعدي بن عميررضی الله عنه څخه روايت دی وايي ماد پيغمبرصلی الله عليه وسلم څخه اوريدلي دي چې فرمايل يې : الله جل جلاله عام وکړي دخاصو خلکوپه سبب نه په غذاوي تردې چې پخپلو منځونو کې منکرپه څرکنده وگوری اودوی ددې منکر دتغير او له منځه وړلو توان هم لري ، ولې انکارېي نه کوي او له منځه يې نه وړي کله چې دا کار وکړي نو الله جل جلاله عام او خاص ټول په عذابوي .

داحديث شريف امام احمد پخپل مسند کې روايت کړی دی ، حافظ ابن حجر رحمت الله عليه ويلي دي : سند يې حسن دی .

داحديث دامام ابوداؤدرحمت الله عليه سره دعدي رضی الله عنه دورورعرس بن عميره رضی الله عنه له احاديثوڅخه دی ، اوددې لپاره دامام احمد اونوروسره دحذيفه ، جريرونوروصحابه کراموررضی الله عنهم اجمعين څخه شواهد موجوددي ، امام هيثي رحمت الله عليه په مجمع الزوائد کې ويلي دي : داحديث امام احمد رحمت الله عليه له دوه لارو (سندونو) څخه او امام طبراني رحمت الله عليه هم روايت کړی دی پدې کې يوراوي نوم په ډاگه شوی نه دی (مجهول دی) او نورروايت يې ثقه دي .

دابوسعيدخدري رضی الله عنه څخه روايت دی چې پيغمبرصلی الله عليه وسلم فرمايلي دي:چاچې له ستاسې څخه کوم منکراوبدڅيزوليدنوحتمأدهغه په لاس منع کړي اوکه په لاس سره يې منع کولای نشي بياپه ژبه سره منع کړي اوکه په ژبه سره هم نشي کولای بيايې دپه زړه سره بد وکني او دادزړه مرتبه دايمان ډيره ښکته مرتبه ده .

داحديث شريف امام مسلم رحمت الله عليه دابوسعيد خدری رضی الله عنه څخه روايت کړی دی او همدارنگه امام ابوداؤد رحمت الله عليه ، امام ترمذی رحمت الله عليه ، امام احمد رحمت الله عليه ، امام نسائی رحمت الله عليه او امام ابن ماجه رحمت الله عليه روايت کړی دی.

دحضرت أم سلمة رضي الله عنها(دپیغمبرصلى الله عليه وسلم میړمن) څخه او هغې دپیغمبرصلى الله عليه څخه روايت کړی چې فرمایلي یې دي : پرتاسې به امیران او مشران مقررېږي چې ځینې اعمال او کړه یې ښه وي او ځینې نوربه بدوي چاچې ددوی دغه بد اعمال بد وگڼل دهغوی دگناه اوبدی څخه په امان شو، اوچاچې وکولای شو ددوی دغه بداعمال په ژبه بد وبولي په یقیني ډول ددوی سره د گډون دگناه څخه سالم او په امن پاتې شو، مکرهغه څوک چې په زړه سره ددوی په بدو اعمالو راضي شول اوپدې کې یې ددوی پیروي وکړه نوهمدغه په گناه کې ورسره شریک شو، صحابه کرامو رضی الله عنهم وویل : اې دالله رسوله !آیاله دوی سره جگړه ونه کړو؟ پیغمبرصلى الله عليه وسلم وفرمایلي : نه ترهغې جگړه ورسره مه کوئ ترڅو یې چې لمونځ قایم کاوه يعني : چاچې ددوی دغه بد اعمال په زړه بد وگڼل اودهغوی انکاریې په زړه سره وکړ.

داحديث شريف امام مسلم رحمت الله عليه ، امام ابوداؤد رحمت الله عليه ، امام ترمذی رحمت الله عليه اونورو روايت کړی دی.

اوهمدارنگه دابن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دی چې نبی کریم صلى الله عليه وسلم فرمایلي دي : زردی چې داسې ولس مشران راشي چې ځینې کړه وړه به یې خوښوئ او ځینې نوربه یې بد گڼئ چاچې دهغوی دمتابعت پرېښودوژغورل شو، اوچاچې ځان ترې پرېږده کړدگناه څخه یې په امان پاتې شو، او څوک چې ورسره گډ شوتباه شو . داحديث شريف امام طبراني رحمت الله عليه ، او امام ابن ابی شيبه رحمت الله عليه په صحيح سند سره روايت کړی دی.

دغه دلیلونه اوکوم چې ددې په معنی سره راغلي دي هغوخلکودلیل پرې نیولی دی چې په مطلق ډول دظالم امیر په ضدپاڅون واجب بولي .

له همدې امله ابو محمدابن حزم رحمت الله عليه ویلي دي : ټول اسلامي امت په اتفاق سره پرته له هیڅ یومخالف نه دامربالمعروف او نهی عن المنکرعمل واجب بولي ځکه چې الله جل جلاله فرمایلي

دي : وَلْتَكُن مِّنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿104﴾¹⁹⁴

ژباړه :- او ضرور د وي ، په تاسو کې ، يوه ډله ، چې رابولي (خلک) ، نيکي ته ، او حکم کوي ، د نيکي ، او منع کول کوي ، د بدئ نه ، اود غصې خلک ، خاص هغوي ، خلاصئ موندونکي دي .

بياددې عظيم مسؤليت او دندې دکيفيت په اړه سره مختلف شول چې :

ځيني اهل سنت دپخوانيوصحابه کرامورضى الله عنهم اوله هغوي څخه راوړوسته لکه : امام احمد ابن حنبل رحمت الله عليه اوداسې نورهم پدې نظر شول ، اوداد حضرت سعد بن ابى وقاص رضى الله عنه ، أسامة بن زيد رضى الله عنهما ، ابن عمر رضى الله عنهما ، محمد بن مسلمه رضى الله عنه او نورپدې نظر دي چې د امر بالمعروف او نهى عن المنکر څخه هدف اوغرض يواځې په زړه سره دئ او که وتوانېږي په ژبه سره يې هم کولای شي اوپه لاس سره د تورې دايستلو اودوسلې دراخستلوڅخه پرته اصلاگيدئ نشي ، همدادأبوبکرابن کيسان الاصم نظردئ اوپدې سره ټول روافض هم دي دوى وايي : اگرکه ټول هم ووژل شي ، مکر دوى داکارپه هغه وخت کې کوي چې «ناطق» رابنکاره شي نوکله چې ناطق څرگندشي بيا دتورو ويستل واجبيږي اوکه نه نوبيا دکار نشي کيدى .

مکر اهل سنت پدې کې عثمان رضى الله عنه خپل پيشوا نيسي اوهغه صحابه کرام چې ذکر موکړل اوله دوى څخه هغه څوک چې پدې حالت ناسته ښه بولي مکر داهل سنتو څخه ددې نظرتول څښتنان دهغه اميرپه وړاندې دانظر لري عادل نه وي که چيرې امير عادل وي اوکوم فاسق يې په مقابل کې پاڅون وکړي نوبيا امام په ملتياپرتله له کوم اختلاف څخه دتوروايستل واجبيږي .

دعبد الله بن عمررضى الله عنهما څخه يې داروايت کړئ چې دچادپوښتنې په ځواب کې يې وويل :زه نه پوهيږم چې باغي ډله کومه ده که پوهيدئ نودهغې دوژلولپاره به نه ته او نه بل څوک راڅخه وړاندې شوي وای له همدې څخه پرته بل څه په دې صحابه کرامودبل څه گومان نشي کيدى .

داهل سنتو ځيني ډلې ، ټول معتزله ، ټول خوارج اوزيديه پدې نظر دي چې دامر بالمعروف او نهى عن المنکرديلي کيدولپاره دتورو ويستل واجب دي ، په هغه صورت کې چې پرته له دې څخه په بل څه نه ترسره کيږي ، دوى ويلي دي : که چيرې دحق څښتنان يوه داسې ډله وي چې خپله دفاع کولای شي اودبرياليتوب څخه ناهيلي نه وي نوپدوى سره دغه کارفرضيږي ، اوکه شميرې لږوي چې ددوى

دکموالي اوناتوانی له سببه يې دبريالي توب هيله نه کيده نو بيا دصحابه کرامو : ام المؤمنين عائشې رضی الله عنها ، طلحه رضی الله عنه ، زبیر رضی الله عنه او ټول هغه صحابه کرام چې له دوی سره وه اوهمدارنگه د معاويه رضی الله عنه ، عمرو رضی الله عنه ، نعمان بن بشير رضی الله عنه اونور هغه صحابه کرام چې له دوی سره وه هم پدې نظر دي چې بايد پدې حالت کې دمنکر تغيراوله منځه وړل يې په لاس سره ترسره نشي ، همدا دعلی رضی الله عنه او هغو صحابه کرامو چې ورسره وه همدانظر دي ، اوهمدارنگه دعبد الله بن زبیر رضی الله عنه ، محمد ، حسن بن علی رضی الله عنه اونور وټولومهاجرينو او انصارو صحابه کرامو چې په يوم الحرة کې موجود وه همدغه نظر لري .

اوداقول دهغو خلکو هم دئ چې د فاسق حجاج بن يوسف په ضد راپاڅيدلي وه او چا چې دپاڅون کوونکو مرسته کړې وه ، له صحابه کرامو څخه : انس بن مالک رضی الله عنه اوتول هغه قدر من اشخاص چې يادموکړل اوهغه عزتمن تابعين لکه : عبدالرحمن بن أبي ليلى رحمت الله عليه ، سعيد بن جبیر رحمت الله عليه ، ابن البحتري الطائي رحمت الله عليه ، عطاء السلمي الأزدي ، حسن بصري رحمت الله عليه ، مالک بن دينار رحمت الله عليه ، مسلم بن بشار رحمت الله عليه ، ابوالحوراء رحمت الله عليه ، شعبي رحمت الله عليه ، عبدالله بن غالب رحمت الله عليه ، عقبه بن عبد الغافر رحمت الله عليه ، عقبه بن صهبان رحمت الله عليه ، ماهان ، مطرف بن مغیره بن شعبه رحمت الله عليه ، ابوالمعد رحمت الله عليه ، حنظله بن عبد الله رحمت الله عليه ، ابوالسح الهنائي رحمت الله عليه ، طلق بن حبيب رحمت الله عليه ، مطرف بن عبد الله بن سخير رحمت الله عليه ، نصر بن انس رحمت الله عليه ، عطاء بن سائب رحمت الله عليه ، ابراهيم بن يزيد التيمي رحمت الله عليه ، ابوالحوساء رحمت الله عليه ، اوجبله بن زحر رحمت الله عليه اوداسې نور .

له دوی څخه وروسته داتباع التابعينو اونور و قدر منو څخه لکه : عبدالله بن عبد العزيز عبدالله بن عمر رحمت الله عليه ، عبدالله بن عمر رحمت الله عليه ، محمد بن عجلان رحمت الله عليه اوهغه کسان چې دمحمد بن عبدالله بن حسن رحمت الله عليه ، هاشم بن بشر رحمت الله ، اومطرف رحمت الله عليه په ملتيا سره يې پاڅون کړی وه اوهغه خلک چې دابراهيم بن عبدالله سره ويستل شوي وه ، اوداهغه نظر دی چې دفقهاؤ اقوال هم پرې دلالت کوي لکه : امام ابوحنيفه رحمت الله عليه ، حسن بن حي رحمت الله عليه ، شريك رحمت الله عليه ، امام مالک رحمت الله عليه ، امام شافعي رحمت الله عليه ، داؤد رحمت الله عليه او ملکري يې ، دغه ټول اشخاص چې يادموکړل که پخواني دي اوکه

اوسني يايې پخپله فتوى کې ددې نظريونکي دي اوياهم په عملي ډول دتورې په ويستلوسره يې دمنکر دليدلو په صورت کې دهغه دتغیږه منظور وړدانگلي دي

امام ابومحمد رحمت الله عليه ويلې دي : يادې شوې ډلې لومړۍ په احاديثو دليل نيولې دى چې له هغه څخه : صحابه کرامو وويل : اې دالله جل جلاله رسوله ! آيا جگړه ورسره وکړو ، پيغمبر صلى الله عليه وسلم وفرمايل : نه ، ترهغه چې لمونځونه يې قائمول .

په ځينو احاديثوکې راغلي دي چې : ترهغه جگړه ورسره مه کوئ چې ترڅومو پخپل منځ کې ډاکيز کفر ترې ليدى نه وي چې په هغه کې د الله جل جلاله له پلوه دليل او حجت موجود نه وي .

او په ځينو نورو الفاظو کې بيا راغلي دي : چې په صبر کولو سره يې توصيه کوئ او واجب ئې بولئ ، او وايي اکر که يې يو له موږ څخه په شا وواهه او مال ئې ترې واخست .

او په ځينو رواياتو کې دي : که ويريدي چې د تورې برېښنا د بيدار او وينې نکړي ، نو په مخ د درخت توتې واچوه او ووايه زه غواړم چې زما او خپله گناه د دواړه ترغاړه شي (پرتابارشي) او ددوزخيانو څخه شي .

په ځينو رواياتو کې دي : د الله جل جلاله وژل شوى بنده شه او دالله جل جلاله قاتل بنده مه کيږه . دغه حديث شريف امام طبراني رحمت الله عليه دشهر بن حوشب او هغه له جندب بن سفيان څخه روايت کړئ دئ او دحديث شريف په آخر کې راغلي دي : د الله جل جلاله مقتول بنده شه .

او دخباب رضی الله عنه په حديث کې همداسې ذکر شوي او په کې زياته شوې چې : د الله جل جلاله قاتل بنده مه کيږه .

او همدارنگه امام احمد رحمت الله عليه ، امام حاکم رحمت الله عليه ، او امام طبراني رحمت الله عليه دحماد بن سلمه رحمت الله عليه او هغه له على بن زيد او هغه له ابو عثمان څخه او هغه له خالد بن عرفطه څخه پدې لفظ روايت کړئ چې : زردى چې ما څخه وروسته به فتني پيښې او اختلاف به منځته راشي که دوکولای شواى چې د الله جل جلاله مقتول بنده شي نه قاتل ، نو داکار ترسره کړه . په سند کې على بن زيد بن جدهان ضعيف دى ، مگر ضعف يې جبره شوى او د اعتماد وړ گرځيدلى دى ، دحذيفه رضی الله عنه د روايت په هکله حافظ ابن حجر رحمت الله عليه ويلې دي : دحذيفه رضی الله عنه حديث شريف داسې دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم د فتنو په هکله فرمايلي دي : د الله جل جلاله مقتول بنده شه او دالله جل جلاله قاتل بنده مه کيږه .

ددغه حديث اصل دحذيفه رضى الله عنه خخه نشته ، اكر كه امام الحرمين رحمت الله عليه په نهايه كتاب كې صحيح بللى دئ ، مگر حافظ ابن صلاح رحمت الله عليه تعقيب كړئ او ويلي يې دي : په معتمدو كتابونو كې مې و نه موند ، بدې فن كې دامام الحرمين قول د اعتبار وړ ندئ .

په ځينې آثارو كې راغلي دي : دآدم عليه السلام د غوره زامنو خخه شه يعني قابيل او هابيل . دغه حديث شريف امام احمد رحمت الله عليه او امام ترمذى رحمت الله عليه د سعد بن وقاص رضى الله عنه خخه روايت دى چې دعثمان رضى الله عنه د فتني په مهال يې ويلي وه : پدې گواهي وركوم چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي : په يقيني ډول چې وروسته به داسې حالت راشي چې ناست شخص به په هغه كې د ولاړ شخص خخه غوره او بهتر وي .

پدې حديث كې دي چې : كه ماته كورته را ننوځي او خپل لاس راته زما د وژنې لپاره را اوږد كړي ، ويې ويل : دآدم عليه السلام د ځوى په څير شه ، امام احمد رحمت الله عليه د ابن عمر رضى الله عنهما د حديث شريف خخه پدې لفظ روايت كړى چې : ستاسو خخه د كوم يو له دې كړنې خخه نه منع كوي چې څوك يې د مرگ لپاره ورته راشي او د آدم عليه السلام د ځوى په څير عمل وكړي قاتل به په اور كې وي ، او مقتول به په جنت كې وي .

امام احمد رحمت الله عليه ، امام ابوداؤد رحمت الله عليه ، امام ترمذى رحمت الله عليه ، امام ابن ماجه رحمت الله عليه او امام ابن حبان رحمت الله عليه د ابو موسى اشعري رضى الله عنه خخه روايت كړى دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم د فتني په اړه فرمايلي دي : د فتني په مهال خپلې ليندې او غشي مات كړئ او خپلې تورې په ډبرو ووځئ كه چيرې ستاسې د كوم يو كورته څوك ورننوتل نو دآدم عليه السلام د غوره ځوئ عمل او كړنه ترسره كړئ ، داحديث شريف امام قشيري رحمت الله عليه صحيح بللى دئ.¹⁹⁵

اود الله جل جلاله پدې فرمان سره يې دليل نيولى دى چې : **وَائْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾**¹⁹⁶

- التلخيص الحبير ج 4 ص 84 .¹⁹⁵

¹⁹⁶ - سورت المائدة آيت 27 .

ژباړه : - او ولوله ، په دوی باندې قصه ، د دواړو زامنو ، د آدم عليه السلام ، په حقه سره کله چې وکړه دواړو ، قرباني ، نو قبوله کړی شوه د یو د دې دواړو نه ، او قبوله نکړی شوه د، دبل نه ، او ویل هغه (قابیل) ، چې خامخا به زه قتل کړم تا او ویل (هابیل) ، چې بیشکه ، قبلوي الله ، د پرهیز کارانونه .

امام ابو محمد رحمت الله عليه ویلي دي : پدې ټولو دلائلو او څیر نه کې چې په آخره اندازه مو څیرلي دي کوم حجت او دلیل نلري ، کوم مو چې یو یو حدیث دهغه د سند او معنی سره یو ځای ذکر کړي او دلته هم ان شاء الله یوه بشپړه فقره ذکر کوو او د الله جل جلاله څخه مرسته او کومک غواړو .

197

دامیر لخوا د مال اخستلو او دشا وهلو په وخت کې صبر کولو امر په یقیني ډول په هغه صورت کې منځته راځي چې امام دغه واکې په حقه سره ترلاسه کړي وي ، پدې حالت کې په یقیني ډول په موږ باندې د امیر په مقابل کې صبر کول فرض دي او که یې له دې څخه ممانعت وکړ ، بیایې د غاړې وهل هم لازم دي نو دغه شخص فاسق او د الله جل جلاله گناه کار دی ، مگر که دغه په باطل سره وي نو د الله جل جلاله څخه پناه غواړو چې د الله جل جلاله رسول په باطل سره امرکوي ددې دلیل د الله جل جلاله دا فرمان دی چې : **وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾** ¹⁹⁸

ژباړه :- اومدد کوئ د یو بل سره په نیکۍ سره او په تقوی کې او مه کوئ مدد د یو بل سره په گناه او په زیاتې کې او و ویریرئ د الله نه بیشکه الله ډیر سخت دی په عذاب کې .

په یقیني ډول پدې سره پوه یو چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم قول د الله جل جلاله د قول مخالف ندی ، الله جل جلاله فرمایي : **وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٣﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾** ¹⁹⁹ ژباړه : . او نه خبرې کوي د خواهش نه / ندی دا قرآن مگر وچې ده .

او الله جل جلاله فرمایلي دي : **وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾** ²⁰⁰ ژباړه : او که چیرته وې دا قرآن کې د طرفه د غیر الله نه ، نو موندلې به وو دوی پدې کې اختلاف ډیر .

- الاتصال الى فهم معرفة الخصال وگوری ، لابی محمد ابن حزم رحمت الله عليه . ¹⁹⁷

- سورت المائده آیت 2 . ¹⁹⁸

- سورت النجم آیت 3 ، 4 . ¹⁹⁹

- سورت النساء آیت 82 . ²⁰⁰

داصحيح خبرده چې د پيغمبر صلى الله عليه وسلم ټول اقوال د الله جل جلاله له پلوه را ليږل شوي دي وحى ده پدې کې هيڅ تعارض ، اختلاف او تناقض نشته ، که چيرې دا همداسې وي نو پرته له کوم شک څخه ټول مسلمانان پدې پوهيږي چې دمسلمان يادمي مال په ناحقه سره اخستل يانې په ناحقه وهل گناه ده ، تيرى دى او حرام دي . پيغمبر صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي : بيشکه ستاسو وينې ، ستاسو مالونه او ستاسې پټ حرام دى .

دا حديث امام بخاري رحمت الله عليه ، امام مسلم رحمت الله عليه ، امام ابوداؤد رحمت الله عليه ، امام ترمذي رحمت الله عليه ، امام احمد رحمت الله عليه ، امام ابن ماجه رحمت الله عليه ، امام بهقي رحمت الله عليه ، امام ابوعوانه رحمت الله عليه ، امام دارمي رحمت الله عليه ، امام بزار رحمت الله عليه او امام طبراني رحمت الله عليه روايت کړى دى .

نو پدې شک نشته او هيڅ يو مسلمان هم پدې کې اختلاف نلري چې په ظلم د مسلمان مال اخستل او هغه وهل پداسې حال کې چې ددفع کيدو توان ئې هم ولري نو په څه سبب سره په گناه او تيري باندې د ظالم مرستندوى شو ؟ دغه کار د قرآن کريم په نص سره حرام دى .

او کوم احاديث اود آدم عليه السلام د زامنو کيسه مو چې ياده کړه هيڅ کوم دليل او حجت په کې نشته ، د آدم عليه السلام د زامنو کيسه زموږ د شريعت څخه پرته په بل شريعت کې ده ، الله جل جلاله فرمايلي دي : لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ﴿48﴾²⁰¹

ژباړه :. مقرر کړې دي موږ دهر يو دپاره ستاسو نه يو شريعت او يوه لاره د عمل .

هغه شريعت چې زموږ څخه وړاندې دى دامطلب دى چې : هغه مخکيني احکام چې الله جل جلاله د تيرشو امتونو لپاره رالېږلي وه او دعلماء کرامو ترمنځ پدې کې اختلاف نشته چې وړاندينى شريعت زموږ شريعت دى خو چې دهغه د وجوب ، صحت او منلود اعتراف لپاره څه راغلي دي او پدې کې هم اختلاف نشته چې مخکينى شريعت زموږ شريعت په هغه صورت کې ندى چې په مخالفت کې يې څه راغلي وي ، مگر دعلماء کرامو ترمنځ په هغه صورت کې اختلاف موجود دى چې د مخکيني امتونو لپاره شريعت راغلى وي ، خو زموږ په شريعت کې دهغه د صحت ، اعتبار اويا ابطال لپاره څه موجود نه وي يعنې دهغه خبر له جملې څخه دى چې په اړه يې سکوت شوى وي ، مگر راجح قول دادى – والله اعلم . چې مخکينى شريعت زموږ شريعت دى چې زموږ په شريعت کې هغه څه رانشي

- سورت المائده آيت 48 . 201

چې د اعتبار نشتوالی یې بیانوي ځکه چې د سکوت سره یې په هغه سره حکایت کول چې د اقرار او اعتبار لرلو له جملې څخه گڼل کېږي.²⁰²

- احادیث دادي در رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه صحیح روایت نقل شوی چې: چا چې ستاسو څخه کوم منکر او بدکارولید نو حتماً هغه باید په لاس سره ئې تغیر کړي او مخه یې ونیسي او که د لاس توان یې نه در لود بیاد دامنکر په ژبه سره بند کړي او که داوس یې هم نه درلود بیا د دغه منکر سره په زړه نفرت پیدا کړي او همدا ضعیفه مرتبه دایمان ده چې له دې څخه وروسته دایمان څه نه پاتې کېږي.

بل حدیث د پیغمبر صلی الله علیه وسلم څخه په صحیح ډول ثابت دی چې: د الله جل جلاله په نافرمانی کولوکې اطاعت نشته بلکې اطاعت په طاعت کې ده.

په بل حدیث کې دي چې: یو ستاسې څخه د خبرې اوریدل او اطاعت ترهغه مهاله دی چې په گناه یې امر ورته نه وي کړی که په گناه یې امر ورته وکړ بیا نه د خبرې اوریدل شته او نه اطاعت.

پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: څوک چې دخپل څخه د دفاع په صورت کې مړ شي شهید دی او څوک چې دغصب شوي شي د حصول په سبب مړ شي شهید دی. د احادیث شریف امام احمد رحمت الله علیه او امام طبراني رحمت الله علیه روایت کړی دی.

پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: خامخا به په نیکۍ سره امرکوي او خامخا به له بدۍ څخه منع کوي او که دا کار ونه کړي نو یقیناً چې الله جل جلاله به مو له خپل پلو څخه ټول په عذاب کړي.

نوددې مبارکو احادیثو ظاهري بڼه داسې ده چې ځینې د نورو معارض واقع شوي نو صحیح او سمه خبره داده چې یوه جمله د بلې ناسخه ده او بل څه امکان نلري نو دا واجب دي چې وکتل شي کوم یې ناسخ دی نو وموندل چې هغه احادیث چې د جگړې څخه ممانعت کوي هغه د اصل (معهود) سره موافق او برابر دی کله چې دغه حالت پرته له کوم شک څخه د اسلام په لومړیو وختونو کې وه، او دغه نور احادیث د اضافه حکم او شریعت په بڼه راغلي دي چې هغه جگړه ده او پدې کې هم کوم شک نشته، نو د هغو احادیثو د معنی منسوخول اود حکم رفع کول یې صحیح وه کله چې پیغمبر

- پدې اړه: المستصفی د امام غزالی ص 132 او وروسته مخونه، احکام دامام آمدی ج 2 ص 186 او وروسته مخونه، شرح مسلم الثبوت ج 2 ص 184-185، احکام دابن حزم ج 5 ص 724، تفسیر قرطبی ج 7 ص 28، تفسیر ابن کثیر ج 2 ص 63، فتح القدیر للشوکانی ج 2 ص 46.²⁰²

صلی الله علیه وسلم پرې نورو احادیثو تلفظ وکړ اوداکار هم یقیني دی نوداکار ناشونی او حرام کاردی چې منسوخ احادیث واخستلی شي او عمل پرې وشي او ناسخ پرېښودئ شي ، یعنی شک واخستل شي او یقین پرېښودل شي او چاچې دعوی وکړه چې دغه یادشوي احادیث لومړی ناسخ وه او بیا منسوخ شول نودا باطله دعوی ده او پرهغه څه ودرید چې نه پرې پوهیږي او په الله جل جلاله پورې یې هغه څه وتړل چې ورته معلوم ندي او داکار ناروا او حرام دی او که دا صحیح وي نو الله جل جلاله به دغه حکم ددلیل او حجت څخه خالي کړی نه وای چې په هغه کې به یې د منسوخ راکړخیدل دناسخ په ښه ښودلی وای ځکه چې الله جل جلاله په قرآن کریم کې فرمایلي دي : تَبَيَّنَا لِكُلِّ شَيْءٍ ... ﴿89﴾²⁰³

ژباړه : چې وضاحت کوونکی دی د پاره د هر څیز .

بل دلیل دادی چې الله جل جلاله فرمایلي دي : وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ... ﴿9﴾²⁰⁴

ژباړه : او که چیرې دوې ډلې د مومنانو نه و جنگیږي پس صلحه وکړئ په منځ دهغوی دواړو کې پس که چیرې زیاتئ وکړ یو د دواړو نه ، په بله ډله باندې پس جنگ کوئ تاسې دهغې ډلې سره چې هغه زیاتئ کوي تر دې پورې چې واپس راشي حکم د الله ته .

پدې کې هیڅ یومسلمان اختلاف نلري چې دغه مبارک آیت چې د یاغي ډلې وژل په کې راغلی محکم دی او منسوخ ندی نودا صحیح خبره ده چې همدغه آیت د هغه مبارکو احادیثو لپاره محکم دی نوکوم چې ددغه مبارک آیت سره موافق او برابر وي هغه ثابت ناسخ دی او کوم چې ددې آیت شریف مخالف وي هغه منسوخ دی او حکم یې پورته شوی او عمل نه پرې کیږي ، یوې ډلې دادعوی هم کړې چې دغه مبارک آیت او احادیث د غلو (ډاکوانو) په برخه کې راغلي نه دامیر او پاچا په هکله ، ددوی دغه دعوی یقیناً باطله ده ځکه چې دغه قول کوم دلیل او حجت نلري ، اوبل داچې په دغه احادیثوکې دعوی کوونکی عاجزوي له دې څخه چې ووايي : دغه احادیث د ځینې خلکو په هکله راغلي او یا هم په خاص وخت کې ویلی شوي نو دعوی ددلیل څخه پرته نه صحیح کیږي او په دعوی سره د نصوصو خاص والی رواندی ځکه چې دا په الله جل جلاله باندې په ناپوهۍ سره څه تړل دی .

- سورت النحل آیت 89 .²⁰³

- سورت الحجرات آیت 9 .²⁰⁴

دپیغمبر صلی الله علیه وسلم څخه روایت شوی دی چې یو پوښتونکي دهغه چا په هکله چې په ناحقه یې مال اخلي پوښتنه وکړه پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل : مال د مه ورکوه ، هغه وویل : که ووژلم ؟ پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل : جگړه ورسره وکړه ، پوښتونکي وویل : که مې ووژلو ؟ پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل : هغه به دوزخ ته ځي ، بیا هغه سړي وویل : که زه یې ووژلم ؟ پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل : ته به جنت ته ځي .

لیکوال وايي : پدې لفظ سره مې د احديث ونه موند ، مگر نور روايات په نورو الفاظو سره شته چې امام بخاري رحمت الله علیه په صحيح الجامع ، تاريخ کبير او همداسې امام مسلم رحمت الله علیه ، امام ترمذی رحمت الله علیه ، امام احمد رحمت الله علیه ، امام ابن ماجه رحمت الله علیه ، امام بیهقي رحمت الله علیه ، امام طبراني رحمت الله علیه او امام دارقطني رحمت الله علیه روایت کړی دی .

یایې پدې معنی سره حدیث فرمایلي دی ، په صحیح حدیث کې راغلي دي چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي : مسلمان د بل مسلمان وروردی نه یې مال غلاکوي او نه ظلم پرې کوي ، او همدارنگه د اثبات دي چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم په زکات کې فرمایلي دي : چا چې خپل حق بللو او غوښتنه یې وکړه هغه ته دوړکړل شي او چا چې په ناحقه دهغه غوښتنه وکړه نو نه د ورکول کیږي . د احديث امام بخاري رحمت الله علیه د انس بن مالک رضی الله عنه څخه روایت کړی چې کله یې بحرین ته لیږه نو ابوبکر الصديق رضی الله عنه دغه لیک ورته ولیکه چې :

بسم الله الرحمن الرحيم ، د ادزکات هغه حکم دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم په مسلمانانو باندې دهغه د ملکیت په صورت کې فرض کړی دی الله جل جلاله خپل پیغمبر ته ددې امر کړی دی ، چا چې د مسلمانانو څخه ددې غوښتنه وکړه او هغه یې مستحق وه نو ورکړل شي او چا چې دهغه څخه د زیات څه غوښتنه وکړه نه د ورکول کیږي . الحدیث .

همدازنگه دا حدیث امام ابوداؤد رحمت الله علیه ، امام احمد رحمت الله ، امام ابن خزيمة رحمت الله علیه ، امام ابن حبان رحمت الله علیه ، امام حاکم رحمت الله علیه ، امام بیهقي رحمت الله علیه ، او امام بزار رحمت الله علیه روایت کړی دی .

دا صحیح حدیث دی چې د ثقاتو د لیاري څخه مو د انس رضی الله عنه څخه هغه د ابوبکر الصديق رضی الله عنه اوهغه بیا د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه روایت کړی دی ، داد هغه چا دا تأویل

باطلوي چې د مال څخه ددفاع په سبب جگړه کول يواځې په غلو او داړه مارانو پورې ځانگړی کوي ځکه چې غله زکات نه غواړي بلکې امير او پاچا يې غواړي نو يواځې په همدې پورې تړاو نيسي که چيرې يې دخپل حق څخه زيات وغوښت نو تيرئ يې وکړ ، که چيرې د حق څښتنان يو موټی وي نو باطل به هيڅکله قوت نه وه موندلی د الله جل جلاله څخه مرسته او کومک غواړو.

اوکوم يې چې دعثمان رضی الله عنه د کړنې په ارتباط اعتراض کړی نو هغه هيڅکله نه پوهيده چې وژل کيږي به ، بلکې هغه د لیده چې يواځې به دکلابندی کردار ترسره کوي او دوی هم دهغه مبارک شهادت نه غوښت او د عادل امير لپاره دا تقاضانه وه بلکې دده ملتيا او دده ترقوماندې لاندې جگړه کول يې فرض بلل نو دوی دعثمان رضی الله عنه په پيښه کې هيڅ دليل نشته .

ځينوويلی: په پاڅون او انقلاب کې دحدودو څخه تیری ، دوينې توئيدل ، دمالونو لوټ کيدل ، بې پرده توب ، هرې سيمې ته ددوی لمن خپريدل ، نورو ددوی په ځواب کې وويل : هيڅکله داسې نده ځکه دهغه چالپاره چې په نيکۍ امر کوي او له بدۍ څخه منع کوي دا جواز نلري چې څوک بې پردې کړي ياپه ناحقه دچا مال ته لاس واچوي ياهغه چاته ضروررسوي چې جگړه ورسره نه کوي ، نو کوم کار يې له دې څخه ترسره کړ ، نو ده هغه څه وکړل چې بايد مخه يې نيولې وای ، مکر د بدو او ناوړه خلکو له پلوه د عامه وگړو وژل يا دهغوی مالونه لوتول يايې بې عزتي کول دا ټول هغه هغه څه دي چې په خلکو دهغه تغير کول او له منځه يې وړل لازم دي .

اوهمدارنگه که سنگر له منځه وړل دهغه بدو پايلو له ويرې څخه وي اوياهم په نيکۍ سره امر کول ويږه رامنځته کوي نوهمدغه بعينه د اشغالکرواو استعمارکرو په مقابل کې د جهاد په مخ کې خنډ دی اودا هيڅکله مسلمان نه وايي .

اوکه دا دعوی یی وکړه چې : پدې سره به عيسويان د ملسمانانو ښځې وينزې کړي اولادونه به يې غلامان کړي مالونه به يې چور او تالان کړي وينې به يې توئې کړي ، بی عفته او بې عزته به يې کړي ، خوددې ټولو سره سره مسلمانانو ترمنځ څه توپير نشته او داټول دالله جل جلاله په لارکې جهاد او قرآن کريم او نبوي احاديثوته دعوت او بلنه ده .

امام ابن حزم رحمت الله عليه ويلي دي : دوی ته ويل کيږي چې دهغه پاچا په اړه څه وايي چې يهودان يې واکداران کړي او دنصاراوو څخه يې خپل لښکر جوړکړی او په مسلمانانو يې جزيه ايښې ده ، د مسلمانانو ماشومان د تورې لاندې حلالوي ، مسلمانې عفيفې ميرمنې يې بد لمۍ او زناته راکش کړي ،

او چیرې یې چې مسلمانان موندلي په غاړه یې ورته توره ایښې ده ترڅو یې میرمنې خپلې وینزې او ماشومان یې غلامان کړي او دهر څه چور او تالان یې ځان ته روا کړي ، خو ددې ټولو جرمونو او فجائعو سره سره بیا هم په ډاگه د مسلمانې اعلان کوي ، لمونځ قائموي ؟ که چیرې ووايې چې په مقابل کې یې پاڅون ناروا دی ، ورته ویل کېږي چې : دغه پاچا چې چیرته مسلمان موندلی وژلی یې دی آن تردې چې په ټولیز ډول یې په شهادت رسولې دي ، نودغه شخص پریښودی شي او په ضد یې پاڅون ونکړی شي نو حتماً په لازمي ډول به یواځې همدې او کفار ملګري به یې ورسره پاتې شي ، که چیرې دده دظلم او تیري په مقابل کې صبر روا بولي نو په بشپړه توګه یې د اسلام مخالفت وکړ او ترې ووتل ، په ضد یې باید پاڅون وشي او جګړه د ورسره وشي همدایې نظر دی .

موږ ورته وایو : که چیرې د مسلمانانو څخه نهه برخې ووژل یاداچې ټول یې ووژل یواځې یو یې ژوندی پریښود او مسلمانې میرمنې یې وینزې کړې او مالونه یې چور او تالان کړل نوکه چیرې یې په ضد باندې د پاڅون څخه ممانعت کوي احوال یې پخپله یو دبل په ضد واقع کېږي او که یې په ضد پاڅون کولو ته جواز ورکوي ، نو یوه کوچنۍ پوښتنه ترې کوو او ترهغه ور پسې یو چې د یو مسلمان په وژنه او یا د مسلمانې میرمنې په وژنه یا د هغوی د مال په ناحقه اخستلو او یا دکوم انسان په ناحقه سره بې عزتي او بې عفتی په کولو سره یې ود روو نو که چیرې یې ددې څیزونو ترمنځ توپیر وښود احوال یې پخپله یو دبل سره په ټکر کې راغلل او پرته له کوم دلیل او حجت څخه یې حکم وکړ او ډاکار ناروا دی او که چیرې پرته له توپیر څخه د پورتنیو ټولو جرائمو د له منځه وړل واجب و بلل حق ته راو ګرځیدل .

او دهغه چا څخه پوښتنه کوو چې ظالم او فاجر پاچا یې میرمن لور او ځوی غصب کړی وي چې دوی خپل شهواني غوښتنې پرې اشباع کړي یایې پخپله د فحشا لپاره وکاروي آیا دغه شخص د خپل ځان میرمنې ځوی او لور فحشا او فساد ته وړاندې کول امکان لري یا په دغه شخص د هغه چاپه مقابل کې چې ددغه ځیز اراده لري دفاع او مقابله کول فرض دي ؟ که چیرې یې وویل : په باندې د خپل ځان اوکورنۍ فحشاته وړاندې کول لازم دي نو ډیر لوی جرم او ګناه یې وکړه چې هیڅ یو مسلمان دانظر نلري .اوکه یې وویل : بلکې په ده باندې فرض دي چې ددغه ناروا مخه ونیسي او جګړه ورسره وکړي نو حق او سمې لارې ته راو ګرځیدل او همدا کار په ټولو مسلمانانو د ټولو مسلمانانو لپاره دهغوی دځان او مال په هکله لازم او ضروری دي .

امام ابو محمد رحمت الله عليه ويلي دي : كه چيرې كوم ظلم او تيرى پيښ شو اگر كه ډير لږ هم وي بايد په اړه يې د امام سره خبرې وشي او دهغه څخه منع كړى شي ، كه چيرې منع شو او حق ته راو كړخيد د قصاص وركولو ته يې په ځان او غړو كيښوده او دزنا، قذف (تور) او شرابو حد يې قائم كړ نو د هغه امير منفي او له منځه وړلو ته څه اړتيا نشته هغه د تير په څير امام او امير دې ليرې كول يې روا ندي ، او كه چيرې يې د خپلو دندو او مسؤليتونو د پلي كيدو څخه مخ و گرځاوه او حق ته يې رجوع ونكړه نو ليرې كول يې واجب دي او دداسې چا ټاكل چې د الله جل جلاله قوانين نافذوي لازم دي ، ځكه چې الله جل جلاله فرمايلي دى : **وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ... ﴿٢﴾** ²⁰⁵

ژباړه :- او مدد كوى د يو بل سره په نيكۍ سره او په تقوى كې او مه كوى مدد د يو بل سره په كناه او په زياتې كې.

د شرعي دندو او مسؤليتونو د هيڅ څيز ضائع كول او هغه ته د عمل جامه نه اغوستل روا ندي ، او د الله جل جلاله څخه مرسته او كومك غواړم . ²⁰⁶

امام قرطبي رحمت الله عليه ويلي دي : كله چې امام وټاكل شي بيا د بيعت كولو څخه وروسته فاسق شي نو جمهورو علماؤ ويلي دي : امامت يې له منځه ځي او د ظاهر او څرگند فسق په سبب د قدرت څخه گوښه كيږي ځكه دا ثابته خبرده چې امام د حدودو د پلي كولو او حقوقو د اخستلو ، د يتيمانو او ليونيانو د مالونو د ساتلو او د دوى د نورو حالاتو په نظر كې نيولو او هغوى ته د اهتمام كولو اوداسې نورو كارونو لپاره ټاكل كيږي نوكله چې دغه امير فاسق وي دداسې كارونو د پرمخ بيولو او دهغو د پلي كولو څخه يې وگرځوي او مخه يې ونيسي .

كه چيرې دا روا وبولو چې امير فاسق دى او دغه فسق يې د هغو دندو او مسؤليتونو چې دهغه پلي كيدو لپاره ټاكل كيږي مخنيوى كول ، آيا دا په لومړي سر كې مناسب نه بولي چې دا دامير ددندو د پلي كيدو لپاره خنډ كيږي او دغه كارهم همداسې دى .

اونور ويلي دي : چې امير تر هغه پورې د قدرت څخه نه گوښه كيږي ترڅو كافر شوى نه وي اويا يې لمونځ نه وي ترك كړى او ياهم لمانځه ته يې دعوت نه وي پرېښى اوياهم د شريعت څخه يې كوم څه

- سورت المائده آيت 2 . ²⁰⁵

- الفصل فى الملل والاهواء والنحل لابن حزم ج 4 ص 132- 135 . ²⁰⁶

ترک کړي نه وي ، ځکه چې د حضرت عبادۀ رضی الله عنه په حدیث کې راغلي دي : ترهغه امیرد قدرت څخه لیرې کیدی نشي چې دهغه څخه څرگند کفر وويني چې ستاسې په وړاندې دهغه په اړه د الله جل جلاله له لوري بشپړ دليل او حجت موجود وي .

دعوف بن مالک رضی الله عنه په حدیث کې راغلي دي : نه ، ترهغه به دامیر اطاعت کوی ترڅو ستاسې ترمنځ لمونځ قائموي ، اود حضرت ام سلمه رضی الله عنها په حدیث کې د پیغمبر صلی الله علیه وسلم څخه روایت شوی چې : یقیناً به پرتاسې امیران ټاکل کيږي چې ځینې افعال او کړه وړه به یې خوښوی او ځینې نور به بد بولی چاچې د هغوی بد افعال په زړه سره بد و بلل یقیناً غاړه یې خلاصه شوه او چاچې په زړه باندې د دوی بد افعال بد وبلل یقیناً دهغوی د گناه څخه یې په امن شول مګر چاچې د دوی په بدو افعالو راضی شول او دهغوی متابعت یې وکړ (هغوی گناه کار شول) صحابه کرامو رضی الله عنهم وویل : اې د الله رسوله ! آیا له دوی سره جګړه نه کوو او نه یې وژنو ؟ پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل : نه ، ترهغه چې لمونځونه یې کول ، يعني چاچې په زړه بد کڼل او په زړه یې دهغو انکار وکړ .²⁰⁷

امام قرطبي رحمت الله علیه وسلم د الله جل جلاله ددې فرمان په اړه چې : لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿124﴾²⁰⁸

ژباړه : نه شاملیږي وعده زما ظالمانو ته .

امام قرطبي رحمت الله علیه وايي امام ابن خویزمنداد رحمت الله علیه ویلي دي : هر هغه څوک چې ظالم وي ، پیغمبر ، خلیفه ، امیر ، مفتي او د لمانځه امام نشي ټاکل کیدی اوهر هغه روایات چې د شارع څخه یې روایت کوي نه منل کيږي او په احکامو کې یې گواهي نه قبلېږي تردې هغه د فسق په سبب د قدرت څخه نه گوښه کيږي تردې چې أهل الحل والعقد شوری یې له قدرته لیرې کړي .²⁰⁹

امام نووي رحمت الله علیه ویلي دي : چې قاضي عیاض رحمت الله علیه ویلي : که چیرې په امیر باندې کفر یا دشرعي احکامو تغیراویاهم بدعت واقع شي نو پدې صورت کې یې مشري ختمه او اطاعت یې نشته په مسلمانانو واجب دي چې په ضد یې پاڅون وکړي او قدرت واګې ترې واخلي او که امکان ولري په ځای یې بل امام وټاکي که چیرې دغه توان یواځې د یوې ډلې سره وي نود کافر امیر په ضد پاڅون

- تفسیر قرطبي ج 1 ص 186-187 .²⁰⁷

- سورت البقرة آیت 124 .²⁰⁸

- تفسیر قرطبي ج 2 ص 115-116 .²⁰⁹

کول واجب دي اود بدعتي امير په مقابل کې دغه کارنشته خوکه چيري دده په مقابل کې د برياليتوب گومان ولري نو بيا دا پاڅون هم واجبيږي ، اوکه چيرې يې ناتواني او ناکامي يقيني وي بيا پاڅون نه واجبيږي نو مسلمان بايد له خپل هيواد او سيمې څخه بل ځای ته هجرت وکړي اودخپل دين دساتنې په خاطر لاړشي .

ويلې يې دي : د فاسق لپاره په لومړي سر کې امامت نه صحيح کيږي اوکه بيا وروسته فاسق شو نو ځينې علماء کرامو ويلې دي : د قدرت څخه گوښه کيدل يې واجب دي مگر که چيرې پدې کار سره فتنه او جگړه منځته راتلله بيا داکار نشته .

جمهورو اهل سنتو له فقهاء ، محدثينو ، او متکلمينو څخه ويلې دي : امير دفسق ، ظلم ، اود حقوقوپه پامال کيدوسره د قدرت څخه نه ليرې کيږي او نه هم منفک کيږي او پدې کار سره يې په ضد پاڅون کول روا نه دي بلکې پدې اړه دراغلو احاديثو په رڼاکې يې وپړول او نصيحت کول واجب دي .

قاضی رحمت الله عليه ويلي دي : پدې اړه ابوبکر بن مجاهد رحمت الله عليه د اجماع دعوی هم کړيده ، خو ځينو دا اجماع د حسن رضی الله عنه او ابن زبیر رضی الله عنه او دمدينې دخلکو پاڅونونه د بنو اميه ؤ په ضد ذکر کړي دي او همدارنگه د تابعينوديوې ډلې او داسلام دمبارک دين د لومړئ پيړئ نيکو او صالحو خلکو د ابن الاشعث په ملگرتيا د حجاج بن يوسف په ضد پاڅون کول ياد کړي دي .

دغه وينکي د احديث شريف چې وايي : موربه د امامت د مستحقينوسره لانجه نه کوو .

پدې سره تاویل کوي چې دا په عادلوامامانو کې ويل شوي دي .

د جمهورو علماؤ داحجت او دليل دی چې د حجاج بن يوسف په ضد پاڅون کول صرف دهغه دفسق په سبب نه وه بلکې کله يې چې شرعي امور بدل او کفرې ښکاره کړ .

قاضی رحمت الله عليه ويلي دي : ويل کيږي چې دغه اختلاف په لومړي سر کې موجود وه بيا داميرانوپه ضد پاڅون کول په اجماع سره منع کړی شول ، والله اعلم ²¹⁰

امام اشعري رحمت الله عليه ويلي دي : چې دظالمانو اميرانو په ضد پاڅون کول داهل سنتو دځينو علماؤ نظر دی .

- شرح صحيح مسلم ج 1 ص 468 .²¹⁰

داهل سنتو څخه یوې ډلې ، خوارو ، معتزله ؤ ، زیدیه ؤ او زیاترو مرجئه ؤ دانظر دی چې د فاسق امام په مقابل کې پاڅون کول او دوسلې او زور کارول واجب دي .²¹¹

حافظ ابن حجر رحمت الله علیه ویلي دي : امام ابن التین رحمت الله علیه د امام داؤدي رحمت الله علیه څخه نقل کړی چې ویلي یې دي : د ظالمانو امیرانو په اړه د علماء کرامو نظر دادی چې که د فتني ، جنجال او ظلم څخه پرته یې لیرې کول ممکن وي نو ترسره کول یې واجب دي او که داکار امکان نلري بیا صبر کول واجب دي ، ځینې علماء څخه راغلي دي چې د لومړي سر څخه د فاسق لپاره د چارو واګې ورکول روا ندي خو که چیرې په اول کې عادل وه بیا ظالم شو نو په ضدېې د پاڅون کولو د جواز په اړه اختلاف لري ، خو صحیح خبره داده چې پاڅون رواندی ترڅو چې کافر شوی نه وي که کافر شو نوبیا یې په ضد پاڅیدل واجب دي .²¹²

۱- څرګند خبر داده چې د ظالمو امیرانو په ضد پاڅون کول د امام ابو حنیفه رحمت الله علیه مذهب دی .

دا له دې څخه په ډاګه کیږي چې ابو اسحاق فزاري رحمت الله علیه دامام ابوحنیفه رحمت الله علیه په هکله ویلي دي : آیا د الله جل جلاله څخه نه ویریدې چې دابراهیم بن عبد الله بن حسن سره د زما ورور پاڅون کولوته وهڅاوه هغه وویل : دا داسې وه لکه د بدر په ورځ چې وژل شوی وي ، زما د په الله جل جلاله سوګند وي چې زما په اند دغه پاڅون وړوکی بدر دی (یعنی د ثواب له اړخه لکه چې د وړوګي بدر په غزا کې شرکت کړی وي) .²¹³

ابوبکر جصاص رحمت الله علیه ویلي دي : دامام ابوحنیفه رحمت الله علیه مذهب د ظالمو امیرانو په وژلو کې مشهور او واضح دی .²¹⁴

هغه څه چې خورا څرګند او واضح دي چې د ظالمو امیرانو په ضد د پاڅون جواز د تابعینو څخه وروسته هم پخپل ځای پاتې مذهب دی لکه څنګه چې حافظ ابن کثیر رحمت الله علیه د شهید احمد بن نصر الخزاعي رحمت الله علیه په سوانحو کې لیکلي او وایي : دعلماء ، دیندارو ، د نیک عمل

- مقالات الاسلامیین ص 145 .²¹¹

- فتح الباری ج 13 ص 8 .²¹²

- شذرات الذهب د ابن عماد الحنبلي ج 1 ص 44 ، تاریخ بغداد ج 13 ص 384 .²¹³

- احکام القرآن للجصاص ج 1 ص 86 .²¹⁴

لرونکو او په نیکی کې د هڅو کوونکو او د اهل سنتو امامانو څخه وه چې په نیکی به یې امر کاوه او له بدئ څخه به یې خلک منع کول او دخليفه واثق بالله په ضد یې قیام وکړ کوم چې قرآن کریم یې مخلوق باله ډیر زیات سخي سرئ وه دخپل سرڅخه تیرشو تردې چې ویې ویل : امام غزالي رحمت الله عليه ویلي دي : په ظالم پاچا لازم دي چې د قدرت څخه لاس واخلي ځکه دا پاچا یا گوښه شوی او یا یې گوښه کول واجب گرځیدلي او هغه په یقیني ډول پاچا ندی .²¹⁵

امام ابن الوزير رحمت الله عليه د حسین رضی الله عنه د قیام په هکله د فقهاؤ د خبرو په اړه ویلي دي : پدې مسأله کې د دوی د اتفاق ذکر دی چې دحسین رضی الله عنه کړنه یې دیزید سره د ابن الاشعث او ملګرو کړنه یې دحجاج په ضد ښه او غوره کار بللی دی ، خو زیاترو یې د پاڅون جواز دهغه چا په ضد ورکړی چې د یزید او حجاج په څیروي ، او ځینو یې بیا دهرظالم پاچا په ضد پاڅون روا بللی دی .

او همدارنګه امام ابن الوزير رحمت الله عليه ویلي دي : د ظالمو پاچایانو په ضد د پاڅون څخه د ممانعت نه هغه څوک مستثنی (ځانګړی) شوی دی چې ظلم یې آخری حد ته ورسیري او په پاچاهۍ کې لویه فتنه رابره شي لکه یزید او حجاج بن یوسف او هیڅوک د نظر او امامت له څښتنانو څخه د داسې ظالمو امیرانو په څیر د امامت او واکدارۍ په ورکولو نه وایي .

د تیر شوو علماء کرامو د اقوالو څخه داسې څرګندېږي چې هلته یو دریم قول هم شته او هغه د قاضی عیاض رحمت الله عليه د خبرو په درشل کې چې ذکر شو ، او هم د ابن التین رحمت الله عليه قول چې د داؤدی رحمت الله عليه څخه یې نقل کړی وه او په همدې نظر سره امام ابن حزم رحمت الله عليه او امام قرطبي رحمت الله عليه او نور هم دي .

په همدې سره دلائل را ټولېږي او هغه پدې تفصیل سره چې که گومان یې وه چې د منکر تغیر او برابروالی یې په توان کې وه ځکه چې پدې کې وینې توپیري که داسې گومان یې درلود چې د پاڅون په صورت کې هیڅکله د ظالم او فاسق پاچا په وړاندې د صبر کولو څخه زیات ضرر او زیان منځته نه راځي نو پاڅون کول واجبېږي او که داسې نه وه نو بیا پاڅون کول روا ندي ددې نظر تفصیل به ان شاء الله وروسته راشي .

دوهم قول :

زیاتره علماء کرام پدې نظر دي چې باید د ظالمو پاچایانو په مقابل کې پاڅون ونکړی شي ځکه چې ددې په پایله کې بیا د مسلمانانو وینې توئیري په لویه آزموینه کې لویږي پاچایان خپل انتقام او بدل ترې اخلي کورونه او مالونه یې چور او تالان سره مخ کېږي. امام نووي رحمت الله علیه ویلي دي : د ظالمو پاچایانو په ضد پاڅون کول او دهغوی وژل د مسلمانانو په اجماع سره حرام بلل شوی دي اکر که دغه امیران فاسق او ظالم هم وي . له دې معنی سره سم په څرگند ډول احادیث مو جود دي .

اهل سنت ټول پدې سره متفق دي چې پاچا په فسق سره د قدرت څخه نه گوښه کېږي خو د فقهې په کتابونو کې زموږ د ځینې اصحابو په نزد پاچا په فسق سره د قدرت څخه گوښه کېدی شي او همدارنگه دا نظر د معتزله و څخه هم ذکر شوی نو ویونکی یې غلط شوی او دا د اجماع مخالف دي .

علماء کرامو ویلي دي : د قدرت څخه یې نه گوښه کېدل او په ضد یې د پاڅون حرمت او نه روا کېدل پدې سره دي چې په درشل کې یې د فتنو ، بې ځایه وینې توئیدو او خپل منځي جگړو منځته راتلل دي نو د منځه تللو زیان یې ترپاته کیدو خورا زیات دی .²¹⁶

شیخ ابو عمرو عبد الحکیم حسان وایي : کومه اجماع چې امام نووي رحمت الله علیه ذکر کړې ده د زیاتو علماء کرامو په اند د ظالم پاچا په ضد د قیام په جواز ورکولو سره ماته شوې ده .

همدا امام ابن الوزیر رحمت الله علیه بیان کړې وایي : له همدې څخه امام ابن حزم رحمت الله علیه په امام ابوبکر بن مجاهد رحمت الله علیه باندې رد کړی چې د ظالمو امیرانو په ضد د قیام په حراموالي یې اجماع نقل کړی وه ، نو امام ابن حزم رحمت الله علیه دا اجماع صحیح ونه بلله او دلیل یې د حسین بن علی رضی الله عنهما او ملګرو پاڅون یې د یزید په مقابل کې او دابن الاشعث رحمت الله علیه او ملګرو پاڅون یې چې کبار تابعین او غوره مسلمانان په کې وه د حجاج بن یوسف په مقابل کې تردې چې ویې ویل : دغه مسأله قاضی عیاض رحمت الله علیه ذکر کړی او دابن مجاهد رحمت الله علیه د اجماع دعوی یې هم په کې راوړې ده .

- شرح صحیح مسلم ج 12 ص 469 .²¹⁶

قاضی عیاض رحمت الله عليه ویلي دي : ځينو په ده باندې د اجماع ماتوالی پدې دلیل سره وښود چې حسین بن علی رضی الله عنه ، عبد الله بن زبیر رضی الله عنه د مدینې منورې عامو مسلمانانو د بنو امیه په ضد قیامونه وکړل او همدارنګه د تابعینو څخه یوې ډلې او لومړۍ پیرۍ غوره مسلمانانو د ابن الاشعث په مشرۍ د حجاج بن یوسف په مقابل کې ترسره کړ .²¹⁷

دامام شافعی رحمت الله عليه د پیروانو په نزد د قیام او پاڅون کوونکو په هکله دوه مشهورې نظریې شته دي :

حافظ ابن حجر رحمت الله عليه ددې حدیث شریف په شرحه کې چې : یقیناً تاسې به زما څخه وروسته به ځان خوښونه او هرڅه ځان ته غوره کول اوداسې نور کارونه وویښی چې بد به یې بولی أثره : معنی داده چې : یو څوک د خپل ځان لپاره یو څه دنیوی مال او متاع ځانګړې کوي ، دا قول د پیغمبر صلی الله عليه وسلم چې : د الله جل جلاله څخه خپل حق وغواړئ . دامام سفیان ثوري رحمت الله عليه په روایت کې راغلي چې : د الله جل جلاله څخه هغه څه غواړي چې ستاسې دي . یعني چې تاسې ته خپل حق در وښئي او یایې غوره عوض او بدل درکړي ، یعني نورښه او غوره امیران درته راوړي ، دحضرت یزید بن سلمه جعفي رضی الله عنه په حدیث کې چې امام طبراني رحمت الله عليه روایت کړی راغلي دي : چې ده پیغمبر صلی الله عليه وسلم ته وویل : اې د الله جل جلاله رسول ! که زموږ داسې امیران او مشران وي چې زموږ څخه خپل حقوق اخلي او زموږ حق نه راکوي او راڅخه ګرځوی یې آیا موږ جګړه ورسره وکړو؟ پیغمبر صلی الله عليه وسلم ورته وفرمایل : نه ، جګړه مه ورسره کوئ په دوی باندې دهغه څه ملامتیا ده چې کړی یې دي او پرتاسو هم دخپلې ګرځېدلو مسولیت دی .

دامام اسماعيلي رحمت الله عليه د ابومسلم خولاني رحمت الله عليه په سند سره د ابو عبیده بن الجراح رضی الله عنه او هغه د عمر رضی الله عنه په مرفوع ډول روایت کړی چې پیغمبر صلی الله عليه وسلم وفرمایل : ماته جبریل علیه السلام راغی وپې ویل : ستا امت ستا څخه وروسته په فتنه او ازمايښت کې لويدونکې دی ، ماورته وویل : دکوم لوري څخه ؟ هغه وویل : دهغوئ د مشرانو او قاريانو له پلوه ځکه چې مشران د خلکو حقوق ترې اخلي بیا خلک خپل حقوق غواړي نو پدې سره په فتنه او ازمايښت کې لويږي ، او قاريان ددغه مشرانو پيروي کوي ، ماورته وویل : نو څنګه به هغه

- الورض الباسم فی الذنب عن سنة أبي القاسم د ابن الوزير لیکنه ج 2 ص 34 .²¹⁷

څوک سالم او بې زیانه پاتې شي چې له دوی څخه ژغورل شوي دي ؟ پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل : دوی به دلاس په بندولو او صبر کولو سره وژغورل شي که چیرې دوی ته خپل حق ورکړل شي هغه اخلي او که یې له خپل حق څخه منع کړي هغه پریري.²¹⁸

اوددې حدیث شریف په شرحه کې : (چې چا دامیر څخه څه بدعمل ولید نو صبر د وکړي) .
داقول د پیغمبر صلی الله علیه وسلم چې څوک د پاچا اطاعت او پیروئ څخه ووتل ، او په دوهم روایت کې دي چې څوک د جماعت او ډلې څخه خارج شول ، ابن ابی جمره رحمت الله علیه ویلي دي : د مفارقت څخه مطلب د بیعت د غوټې د خلاصیدلو په هکله هڅه کول دي کومه چې دهغه امیر لپاره را منځته شوی وي اگر که دا ډیر لږ څیز هم وي نودهغه څخه یې د لوستې په اندازه په کنایې ډول یادونه وکړه ځکه چې په دومره لږشي سره حساب کول په ناحقه د وینو توئیدلوته رسیږي .

اوداقل د پیغمبر صلی الله علیه وسلم چې (د جاهلیت په مرگ ومړ) ، حافظ ابن حجر رحمت الله علیه وسلم ویلي دي : دامرگ داسې دی لکه د جاهلیت د خلکو چې په لارورکي او ضلالت سره وه داسې امام یې نه درلود چې پیروي او اطاعت یې کیده ځکه چې دوی دانه پیژانده ، مطلب یې داندې چې کافر مرکپري بلکې گناهکارمري ، بنایي چې تشبیه یې په ظاهره سره وي ، معنی یې داده چې د جاهلیت د اهل څخه نه وي او یا داچې داد رتنې او کرکې په ځای کې راغلي او ظاهريې ترې مطلب ندی . د پیغمبر صلی الله علیه وسلم مبارک قول په بل حدیث کې دا تائیدوي چې د جاهلیت څخه هدف شباهت دی اوهغه داچې (څوک چې د مسلمانانو د ټولې څخه د یوې لوستې په اندازه لرې شو لکه چې ده د خپلې غاړې څخه د اسلام غاړې وویسته .

دا حدیث شریف امام ترمذی رحمت الله علیه ، امام ابن خزیمه رحمت الله علیه ، امام ابن حبان رحمت الله علیه ، د حارث اشعري رضی الله عنه له حدیث څخه روایت کړی او صحیح یې بللی دی .
امام ابن بطلال رحمت الله علیه : په حدیث کې د امیر او مشر په مقابل کې د پاڅون نه کولو دلیل دی اگر که دا پاچا ظالم وي .

فقهاء پدې سره متفق دي چې د بريالي پاچا اطاعت او دهغه سره جهاد ته تلل واجب دي ځکه چې اطاعت یې له نافرمانۍ څخه غوره دی ځکه چې په اطاعت او پیروئ کې یې د ناحقه وینې توئیدل او دفتني غلي کیدل موجود دی ، دلیل یې همدا حدیث شریف او نور دلائل د تائید لپاره شته له دې

- فتح الباری کتاب الفتن ج 13 ص 6 .²¹⁸

څخه يې هيڅ څيز مستثنی او ځانگړي کړي دي مگرکله چې د پاچاڅخه واضح کفروليدل شي نو بيا يې اطاعت او پيروي جواز نلري او چې څوک وس لري په ضد يې جهاد کول واجب دی.²¹⁹

دحضرت عبادۀ رضی الله عنه د دغه حديث « چې عندکم من الله برهان » په شرحه کې حافظ ابن حجر رحمت الله عليه ويلي دي: چې پدې اړه دقرآن کریم آيت يا نبوي صحيح حديث کوم چې تأويل نه مني موجود وي، يعني مطلب دا چې ترهغه مهاله يې په ضد پاڅون روا نه دی ترڅو يې چې کړنو څه تأويل لرلو.

امام نووي رحمت الله عليه ويلي دي: دلته د کفر څخه مطلب گناه ده اودحديث شريف معنی داده چې تاسې د خپلو مشرانو سره دهغوی په مشرۍ کې جنجال مه کوی، او په هغوی باندې اعتراض هم مه کوی ترهغه چې له دوی څخه يويقيني بد کاروويني کوم چې اسلامي شريعت داساساتوڅخه وي خو کله موچې دا څيز ترې وليد بيا يې بد وبولي او انتقاد پرې وکړي او چيرته چې ياست حق اورښتيا خبره وکړی.²²⁰

او نورو علماء کراموويلي دي: دلته له «اثم» څخه مطلب گناه او کفردی په مشر او پاچاباندې ترهرهغه اعتراض او انتقاد نشي کيدی ترڅو چې په څرگند کفر کې واقع شي کوم چې دلته ښکارېږي د کفردروايت حمل کول په هغه صورت کې کيږي چې په قدرت او مشرۍ کې وي، په مشرۍ کې ترهغه بد نه گڼل ترڅو يې چې کفرنه وي کړی، اود گناه روايت د مشرۍ څخه پرته په نور جنجال او منازعه سره اخستل کيږي که په مشرۍ کې يې بده اغيزه ونلري نو دگناه په کولو سره بايد جنجال ورسره وشي پدې ډول چې دا بد عمل ته يې بايد د انتقاد گوته ونيول شي او دسختی او تشدد څخه پرته حق ته يې رسيدل ترسره شي پدې سره چې ددغه کار توان ولري. والله أعلم.

امام ابن التين رحمت الله عليه د امام داؤدی رحمت الله عليه څخه نقل کړی چې ويلي يې دي: د ظالمو پاچايانو په اړه د علماء کرامو د انظر دی که چيرې د ظلم او فتنې څخه پرته يې د گوښه کيدو توان درلود نو داکار پرې واجب دی او که داسې نه وه نو بيا صبر کول پرې واجب دي، ځينې علماء کرامو ويلي دي: دلومړي سر څخه د فاسق لپاره بيعت اخستل نشته، مگر که چيرې لومړی عادل وه بيا يې

- فتح الباری ج 13 ص 7 . 219

- شرح صحيح مسلم ج 12 ص 469. 220

ظلم پیل کړ نودده په مقابل کې د پاڅون په اړه سره اختلاف لري خو صحیح قول دادی چې پاڅون نشته ترهغه چې کافر شوی نه وي بیا یې په ضد پاڅون کول واجبېږي.²²¹

او ددې حدیث شریف په شرحه کې چې : زما دامت هلاکت او تباهی به د قریشو د ماشومانو په لاسونو سره وي .

حافظ ابن حجر رحمت الله علیه وایي : امام ابن بطلال رحمت الله علیه ویلي : همدارنگه په حدیث شریف کې لکه وړاندې چې ذکر شول دلیل دی چې د پاچا په مقابل کې اگر که ظالم هم وي پاڅون کول نشته ځکه چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم أبوهریره رضی الله عنه ته د هغو پاچایانو نومونه اودهغوی د پلرونو نومونه وروښودل خو په مقابل کې یې د پاڅون کولو امر ورته ونکړ سره ددې چې ددوی په لاسونو یې د اسلامی امت د هلاکت خبرهم ورکړ ځکه چې پاڅون کول په هلاکت او تباهی کې ډیرسخت دی او ددوی د اطاعت څخه ددوی دبیخ کندنې ته ډیر نږدئ دی ، نودوروکې فتې او دآسانه کار کړنې ته یې ترجیح او غوره والی ورکړ .²²²

دریم قول :

د توان اوقدرت په شتون کې د پاڅون کولو جواز او روا والی دی او هغو چې د پاڅون کوونکو بریالیتوب او دمنکر له منځه وړلو کومان غالب وي ، د وینې توئیدو او داسې نورو کارونوسره سره چې ددغه ظالم او تیري کوونکي پاچا د له منځه وړلو او پرځای یې د عادل پاچا د تعین کولو او ټاکلو په مقابل کې منځ ته راځي . علماء کرام او دخلکو مشران دغه توانمندي او بریالیتوب ټاکي . ددغه نظر دلائل وړاندې د لومړني نظر په شرحه او بیان کې تیر شول پدې سره دلائل را ټولېږي . والله أعلم ، داد یو شمیر علماء کرامو نظر دی ددې د بیانولو لپاره د علماء کرامو اقوال په لاندې ډول سره ذکر کېږي .

حافظ ابن حجر رحمت الله علیه ویلي دي : امام ابن التین رحمت الله علیه د امام داؤدي رحمت الله علیه څخه نقل کړی دی چې ویلي یې دي : کوم چې پدې اړه د علماء کرامو نظر دی وایي : د ظالمو پاچایانو په هکله د پاڅون مسأله داسې ده که چېرې د ظلم او فتني څخه پرته یې د گوښه کیدو توان لري نو گوښه کول یې واجب دي ، اوکه یې توان نه درلود نو بیا صبر کول پرې واجبېږي .²²³

- فتح الباری ج 13 ص 8 .²²¹

- فتح الباری ج 13 ص 11 ، شرح العقیده الطحاویه ج 1 ص 428-430 .²²²

- فتح الباری ج 13 ص 8 ، نیل الاوطار ج 7 ص 108 .²²³

امام نووي رحمت الله عليه د امام قاضي عياض رحمت الله عليه څخه نقل کړی چې ویلي یې دي : د لومړي سرڅخه د فاسق لپاره بیعت نه اخستل کیږي ، که چیرې وروسته خلیفه فاسق شو نو ځینې علماء کرامو ویلي دي : کونښه کول یې واجب دي ، مگرکه له دې امله جگړه او فتنه رامنځته کیده بیا یې لرې کول نشته .²²⁴

امام ایحي رحمت الله عليه ویلي دي : د یو معقول لامل په سبب امت ته دامام کونښه کیدل شته ، اگرکه دغه کار فتنې او جنجال ته هم ورسېږي نو پدې صورت کې به وړوکې فتنه اولر زیان غوره کړای شي .²²⁵

له همدې سببه امام ابن عابدين رحمت الله عليه ویلي دي : که چیرې دعادل امام پیروي وشوه بیا دغه امام ظلم وکړ او فاسق شو نو پدې سره د قدرت څخه کونښه کیدی نشي مگر پدې صورت کې د کونښه کیدو مستحق گرځي چې د فتنې رامنځته کیدل حتمي نه وي .²²⁶

امام حرمین جويني رحمت الله عليه ویلي دي : که چیرې یوداسې شخص امام شي چې خلک یې پخپله خوښه پیروي کوي زیاتره یې مني امرپه معروف او نهی له منکر څخه ترسره کوي او دمسلمانانو له اړخه د ورسپارل شوې دندې لپاره کفایت کوي او ددې لپاره یې کوتلي گامونه اخستې وي نوپدې مشرۍ کې د پرمخ لاړشي ، الله جل جلاله به یې نصرت وکړي .²²⁷

دکافرو لسمشر په ضد پاڅون :

وړاندې مویاد کړه چې مشربه یا کافر وي او یا هم مسلمان ، همدارنگه مخکې مو ذکرکړه چې د عادل مسلمان مشر په وړاندې امت څه دندې او مسؤلیتونه لري اودا موهم یادکړه چې که دغه پاچا په ښکاره فسق سره د هغه څه نه ووت چې د عدالت غوښتنه وه .

پدې مسأله کې به ان شاء الله د هغه پاچا حکم بیانوو چې د اسلام څخه وتلي وي که دا وتل هر رنگ ولري لکه د اسلامی شریعت څخه پرته په وضعي قانون عمل کول ، یاد اسلامی شریعت بدلول ، یا د الله جل جلاله په دین اودهغه په احکامو پورې ملنډې وهل ، یا داسلام او مسلمانانو په ضد ددوی ددین په سبب جگړه تپل ، یا دسیکولر نظام رواج کول او دنورو باطلونظامونو لکه دیموکراسي

- شرح صحیح مسلم ج 12 ص 468 .²²⁴

- المواقف دامام ایحي ص 400 .²²⁵

- حاشیة ابن عابدين ج 1 ص 573 .²²⁶

- غیاث الامم ص 277 .²²⁷

اوداسې نور خپرول او دوسې په زور دهغو حفاظت کول ، يا دمسلمانانو په مقابل کې د کافرانوسره دوستي د هغوی مرسته او هغوی ته لاس ورکول او داسې نورډولونه چې په هغې سره د اسلامي امت څخه وځي .

الله جل جلاله د مشرانو په اطاعت امر کړی دی چې هغوی علماء کرام او پاچایان دی ، الله جل جلاله فرمایلي دي : إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿58﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿59﴾²²⁸

ژباړه : بیشکه الله حکم کوي تاسو ته چې و سپارئ تاسو امانتو نه د امانت خاوندانو ته او هرکله چې فیصله کوئ تاسو په منځ د خلکو کې نو فیصله کوئ په انصاف سره ، بیشکه الله ښه څیز دی هغه ، چې نصیحت کوي تاسې ته ، په هغې سره ، بیشکه الله ، دی ، ښه اوریدونکي او ښه لیدونکي / اې هغه کسانو چې ایمان مو راوړی دی حکم ومنئ د الله ، او حکم ومنئ درسول ، او د خاوندانو د حکم ستاسو نه ، نو بیا که ستاسو په منځ کې جگړه راشي په څه خبره کې نو و اېس کوئ هغه الله ته او رسول ته که یی تاسې چې ایمان لرئ ، په الله او په ورځ د آخرت دا کار غوره دی او ډیر ښه دی د انجام په لحاظ سره .

علماء کرامو ویلي دي : لومړۍ مبارک آیت د پاچایانو په اړه نازل شوی دی ، په دوی لازم دي چې امانتونه خپلو مستحقینو ته وسپاري اوکله چې د خلکو ترمنځ پریکړه کوي باید په عدل او انصاف سره یې وکړي چې هغه قرآن کریم او نبوي احادیث دي ، اودوهم : مبارک آیت د لښکر او دولس د نورو ډلو په هکله نازل شوی پدوی لازم دي چې دخپل مشراطاعت او پیروي وکړي ، کوم چې دولس د غنیمتونو په ویش د هغوی د پریکړو او جهادي امورو او داسې نورو کارونو په اړه تصمیم نیسي او کارکوي تردې چې په گناه امر ورته وکړي خوکله یې چې د الله جل جلاله د نافرمانۍ ورته وویل بیا د الله جل جلاله په نافرمانۍ کې د خلکو اطاعت نشته او که د خلکو او ولس ترمنځ په کوم واړه اویالوی څیزکې اختلاف پیدا شي بیا یې د الله جل جلاله په کتاب او د پیغمبر صلی الله علیه وسلم احادیثو ته ور وړي او دهغو مطابق پرې فیصله وکړي .

- سورت النساء آیت 58، 59 .²²⁸

دا ښکاره خبرده چې کوم هغه پاچایان چې د الله جل جلاله د حکم په خلاف احکام صادروي او خلک د هغه باطلو قوانینو په منلو مجبوروي چې د الله جل جلاله دین سره په ټکر کې وي ، دغه حاکمان په هیڅ صورت کې مسلمانان ندي لکه څنګه چې مخکې یې دلائل ذکرشول نو ددوی اطاعت او پیروي واجب نده بلکې هرڅوک دخپل توان په اندازه باید د هغوی په مقابل کې جګړه وکړي اودا پري واجب دي .

له همدې سببه علماء کرمو ذکرکړي دي چې کوم مشران چې اطاعت کول یې واجب دي هغوی علماء ، فقهاء او هغه حاکمان دي چې د الله جل جلاله په اطاعت او پیروي سره امرکوي ، نه هغه کسان چې په منکر سره امر کوي د معروف له کولو څخه منع کوي او هغه حرام بولي او نه دهغو حاکمانو اطاعت شته چې خلک د وسلې په زورد اوسپنې او اور په کارولو سره کفرته بیایي نو دغسې حاکمان په هیڅ صورت سره هغه مشران نشي کیدی چې اطاعت او پیروي یې لازمیږي .

د عبد الله بن عباس رضی الله عنهما څخه د الله جل جلاله ددې مبارک فرمان په هکله چې « وأولى الأمر منكم » کې وایي : دغه خلک فقهاء او دیني علماء دي .

عبد الله بن احمد رحمت الله علیه ویلي دي : د الله جل جلاله پیروان اوتابعداران هغه څوک دي چې خلکو ته ددین معناوې وربښي اوهغوی ته په معروف او نیکي امرکوي اوله بدې څخه یې منع کوي نو الله جل جلاله په خپلو بندګانو د دوی اطاعت لازم کړی دی .

د جابر بن عبد الله رضی الله عنه څخه روایت دی چې دغه کسان فقهاء او علماء دي .

دعطاء رحمت الله علیه څخه د الله جل جلاله ددې مبارک فرمان په اړه چې : « أطيعوا الله و أطيعوا الرسول وأولى الأمر منكم » کې وایي : دغه کسان علماء او فقهاء دي او د پیغمبر صلی الله علیه وسلم د اطاعت څخه مطلب د قرآن کریم او نبوي احادیثو پیروي او متابعت دی .

د میمون بن مهران رحمت الله علیه څخه راغلي دي : د الله جل جلاله ددې مبارک فرمان په اړه چې : « فان تنازعتم فی شئ فردوه الی الله والرسول » ترڅو چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم ژوندی وي اوکله چې وفات شي بیا خپله ستونزه دهغه سنتو ته وړاندې کوی .

مجاهد رحمت الله علیه ویلي دي : « أطيعوا الله و أطيعوا الرسول وأولى الأمر منكم » څخه مطلب علماء او فقهاء دي ، « فان تنازعتم فی شئ فردوه الی الله والرسول » څخه مطلب د الله جل جلاله کتاب او دپیغمبر صلی الله علیه وسلم مبارک حدیث دی او مشرانو ته هیڅ څیزمه وړاندې کوی .

امام قرطبي رحمت الله عليه ويلى دي : جابر بن عبد الله رضى الله عنه او مجاهد رحمت الله عليه ويلى دي : د «أولو الأمر» څخه مطلب قاريان او عالمان دي همدغه دامام مالک رحمت الله عليه نظر هم دى ، په همدې ډول امام ضحاک رحمت الله عليه هم ويلى دي : چې مطلب ترې فقهاء او ديني علماء دي ، تردې چې امام قرطبي رحمت الله عليه ويلى دي : د ميمون بن مهران ، مقاتل او کلي څخه روايت دى چې د «أولو الأمر» څخه مطلب د جهادي گروپونو قوماندانان دي .

سهل بن عبد الله التستري رحمت الله عليه ويلى دي : ترهغه به خلک په خير او له فتنو څخه ژغورل شوي وي ترڅو چې د پاچايانو او علماؤ قدر او احترام کوي کله چې دغه کار وکړي نو الله جل جلاله به يې د آخرت او دنيا جوړه کړي او که دوى ته په سپکه سترگه وگوري آخرت او دنيا به يې خراب شي

229

امام ابوبکر جصاص رحمت الله عليه ويلى دي : د «أولى الأمر» په تفسير کې علماء کرام اختلاف لري ، د جابر بن عبد الله رضى الله عنه او ابن عباس رضى الله عنهما څخه په يوه روايت کې راغلي ، اوهمدارنگه د حسن ، عطاء ، او مجاهد رحمت الله عليهم په نظر أولو الأمر فقهاء او علماء دي ، په بل روايت کې د عبد الله بن عباس او ابوهريرة رضى الله عنهما څخه راغلي دي چې : أولو الأمر د جهادي گروپونو اميران دي ، داهم روا دي چې دايت شريف څخه ټول مطلب دي ځکه چې دغه نوم کې ټول يادشوي کسان راځي ، ځکه چې اميران د لښکرو ، جهادي گروپونو او دشمن د جگړې لپاره کارکوي او علماء کرام د اسلامي شريعت د ساتنې د روا او ناروا د بيانولو چارې په غاړه لري ، نو خلکو ته ددې اميرانو او مشرانو د اطاعت او دهغوى د امر منلو ويل تر هغه چې عدل کوي پداسې حال کې چې علماء کرام پخپله عادل او مراقبت والا ، پخپل دين باندې ټينگ په ورسپارل شوې دندې کې امانت کار او دا د الله جل جلاله ددې مبارک فرمان په خير دى لکه چې الله جل جلاله فرمايي : «فَأَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿43﴾»²³⁰

ژباړه :- نو تپوس وکړئ د عالمانو نه که يې تاسو چې نه پوهيږئ .

ځينې خلک داهم وايي : دلته په ډاگه معلوميږي چې د «أولو الأمر» څخه مطلب اميران دي ځکه چې په عدل او انصاف سره امر وړاندې تير شو او دغه خطاب دهغه لپاره دى چې د احکامو د پلي کولو

- تفسير قرطبي ج 5 ص 362 ، اعتقاد اهل السنة لعبدالله بن احمد ج 1 ص 72-73 . 229
- سورت النحل آيت 43 . 230

اختيار لري او هغه اميران او قاضيان دي بيا ورپسې د اولی الامر د اطاعت امر پرې عطف شوی چې هغوی هغه اميران دي کوم چې په دوی باندې حکم او پریکړه کوي پداسې حال کې چې عادل وي او خلک ترې راضي او خوښ وي پدې کې ددې څخه ممانعت نشته چې د جهادي کروپونو د اميرانو او علماء کرامو اطاعت وشي ځکه چې په عدل سره د فیصلې کولو د امر په لومړې والي سره د اميرانو د اطاعت ځانګړتیا پرته له نورو څخه معلومېږي تردې چې وېي ويل : د الله جل جلاله مبارک فرمان له دې څخه وروسته چې : « فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ ... » ﴿59﴾²³¹

ژباړه :- نو بيا که ستاسو په منځ کې جګړه راشي په څه خبره کې نو و اېس کوی هغه الله ته او رسول ته .

پدې سره دلالت کوي چې د اولی الامر څخه مطلب فقهاء دي ځکه چې الله جل جلاله ټولو خلکو ته د دوی د اطاعت امر کړی دی او اولی الامر ته یې حکم کړی چې د تنازع او جنجال مسأله د الله جل جلاله کتاب او د پیغمبر صلی الله علیه وسلم سنتو ته وړاندې کړه .

څوک چې عالم نه وي نو دغه مقام او منزلت نه لري ځکه چې جاهل د الله جل جلاله کتاب او د پیغمبر صلی الله علیه وسلم سنتو ته د فیصلې په وړاندې کولو او په پېښو باندې د قرآن کریم او نبوي احادیثو د دلائلو په وجوہاتو نه پوهیږي نو له دې څخه دا ثابته شوه چې د اولی الامر څخه مطب علماء کرام دي .²³²

په یقیني ډول امام ابن کثیر رحمت الله علیه ویلي دي: علي بن طلحه رحمت الله علیه د ابن عباس رضی الله عنه څخه نقل کوي چې (أولو الأمر) فقهاء او دیني علما دي.

همدارنگه مجاهد عطاء حسن بصري او ابو العالیه ویلي دي: (أولوالامر) علماء دي، خو په ظاهري ډول داسې څرګندېږي چې دغه مبارک آیت عام دی په ټولو اولوالامر اميرانو او علماء تطبیقېږي²³³ امام نووي رحمت الله علیه د علماء کرامو څخه نقل کوي چې : د أولوالأمر : څخه مطلب هغه څوک دي چې الله جل جلاله یې اطاعت پرې واجب کړی وي لکه علماء او اميران داد مخکینیو او وروستیو مفسرینو فقهاو او نورو نظر څښتنانو رای ده.

- سورت النساء آیت 58، 59 .²³¹

- احکام القرآن للجصاص ج 3 ص 177-178 .²³²

- تفسیر ابن کثیر ج 1 ص 784-785 .²³³

داهم ویل کېږي چې : مطلب یې علماء دي او همدارنګه ویل کېږي چې : اولي الامر امیران او علماء کرام دي.²³⁴

له همدې امله امام شوکاني رحمت الله علیه ددې آیت په تفسیر کې ویلي دي: (اولي الامر: امامان، امیران او قاضیان دي او هر هغه څوک چې شرعي مشرتوب ولري نه طاغوتي مشري²³⁵ حافظ ابن حجر رحمت الله علیه ویلي دي: امام طيبي ویلي د الله جل جلاله په دې فرمان کې چې (أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ)²³⁶ کې د فعل اعاده او تکرار دي ته اشاره ده چې د رسول اکرم صلی الله علیه وسلم اطاعت مستقل دی او په اولي الامر کې دفعل اعاده نه ده ذکر کړې دادبته اشاره ده چې په اولي الامر کې به ځینې داسې خلک هم وي چې اطاعت او پیروي یې نه واجبېږي بیا یې د الله جل جلاله په دې فرمان کې بیان کړ چې : فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ لَّكِهِ چې وویل شي که چېرې په حق سره عمل ونکړي نو اطاعت یې مه کوئ او خپلې منځې شخړې د الله جل جلاله او رسول صلی الله علیه وسلم حکم ته وړاندې کړئ²³⁷

شهید سید قطب رحمت الله علیه ویلي دي:

الله جل جلاله فرمایلي دي چې: وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ) یعنې هغه مومنان چې د ایمان شرط په کې موجود وي ، په مبارک آیت کې د اسلامي شریعت څرګند حدد الله جل جلاله او پیغمبر صلی الله علیه وسلم د اطاعت او یواځې الله جل جلاله حاکم ګڼل او د خلکو لپاره د ابتداء څخه د تشریع او قانون ګرځول او د همدغه الله جل جلاله د لوري څخه د قانون او شریعت اخیستل او د هغه څه په اړه چې الله جل جلاله شرعی نص په کې رالېږلی او همدغه الله جل جلاله ته د هغه څه په هکله چې عقلونه او پوهه او نظر په کې اختلاف لري له هغه شي نه چې د الله جل جلاله له لوري د عامو اصولو د پلي کېدو په اړه یې کوم حکم نه وي په کې راغلی له هغه څه نه چې حکم په کې راغلی وي ، حکم د الله جل جلاله اطاعت اصل ګرځوي او همدارنګه د پیغمبر صلی الله علیه وسلم اطاعت او پیروي هم اصل او اساس ګرځوي، ستاسو څخه د اولي الامر اطاعت د الله جل جلاله او پیغمبر صلی الله علیه وسلم

- شرح صحیح مسلم ج 12 ص 464- 465 ، تفسیر ابن کثیر ج 1 ص 445 .²³⁴

- فتح القدیر للشوکاني ج 1 ص 481 .²³⁵

- سورت النساء آیت 59 .²³⁶

- فتح الباری ج 13 ص 112 .²³⁷

د اطاعت تابع دی تر څو دا وښيي او ثابت یې کړي چې د امیرانو اطاعت د الله جل جلاله او پیغمبر صلی الله علیه وسلم د اطاعت څخه اخیستل شوی وروسته له دې چې دوی په دې سره اعتراف وکړي چې ستاسو له جملې څخه دې، په ایمان او د هغه په شرط تړل شوي دي.²³⁸

یقیناً چې الله جل جلاله فرمایلي دي: وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا²³⁹

ژباړه: او له سره به ونه گرځوي الله لپاره د کافرانو په مومنانو باندې هېڅ لاره د حجت او د بري.

د الله جل جلاله په دې مبارک فرمان کې چې: (ولن يجعل) نفي د نهي په معنی سره ده، یعنې تاسو په مسلمانانو باندې د کافرانو لخوا کوم تسلط او لاره مه گرځوی. له همدې امله علماء کرامو ویلي دي: د کافر لپاره د مسلمان غلام مریتوب نشته د اخستلو په وسیله ملکیت هم یوه لار ده نو ځکه یې روا والی نشته په دې سره پیمان نه تړل کېږي²⁴⁰

دا دهغه چا نظر دی چې وایي آیت شریف د دنیا او آخرت اړوندو څیزونو ته شامل دی ځینې علماء بیا داوایي چې آیت شریف د آخرت په څېزونو پورې اړه لري.

علماء کرامو په دې اجماع کړې ده چې: په مسلمان باندې د کافر نه په واده او نه په نورو څېزونو کې اختیار او تسلط شته له همدې امله امام ابن مندز رحمت الله علیه ویلي دي: ټول هغه علماء کرام چې علم ترې اخیستل کېږي په دې سره اتفاق لري چې په هېڅ ډول د کافر لپاره په مسلمان باندې سرپرستي نشته.²⁴¹

دغه قول او هغه لویه لار او سرپرستي چې په مبارک آیت کې یې رد او نفي شوې داده چې دغه کافران د مسلمانانو په سرحاکمان او مشران وي همدغه کافران په مسلمانانو د وکړه او مکړه حکم جاري کوي ځکه چې مشر دخپلې خوښې د حکم په پلي کېدو سره په خلکو زورچوي او څوک چې ددې امر مخالفت کوي هغوی ته تعذیب ورکول کېږي، وایو څرکند او واضح حقیقت دی نو کله چې سپڅلی شریعت د نارینه مسلمان او مسلمانې ښځې د واده په اړه د کافر سرپرستي منع گرځولې په داسې حال کې دا دیو مسلمان نارینه او مسلمانې ښځې ځانگړنې کار دی نوڅنگه به د داسې یو لوی او عظیم کار مخه ونه نیسي چې هغه اسلامي خلافت او یا په کوم هېواد کې د زیاترو مسلمانانو اسلامي امارت دی آیا دابه د یو مسلمان له ځانگړي کار څخه په منع کېدو زیات غوره او ارزښتناک نه وي.

- في ظلال القرآن ج 2 ص 690-691 .²³⁸

- سورت النساء آیت 141 .²³⁹

- تفسیر قرطبي ج 5 ص 418 ، تفسیر ابن کثیر ج 1 ص 863 .²⁴⁰

- احکام أهل الذمة لابن القيم ج 2 ص 414 .²⁴¹

په يقيني ډول صحابه كرامو د پيغمبر صلی الله عليه وسلم سره په دې بيعت و كړ چې د خپلو اميرانو به اطاعت كوي او خبره به يې اوري مگر كله چې د اسلام څخه په ظاهر، څرگند او ډاگيز كفر سره چې د الله جل جلاله په دين كې يې حكم معلوم وي خارج شي نو په دې مهال له دوی څخه وځي او دې ته كوم حق نه ثابتېږي او نه په دوی باندې كوم اطاعت او پيروي شته دغه پخوانی ثابته اجماع د علماؤ كرامو څخه نقل شوی او هېڅوك نشي كولای چې ددې اجماع په اړه ووايي چې ثبوت ته څه زيان ورسوي.

د جناده بن ابي اميه رحمت الله عليه څخه روايت دی چې مور عباد بن الصامت رضی الله عنه ته ورغلو او هغه مريض وه ورته ومو ويل الله جل جلاله د روغ كړه مور ته يوڅه خبره وكړه چې الله جل جلاله يې درته گته ورسوي هغه مبارك وويل: پيغمبر صلی الله عليه وسلم مور اسلام ته راوبللو او مور ورسره بيعت وكړ او وېي فرمايل په هغه څه كې چې بيعت يې را څخه واخيست: په رضا او ناخوښۍ، تكليف او راحت كې د امير خبره او رېدل او اطاعت يې كول او كه څه هم دغه اميران كوم څيز د د نيوي مال او متاع څخه د خپلو ځانونو لپاره خاص وگرځوي.

د امارت او مشرۍ د مستحق په وړاندې به جنجال نه كوو او مقابله به ورسره نه كوو تر څو چې ښكاره، څرگند او ډاگيز كفر ترې وويني چې ستاسې سره د هغه په هكله د الله جل جلاله څخه په هغه كې دليل او ثبوت وي. دا حديث امام بخاری رحمت الله عليه او امام مسلم رحمت الله عليه روايت كړی او همدارنگه امام احمد رحمت الله عليه او امام ابن حبان رحمت الله عليه هم ذكر كړی دی. بواح: ښكاره او څرگند ته وويل كېږي.

امام نووي رحمت الله عليه د عباد رضی الله عنه د مخكيني حديث شريف په شرح كې ويلي دي: قاضي عياضي رحمت الله عليه ويلي دي: علماء كرام په دې سره متفق دي چې د كافر لپاره امامت نشته او بيعت نه ورته اخيستل كېږي او كه چېرې كوم مسلمان امير كافر شي نو د امارت څخه د عزل كړی شي.

او همدارنگه قاضي عياض رحمت الله عليه ويلي دي: كه چېرې كوم امير لمونځ پرېږدي او خلك هغه ته نه رابولي نو معزول دكړی شي.

او همدارنگه قاضي عياض رحمت الله عليه ويلي دي: كه چېرې كوم مسلمان امير كافر شي او يا شرعي احكامو ته تغير وركړي او يا مبتدع شي امارت او مشرۍ څخه ووت او اطاعت يې نشته ، په

مسلمانانو واجب دي چې په ضد يې پاڅون وکړي او د قدرت څخه يې لرې کړي او که يې توان وي يو عادل امام يې د پرځای و دروي که چېرې دغه کار پر ته له يوې ډلې څخه بل چاته امکان نه لري نو په دوی واجب دی چې کافر امير د قدرت څخه لرې کړي.²⁴²

حافظ ابن حجر رحمت الله عليه ويلي دي: فقهاء په دې سره متفق دي چې د غالب امير اطاعت او تر امر لاندې يې جهاد کول واجب دي او اطاعت يې له هغه څخه چې په ضد يې پاڅون وشي غوره دی. له دې څخه يواځې هغه څه مستثنی دي چې د امير څخه ښکاره کفر سر ووهي نو په دې مهال يې اطاعت نشته، بلکې د داسې امير په ضد په توان لرونکو جهاد واجب دی.²⁴³

او همدارنگه حافظ ابن حجر رحمت الله عليه ويلي دي: امير د کفر په سبب په اجماع سره گوښه کېږي نو په هر مسلمان واجب دي چې ددې لپاره را اوچت شي چاچې دغه کارته مټي را و نغښتي هغه ته ثواب او اجر دی او چاچې فريب او چالبازي وکړه گناهکار شو او څوک چې ددغه کار څخه عاجز او بې وسه شو په هغه باندې ددغه ځای او ټاټوبي څخه هجرت کول واجب شو،²⁴⁴ په دې اړه فتح الباري ج ۱۳/۱۳۳ مخ وگورئ دغه اجماع ابن حجر له ابن التين څخه نقل کړي²⁴⁵

امام ابن حجر رحمت الله عليه ويلي دي: ابن التين له داودي رحمت الله عليه څخه نقل کړي چې هغه ويلي دي: کوم نظر چې علما کرام يې د ظالمو اميرانو په هکله لري دادی چې: که چېرې د فتني او ظلم کولو پرته يې د گوښه کېدو توان لري نو گوښه کېدل يې واجب دي او که نه بيا صبر کول واجب دي. ځينې علماؤ ويلي چې: د لومړي سر څخه د فاسق لپاره د بيعت اخيستل نشته خو که چېرې يو عادل امير وروسته ظالم شي نو په ضد يې پاڅون نشته ترڅو کافر شوی نه وي کله چې کافر شو بيا پاڅون واجب دی.²⁴⁶

امام ابويعلی رحمت الله عليه ويلي دي: که چېرې د امير څخه يوداسې څه ښکاره شي چې په ديني لحاظ عيبناک ترې ښکاره کېږي نو په اړه يې دوکتل شي که دايمان راوړلو څخه وروسته کافر شو نو

- شرح صحيح مسلم ج 12 ص 229 ، کتاب الامارة .²⁴²

- فتح الباری ج 13 ص 5 او وروسته پاڼې ، نيل الاوطار ج 7 ص 198 ،²⁴³

- فتح الباری ج 13 ص 133 ،²⁴⁴

- فتح الباری ج 13 ص 116 .²⁴⁵

- فتح الباری ج 13 ص 8 .²⁴⁶

دامامت او مشري څخه ووت په دې کې څه اشکال او سختي نشته ځکه چې د اسلامي امت څخه ووت وژل يې واجب شول.²⁴⁷

شيخ الاسلام ابن تيميه رحمت الله عليه ويلي دي: کوم امير چې د اسلامي نظام څخه پرته يې د بل نظام او قانون د پيروۍ اجازه وکړه گوښه کېدل يې واجب شول او اطاعت يې حرام دی ځکه په داسې حالت کې د کفر د صفت ورکولو مستحق گرځي.²⁴⁸

همدارنگه ابن تيميه رحمت الله عليه ويلي دي: محمد صلی الله عليه وسلم د ټولوانسانانو او پيريانو د هدايت لپاره رالېږل شوی دی که چا د باور وکړ او عقیده يې لرله چې يو چاته د محمد صلی الله عليه وسلم د شريعت څخه وتل او اطاعت نه کول روادې نو دغه کس کافر دی وژل يې واجب دي.²⁴⁹

دغه د قران کریم، نبوي احاديثو او د ديني امامانو اقوال په څرگند ډول ددې حکم ښکارندوی دی چې څوک د مشرانو او اميرانو څخه د الله جل جلاله د دين څخه ووزي په خلکو باندې يې اطاعت واجب نه دی بلکې په ضد يې پاڅون لازم دی او که پخپله قدرت پرې نږدې بايد گوښه کړی شي. په راتلونکو کرښو کې د ځينو علماؤ کرامو اقوال ذکر کوو چې چا دا الله جل جلاله حکم پرېښود او يايې د الله جل جلاله د اجازې پرته نور وضعي قوانين جوړ کړل او يايې هم د خلکو ترمنځ د الله جل جلاله د حکم د پلي کولو څخه انکار وکړ.

امام ابن حزم رحمت الله عليه د هغه چاپه اړه يې د خلکو لپاره هغه قوانين جوړ وي کوم چې د الله جل جلاله په دين کې نشته وايي:

د قوانينو جوړول د څلورو وجو هاتو څخه خالي نه وي:

- ۱- يا لازمي فرض له منځه وړل لکه: ځينې لمونځونه، ځينې روژې، ځينې زکاتونه، ځينې ارکان حج ياد زنا څه اندازه حد کمول، او يا هم د قذف څه حد کمول يا ددې ټولو له منځه وړل.
- ۲- يا په کوم يادشوي شي کې زياتوالی يا د نوي فرض منځ ته راوړل.
- ۳- يا د حرام څيز حلال کڼل لکه د خنزير غوښه، شراب څښل، د مردارو خوړل.
- ۴- يا د حلال څيز حرام کڼل لکه د پسه غوښه او داسې نور هر يو ددې څخه چې څوک عقیده پرې ولري کافر او مشرک دی په يهودو او نصاری پورې تړل شوی او د هغوی څخه دي.

- المعتمد في اصول الدين لابی يعلى ص 234 .²⁴⁷

- الفتاوى المصرية لابن تيميه ص 507 .²⁴⁸

- مجموع الفتاوى ج 3 ص 422 .²⁴⁹

په هر مسلمان دا فرض دي چې که هر څوک داسې وويني چې د څلورو يا د شويو امورو څخه په يو باندې عقیده ولري پرته د توبې له غوښتلو څخه يې وژنئ او توبه يې قبوله نکړئ که توبه يې هم وکړه ، مال يې د مسلمانانو بيت المال ته وسپارئ ځکه چې د غه کس خپل دين بدل کړی يقيناً پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي جل جلاله چاچې خپل دين بدل کړی وي وي وژنئ²⁵⁰ دغه حديث په احکام د ابن حزم ج ٦ / ١١٠ مخ او همدارنگه ١١٧\٢-١٠٩-٧٨-٧٧ او حديث شريف امام بخاری رحمت الله عليه امام احمد رحمت الله عليه د ابن عباس رضی الله عنهما څخه روايت کړی دی.

همدارنگه ابن حزم رحمت الله عليه ويلي دي: که چېرې څوک داسې عقیده ولري چې د پيغمبر صلی الله عليه وسلم د مرگ څخه وروسته يو شخص کولای شي چې کوم حلال څيز حرام کړي او يا کوم حرام څيز حلال وگرځوي او يا کوم حد واجب وگرځوي په داسې حال کې چې د پيغمبر صلی الله عليه وسلم تر مرگ وړاندې واجب شوي نه وي او يا داسې شريعت او قانون جوړ کړي چې د پيغمبر صلی الله عليه وسلم په ژوند کې يې وجود نه درلود دغه شخص کافر او مشرک دی او مال يې حلال دی حکم يې د مرتد دی او هېڅ تو پير نه لري.²⁵¹

امام ابن کثير رحمت الله عليه د الله جل جلاله ددې حکم پ اړه چې: أَفْحَكُمُ الْجَاهِلِيَّةُ يَبْغُونَ²⁵² وايي: الله جل جلاله دهغه چابدي بيانوي چې د الله جل جلاله دهغه حکم څخه سرغړاوی کوي چې ټول خير او نيکي يې په کې ده دټول شر او بدی څخه سرغړاوي کوي او دغه شخص د نورو نظرياتو، شخص او نفسياتي غوښتنو او دهغه اصطلاحاتو نه مخ اړوي چې پرته له کوم شرعي دليل څخه پرې استناد او تکیه کوي.

لکه څنگه چې د جاهليت په زمانه کې جاهلانو دخپلو نظرياتو او نفسياتي غوښتنو په بنا به يې په گمراهی او ناپوهی سره فيصلې کولې، لکه تاتاريانو به چې خپل سياسي امور د چنگيزخان په لاس جوړشوي قانون په اساس فيصلې کولې چې دهغه کتاب څخه عبارت وه چې ديهوديت، نصرانيت اسلامي امت څخه اخيستل شوی وه او نور هم ورسره کپ شوي وه او په دې کې ډېر داسې احکام وه چې صرف دده د نظر او نفسي غوښتنې زېږنده وه او بس په دې سره د غه وضعي قانون يې زامنو ته په يو اساسي قانون واو بنسته پيروي او اطاعت به يې کاوه، دالله جل جلاله په کتاب او د پيغمبر صلی

- احکام ابن حزم ج 6 ص 110 ، او همدارنگه ج 2 ص 117 ، 78 ، 77 ، 250
- مجموع الفتاوى ج 28 ص 524 ، سورت النساء آياتونه : 151-152 ، الاحکام ج 1 ص 73 . 251
- سورت مائدة آيت 50 . 252

الله عليه وسلم په نبوي سنتو به يې وړاندې کاوه چاچې داکار وکړ هغه کافر شو وژل يې واجب دي تر هغه چې د الله جل جلاله او د هغه د پيغمبر صلی الله عليه وسلم حکم ته بېرته راوگرځي په لږاو ډېر کې يواځې د الله جل جلاله او درسول الله صلی الله عليه وسلم دپېرېڅې څخه پرته حکم و نه کړي.²⁵³

د الله جل جلاله د کتاب او دپيغمبر صلی الله عليه وسلم د سنتو څخه پرته بل چاته خپله فيصله وړل، شيخ حمد بن عتيق نجدی رحمت الله عليه د نواقض الاسلام د ذکر کولو په درشل کې ويلي دي: خوارلسم څيز چې داسلام ماتوونکی دی: د الله جل جلاله د کتاب او دپيغمبر صلی الله عليه وسلم د سنتو څخه پرته بل چاته خپله فيصله وړل هم د ايمان د نواقضو څخه دی. شيخ حمد بن عتيق د حافظ ابن کثير رحمت الله عليه ددې قول په هکله چې د الله جل جلاله ددې فرمان په اړه: أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ، کې راوړي، وايي: ددې په څېر عام باندې چيان هم په دې کې واقع دي او ددوی په شان هغه کسان چې دخپلو پلرونو هغه قوانين چې مشرانو يې جوړ کړي او ډېر بد او ملعون موضوعات يې په کې ځای کړي چې د رفاقو قانون ورته ويل کېږي د الله جل جلاله په کتاب او د پيغمبر صلی الله عليه وسلم په نبوي سنتو يې وړاندې کوي چاچې وضعي قانون په الهي قانون وړاندې کړ کافر دی وژل يې واجب دي تر څو چې بېرته د الله جل جلاله او د پيغمبر صلی الله عليه وسلم حکم او فيصلې ته را وگرځي²⁵⁴

د ابن تيميه رحمت الله عليه څخه د هغو تاتارينو په هکله پوښتنه وشوه چې يوپه بل پسې د شام په هېواد يرغل کوي اسلام ښکاره کوي خو ډېر شرعي احکام نه پلي کوي د دوی حکم څه دی او په ضديې جگړه څه حکم لري؟

په ځواب کې يې ورته وويل: د الله جل جلاله لپاره دحمد او ثناء وي: هره ډله له دوی څخه او يا نور خلك چې داسلام ظاهرو احکامو کوم چې په تواتر سره راغلي وي مخ واړوي جگړه ورسره واجب ده تر دې چې اسلامي احکام په ځان و مني اکر که ددې تر څنګ په شهادتينو اقرار وکړي او ځينې شرعي احکام هم مني لکه څنګه چې ابوبکر صديق رضی الله عنه د زکات نه ورکونکي ووژل.

- تفسير ابن کثير ج 2 ص 107 .²⁵³

- مجموعة التوحيد ، رساله بيان النجاة و الفکاک من موالاة المرتدين وأهل الاشراک . ص 214 .²⁵⁴

په همدې سره فقهاء کرام د عمر رضی الله عنه د مناظرې څخه چې د ابوبکر صدیق رضی الله عنه سره یې وکړه متفق شول او صحابه کرام هم د اسلامي حقوقو په اعادې سره متفق شول تر څو په قران کریم او نبوي احادیثو عمل وکړي شي.

او همدارنگه د پیغمبر صلی الله علیه وسلم څخه په لسو طریقو باندې د خوارجو په اړه حدیث شریف ثابت دی چې: خوارج بدترین دخلکو ظاهر او باطناً جل جلاله سیرت او صورت) دي ددې سره چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: خپل لمونځونه به ددوی د لمونځونو په پرتله کم گڼي او خپلې روژې به د دوی د روژو په پرتله په لږ نظر ويني. دغه حدیث شریف امام بخاری رحمت الله علیه امام مسلم رحمت الله علیه امام ابن ماجه رحمت الله علیه د ابو سعید رضی الله عنه څخه روایت کړی. امام احمد رحمت الله علیه، امام بخاری رحمت الله علیه، او امام أبوداود رحمت الله علیه، د عمران بن حصین رضی الله عنه (څخه روایت کړی دی، امام مسلم رحمت الله علیه، امام أبوداود رحمت الله علیه د علي رضی الله عنه څخه، امام احمد رحمت الله علیه، امام أبوداود رحمت الله علیه امام ابن ماجه رحمت الله علیه دانس رضی الله عنه څخه روایت کړی دی.

له دې څخه د اېښکاره شوه چې یواځې په اسلام باندې منکولې لکول او ځان مسلمان بلل او په ځان د اسلامي احکامو له منلو پرته هغه له جگړې څخه نشي ژغورلی نو جگړه ورسره کول واجب ده تر څو ټول دین یواځې د الله جل جلاله لپاره شي او ترڅو فتنه ختمه شي نو کله چې دین د الله جل جلاله څخه پرته د بل چالپاره وي نو جگړه ورسره واجب ده.

نو هره ډله چې د ځینې فرضو لکه لمونځونه، روژې، حج او یا د ناحقه وینو، مالونو، شرابو، زنا، قمار او یا د خپلوانو د نکاح حراموالی ونه مانه او یا یې د کفارو په ضد جهاد کول او یا په اهلو کتابو جزیه مقررول او داسې نور واجبات او دیني فرائض او محرمات ونه مني هېچاته د هغې په انکار او پرېښودو کې عذر نشته په کومو سره چې منکر او نه منونکي د وجوب یې کافر کېږي. نو هغه ډله چې یادشوي څېړونه نه مني جگړه یې په ضد روا ده اگر که په خوله اقرار هم پرې کوي په دې هکله څومره چې ماته معلومات دی د علماء تر منځ اختلاف نشته.²⁵⁵

همدارنگه ابن تیمیه رحمت الله عليه ويلي دي: هره ډله چې د اسلام د ښکاره او متواتر کوم حکم د منلو څخه انکار وکړ د ديني علماؤ په اتفاق سره يې په ضد جگړه کول واجب دي اکرکه په شهادتينو باندې اعتراف هم کوي او په خوله سره يې وايي.

که چېرې يې په شهادتينو اعتراف وکړ او د پنځو لمونځونو دکولو څخه يې انکار وکړ په ضديې جگړه کول واجب ده ترڅو چې لمونځ وکړي.

او که چېرې يې د زکات ورکولو څخه انکار وکړ جگړه ورسره واجب ده تر څو زکات ورکړي او همدارنگه که چېرې د رمضان د مياشتې د روژې نيولو او کعبې شريفې ته د حج کولو څخه انکار وکړي او دبدو کارونو د حراموالي، زنا، قمار، شرابو او داسې نورو حرامو کړل شوو څېزونو د حرمت څخه يې انکار وکړ او همدارنگه که چېرې د ناحقه وینو، مالونو، ناموس عفت او داسې نورو څېزونو د حکم څخه چې په قران کریم او نبوي احاديثو سره ثابت دي انکار وکړي، او همدارنگه که چېرې په امر بالمعروف، نهی عن المنکر د کفارو په ضد د جهاد کولو څخه تر هغه چې تسليم شي او يا هم په ذلت سره جزيه ورکړي انکار وکړي، او همدارنگه هغه څوک چې د قرانکریم نبوي احاديثو اوسلفوصالحو، امامانو خلاف د بدعت ښکاره کوونکو په ضد جگړه هم واجب ده تر دې چې ابن تیمیه رحمت الله عليه وويل: الله جل جلاله فرمايلي دي: **جَلْ جَلَالَهُ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ** ²⁵⁶

ژباړه: وجنگېږئ جل جلاله ای مومنانو! له دغو کفارو سره ترهغه پورې چې نشي پاتې فتنه جل جلاله فساد په ځمکه کې (او شي دين جل جلاله حکم) ټول خاص الله لره جل جلاله او نور ټول باطل اديان ورک شي).

که چېرې ځينې د دين د الله جل جلاله لپاره او ځينې نور پرته د الله جل جلاله څخه وي نو جگړه او جهاد واجب دی ترڅو ټول دين يواځې د الله جل جلاله لپاره شي. ²⁵⁷

تېر شوي نصوص په دې دلالت کوي چې شرعي مسووليت د عامو مسلمانانو په غاړه دا دی چې د کافر مشر په ضد پاڅون او هغه له قدرت څخه لرې کول او په ځای يې د مسلمان مشر ټاکل واجب

- سورت انفال آيت 39 . ²⁵⁶
- مجموع الفتاوى ج 28 ص 510- 511 . ²⁵⁷

او حتي دي كه څوك دا توان ولري پاڅون كول پرې حتي دي او د الله جل جلاله په وړاندې يې لوی اجر دی.

او كه څوك دا توان نه لري چې د غه كافر مشر د قدرت څخه گوښه كړي نو شرعي دلايلو دا په ډاكه كړې چې په دې مهال د كافر مشر د گوښه كولو لپاره تياری اود حالاتو برابرول ترڅو دتولو لورو څخه پاڅون ته لاره هواره شي دا هغه واجب دي چې هېڅكله له منځه نه ځي او الله جل جلاله هېڅوك د هغه د توان څخه د پاسه نه مكلفوي.

الله جل جلاله فرمايلي دي: وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُزْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿60﴾²⁵⁸

ژباړه: او تياری جل جلاله ای مومنانو(لپاره د جل جلاله جنگ) ددغو جل جلاله ماتوونكو دعهد يا دمطلق كفارو(څومره چې توانيږي جل جلاله جمع كولی شي) تاسې له قوت جل جلاله اسباب د جنگ) او له روزل شوو ساتل شوو آسونو جل جلاله لپاره د جهاد) چې ويروي تاسې په دغه جل جلاله قوت او تياري) سره دښمنان دالله او دښمنان ستاسې او نور كسان بې له دوی نه چې نه پيژني تاسې هغوی الله عالم دی په جل جلاله عدالت د) هغوی او هر هغه څه چې نفقه كوي جل جلاله لكوی) تاسې له يوه شي په لاره د الله كې جل جلاله لپاره د ترقی د دين) پوره جل جلاله بدل دهغه) به در كړشي تاسې ته حال دا چې پرتاسې به ظلم و نكړی شي جل جلاله د ثواب په لبروالي او د عذاب په ډيروالي) .

په دې مبارك آيت كې الله جل جلاله خپلو مؤمنو بندگانو ته دوسلو او جگړه ايزو ضرورياتو د برابرولو امر كوي چې د مشركانو او دالله جل جلاله د دښمنانو د مقابلې لپاره د جگړې څخه وړاندې د دښمن دوبرولو او دآسونو دتيارولو لپاره لازمي ده ځكه چې د جگړې څخه وړاندې تياری په جگړه كې د ښه نيت ښكارندويي كوي او دتياری نشتوالی د وروسته والي ښكارندويي كوي چې دادمنافقانو دصفتوڅخه دي، لكه څنگه چې الله جل جلاله فرمايي: جل جلاله وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ ﴿46﴾²⁵⁹

- سورت انفال آيت 60 .²⁵⁸

- سورت توبه آيت 46 .²⁵⁹

ژباړه: که اراده وی د وتلو جل جلاله غزاته له تاسره (نو هرو مرو تیار کړی به ؤ دوی دپاره د وتلو غزاته څه اسباب د تیاری ولکن نه وه غوره کړی الله پورته کیدل ددوی جل جلاله غزاته). داځکه چې دوی د جهاد د لپاره تیاری نه وه نیولی او د جکړو لپاره یې څه گڼل او ناکام یې کړل بیا د ناکامانو سره یو ځای کښېناستل:

دلته اساسي توان او قوت د دښمن د مقابلې لپاره ټول هغه څه برابرول دي چې په جگړه ترې کار اخیستل کېږي خو په یقیني ډول پرته له شک څخه ایماني قوت ترما دي قوت وړاندې او مخکښې رول لوبولی شي، ځکه چې الله جل جلاله جل جلاله دسورت په لومړي سرکې دایمان د جوړښت دپیغمبرصلی الله علیه وسلم اطاعت او پیروي، داخلاف نشتوالی په دنیوي څیزونو باندې دمقابلې اوجنجال ختمول، بیا یې د سورت په نیمايي کې د مادي تیاری امر، او په دې مبارک ایت کې هم په مادي تیاری امر کوي، الله جل جلاله جل په ډېرو آیاتو نو کې عموماً په ایماني تیاری امرکوي او له جکړې څخه وړاندې ورته په خاص ډول امر کوي الله جل جلاله په عام ډول په تقوی باندې د امر کولو په اړه فرمایي: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿28﴾²⁶⁰

ژباړه: ای مومنانو وویږی تاسې له عذابه د الله او ایمان راوړی په رسول ددغه جل جلاله الله چې محمد دی (چې درکړي تاسې ته دوی حصې برخې له رحمته خپله او چې وگرځوي تاسې لره یوه رڼا چې تلل په هغې سره جل جلاله پر صراط) او و ښي تاسې ته جل جلاله کنهونه ستاسې) او الله ښه مغفرت کوونکی جل جلاله دخطیاتو(ډیر رحم والادی جل جلاله په انعام د اجر او ثواب سره).

او همدارنګه الله جل جلاله فرمایي: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿102﴾ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ﴿103﴾²⁶¹

ژباړه: ای مومنانو وویږی له الله نه په حق دویرې دده او مه مری مکر پداسې حال کې چې مومنان جل جلاله موحدان) یاست او منګولي ولکوی جل جلاله ای مومنانو) تاسې په رسی د الله جل جلاله چې قرآن دی) ټول او مه سره مختلف کیږی جل جلاله وروسته له اسلامه). او داسې نور ډېر آیاتونه په قرانکريم کې ذکر شوي دي.

- سورت الحديد آیت 28 . 260

- سورت آل عمران آیت 103- 102 . 261

د ایمان د صحت او جوړوالي امر د تقوی د اسبابو لټونه او منگولې پرې لېږول دي د دې وضاحت چې د الله جل جلاله دلارې دمجاهدینو لویه وسله چې ځانونه پرې سنبالوي دالله جل جلاله دغه فرمان یې په اړه ذکر شوی چې فرمایي: جل جلاله إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿45﴾ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿46﴾ قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿47﴾²⁶²

ژباړه: ای مومنانو کله چې مخامخ شئ کوم فوځ جل جلاله ددښمن) سره جل جلاله چې جنگ درسره کوي نو ثابت قدم اوسئ تاسې جل جلاله او مه تنهئ (او یادوی تاسې الله جل جلاله ډیر جل جلاله په خوله او زړه) ښایي چې تاسې په مراد ورسپړی جل جلاله په بري سره په دښمن د ذکر په برکت (او حکم ومنئ تاسې د الله او درسول ددغه الله) او مه کوی جگړه په خپلو منځونو جل جلاله په کارد جهاد کې (پس بې زړه به شئ تاسې او ولاړ به شي باد دنصرت او قوت او جل جلاله دولت) ستاسې او صبر کوی جل جلاله په قتال اوسختیو، بیسکه الله له صابرانو سره دی په جنگ کې په نصرت او حاضمت (او مه کیږی ای مومنانو) په شان د هغو کسانو چې را ووتل له کورونو خپلو دپاره د فخر او ښودنې خلکو ته شوکت دبدبه خپله (او اړوي دوی خلک) له لارې د الله جل جلاله څخه .

یقیناً الله جل جلاله خپلو مجاهدو بندگانو ته د صفونو د یوځای کېدو او دتولیو دمخامخ کېدو په مهال د ثابت او ټینګ درېدو او د الله جل جلاله دزیات ذکر او یادښت او دپیغمبرصلی الله علیه وسلم داطاعت او پیروی او دالله جل جلاله په رسي د ټینګومنگلو لېږلو دجنجال او اختلاف د پرېښودلو کوم چې د ناکامی توان او طاقت د ختمېدو لامل گرځي امرکوي. کوم چې په دې مبارک آیت کې یې امر را غلی د هغه قوي او کاري وسلې څخه دی چې مجاهدین خپل ځانونه پرې مسلح کوي او د ښمنان یې چې هر څومره مادي قوت او زور ولري داسې وسله نشي ترلاسه کولای که چېرې مجاهدین داسې وکړي نو الله جل جلاله ورسره دی له همدې امله الله جل جلاله خپل فرمان په دې مبارک آیت سره ختم کړی چې: جل جلاله إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿263﴾²⁶³

ژباړه: یعني الله جل جلاله د صابرانو ملگری دی.

- سورت انفال آیت : 45-47 . 262
- سورت بقره آیت 153 . 263

او له چاسره چې الله جل جلاله ملگری شي او بريالی يې کړي نو هېڅوک نشي پرې کامياب بډی لکه چې
الله جل جلاله فرمايي: **جَلْ جَلَالَهُ اِنَّ يَنْصُرُكُمُ اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَاِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ**
مِّنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ²⁶⁴

ژباړه: که مرسته وکړي له تاسې سره الله جل جلاله لکه چې په بدر کې يې وکړه (نونشته جل جلاله
هيڅ) غالب پرتاسې باندې او که مرسته ونه فرمايي له تاسې سره جل جلاله الله چې په احد کې يې
پريښودی (نو څوک دي هغه چې مرسته به وکړي له تاسې سره وروسته له هغه جل جلاله خذلان د
الله جل جلاله لخوا).

په جل جلاله الاكتفاء بما تضمنه من مغازي رسول الله و الخلفاء) کې راغلي دي:
ابو عبیده رضی الله عنه د جهاد صف برابرکړ دلومړي سرڅخه يې تر پایه پورې معاینه کاوه او کاته
به يې د هر بیرغ او هر قدم سره به درېده او ویل به يې: ای دالله جل جلاله بندگانو د الله جل جلاله
څخه نصرت او بريالیتوب په صبر سره وغواړئ ځکه چې الله جل جلاله دصابرانو ملگری دی، ای د
الله جل جلاله بندگانو: زېری او بشارت د هغو کسانو لپاره دی چې ستاسو څخه شهید شي او څوک
چې ژوندی پاتې شي دهغوی لپاره د نصرت او غنیمت زېری دی، مگر خپل ځانونه په جگړه دغشو په
ويشتلو د تورو په وهلو، د نېزو په کارولو د همزولو سره په مقابله کولو ټینګ او محکم کړئ. ځکه
په الله جل جلاله سره سوګند کوم هغه څه چې دالله جل جلاله سره دي پرته د هغه داطاعت په
سختو ځایونو او جگړه ایزو سنگرونو کې دهغه پروردگار درضا دغوښتنې څخه پرته لاس ته نه
راځي. ²⁶⁵

بېشکه الله جل جلاله دخپلو هغو دوستانو حالات بیان کړي چې د بدر په ورځ دخپلو د ښمنانو د
مقابلي لپاره ووتل خوکه يې چې خپل لږ شمېر او کمه وسله وليده، د ښمن د زیات شمېر اوښه
تياري په مقابل کې چې ټول له یوې مخې راوتلي وه نو په دې مهال مومنانو هغه عظیم قوت ته مخه
کړه چې بل هېڅوک قوت يې مقابله نه شي کولای او په هغه دروازه يې منکلوې ټینګې کړې چې په لاس
يې د اسمانونو او ځمکې پاچاهي ده او هغه ذات چې د مومنانو د ښمنانو د هلاکېدو اراده په یو
لفظ دجل جلاله کن) یعنې شه ، سره وکړي نوالله جل جلاله دا کولی شي دحکم منع کوونکي يې نشته

- سورت آل عمران آیت 160 . 264

- الاكتفاء بما تضمنه من مغازي رسول الله ... ج 3 ص 201²⁶⁵

او د امر وروسته کوونکي یې نشته، په دې پو هېرو چې څه توان او طاقت نه لرو دوی څه توان او زور نه لري مگر کله چې په الله جل جلاله سره توکل و کړي او په صداقت سره الله جل جلاله ته مخ وایوي او دالله جل جلاله په وړاندې عاجزي ښکاره کړي نو الله جل جلاله د دوی دحالت بیان موږ ته کړي چې فرمایي: **إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ**²⁶⁶ ژباړه: یادکړی هغه وخت چې استغاثه به کوله تاسې رب خپل ته نو الله ور ورسیده له پاره دجل جلاله فریاد (ستاسې چې بیشکه زه مرسته کوونکی یم له تاسې سره په زرو تنو له پرښتو ځنی یوه په بله پسې راتلونکي .

یقیناً زموږ پیغمبرصلی الله علیه وسلم او اصحابو کرامو حالت دبدر په ورځ همداسې وه کله یې چې د مشرکانو ځواک ولید لکه څنگه چې قران کریم یې انځور وړاندې کړی په ډېر تکبر او ځان ښودنې سره دمسلمانانو مقابلي ته راووتل د پلو، سورو او مشرانو څخه یې هېڅوک وروسته نشول بلکې ټول په یو مخ را ووتل ددې لپاره مقابلي ته راغلل چې دغه د اسلام مبارک دین بالکل له منځه یوسي مسلمانان ختم کړي خلک یې یاد کړي او هر وخت دغه وېره په مسلمانانو وتي خو کله چې پیغمبرصلی الله علیه وسلم او صحابه کرامو دکفارو مادي توان ولید چې د مقابلي توان یې نشته نو پیغمبرصلی الله علیه وسلم خپلې سختې تکیه گاه ته مخ واړاوه او هغه ځواکمن ذات ته یې هیله او امید وکړ چې عادل دی او ټوله شپه پیغمبرصلی الله علیه وسلم دخپل پروردگار په وړاندې په عاجزی، خواری او خشوع سره ولاړوه دعا او زاري یې کوله تر څو چې سهار شو دصحابه کرامو زړونه پرې وسول تردې چې جبریل جل علیه السلام) او ورسره پرښتې یې ولیدې نو پیغمبرصلی الله علیه وسلم زېری ورکړ خپلو صحابه کراموته یې بشارت ورکړ چې پرښتې راغلې.²⁶⁷

له همدې امله امام بخاري رحمت الله علیه یو باب په دې نوم سره چې: **د جگړې څخه وړاندې نیک عمل**، په دې اړه یې دحضرت ابوالدرداء رضی الله عنه دغه قول راوړی چې: یقیناً تاسو د خپلو اعمالو په سبب جگړه کوی په دې کې دأبو الدرداء رضی الله عنه دغه ټکي ته اشاره ده چې د بريالیتوب دلویو اسبابو او لاملونو څخه دجگړې نه وړاندې نیک عمل کول دي.

- سورت انفال آیت 9 .²⁶⁶

- الخصائص الكبرى ج 1 ص 330.²⁶⁷

امام ابن القيم رحمت الله عليه د غه معنى پخپل کتاب قصیده نونیه کې راوړي وايي:

1- دغه داسې ده چې د الله جل جلاله دلنېکړ جگړه په اعمالو سره وي نه د زړه ورو گرو پونو په زور سره.

2- زما دپه الله جل جلاله سره سوگند وي چې هېوادونه یې په ډېر بخت فتح کړي نه دي په داسې حال کې چې دښمن یې بې شماره ډېر وه .

3- همدارنگه زړونه یې په دې نظریاتو سره نه دي فتح کړي بلکې په علم او ایمان سره یې فتح کړي دي.

موږ ته قران کریم بیان کړي چې زموږ څخه وړاندې د مومنانو حالت هم همداسې وه یقیناً الله جل جلاله دېني اسرائیلو دحالت څخه بیان کوي کله یې چې د دښمن، زور، قوت زیات اوخپل شمېر او قوت لږ ولید الله جل جلاله فرمایي: **وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ**.²⁶⁸

ژباړه: اوکله چې راووتل جل جلاله مخامخ شول (دوی لپاره جل جلاله د جنگ) دجالوت او د لښکرو دده نو وویل دوی جل جلاله یعنی مومنانو(ای زموږ ربه نازل جل جلاله راتوی) کړه پرموږ صبر او کلک کړه قدمونه زموږ جل جلاله په جنگ کې) او مرسته وکړه له موږ سره په قوم د کافرانو .

کله یې چې الله جل جلاله ته رجوع وکړه او دخپل مسکین توب او عاجزی لاسونه یې د الله جل جلاله په وړاندې پورته کړل نو نتیجه یې ډېره زړه جل جلاله فاء) سره چې ترتیب دتعقيب سره افاده کوي راغله فرمایي: **فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُودُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ**.²⁶⁹

ژباړه: نومات کړل مومنانودوی جل جلاله یعنی کافران) په اذن جل جلاله حکم) د الله سره او مړ کړ داود جالوت لره او ورکړ ده ته جل جلاله یعنی داود ته) الله سلطنت او حکمت جل جلاله او نبوت وروسته له مرکه دطالوت او اسموئیل علیه السلام) او ویې ښودل ده ته له هغو شيانو چې اراده یې کوله .

قران کریم یې نه یادوي بلکې په دې پرېکنده نتیجه کې یې د مادي زور او قوت هېڅ اشاره نده کړې دا دخپلو مجاهدو بندگانو لپاره یو تنبیه ده چې په الله جل جلاله باندې توکل په رښتیا سره همدغه

- سورت بقره آیت 250 . 268

- سورت بقره آیت 251. 269

ذات اقدس ته ځان سپارنه او په مخ کې يې عاجزي کول او د الله جل جلاله په لار کې د جهاد ريښتيني نيت کول همدغه مخ په وړاندې وسله په ټولو جنگونو او جګړو کې پرېکنده وسله ده. دهغو جامع آياتونو څخه چې د دښمن سره د مقابلې نه وړاندې د تقوى او اطاعت د وسلې کارولو اهميت او ارزښت بيانوي او دا چې ددغې وسلې اغېز ډېر لوی دی او بې له شکه د نصرت او برياليتوب د رامنځ ته کېدو لامل دی الله جل جلاله فرمايي:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ .²⁷⁰

ژباړه: اى مومنانو که مددګاري وکړئ تاسې له جل جلاله دين د الله او رسول د) الله سره نو مدد به وکړئ جل جلاله الله) له تاسې سره جل جلاله په غلبه پردښمن) او ثابت کړي قدمونه ستاسې جل جلاله په ځای د جنگ) .

او همدا رنگه الله جل جلاله فرمايلي دي: وَلَيَنصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ .²⁷¹

ژباړه: او خامخا مرسته به وکړي هرو مرو الله له هغه چا سره چې مرسته ورکوي جل جلاله دين د) دغه جل جلاله الله) ته بېشکه چې الله خامخا قوي جل جلاله د خپلو احکامو په تنفيذولو کې) ډير زورور دی جل جلاله په هرچا) .

يقيناً الله جل جلاله يې برياليتوب په هغه څه پورې درولي چې څوک د الله جل جلاله د پيغمبر صلى الله عليه وسلم نصرت کړی وي او دالله جل جلاله د دين نصرت کوي او دا د برياليتوب په راتلو کې د شرط په بڼه دی او ان شاء الله تعالى په راتلونکي مبحث کې به يې په تفصيل سره دغه څانګه د تياري په هغه بحث کې وڅېړو چې هغه آدابو پورې اړه لري چې بايد دالله جل جلاله د لارې مجاهدين ځان پرې سنبال کړي چې دا د برياليتوب په گټلو کې ډېر مهم او ارزښتناک دی. موږ وينو چې د بندگانو څخه د نصرت او برياليتوب د وروسته والي اصلي او اساسي سبب او لامل دادی چې دالله جل جلاله او د پيغمبر صلى الله عليه وسلم په حق کې کوتاهي او دخپلو وروڼو په برخه کې دهغوی د حقوقو نه مراعات کول دي، ځکه چې دالله جل جلاله سنت او لاره په خلکو کې تېره شوې او هېڅکله نه بدلېږي هغه دا چې ګناه او کوتاهي د جګړې او جهاد څخه د وروسته والي لامل ګرځي دامير پيروي او زيار ايستل د برياليتوب او کاميابۍ سبب دی، دغه لار او طريقه نه وروسته کېږي او نه تغير مومي آن تر

- سورت محمد آيت 7 .²⁷⁰

- سورت حج آيت 40 .²⁷¹

دې چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم د صحابه کرامو په وړاندې هم پلي شوي او له دوی سره موجود و.²⁷²

کله چې ځینې صحابه کرامو د پیغمبر صلی الله علیه وسلم د امر په اجتهادي ډول مخالفت وښود دا حد په غزا کې یې اجتهاداً امر و نه مانه نو د مشرکانو غشي او نېزې پس له هغه ورته ورسېدې چې د ورځې په اول کې مسلمان غالب وه له همدې سببه راشد خلیفه عمر بن الخطاب رضی الله عنه سعد بن ابی وقاص رضی الله عنه یې دغه ټکي ته متوجه کړ او ویې فرمایل: یقیناً تاسې خپل دښمن د الله جل جلاله د اطاعت او پیروي په سبب او دښمن مو د هغه د نافرمانۍ په سبب ورسره جگړه کوي که چېرې تاسې او هغوی په گناه کې سره برابر شوي نو پرتاسو غالبېږي بیا یې ورته وفرمایل: دغه ټکی د تاپه دوکه کې و نه غورځوي چې تاته د د پیغمبر صلی الله علیه وسلم صحابي او ماما ویل کېږي.

د الله جل جلاله او کوم چا تر منځ پرته د هغه د اطاعت او پیروي څخه بل کوم سبب نشته دخلکو اصل او کم اصل د الله جل جلاله په وړاندې سره برابر دی الله جل جلاله یې رب او پالونکی دی او دوی یې بندگان دي یو تر بل د اخري خاتمې په ښه والي غوراوی دی او هغه څه چې د الله سره دي د هغه په پیروي سره موندل کېږي.²⁷²

که موږ وغواړو چې اسلامي خلافت منځته راشي او په دښمن باندې غالب او بریالي شو نو د مادي اسبابو څخه وړاندې باید الله جل جلاله په حق کې د کوتاهی او گناه جبیړه وشي او حتماً باید د تقوی او پرهېزګارۍ اسباب و لتول شي تر دې چې د الله جل جلاله څخه څه و غواړو او دعا ورته وکړو الله جل جلاله یې د قبوله کړي الله جل جلاله ښه پوهېږي.

امام طبري رحمت الله علیه د اعداد او تیاري د آیت شریف په تفسیر کې ویلي دي: الله جل جلاله فرمایلي دي: ددې خلکو لپاره چې پخپل رب کافران شوي او ستاسو او دوی ترمنځ عهد او پیمان هم شته کله چې د دوی د خیانت او غدر څخه ووېږدی نو تیاری ورته ونیسی، او په الله جل جلاله او پیغمبر صلی الله علیه وسلم ایمان راوړونکو. جل جلاله مَا اسْتَطَعْتُمْ مِّن قُوَّةٍ وایي: څومره چې توان یې لری د آلا تو څخه یې ورته تیار کړئ چې ستاسو لپاره د دوی په مقابل کې یو قوت او ځواک وي لکه وسله، آسونه، جل جلاله تُزْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وایي: تاسې په دې تیاری سره د الله جل

- الاكتفاء بما تضمنه من مغازی رسول الله و الخلفاء ج 4 ص 158 .²⁷²

جلاله او خپل دښمنان جل جلاله له مشرکانو څخه (وېروي دغه اثر امام طبري رحمت الله عليه پخپل سند سره راوړي دي.

د علي الهمداني رحمت الله عليه څخه راغلي چې ده دعقبه بن عامر رضي الله عنه څخه په داسې حالت کې اورېدلي چې په منبرياندې ناست وه او ويل يې: الله جل جلاله فرمايلي دي: وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِّن قُوَّةٍ وَمِنْ رِّبَاطِ الْخَيْلِ (²⁷³ خبر دار اوسئ چې قوت دغشی ویشتل دي خبردار اوسئ چې قوت د غشی ویشتل دي درې ځلې يې وويل. دا حديث امام مسلم رحمت الله عليه، امام ترمذي رحمت الله عليه، امام أبوداد رحمت الله عليه، امام ابن حبان رحمت الله عليه، امام ابن ماجه رحمت الله عليه، امام احمد رحمت الله عليه او امام بیهقي رحمت الله عيه روايت کړی دی.

د عكرمة رضي الله عنه څخه دالله جل جلاله ددې مبارك فرمان په اړه چې: وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِّن قُوَّةٍ (څخه يې مطلب نر آسونه دي او دجل جلاله رباط الخيل) څخه يې مطلب ښځې آسونه دي. در جاء بن ابي سلمه رحمت الله عليه څخه روايت دی چې ويلي يې دي يو سړی په مکه مکرمه کې دمجاهد رحمت الله عليه سره يو ځای شو او د مجاهد رحمت الله عليه سره جوالونه جل جلاله (بوجی) وي ده وويل چې مجاهد رحمت الله عليه وفرمايل: دغه توانايي ده او مجاهد رحمت الله عليه دجهاد لپاره ځان تياراوه او د سدي رحمت الله عليه څخه روايت دی چې جل جلاله وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِّن قُوَّةٍ (څخه مطلب وسله ده او دا فرمان درب العالمين دی چې: جل جلاله تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ) نو دعبداالله بن عباس رضي الله عنهما څخه راغلي چې ويلي يې دي: مطلب داچې پدې قوت سره دالله جل جلاله او ستاسې دښمنان پرې سپکوي تر دې چې وېي ويل: ابن زيد رحمت الله عليه د الله جل جلاله ددې فرمان په اړه ويلي دي چې: جل جلاله وَأَخْرَيْنَ مِنْ دُونِهِمْ لَأَعْلَمُوهُمْ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ): دغه ډله منافقان دي تاسې نه پرې پوهېږئ ځکه چې ستاسې سره دي او په خوله وايي لااله الا الله او ستاسې ترڅنګ جنګېږي نورو علماو ويلي چې دا دپريانو څخه يوه ډله ده، ابوجعفررحمت الله عليه ويلي دي: صحيح قول په دې کې دادی چې وويل شي: الله جل جلاله مومنانو ته دجهاد کولو تياری دجنګې وسلو برابرول او دهغه څه برابرول چې د الله جل جلاله د دښمنانو او د دوی د دښمنانو چې مشرکان دي لکه وسله، لنده، دآسونو تنظيمول او داسې نور او همدارنګه بايد وويل شي چې دا دليل کېدای نشي چې دقوت او توانمندی څخه مطلب د توانايي د معناګانو څخه يوه

- سورت انفال آيت 60 . ²⁷³

ښکته معنی ده په داسې حال کې چې الله جل جلاله د هغو په ټولو عامو معناوو سره امر کړی دی، که چېرې کوم ویونکی ووايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم څرگنده کړې چې له دغه عام والي څخه یې مطلب دغه ځانګړ تیا ده چې فرمایي: (الان القوة الرمي) په دې خبردار اوسئ چې توانايي دلندی ویشتل دي. په ځواب کې یې ویل کېږي: اگر که په حدیث شریف کې دا ذکر شوي وي نو دا ترې مطلب نشي څرګندېدای چې د خیر څخه هدف یواځې دغشي ویشتل دي پرته د توانايي دنورو معناګانو څخه ځکه چې دغشي ویشتل دتوانايي دمعنا ګانو څخه یوه معنی ده ځکه چې په حدیث شریف کې ویل شوي دي خبر دار چې قوت او توانايي د غشي ویشتل دي او دا یې نه دي ویلي چې نوره توانايي نشته او دتوانايي څخه توره، لینده، نېزه او هر هغه څه چې د مشرکانو په وژنه کې ترې کار اخیستل کېږي لکه د غشي ویشتل یا ددې څخه ښه وسله چې دکفارو په سپکوالي او ذلت کې ترې کار واخیستل شي.²⁷⁴

امام قرطبي رحمت الله عليه دالله جل جلاله ددې مبارک فرمان په اړه چې : جل جلاله وَأَعِدُّوْا لَهُمْ (ویلي دي: الله جل جلاله مومنانو ته امر کوي چې د دښمنانو د مقابلې لپاره قوت او توانايي تر لاسه کړئ خو په دې یې زور راوړئ چې باید لومړی دتقوی په لباس ځان سنگار کړي که الله جل جلاله غوښتي وي نو کفار به یې په خبرو او یا هم په مخونو یې د یوموتي خاورې په شیندلو سره ناکام کړي وای لکه چې رسول صلى الله عليه وسلم همداسې وکړل مګر الله جل جلاله غواړي چې ځینې خلک په ځینې نورو سره د مخکیني علم او پلي شوي پرېکړې په اساس امتحان کړي کله چې ديو ملګري لپاره نیکی او ديو دښمن لپاره بدی برابرې داهم په تیاری نیولو کې شامل دي، غشي

ابن عباس رضی الله عنهما وایي: تیاری دلته وسله او روپي دي ، په صحیح امام مسلم کې دعبه بن عامر رضی الله عنه څخه روایت دی چې فرمایي: ما دپیغمبرصلى الله عليه وسلم څخه اورېدلي دي چې هغه په منبرناست وه فرمایلي یې: جل جلاله وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ (په دې خبردار شئ چې قوت دغشي ویشتل دي خبردار شئ قوت دغشي ویشتل دي خبردار اوسئ چې قوت دغشي ویشتل دی. یو بل حدیث شریف د عقبه جل جلاله رضی الله عنه) څخه روایت دی چې فرمایي: ما د پیغمبرصلى الله عليه وسلم څخه اورېدلي دي چې فرمایلي یې: زر دی چې الله جل جلاله په تاسو ډېرې سیمې فتح کړي الله جل جلاله ستاسو لپاره بس دی ، نو یو ستاسې څخه دناتوانه او عاجز نه کېږي چې په

- تفسیر طبري ج 10 ص 32 .²⁷⁴

خپلو عشو لوبې وکړئ دا حديث شريف امام مسلم رحمت الله عليه ، امام احمد رحمت الله عليه، امام طبراني رحمت الله عليه، امام ابوعوانه رحمت الله عليه، او امام بيهقي رحمت الله عليه روايت کړی دی.

په بل حديث شريف کې پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: په هر څيز چې يوڅوک لوبې کوي باطل او ناحق دی مگر دغشي ویشتل، خپل آس ته تمرين ورکول او دخپلې مېرمنې سره ساعت تېرول دا درې څېزونه صحيح او حق دي.

دا حديث شريف امام ترمذي رحمت الله عليه، امام أبوداود رحمت الله عليه او امام نساي رحمت الله عليه روايت کړی او صحيح يې بللی او همدارنگه امام احمد رحمت الله عليه، امام بيهقي رحمت الله عليه ، امام ابن حيان رحمت الله عليه او امام ابن ابي شيبه رحمت الله عليه هم روايت کړی دی. ددې حديث شريف معنى داده : الله جل جلاله ښه پوهېږي هر هغه څېز چې سړی پرې لوبې کوي خو دا نه اوس او نه به په راتلونکي کې څه ګټه ولري نو دا کار باطل او ناروا دی او مخ ګرځول ترې غوره دي، دغه درې څېزونه اگر که پرې لوبې کېږي او ذهن پرې تازه کېږي خو دا حق دی چې په هغه څه پورې تړل دي چې ګټه لري ځکه د غشي ویشتل او آس تربيه کول دا ټول هغه څيزونه دي چې په جګړه کې مرسته کوي او دخپلې مېرمنې سره لوبې کول ښايي هغه څه ته واوړي چې زوی يې تولد شي چې بيا به الله جل جلاله په يو والي مني او د هماغه ذات عبادت به کوي له همدې امله دغه درې څيزونه حق او صحيح دي دحضرت عقبه بن عامر رضی الله عنه څخه روايت دی چې د نبي کریم صلی الله عليه وسلم څخه يې ذکر کړی چې: الله جل جلاله درې کسان په يو غشي جنت ته داخلوي: جوړوونکی يې چې په جوړولو کې يې د الله جل جلاله څخه اجر غواړي، او ویشتونکی يې .

دا حديث شريف امام أبوداود رحمت الله عليه، امام ترمذي رحمت الله عليه او امام نساي رحمت الله عليه په دې لفظ سره روايت کړی چې: په جوړولو کې يې دالله جل جلاله څخه خير او اجر غواړي، همدا حديث د امام نساي رحمت الله عليه سره دخالد بن يزيد رضی الله عنه په روايت سره ذکر شوی او امام نساي رحمت الله عليه وايي: حسن بن اسماعيل بن مجالد خبر راکړی چې عيسى بن يونس دعبدالرحمن بن يزيد جابر څخه روايت کړی او ويلي يې دي چې ماته أبوسلام دمشقي ويلي چې خالد بن يزيدجني ويلي عقبه بن عامر زما تر څنګ تېرېده ويې ويل ای خالده راځئ چې لاړ شو غشي وولو يوه ورځ له دوی څخه وروسته شوم بيايې وويل ای خالده: راشه چې د هغه څه نه دخبر

کرم چې رسول صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي نو زه راغلم بیایي وویل چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: الله جل جلاله په یوغشي باندې درې کسان جنت ته داخلوي جوړوونکي یې چې په جوړولو کې یې دالله جل جلاله څخه اجر غواړي، د هغه ویشتونکي اولینده یې، غشي وولئ په آسونو سواره شئ، چې غشي وولئ ماته ډېرگران دي تر هغه چې په آسونو سواره شي، لوبې یواځې په درې څېزونو کې دي یو سړی د خپل آس تربیه کول او دخپلې مېرمنې سره لوبې کول، پخپل غشي او لیندۍ سره ویشتل چا چې دغشي ویشتل د هغې د زده کړې څخه وروسته پربښودل چې مخ ترې وگرځوي نو دانعمت دې ناشکري او کفران یې وکړ. بیایي وویل: په هغه نعمت یې ناشکري وکړه. خالد بن یزید یواځې امام ابن حبان رحمت الله علیه توثیق کړی، کله چې سنن دامام أبوداد رحمت الله علیه ته مراجعه وکړې نو دخالد بن یزید څخه یې روایت کړی وه ویل یې: سعید بن منصور خبر راکړی چې عبدالله بن مبارک راته ویلي چې عبدالرحمن بن یزید بن جابر راته ویلي چې: ابو سلام راته ویلي چې خالد بن زید او هغه دعقبه بن عامر څخه روایت کړی ویلي یې دي چې ما دپیغمبر صلی الله علیه وسلم څخه اورېدلي چې فرمایلي یې: الله جل جلاله په یو غشي سره درې کسان جنت ته داخلوي جوړوونکي یې چې په جوړولو سره یې د الله جل جلاله څخه اجر غواړي او د هغه ویشتونکي او لینده یې، غشي وولئ او په آسونو سواره شي چې غشي وولئ دا ماته ډېر غوره دی له دې چې په آسونو سواره شي، نشته لوبې مکر په درې څېزونو کې: یو سړی خپل آس ته تمرین ورکوي او دخپلې مېرمنې سره لوبې کوي په خپل غشي او لیندۍ سره ویشتل کوي چا چې د غشي ویشتل وروسته ترزده کړې هېرکړل او مخ یې ترې وگرځاوه دا د الله جل جلاله نعمت دی چې پرې یې ښود او یایې دهغه ناشکري وکړه په زیات کومان سره کوم چې په سنن نسایي کې راغلي غلط دی او صحیح یې خالد بن زید دی.

همدارنگه امام احمد رحمت الله علیه دغه حدیث له څلورو طریقو څخه روایت کړی چې په درې واړه سندونو کې دخالد بن زید څخه او څلورم سند یې د عبدالله بن ازرق څخه روایت شوی، امام مناوي رحمت الله علیه په فیض القدير کې ویلي دي: امام احمد رحمت الله علیه د عقبه بن عامر رضی الله عنه څخه روایت کړی په سند کې یې خالد بن زید دی ابن قطان رحمت الله علیه ویلي دي: هغه مجهول الحال دی دهمدې سببه حدیث نه صحیح کېږي.²⁷⁵

امام ابن ماجه رحمت الله دا حديث د بلي لاري د عبدالله بن زيد بن أزرع رحمت الله عليه څخه روايت كړي او ويلي يې دي: امام ابو بكر بن ابي شيبة رحمت الله عليه را ته ويلي چې يزيد بن هارون رحمت الله عليه را ته ويلي دي چې هشام الدستوايي رحمت الله عليه خبر كړي يو ديجي بن أبي كثير څخه له ابوسلام هغه له عبدالله بن أزرع څخه او هغه له عقبه بن عامر جهني او هغه له پيغمبرصلي الله عليه وسلم څخه روايت كړي چې فرمايلي يې دي: يقيناً الله جل جلاله په يوه غشي سره درې كسان جنت ته داخلوي جوړوونكي يې چې په جوړولو كې يې د الله جل جلاله څخه اجر غواړي او وېشتونكي يې او مرسته ورسره كوونكي يې .

او همدا رنگه پيغمبرصلي الله عليه وسلم فرمايلي دي: غشي وولي او سورلي وكړئ او چې غشي وولي ماته ډېر غوره دی له دې څخه چې په آسونو سواره شئ هرهغه څه چې مسلمان پرې لوبې كوي باطل دي مكر وېشتل يې د غشي او دخپل آس تمرين يې او دخپلې مېرمنې سره لوبې دا درې څيزونه حق او صحيح دي. عبدالله پرته له امام حبان رحمت الله عليه څخه بل چانه دي توثيق كړي او همدا رنگه دغه حديث شريف امام دارمي رحمت الله عليه د عبدالله بن زيد الأزرق له لاري روايت كړي دی .

د الله جل جلاله دغه مبارك فرمان چې: وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ امام حسن، امام عمرو بن دينار او امام ابو حيوه رحمت الله عليهم اجمعين ويلي چې: وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ د راء او باء په ضمي جل جلاله پيښ سره جمع د رباط لكه كتاب او كُتُب، امام ابوحاتم رحمت الله عليه دامام ابن زيد رحمت الله عليه څخه نقل كړي چې: رباط) د آسونو څخه پنځه او له هغه څخه زياتو ته وايي او ټولي يې دجل جلاله رباط) دی دا هغه دی چې يوله بل سره تړل كېږي دا د دښمن په وړاندې دآسونو تړلوته وايي . شاعر ويلي دي:

الله جل جلاله دآسونو د تړلو امر د دښمن په وړاندې كړي
په جگړه كې چې بېشكه الله جل جلاله ښه بريالي كوونکی دی

مكحول بن عبدالله رحمت الله عليه ويلي دي:

تاسو ما په دې ملامتوي چې د دښمن په وړاندې آسونه برابر وم او ساتم يې
او الله جل جلاله خپل پيغمبرصلي الله عليه وسلم ته ددې كار امر كړي دی

د آسونو د ساتلو ډېر لوی فضیلت او اوچت مقام دی دعروۃ البارقي رحمت الله عليه او يا آسونه دجهاد لپاره تيار ولاړ وه مستحب او ښې يې ښځې اسپې دي.

حضرت عكرمه رحمت الله عليه او نورو امامانو ويلي چې : همدا صحيح نظر دی ځكه چې د اسپې خېټه خزانه ده او شايي فخر او وياړ دی او همدا رنگه د جبريل جل جلاله عليه السلام (سورلی اسپه وه، امامانو جل جلاله عليهم السلام) دأبو هريره رضی الله عنه څخه روايت كړی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: اسونه درې ډوله دي يو د سړي لپاره اجر يو ډول آس د سړي لپاره د الله جل جلاله د عذاب څخه ساتنه او بل دسړي لپاره عذاب وي...: دا حديث شريف امام بخاری رحمت الله عليه، امام مسلم رحمت الله عليه، امام نساي رحمت الله عليه، امام ترمذي رحمت الله عليه، امام احمد رحمت الله عليه او امام ابن ماجه رحمت الله عليه روايت كړی دی، په دې كې دآس د اسپې څخه څه ځانگړتيا او امتياز نشته، دښه آس ډېر اجر او زياته گټه ده، د پيغمبرصلى الله عليه وسلم څخه پوښتنه وشوه چې كومه غاړه جل جلاله الرقاب) غوره دی؟ پيغمبرصلى الله عليه وسلم وفرمايل: دكومې چې قيمت زيات او د خپل څښتن په وړاندې ارزښتناكه او قيمتي وي. په دې لفظ سره امام بخاری رحمت الله عليه، امام ابن ماجه رحمت الله عليه او امام بيهقي رحمت الله عليه روايت كړی او امام مسلم رحمت الله عليه ، امام ابن خزيمة رحمت الله عليه امام ابن حبان رحمت الله عليه د حضرت ابوذر رضی الله عنه څخه په دې لفظ روايت كړی چې: د كومې غاړې خلاصول ډېر غوره دي پيغمبرصلى الله عليه وسلم وفرمايل: د خپل اهل په وړاندې چې ډېر غوره او ښه وي او د قيمت په لحاظ اوچته وي .

او امام نساي رحمت الله عليه دابووهب الحشمي رضی الله عنه څخه روايت كړی چې ده لره صحبت هم شته ويلي يې دي چې پيغمبرصلى الله عليه وسلم فرمايلي: تاسو دپيغمبرانو نومونه كېږدئ او الله جل جلاله ته غوره نومونه عبدالله او عبدالرحمن دی دجهاد لپاره آسونه تيار كړی په تنديو او شاوو يې لاسونه كش كړی په كافرانو پسې يې وزغلوئ د مسلمانانو دفاع پرې وكړئ دخپل منځي انتقام لپاره يې مه كاروئ. او تاسو بايد هغه آسونه خپل ځان ته غوره كړئ چې رنگ يې د توراو سره ترمنځ وي په تندي كې يې سپين رنگ وي او پښې يې هم سپين رنگ ولري. او يا هم تك سور چې په تندي او پښو كې يې سپينوالی وي او يا هم تك تور چې په تندي او پښو كې يې سپينوالی موجود وي. دا حديث

شريف امام ابو داود رحمت الله عليه، امام احمد رحمت الله عليه، امام بهقي رحمت الله عليه، امام طبراني رحمت الله عليه او ابو يعلي ابو وهب الجشي رضي الله عنه څخه روايت كړي او ابو وهب صحابي دى.

او همدارنگه امام ترمذي رحمت الله عليه دابو قتاده رضي الله عنه څخه روايت كړي چې نبي كريم صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: بهترين د آسونو لك تور كوم چې دتندي په وسط كې يې لږ سپينوالى او په پاسنى شونډه كې يې هم سپين والى موجود وي، بيا هغه آس دى چې دتندي په منځنى برخه كې يې سپين والى وي، پنبې يې تر ښنگرو سپينې وي او دغه سپين والى يې تر زنگونو جل جلاله ركبتيڼو) پورې نه وي بيا كه چېرې لك تور آس نه وي نو بيا سوربخن تور په ياد شوو ځانگړتيا وو سره غوره دى. دغه حديث امام ابوداودرحمت الله عليه، امام احمد رحمت الله عليه او ابن ماجه روايت كړي دي. او همدارنگه امام دارمي رحمت الله عليه دحضرت ابو قتاده رضي الله عنه څخه روايت كړي چې يو سړي وويل: اى دالله رسوله: غواړم چې يوآس په بيه واخلم نو كوم يو واخلم؟ پيغمبرصلى الله عليه وسلم ورته وفرمايل: لك تور چې په پاسينى شونډه كې يې سپين والى موجود وي او مخكينى پنبې يې هم ترښنگرو سپينې وي او پنبې يې تر ورنونو پورې سپينې وي او يا هم سور بخن په همدې ورته والي سره يې واخله غنيمت به هم ترلاسه كړي او ځان به هم وژغورې، پيغمبرصلى الله عليه وسلم به جل جلاله (شكال) آس نه خوښاوه، شكال: هغه آس ته وايي چې درې پنبې يې سپينې او څلومه يې سپين والي ونه لري.

دغه حديث امام مسلم رحمت الله عليه، امام ابوداودرحمت الله عليه ، امام ابن حبان رحمت الله عليه، امام احمد رحمت الله عليه، امام ابن ماجه رحمت الله عليه او امام بهقي رحمت الله عليه ټولو دحضرت ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت كړي .

كه چېرې وويل شي چې دالله جل جلاله ددې مبارك فرمان په اړه جل جلاله وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ²⁷⁶.

ژباړه: او تياروى جل جلاله اى مومنانو) لپاره جل جلاله د جنگ (ددغو جل جلاله عهد ماتوونكو يا مطلق كفارو) څومره چې توانيږي جل جلاله جمع كولى شى (تاسې له قوت جل جلاله اسباب د جنگ) او له روزل شوو او ساتل شوو آسونو جل جلاله لپاره د جهاد) .

- سورت انفال آيت 60 .²⁷⁶

کفایت کوي نو دغشو ویشتلو او آسونو تیارولو ځانګړی یادښت ته څه اړتیاوه؟ ویل کېږي چې: کله چې آسونه دجګړې اصلي او بنسټیزه وسیله ده دکومو په تنډیو کې چې خیر او نیکی لیکله شوې وي، دا یوه ډېره محکمه او قوي وسیله، او ټینګ سنګرونه دي په همدې سره مجاهدین دجګړې په ډګر کې تاوېږي او په سختو او خطرناکو حالاتو کې ګرځي را ګرځي، نو له همدې کبله دقدرت او احترام په سبب یې یاد کړي. دعزت په سبب الله جل جلاله دهغو په ګردونو سوګند یادکړی او فرمایلي یې دي: *جل جلاله وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا*) ²⁷⁷ سورت العاديات. ایت اول .

ژباړه: قسم دی دآسو نو په ځغېدونکیو چې آواز ایستونکي دي له سینو څخه آواز پورته کول له ګېډوڅخه .

کله چې غشي دجګړې د بریالیتوب او دښمن ته د غاښ ماتوونکو وسلو څخه دی او ځاني تلفاتو ورکولو ته ډېر نږدې او غوره وسله ده نو پیغمبرصلی الله علیه وسلم په ځانګړي ډول یاد کړي او زیاته پاملرنه یې ورته ورکړې ددې په ډول په قران کریم کې د جبریل او میکائیل جل جلاله علیه السلام) مثال او داسې نور مثالونه هم ذکر شوي دي.

او دا مبارک فرمان چې الله جل جلاله فرمایلي دی: *جل جلاله تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ*) ²⁷⁸

ژباړه: چې تاسې وېږو په دې سره د الله جل جلاله دښمنان او ستاسې خپل دښمنان له یهودو، قریشو او د عربو نور کافران، *جل جلاله وَآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ* (یعني: د امام سدي رحمت الله علیه په قول سره فارسیان او رومیان تري مطلب دي، ځینې وايي: مطلب تري پیریان دي همدا قول امام طبري رحمت الله علیه هم غوره کړی دی، ځینې وايي: په دې سره ټول هغه اشخاص مقصد دي چې دښمني یې نه پېژني، دا قول د امام سهيلي رحمت الله علیه دی. ځینې وايي: دوی بنو قریظه دي، ځینې وايي: دوی پیریان دي. ځینې وايي: نور څوک دي.

دا مناسب نه دي چې ددوی په هکله څه وویل شي ځکه چې الله جل جلاله فرمایلي دي: *جل جلاله وَآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ*) ²⁷⁹

ژباړه: او نور کسان یې له دوی نه چې نه پېژنې تاسي هغوی الله عالم دی ، په جل جلاله عداوت د هغوی .

- سورت العاديات آیت 1 . ²⁷⁷

- سورت انفال آیت 60. ²⁷⁸

- سورت انفال آیت 60 . ²⁷⁹

نو څنگه چې يو څوک په دې علم لرلو د عوى کوي مگر کوم چې صحيح حديث د پيغمبر صلی الله عليه وسلم څخه په دې اړه راغلی او هغه دا چې : په دې آيت شريف کې راغلی چې دوى پيريان دي، بيا پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمايلي: بېشکه شيطان هغه چاته د مرض او خفکان باعث نه کېږي چې په هغه کور کې ښه او غوره آس موجود وي.

دغه حديث شريف حارث بن ابي اسامه د ابن المليكي او هغه د خپل پلار او بيا خپل نيکه څخه د پيغمبر صلی الله عليه وسلم نه روايت کړى دى ، عبدالباقي بن قانع په معجم الصحابه کې د عمرو بن عريب المليكي او هغه د خپل پلار او بيا يې د خپل نيکه څخه روايت کړى دى. آس ته يې ځکه عتيق ووايه چې دا د هر عيب څخه پاک وي. روايت دى چې: پيريان هغه کور ته نه داخلېږي چې په هغه کې آس وي او پيريان د آس د ښانې څخه تېښتي.²⁸⁰

وروسته تر هغه چې امام جصاص رحمت الله عليه په احکام القرآن کې د جل جلاله رمى جل جلاله غشې ویشتلو) او د هغه دزده کړې په فضيلت کې او د هغه د نه پرېښودو په اړه احاديث ذکر کړل وې ويل: ددې حديث شريف مطلب چې : خبردار چې زور او قوت په غشي وشتلو کې دى، دادهغو عمده او اساسي وسلو څخه دى چې برابر ول يې د دښمن د مقابلې لپاره واجب او لازم دي، داد دې نفې نه کوي چې نورې وسلې د قوت او زور له ډلې نه دي بلکه دا عام لفظ دى چې ټول هغه څېزونه چې د دښمن د مقابلې او جگړې لپاره کار ول کېږي ورته شامل دي او همدارنگه نورې ډول ډول وسلې او جنگي آلات په دې کې شامل دي.

په خپل سند سره يې د حکم بن عمير رضی الله عنه څخه روايت کړى هغه ويلى چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: موږ ته پيغمبر صلی الله عليه وسلم امر کړى وه چې په جهاد کې به خپل نوکان نه پرې کوو او فرمايلي يې دي چې: په نوکانو کې زور او قوت دى .

داحاديثو په مستندو کتابو نوکې مي ونه موند، ابن قدامه رحمت الله عليه ويلى دي: امام احمد رحمت الله عليه ويلى دي: عمر رضی الله عنه ويلى: خپل نوکان اوږده کړى ځکه چې دا د دښمن ټپي کيدو ته ضرور دي اود دښمن په سيمه کې وسله ده ، امام احمد رحمت الله عليه ويلى: ددښمن په سيمه کې نوکانو ته اړتياشته، ايا دپته نه کورى کله چې غوټه خلاصوى او يا کوم څيز ته اړتيا وي نو که نوکان ونه لرى خپله اړتيا پوره کولى نه شى.

- تفسير قرطبي ج 8 ص 38 .²⁸⁰

د حکم بن عمیر رضی الله عنه څخه یې روایت کړی چې: موږ ته پیغمبر صلی الله علیه وسلم امر کاوه چې په جهاد کې خپل نوکان پرې نه کړو ځکه چې زور او قوت په نوکانو کې دی.²⁸¹

دا په دې دلالت کوي چې کوم شی چې د دښمن د مقابلې لپاره اړین وي او مجاهدینو ته ځواک وربښي هغو ته د تیاری او برابری امر کړل کېږي، الله جل جلاله فرمایلي: **جَلْ جَلَالَهُ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً**²⁸².

ژباړه: او که اراده وي ددوی د وتلو جل جلاله غزاته له تاسره (نو هرومرو تیارکړی به و دوی دپاره د وتلو غزا ته څه اسباب د تیاری).

الله جل جلاله بد پرې ویلي ځکه چې دوی د دښمن په مقابل کې تیاری او د مقابلې څخه وړاندې یې ورتګ پریښی وي.²⁸³

د شیخ الاسلام ابن تیمیة رحمت الله علیه څخه د غشي ویشتلو او د هغې د زده کړې د فضیلت او د هغه و عید په اړه چې چاغشي ویشتل زده کړل او بیا یې پرېښودل، د غشي ویشتلو، په نېزه وهلو او په توره باندې وهلو ترمنځ په فضیلت او غوره والي کې توپیر چې کوم یو ډېر غوره دی نو ده رحمت الله علیه جواب ورکړ چې: الحمد لله رب العالمین: د الله جل جلاله په لار کې د غشي ویشتل او د الله جل جلاله په لار کې د نېزې کارول او د الله جل جلاله په لار کې د تورې وهل دا ټول هغه څیزونه دي چې الله جل جلاله او دهغه پیغمبر صلی الله علیه وسلم یې امر کړی دی او یقیناً الله جل جلاله دغه درې واړه ذکر کړی، په یقیني ډول الله جل جلاله دا درې واړه ذکر کړي او فرمایلي یې دي: **جَلْ جَلَالَهُ فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا أَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا**²⁸⁴.

ژباړه: نو کله چې مخامخ شوی جل جلاله په جنگ کې (له جل جلاله هغو کسانو) سره چې کافران شوي دي نو ووهي، وهل د ورمېرو جل جلاله دهغو) تر هغه پورې چې ښه ډېر مو ووژل دوی او پرې غالب شوي نو جل جلاله وتری دوی، بیا سخت محکم کړی تړل، جل جلاله د دوی چې درڅخه خلاص نشي، پس بیا یا احسان ورسره وکړی احسان کول وروسته جل جلاله له بندي کولو او تړلو (یې)، او یا تاسو فدیة کړی دوی فدیة کول جل جلاله په عوض یې مال واخلي یا مسلمانان بنديان را

- مغنی د ابن قدامه ج 9 ص 467 . 281

- سورت توبه آیت 46 . 282

- احکام القرآن للجصاص ج 4 ص 253 . 283

- سورت محمد آیت 4 . 284

خلاص کړئ) جل جلاله جنگ ورسره کوي، تر هغه پورې چې کېږدي جل جلاله جنگياليان د) جنگ وسلې.

او همدارنگه الله جل جلاله فرمايلي دي: جل جلاله فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ (

285

ژباړه: نو ووهئ تاسې جل جلاله سرونه ددې کافرانو) د پاسه، د ورمېرونو، او ووهئ تاسې له دغو جل جلاله کفارو څخه هر هړند) او ټولې کوتې.

او همدارنگه الله جل جلاله فرمايلي دي: جل جلاله يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بَشْيَاءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ²⁸⁶ سورت مائده آيت 94.

ژباړه: اى هغو کسانو چې ايمان يې راوړى دى جل جلاله يعنې اى مؤمنانو) خامخا ازموي تاسې هر ومرو الله جل جلاله په يوه شي له ښکاره جل جلاله په وخت د احترام کې) چې رسېږي جل جلاله ځينو د) هغو ته لاسونه ستاسې جل جلاله چې واړه دي) او جل جلاله ځينو د هغو ته) نېزې ستاسې جل جلاله چې غټ دي دغه ازمينست کوي).

او همدا رنگه الله جل جلاله فرمايلي دي: جل جلاله وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ²⁸⁷

ژباړه: او تياروى جل جلاله اى مؤمنانو) لپاره جل جلاله دجنگ) د دغو جل جلاله ماتوونکو د عهد يا د مطلق کفارو) څومره چې توانېږي جل جلاله جمع کولى شى) تاسې له قوت جل جلاله اسباب د جنگ) او له روزل شوو ساتل شوو آسونو جل جلاله لپاره د جهاد) چې وېروي تاسې په دغه جل جلاله دقوت او تيارى) سره دښمنان د الله او دښمنان ستاسې، او نور کسان، بې له دوى نه.

امام مسلم رحمت الله عليه پخپل صحيح او دنورو احاديثو په کتابونو کې د پيغمبر صلى الله عليه وسلم څخه ثابته ده چې په منبر باندې يې د غه آيت شريف تلاوت کړو او وېي فرمايل: خبر دار اوسى چې په يقيني ډول قوت د غشي ويشتل دي، خبردار اوسى چې يقيناً زور د غشي ويشتل دي، خبردار اوسى چې يقيناً زور او قوت د غشي ويشتل دي.

- سورت انفال آيت 12 . 285

- سورت مائده آيت 94 . 286

- سورت انفال آيت 60 . 287

په صحيح كتاب كې له پيغمبرصلى الله عليه وسلم څخه ثابت دي چې فرمايلي يې دي: غشي وولئ په آسونو سواره شئ او كه په غشي ويشتل وكړئ ماته تر هغه خوښ دى چې په آسونو سواره شي او چاچې په لينده د غشي ويشتل ياد او زده كړل بيا يې هېر كړل زما له امت څخه نه دى.

امام مسلم رحمت الله عليه په دې لفظ سره روايت كړى چې: چاچې د غشي ويشتل زده كړه بيا يې پرېښوده زما له امت څخه نه دى يا يقيناً گناه كار شو .

امام ابو داود رحمت الله عليه دحضرت خالد بن زيد رضى الله عنه او هغه دحضرت عقبه بن عامر رضى الله عنه څخه په دې لفظ سره روايت كړى چې: چاچې د غشي ويشتل وروسته د زده كړې څخه دمخه اړولو په سبب پرېښودل نو دايقيناً يو نعمت دى چې پرېښى يې دى او يا هم ددغه نعمت ناشكري يې كړې ده، امام ابن ماجه رحمت الله عليه د ابن لهيعة او هغه د عثمان بن نعيم الرعيي رحمت الله عليه او هغه دمغيره بن نهيك رحمت الله عليه څخه روايت كړى چې د عقبه بن عامر الجهني رضى الله عنه څخه اورېدلي چې ويلي يې دي: ماد پيغمبرصلى الله عليه وسلم څخه اورېدلي چې فرمايل يې: چاچې د غشي ويشتل زده كړل او بيا يې پرېښودل يقيناً زما نافرمانى يې وكړه، امام احمد رحمت الله عليه دخالد بن زيد او هغه د عقبه بن عامر رضى الله عنه له لارې د پيغمبرصلى الله عليه وسلم څخه روايت كړى چې فرمايلي يې دي: چاچې د غشي ويشتل زده كړل بيا يې هېر كړل وروسته تر هغې چې ياد يې كړل نو دا يو نعمت دى چې كفران او ناشكري يې كړېده . اوهمدارنگه امام احمد رحمت الله عليه دعبداالله الازرق رحمت الله عليه او هغه د عقبه بن عامر الجهني رضى الله عنه څخه پدې لفظ روايت كړى چې: چاچې د غشي ويشتل د زده كړې څخه وروسته هېر كړل په يقيني ډول يې دهغه ذات ناشكري وكړه چې ورنښودلي يې وه.

او همدارنگه امام الدارمي رحمت الله عليه دعبداالله بن زيدالازرق رحمت الله عليه او هغه د عقبه بن عامر رضى الله عنه څخه په دې لفظ سره روايت كړى چې: چاچې د غشي ويشتل وروسته د زده كړې څخه هېر كړل په يقيني ډول يې دهغه ذات كفران او ناشكري وكړه چې ورنښودلي يې وه.

په يو روايت كې راغلي دي چې پيغمبرصلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: چاچې د غشي ويشتل وروسته د زده كړې څخه هېر كړل نو دا يونعمت دى چې ناشكري يې وكړه، د سنتو په كتابونو كې راغلي چې پيغمبرصلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: هره لوبه چې انسان يې كوي باطله ده مكر د غشي ويشتل او خپل آس ته تمرين وركول او د خپلې مېرمنې سره ساعت تيري كول دغه ټول څېړونه صحيح او حق

دي. او همدارنگه پيغمبرصلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: زرده چې ستاسو لپاره به فراخه سيمې فتح شي او الله جل جلاله ستاسې لپاره بس او كافي دى. نه عاجز كېږي يو ستاسې څخه تر دې چې په خپلو غشو لوبې وكړي، امام مكحول رحمت الله عليه ويلي دي: عمر رضی الله عنه د شام خلكو ته وليكل چې خپلو اولادونو ته د غشي ویشتل او د آسونو سورېدل ورووښي، په صحيح امام بخاری کې د پيغمبرصلى الله عليه وسلم څخه په مبارك حديث کې راغلي دي چې فرمايلي يې دي: اى د اسماعيل اولادې غشي وولئ ځكه چې ستاسې پلار غشي ویشتونكى وه.

دغه حديث امام بخاری رحمت الله عليه او امام احمد رحمت الله عليه روايت كړى، او همدارنگه امام احمد رحمت الله عليه او امام ابن ماجه رحمت الله عليه په دې لفظ سره چې: غشي وولئ اى د اسماعيل جل جلاله عليه السلام (اولادې ځكه چې ستاسې پلار غشي ویشتونكى وه).

پيغمبرصلى الله عليه وسلم دبنو اسلم د قبيلې دځوتنو سره تېرېده چې غشي يې ویشتل نو پيغمبرصلى الله عليه وسلم وفرمايل: اى د اسماعيل جل جلاله عليه السلام (ځامنو! غشي وولئ ځكه چې ستاسو پلار غشي ویشتونكى وه، غشي وولئ زه دفلاني ځامنو سره ملگرى يم نو يوې ډلې خپل لاسونه د ویشتلو څخه ونيول پيغمبرصلى الله عليه وسلم وفرمايل: ولې غشي نه ولې؟ دوى په ځواب كې وويل: موږ به څنگه غشي وولو او ته ورسره يې؟ پيغمبرصلى الله عليه وسلم وفرمايل: غشي وولئ زه ستاسو ټولو سره يم سعدبن ابى وقاص رضی الله عنه وويل: پيغمبرصلى الله عليه وسلم دخپلې چانتې څخه ماته غشي راويستل يعنې دا حد دغزا په ورځ يې خپله چانته را پرانيستله او ويې فرمايل: زما مور او پلار د درڅخه جار شي غشي ووله.

دغه حديث امام بخاری رحمت الله عليه، امام ترمذي رحمت الله عليه او امام احمد رحمت الله عليه روايت كړى دى.

علي رضی الله عنه ويلي دي: ما پيغمبرصلى الله عليه وسلم داسې نه دى ليدلى چې خپله مور او پلار يې د يو ځای چاته ياد كړى وي پرته له سعدرضی الله عنه نه چې يوازې هغه ته به يې ويل: اى سعده! غشي ووله زما پلار او مور د درڅخه جارشي. انس رضی الله عنه ويلي دي چې پيغمبرصلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: د ابوطالحه غږ په سنگر كې تر سلو كسانو غوره دى.

په دې لفظ سره امام ابن عبدالبر رحمت الله عليه په استيعاب كتاب كې ياد كړى او امام نووي رحمت الله عليه په تهذيب الاسماء كې راوړى او ابو بكر محمد بن عبدالغني البغدادي رحمت الله

عليه په تفهيد نومي كتاب كې په دې لفظ ياد كړی چې : په لښكر كې د ابو طلحه غږ تر يوې ډلې غوره دی. په دې اړه ²⁸⁸.

كله به چې په لښكر كې وه د پيغمبر صلی الله عليه وسلم په مخكې به په گوندو شو او خپله چانته به يې پرانيستله او ويل به يې: زه ستا څخه جار او قربان شم زما مخ دستا دمخ پرده او ډال شي، پيغمبر صلی الله عليه وسلم به ورته دتورې، غشي او ليندۍ شكل غوره كاوه، دسنتو په كتابونو كې راغلي دي چې پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: چاچې دالله جل جلاله په لار كې غشي كوزار كړكه دښمن ته ورسېداو خپل هدف يې وويشت او ياهم ونه رسيد ويشتونكې ته دغلام د ازادېدو هومره ثواب دی.

دغه حديث شريف امام نسايي رحمت الله عليه روايت كړی دی او همدا رنگه يې په دې لفظ سره روايت كړی چې: چاچې د الله جل جلاله په لار كې يو غشي كوزار كړ دښمن ته ورسېد هدف يې وويشت او يا هم خطا شو، ده ته د يو غلام د ازادېدو هومره ثواب دی. اوهمدارنگه امام ابن ماجه رحمت الله عليه دغه حديث روايت كړی دی او امام احمد رحمت الله عليه په دې لفظ سره چې: هر هغه شخص چې د الله جل جلاله په لار كې يې غشي كوزار كړ هدف ته ونه رسيد او يا هم ورسيد ده ته دومره ثواب دی لكه د حضرت اسماعيل جل جلاله عليه السلام (د اولادې څخه يې كوم غلام او ياويزه ازاده كړی وي، او همدارنگه امام ترمذي رحمت الله عليه پرته له ښايي څخه په دغه لفظ سره روايت كړی چې: چاچې كوم غشي د الله جل جلاله په لار كې كوزار كړ نو دومره ثواب يې دی لكه كوم غلام يې چې آزاد كړی وي امام ترمذي رحمت الله عليه وايي: دغه حديث صحيح دی .

د سنتو په كتابونو كې راغلي چې پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: الله جل جلاله په يوغشي سره درې كسان جنت ته داخلي جوړوونكې يې چې په جوړولو كې يې خير او نيكي غواړي، ويشتونكې يې، او د هغه برابر وونكې چې د دوی مرسته يې كړې وي. ځكه چې دغه د جهاد كړنې او اعمال دي او جهاد هغه غوره عمل دی چې انسان يې ترسره كوي. دا دحج او نورو نفلي عباداتو څخه غوره دی... تر دې چې ويې ويل: له همدې امله د جهاد په سنگرونو كې اوسېدل د مكې او مدينې تر اوسېدلو غوره او بهتر دي په سنگرونو كې د نېزې او غشي كارول او په هغې تمرين كول د نفلي عبادت څخه غوره دي.

په صحیحینو کې د پیغمبر صلی الله علیه وسلم څخه روایت دی چې فرمایلي یی دي: په یقیني ډول په جنت کې سل درجې دی چې د هرو دوو درجو تر منځ دومره مسافه ده لکه د ځمکې څخه تر اسمان پورې ، دا الله جل جلاله د خپلې لارې مجاهدینو ته ځانګړې کړې دي.

دغه ټول عملونه چې یاد کړل شول د هر یوه لپاره خپل مناسب ځای دی چې د بل څخه په کې غوره والی لري.

توره د دښمن د یو ځای کېدو په وخت کې او نهزه د دښمن د نږدې کېدو په مهال ، لنده د دښمن دلرې کېدو په مهال او یا هم په هغه وخت کې چې پرده موجوده وي لکه سیند او یا جنګي کلا او داسې نورو ځایونو کې کارول کېږي.

کوم عمل چې د دښمن د نابودی لپاره ډېر اغیزمن او د مسلمانانو لپاره ډېر ګټور وي همغه غوره او بهتره دی دا کار د دښمن د حالاتو او د مجاهدینو د حالاتو د اختلاف په سبب مختلف او ځانګړي حالات لري کله د غشي ویشتل ډېر ګټور وي او کله هم د نېزې وهل ډېر ګټور وي دا هغه څیزونه دي چې غازیان پرې ښه پوهېږي²⁸⁹

د الله جل جلاله ددې فرمان په تفسیر کې چې جل جلاله ولو أرادوا الخروج لأعدوا له عدة) امام قرطبي رحمت الله عليه ویلي دي: کله چې داسې وه او همدې ددوی په کمښت او له بشپړې مرتبې څخه په ټیټوالي یې دلالت و کړ نو له همدې امله درې گوني احکام پرې مرتب شول:

لومړۍ: دوی ته په فې او غنیمت کې هیڅ ونډه نشته

لکه چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم په صحیح امام مسلم کې د بریده رضی الله عنه په روایت شوي حدیث شریف کې فرمایلي دي: بیا دوی را وېوله چې دخپلو کورونو څخه د مهاجرینو کورونو ته راشي او په دې یې خبر کړه که دوی دا کار وکړ نو هغه حقوق ورکول کېږي کوم چې په مهاجرینو اچول شوي دي که چېرې یې له دې کار څخه سر غړونه وکړه نو بیایې په دې خبر کړه چې د باندېه چې مسلمانانو په څېر به وي په دوی به د الله جل جلاله هغه فرمان پلي کېږي چې په نورو مومنانو به وي دوی ته به په فې او غنیمت کې څه ونډه نه وي مګر په هغه وخت کې دوی ته برخه ورکول کېږي چې د مسلمانانو سره یو ځای جهاد وکړي.

دوهم: د باندېه چیانو گواهي به د ښاري وگړو په برخه کې نه قبلېږي

ځکه په دې کې تهمت منځ ته راځي دېته امام ابوحنیفه رحمت الله علیه جواز ورکړی او ویلي یې دي: په دې کې د هر تهمت مراعات نه کېږي او دده په وړاندې ټول مسلمانان عادلان دي. امام شافعي رحمت الله علیه جواز ورکړی په دې شرط چې د گواهي ورکوونکی به عادل او خلک به ترې راضي او خوښ وي همدا نظر صحیح دی ځکه چې همدا مسأله مو په سورت بقره کې بیان کړې وه.

الله جل جلاله اعراب جل جلاله باندېه چیان) دلته په درې صفتونو سره یادکړي چې یو یې: کفر او نفاق دی ، دوهم یې: کوم څه چې خیرات کوي دا سې گني لکه قرض او پور او د دې انتظار کوي چې تاسو ته به کوم تکلیف او ناکامي ورسې.

دریم صفت یې دادی چې: په الله جل جلاله او د آخرت په ورځ ایمان لري او هغه څه چې د الله جل جلاله او پیغمبر صلی الله علیه وسلم په وړاندې یې خیرات کوي عبادت یې شمېري نو هغه څوک چې

داصفت ولري نو ډېره لرې ده چې گواهي يې ونه منل شي او ددوهم او لومړي صفت والاوو سره يې وصول باطل دي او دريم دا چې د ښاري خلکو لپاره يې امامت ځکه منع دی چې په سنتو نه پوهېږي او د جمعې لمونځونه نه کوي، امام ابو مجلز رحمت الله عليه د باندېه چې امامت بدگنلی او مکروه يې بللی دی امام مالک رحمت الله عليه ويلي دي: امامت دنه کوي اگر که باندېه چې قاري هم وي ، امام سفيان ثوري رحمت الله عليه امام شافعي رحمت الله عليه امام اسحق رحمت الله عليه او أهل الراي ويلي دي : د باندېه چې پسې لمونځ کول روا دی او دا قول امام ابن المنذر رحمت الله عليه هم غوره کړی خو په دې شرط چې د لمانځه حدود قايم کړي .²⁹⁰

امام شوکاني رحمت الله عليه ددې مبارک آيت په برخه کې چې: **جَلْ جَلالَهُ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً**) په هکله وايي: که چېرې پخپله دعوی کې رېښتيني وي او ته يې په دې خبرولای چې ستاسره جهاد کوي مگر له دوی سره د جهاد لوازم او ضروري څيزونه نه وه نو د جهاد اړينو څيزونو تيارول او لاس ته راوړل به يې د جهاد څخه وړاندې نه وای پرېښي لکه چې مومنان د جهاد تياری نيسي نو معنی دا چې دوی جهاد ته تلل او د غزا لپاره تياری يې اصلاً نه غوښت.

تياری: هغه څه ته وايي چې يو مجاهد ورته اړتيا لري لکه وسله، سورلي، او خوراکي څيزونه. او دا مبارک آيت چې: **جَلْ جَلالَهُ وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ**) يعنی الله جل جلاله ددوی تلل جهاد ته ښه نه گڼل، نو جهاد ته له تللو څخه پاتې شول.

او دا مبارک آيت چې: **جَلْ جَلالَهُ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ**) ويل کېږي چې ددې قول ويونکي شيطان وه چې دوی ته به يې وسواس وراچوه داسې هم ويل کېږي: ځينو به ځينې نوروته پخپل منځ داسې ويل، داسې هم ويل کېږي: دا قول پيغمبر صلی الله عليه وسلم دوی ته د غصې او قهر په حالت کې ووايه.

داسې هم ويل کېږي چې : دا دذلت او سپکاوي څخه عبارت دی يعنی الله جل جلاله ددوی په زړونو کې د جهاد څخه وروسته والی وروغوړ ځاوه چې دا کار دوی ته ذلت او سپکاوی دی.

- تفسير قرطبي ج 8 ص 232. ²⁹⁰

او دا مبارك لفظ چې جل جلاله مع القاعدین) يعنې د معذورو وگړو لکه رندو، مريضانو، ښځو او ماشومانو سره کيناستل په دې کې د دوی بدې، سپکوالی او کموالی داسې ښي چې هېڅ پتوالی په کې نشته.²⁹¹

امام آلوسي رحمت الله عليه ددې مبارك آيت چې جل جلاله و أعدوا لهم) په هکله وايي: دا د ټولو مومنانو لپاره خطاب دی ځکه چې د کفارو په مقابل کې تیاری د ټولو گډه دنده ده معنی دا چې د هغو چا لپاره چې عهد او وعده یې ماته کړې د جگړې تیاری و نیسي او د مقابلې لپاره یې ځانونه آماده او تیار کړي لکه څنگه چې دا دمبارک آيت د سياق غوښتنه ده، یا په مطلق ډول د کفارو د جگړې لپاره تیاری دی همدا نظر غوره او بهتر دی لکه څنگه چې د آيت راتلونکي یې غوښتنه او تقاضا لري، او دا چې جل جلاله ما استطعتم من قوة) معنی دا چې هر هغه څه چې په هر ډول له هغه څخه په جگړه کې گټه اخیستل کېږي، د قوت اطلاق یې د مبالغې له وجې پرې وکړ دا یې ځکه ذکر کړ چې د بدر په غزوه کې یې تیاری نه درلود نو خبرداری یې ورکړ چې له پوره تیاری پرته به هر وخت کې بريالیتوب منځ ته نه راځي د ابن عباس رضی الله عنهما څخه د قوت تفسیر د وسلو په انواعو شوی دی، عکرمة رضی الله عنه ویلي: قوت: جنګي کلاګانې او د پټېدو ځایونو ته ویل کېږي، په یو بل روایت کې د عکرمة رحمت الله عليه څخه راغلي چې د قوت څخه مطلب نراسونه دي. وروسته تر هغه چې د غشي ویشتلو په اړه یې احادیث شریف ذکر کړل ویي ویل: په دې پوهېږی چې نن ورځ په غشي ویشتلو سره د دښمن اصلي هدف نه ویشتل کېږي ځکه چې دوی کلاشنکوپونه او توپونه کاروي ددوی نوو وسلو د غشو استعمال څه گټه نه لري که د دوی په څېر وسله ونه کارول شي هلاکوونکي مرض به عام شي، دمسلمانانو شړل به زیات شي، مسلمانان به بې زړه او کمزوري شي په نړۍ به د کفارو او بې لارو سلطنت او واکمني راشي، کوم چې زما نظر دی، الله جل جلاله ډېر ښه پوهېږي. دغه مقابله په مسلمانانو واکمنو او ددین په مرسته کوونکو ده، ښايي د هغه غشو ویشتلو فضیلت او بهتري داوسني غشو ویشتل ثابتوي ځکه چې هغه ددې په ځای درېږي ترڅو داسلام داصل او اساس څخه دفاع وکړي، زه دا نه وینم چې یو داعي به ویشتلو ته ضرورت نه لري مګر دغه ویشتل به یې جنت ته ان شاءالله دبريالیتوب سبب وګرځي او دا لرې نه ده چې دغه ویشتل به د الله جل جلاله په دې عموم

مبارک فرمان کې چې جل جلاله واعدوالهم ما استطعتم من قوه...) کې شامل شي ... تر اخره قوله پورې يې الله جل جلاله د پرې رحم وکړي.²⁹²

کله چې مسلمانان د مستقيم جنگ او جکړې څخه عاجز شي نو د وسلې او ضروري آلاتو د حتمي او لازمي پوره کېدو په اړه شيخ الاسلام ابن تيمه رحمت الله عليه وايي: لکه څنگه چې د جهاد تياري لپاره د قوت او آسونو د برابرۍ په هلکه کله چې د کېدلو څخه يې عاجز وي نو هر هغه څه چې پرته له هغه څخه واجب نه بشپړېږي نو هغه هم واجب دي.²⁹³

بېشکه ایماني برابرښت جل جلاله ایماني تربیه) واجب او د بريالیتوب اساسي عنصر ګڼل کېږي، او ګناه په ناکامۍ کې یو واضح او څرګند اثر لري او د ځینې غرو ګناه او د الله جل جلاله نا فرماني کله هم ټول لښکر ته زیان رسوي مګر دا صحیح ده چې وویل شي چې ددغه تیاري په سبب باید جهاد وروسته شي؟ هغه ځواب چې شرعي نصوص او اوسنی وضع پرې د لالت کوي دادی: چې کله جهاد فرض عین شي نو د ایماني تربیې د پوره کېدو لپاره یې وروسته کېدل نشته او یا هم چې کله دښمن د مسلمانانو په کوم هېواد یا سیمه یرغل وکړي، یا کفار پرې تېری وکړي او هلته په خلکو غیر شرعي جل جلاله وضعي) قانون چلوي اوس د ټولو یا زیاترو اسلامي هېوادونو همدا حالت دی، په دې ډول جهاد د فرض عین دی د ایماني تربیې د بشپړېدو لپاره یې وروسته والی ناروا دی، د دې ډول فرض عین جهاد وروسته کېدل دیو لوی فساد او زیان منځ ته راتللو سبب ګرځي.

ایا هلته له دې څخه لویه فتنه بله هم شته چې کفارو د اسلامي هېوادونو مرکزونه تر خپلې ولکې لاندې راوستلي پر دوی باندې کفري وضعي قوانین پلي کوي د مسلمانانو په منحرف او بې لارې کېدو کې بې حده هڅې کوي ترڅو یې په مختلفو لارو او فریبندو وسیلو سره د خپل دین نه وګرځوي ګمراه یې کړي او اسلامي هېوادونه د هغوی دښمنانو ته په دې ډول و سپاري چې ټوله شتمني یې لوټ ، فساد او بې لارې په کې خپره کړي نو هغه څوک چې ددې کفارو په مقابل کې د جهاد د ورسته کېدو په نظر دي تر څو دمجاهدینو تربیه بشپړه شي نو ددوی دا نظر د هغو عامو دلایلو مخالف دی کوم چې د جهاد د وجوب، دوام او ترقیامته پورې د هغه په استمرار او اوږدېدو باندې دلالت کوي.

- روح المعانی ج 2 ص 110 .²⁹²
- مجموع الفتاوی ج 28 ص 259 .²⁹³

ددې نظر څښتن په دې نه پوهېږي چې کفار د مومنانو په مقابل کې هغې پورې جگړه کوي چې د خپل دين څخه يې وگرځوي او هېڅکله د جهاد تربيه ورکونکو ته دا فرصت او موقع نه پرېږدي چې د خپل فکر سره سم مجاهدين وروزي زموږ اوسنی وضع ددې خبرې غوره گواه ده. ځکه دغه مجرمان دخپلو ټولو تشويقي او ويره خپراوي وسيلو په درلودلو سره کومې چې د زياتې اغېزې، خبري رسنيو او مادي وسيلو په شتون سره کولای شي چې په عامو وگړو اغېز وکړي په دې ډول کوم کسان چې د تربيه په نوم ورسره يو ځای شي او يو قدم وړاندې لاړ شي نو په حقيقت کې مجاهدين څو قدمه وروسته راوړي او نتيجه ډېره ښکاره او څرگنده ده او هغه د ډېرو خلکو د توري او مال تر اغېزې لاندې ددين ضايع کېدل او له منځه تلل دي د الله جل جلاله څومره ريښتيني فرمان دی چې وايي: جل جلاله وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا.....²⁹⁴

ژباړه: اوهمېشه به وي دوی جل جلاله کافران) چې جنگ به کوي دوی له تاسې سره ترهغه پورې چې بيرته وگرځوي دوی تاسې له دينه ستاسې که یی لاس ورسېږي جل جلاله او موقع و مومي). او همدارنگه الله جل جلاله فرمايلي دي چې: جل جلاله وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ..²⁹⁵

ژباړه: او هېڅکله به راضي نشي له تانه جل جلاله ای محمده) يهودان او نه نصرانيان ترهغه پورې چې متابعت وکړي ته ددين ددوی.

همدا رنگه دغه کافران هېڅکله هم د صالحې او نيکې تربيه کومه وسيله نه پرېږدي تر دې چې د هغه په وړاندې خنډونه پيدا کړي او يا يې هم د خپل معنوی مفهوم څخه داسې خالي کړي چې يواځې نوم او شکل يې پرته له کومې گټې او معنی څخه پاتې شي له همدې امله الله جل جلاله فرمايلي دي: وَلَوْلَا دَفَعَ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ لَهْدِمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾²⁹⁶

ژباړه: که چيرې نه وای دفع کول د الله خلکوسره ځينې ددوی لره په ځينو نورو باندې خامخا نړولي شوي به وي تکی او مدرسې او عبادتخاني او مسجدونه چې يادولی شي په هغو کې نوم د الله ډير او

- سورت بقره آيت 217 . 294

- سورت بقره آيت 120 . 295

- سورة حج آيت 40 . 296

خامخامرسته به وکړې هرو مرو الله له هغه چا سره چې مرسته ورکوي جل جلاله دين د) دغه الله ته بيشکه چې الله خامخا قوي د خپلو احکامو په تنفيذولوکې (دير زور والادى په هرچا).

که چېرې الله جل جلاله کافران د خپلې لارې په مجاهدينو دفع کړي نه وای نو د الله جل جلاله د عبادت لپاره به کوم نیک او سپڅلی ځای پاتې نه وه.

امام قرطبي رحمت الله عليه ويلي دي: که چېرې الله جل جلاله خپلو پيغمبرانو او عامو مسلمانانو ته ددښمنانو(کافرانو) وژل نه وى رواکړي نو مشرکانو به اسلامي نړۍ تر خپلې ولکې لاندې راوستې وى اودعبادت هغه ځايونه به يې له عبادت کولو څخه خالي او تش کړي وای چې د ټولو آسماني دينونو مشرانو ښوولي دي، مگر دا کافران يې دفع کړل او مخه يې ونيوله جهاد يې پرې واجب کړ ترڅو دينداره خلک دعبادت کولو لپاره موقع ومومي، جهاد په ټولو امتونو کې يو پخوانی امر او فرمان دی په همدې سره شرائع جوړ شوي او ټول دعبادت او پرستش ذوات پرې را غونډ شوي، لکه چې ويې ويل: د جهاد کولو اجازه دارنگه ورکړشوه چې مومنان دغزا وکړي، بيا دغه امر او فرمان په دې قول سره نورهم زور وموند چې جل جلاله وَلَوْلَا دَفَعُ اللّٰهُ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْاَرْضُ وَلَکِنَّ اللّٰهَ ذُو فَضْلٍ عَلَی الْعَالَمِينَ²⁹⁷

معنی دا چې که چېرې غزا او جهاد نه وای نو حق به مغلوب کړی شوی وای، کوم چې نصاری او صابئين جهاد بدبولي دايې د مذهب سره مخالف نظر دی ځکه که چېرې غزا نه وى نو هغه دين به له منځه تللی وى چې دفاع ترې کوي او همدارنگه دغه مواضع کومې چې وړاندې ددوی د تحريف، تبديل او منسوخ کېدونه ددې معنی لپاره ذکر شوی دی، معنی دا چې که د جهاد په وسيله ددې کفارو مقابله نه وى نو د موسى عليه السلام په زمانه کې به کليسا وې نړېدلې وای او د عيسي عليه السلام په زمانه کې به صومعې او بيبي جل جلاله چې دواړه د عبادت ځايونه دي) نړېدلي وای اودمحمدصلى الله عليه وسلم په زمانه کې به جوماتونه له منځه تللی وای امام ابن عطيه رحمت الله عليه ويلي دي: ددې مبارك آيت په تفسير کې همدغه صحيح نظر ويلي شوی دی.²⁹⁸

ددې مبارك آيت د معنی په څېر د الله جل جلاله دغه فرمان دی چې: وَلَوْلَا دَفَعُ اللّٰهُ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْاَرْضُ وَلَکِنَّ اللّٰهَ ذُو فَضْلٍ عَلَی الْعَالَمِينَ²⁹⁹.

- سورت بقره آيت 251 . 297

- تفسير قرطبي ج 12 ص 70 ، تفسير بېضاوی ج 4 ص 129 ، فتح القدیر ج 3 ص 157، زاد المسیر ج 1 ص 300 . 298

- سورت بقره آيت 251 . 299

ژباړه : او که چیرې نه وای دفع جل جلاله منع) کول د الله جل جلاله خلکولره ځینو ددوی لره په ځینو نوروسره نو خامخا به خرابه شوې وه ځمکه د هیواد په ظلم سره و لیکن الله جل جلاله څښتن د فضل جل جلاله احسان) دی په خلکوباندې جل جلاله نو ځینې په ځینو نورو سره له فساد څخه منع کوي) .

په دې معنی چې الله جل جلاله کافران په مومنانو او ظالمان په مظلومانو سره ، مفسدان په نیکانو سره دفع کوي او مخنیوی یې کوي که داسې نه وای نو کافران او مفسدان به غالب شوي وای ځمکه به یې د خباثت او فساد څخه ډکه کړې وای او مومنانو او نیکانو به نه د الله جل جلاله عبادت کړی وای او نه به یې د اسلام سپېڅلی دین ته دعوت تر سره کړی وای.³⁰⁰

له همدې امله امام ابن القيم رحمت الله علیه مجاهدین په دې ډول ستایلي دي:

یقیناً چې خپل نفسونه یې د الله جل جلاله په مینه د هغه ددین په دفاع او نصرت، او د لاله الاالله په اوچت والي او د هغه د دښمنانو په مخنیوي کې یې وبايلل، دوی دهر هغه چا دعملونو په اجر کې چې پخپلو توروپي ساتنه کوي اگر که پخپلو کورونو کې شپه تېره هم کړي ورسره شریک دی او ددې مجاهدینو لپاره دهغو عابدانو د عبادت په څېر اجر دی چې د دوی د جهاد او فتوحاتو په سبب یې کوي ځکه چې همدغه مجاهدین یې یواځیني سبب دی او شارع متسبب د بشپړ فاعل په مقام کې په ثواب او عذاب کې یو شانته ذکر کړی دی. له همدې امله د نیکی بلونکي او د بدی بلونکي د هر یوه لپاره هغه دکرڼې په سبب د هغوی د پیروانو په څېر ثواب او عذاب دی .³⁰¹

دا یو څرکند حقیقت دی چې ایماني چمتووالی د ژوند په ټولو مرحلو او وختو نو کې ترسره کېږي که دا دجهاد په پیل یا د جهاد په درشل او یا هم وروسته مرحله کې وي ځکه چې الله جل جلاله خپل پیغمبرصلى الله علیه وسلم ته دعبادت په دوام او استمرار تر هغې امر کړی چې مرگ ورته راشي الله جل جلاله فرمائي: **وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ**³⁰²

ژباړه: او عبادت کوه د رب خپل ترهغه پورې چې راشي تاته یقین جل جلاله يعني مرگ) .

- تفسیر قرطبي ج 3 ص 260 ، ابن کثیر ج 2 ص 633 ، ابو السعود ج 1 ص 265 مخونه وگوري .³⁰⁰

- طریق الهجرة ص 335 .³⁰¹

- سورت الحجر آیت 99 .³⁰²

د تربیې دغورو انواعو څخه هغه ډول ده چې دجهاد په اوږدوکې تر سره کېږي په خلکو باندې الله جل جلاله ته نږدیکت غالبېږي او ددې حالت څارنه ځانګړي خونه لري داځکه چې د نفسونو وژل ورته ډېر نږدې او د سر په سترګو یې ویني.

بېشکه پیغمبر صلی الله علیه وسلم په زمانه کې ځینې د مخالفت پېښې د هغو خلکو له اړخه رامنځته شوې چې جهاد ته ورسره تللي وه په دوی کې مشران او عادي مجاهدین شامل وه چې د دوی د لوړ مقام او اوچتې مرتبې سره سره بیا هم پیغمبر صلی الله علیه وسلم جهاد ونه دراوه تر څو ددې خلکو تربیه بشپړه کړي او همدارنګه څوک یې د خپل لښکر څخه ونه شړل بلکه دوی امر په معروف او نهی له منکر څخه د دوی د حالاتو او کړنې سره سم تر سره کوله، دا یو معلوم او مشهور حقیقت دی چې چاپې سیرت لوستلی وي. زه یې هم د دې پند یو اړخ یادوم چې د حضرت عبدالله بن عمر رضی الله عنه څخه روایت دی چې: پیغمبر صلی الله علیه وسلم خالد بن ولید رضی الله عنه بنوجذیمه ته ورولبږه دوی د جل جلاله (أسلمنا) یعنی موږ اسلام راوړی، لفظ اسلام یې نشو تلفظ کولای نو ویل یې: موږ ددین نه وتلي یو، موږ د دین نه وتلي یو، نو خالد رضی الله عنه ددوی په وژلو او بندي کولو پیل وکړ، زموږ هر یو ملګري ته یې یو بندي ورکړ، بیا یې زموږ هر یو ملګري ته د خپل بندي د وژلو امر وکړ نو ما ورته وویل زما د په الله جل جلاله سوګند وي چې خپل بندي به ونه وژنم او هیڅ یو ملګری به زما هم خپل بندي ونه وژني نو دا واقعه مو پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته ذکر کړه هغه صلی الله علیه وسلم وفرمایل: ای الله جل جلاله زه له هغه کړنې چې خالد بن ولید تر سره کړې بېزاریم. داپې دوه ځله تکرار کړه.³⁰³

دغه حدیث امام بخاری رحمت الله علیه په باب اذا قضی الحاکم بجور او خلاف اهل العلم فهو رد او همدارنګه امام احمد رحمت الله علیه امام ابن حبان رحمت الله علیه امام نسای رحمت الله علیه او امام بیهقي رحمت الله علیه روایت کړی دی.

نو خالد رضی الله عنه داسې یو عمل وکړ چې دغه خلک یې ووژل او حال دا چې هغوی مسلمانان شوي وه له همدې امله پیغمبر صلی الله علیه وسلم ددوی دیت او هغه مالونه یې چې تلف شوي وه ورولبږل حتی د سپي کودجل جلاله لوبنې) یې ورولبږه.

- صحیح البخاری، باب اذا قضی الحاکم بجور او خلاف اهل العلم فهو رد. ³⁰³

مقصد داچې پیغمبر صلی الله علیه وسلم حضرت خالد رضی الله عنه یی نه منفک کړ او نه یی دلنېکر څخه وویست او نه یی ددې کړنې په سبب جهاد معطل کړ، بلکې هغه څه چې شرعاً ورباندې وه لکه د دیت ورکول او د حضرت خالد رضی الله عنه دغه کړنه او عمل یی بد وباله.³⁰⁴

د حضرت علي رضی الله عنه څخه روایت دی چې ویلي یی دي: پیغمبر صلی الله علیه وسلم یوه سریه جل جلاله نظامي گروپ) ولېږلو چې یو انصاري یی پرې امیر وټاکه او دوی ته یی امر وکړ چې د خپل امیر اطاعت کوي نو دغه انصاري په قهر شو او ورته ویي ويل: آتاسو ته پیغمبر صلی الله علیه وسلم زما د اطاعت امر ندی کړی؟ دوی ورته وویل: هو، هغه ورته وویل: یقیناً دا زما قصد دی چې لږکی را غونډکړی اوربل کړی او بیا ځانونه په کې ورواچوی، نو صحابه کرامو لږکی راټول کړل او یی بل کړ کله یی چې د ورغور څېدو قصد وکړ یو بل ته یی کتل، ځینو ویل: موږ د پیغمبر صلی الله علیه وسلم ځکه اطاعت و کړ چې د اور څخه وتښتو آیا اوس په کې ورننوځو دوی په همدې کې وه چې د اور لمبې غلې شوې او غصه یی کښېناسته، نو دا واقعه یی پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته یاده کړه پیغمبر صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل: که چېرې ور ننوتلي وای نو هېڅکله به بیا ترې وتلي نه وای یقیناً اطاعت په نیکی او معروف کې دی. دا حدیث شریف امام بخاری رحمت الله علیه، امام مسلم رحمت الله علیه، امام أبوداود رحمت الله علیه، امام نسای رحمت الله علیه، امام احمد رحمت الله علیه او امم ابو یعلی رحمت الله علیه روایت کړی دی.

بېشکه د غه امیر دوی ته د اور ننوتلو امر وکړ په یقیني ډول دغه کار گناه او په ناحقه سره د ځان وژل دي خو ددې سره سره پیغمبر صلی الله علیه وسلم د جهاد د درېدلو امر ونه کړ او نه یی له لښکر څخه ویستل تر څو جهادي تربیه بشپړه کړي او نه یی هم ددې خلکو په څېر خبرې وکړي.

د عبدالله بن عمرو رضی الله عنه څخه روایت دی چې ویلي یی دي: د پیغمبر صلی الله علیه وسلم سره یو کس اوسېدو چې جل جلاله کرکه) نومېده مړ شو پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل: جل جلاله هغه په اور کې دی) خلك لاړل چې ویي کوري حالت یی و کوري نو یو ډول لباس لکه د چپني په شان یی پرته له اجازې په پټه سره اخیستی وه. دا حدیث امام بخاری رحمت الله علیه، امام مسلم رحمت الله علیه، امام احمد رحمت الله علیه، امام ترمذي رحمت الله علیه، امام ابن ماجه رحمت الله علیه او امام بیهقي رحمت الله علیه روایت کړی دی.

- تفسیر ابن کثیر ج 1 ص 536 . 304

نو دغه کس پیغمبرصلی الله علیه وسلم د مسلمانانو په غنیمتونو امین ټاکلی وه مگر نفس او شیطان یې په بدی سره ورته امر وکړ او دغه لباس یې په پټه سره واخیست، پیغمبرصلی الله علیه وسلم خبر ورکړ چې د جهنم په اور کې به یې اغوستی وي، خو سره ددې پیغمبرصلی الله علیه وسلم د جهادي تربیې د بشپړېدو له امله جهاد نه دی درولی تر څو مجاهدین دا تخته ډکه کړي او نه یې هم د ځینې مجاهدینو د نافرمانۍ او گناه له کبله خلک د جهاد څخه منع کړي دي.

په یوه غزا کې اسامة بن زید رضی الله عنهما یو کس د لاله الاالله کلیمې ویلو څخه وروسته وواژه پیغمبرصلی الله علیه وسلم دغه کار په ډېره سختۍ سره و غندلو، حضرت اسامة رضی الله عنه په دې کار باندې ډېر زیات پښیمانه شو، خو پیغمبرصلی الله علیه وسلم ددې کار څخه وروسته هم حضرت اسامة رضی الله عنه د جهاد کولو څخه منع نه کړ بلکې د پیغمبرصلی الله علیه وسلم وفات څخه وړاندې د هغه لښکر مشر او امیر هم وټاکل شو چې پخپله پیغمبرصلی الله علیه وسلم د کفارو د مقابلې لپاره چمتو کړی وه.

د حضرت اسامة بن زید رضی الله عنه څخه روایت دی وايي: پیغمبرصلی الله علیه وسلم حرقی ته ولېږلو سهار کفارو ته ورغللو او پرې غالب شوو ما او یو انصاري په یو کس پسې شوو کله موچې لاندې کړ وې ویل: لاله الاالله، انصاري لاس ونيو ولې ما په نېزه وواهه تر څو چې ومې واژه، کله چې له جهاد څخه را وگرځېدو، پیغمبرصلی الله علیه وسلم پرې خبرشو او وېې فرمایل: آی اسامة وروسته تر هغه چې لاله الاالله یې وویل تا و واژه، ماوویل: په همدې باندې یې خپل ځان ژغوره، خو پیغمبرصلی الله علیه وسلم تر هغه پورې دا لفظ تکرارواه چې ما دا هیله وکړه کاش له دې ورځې وړاندې مسلمان شوی نه وای. دا حدیث امام بخاری رحمت الله علیه امام مسلم رحمت الله علیه، امام احمد رحمت الله علیه، امام ابن حبان رحمت الله علیه او امام بیهقي رحمت الله علیه روایت کړی دی.

د ځینې صحابه کرامو څخه پرته له دې ځینې غلطۍ شوې مگر پیغمبرصلی الله علیه وسلم ددې په سبب د جهاد کولو څخه نه دي منع کړي او نه یې په ټولنیز ډول جهاد درولی تر دې چې د مجاهدینو د جهادي تربیې له بشپړېدو څخه متأكد او یقیني شي بلکې پیغمبرصلی الله علیه وسلم د هغه څه چې لیدلې یې دي او یا ورته رسېدلې دي په کلکه مخالفت کړی او د هرې خبرې یې د هغه مناسب غبرگون ښودلی دی، دا د هغه څه چې پېښ شوي دي د تبصرې او شننې پرته وړاندې کېږي.

د ابن ابی ملیکه څخه په صحیح الامام بخاری رحمت الله عليه کې روایت شوی چې ویلي یې دي: نږدې وه چې د نبوي امت غوره شخصیتونه جل جلاله ابوبکر، او عمر (رضی الله عنهما هلاک شوي وای کله چې د بني تمیم وفد راغی دوی دواړو د پیغمبر صلی الله علیه وسلم په حضور کې غږونه اوچت کړل یوه د اقرع بن حابس چې د بنو مجاشع د قبیلې څخه وه، او بل د یو بل شخص جل جلاله نافع رحمت الله علیه وایي: نوم یې را څخه هېرشوی) د تعین کېدو اشاره وکړه، ابوبکر رضی الله عنه عمر رضی الله عنه ته وویل: ستا زما د مخالفت څخه پرته بل مطلب نه وه، عمر رضی الله عنه وویل: زما مطلب ستا مخالفت نه دی، په دې هکله یې غږونه اوچت شول نو الله جل جلاله دغه آیت شریف نازل کړ: جل جلاله یا ایها الذین آمنوا لاترفعوا اصواتکم) دغه حدیث شریف په صحیح الامام بخاری رحمت الله علیه باب: لاترفعوا اصواتکم فوق صوت النبي) الایه کې ذکر شوی او همدارنگه امام ترمذي رحمت الله علیه د ابن ابی ملیکه رحمت الله علیه څخه روایت کړی چې ویلي یې دي: ماته عبدالله بن زبیر رضی الله عنه وویل: چې: اقرع بن حابس پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته راغی، ابوبکر رضی الله عنه وویل: یارسول الله! دخپل قوم مشر یې وټاکه، عمر رضی الله عنه وویل: یارسول الله! مشري مه ورکوه، د پیغمبر صلی الله علیه وسلم په وړاندې یې خبرې وکړې تردې چې غږونه یې جک شول ابوبکر رضی الله عنه عمر رضی الله عنه ته وویل: ستا زما د مخالفت څخه پرته بل مقصد نه وه، عمر رضی الله عنه وویل: ما ستا مخالفت نه غوښت. راوي وایي: له دې وروسته دغه آیت شریف نازل شو چې: جل جلاله لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ³⁰⁵ راوي وایي: له دې وروسته به چې کله عمر رضی الله عنه د پیغمبر صلی الله علیه وسلم په وړاندې خبرې کولې په داسې ډول به وې چې هېڅ به نه اورېدلې کېدې تر دې چې دپوهاوي لپاره به یې بیا پوښتنه ترې کوله، امام ترمذي رحمت الله علیه وایي: ابن زبیر یې خپل نیکه ابوبکر رضی الله عنه یاد نکړ، امام ترمذي رحمت الله علیه وایي: دغه حدیث حسن او غریب دی، ځینو دغه حدیث د ابن ابی ملیکه رحمت الله علیه څخه په مرسل ډول روایت کړی دی او عبدالله بن زبیر یې په کې نه دی ذکر کړی، أبو عمرو عبد الحکیم حسان وایي: په کوم لفظ یې چې دلته روایت کړی هغه دامام بخاري رحمت الله دی.

- سورت الحجرات آیت 2 . 305

واصل الاحدب د معرور څخه روايت كوي وايي: د ابوذررضى الله عنه په اوږه مې يوه ليك داره جامه او د مريي په اوږه مې يې هم يوه ليك داره جامه وليده، ما وويل: كه ددغه ترې اخيستې وى او اغوستې د دوي نو بشپړه جوړه به شوې واى او مريي ته به دبله جامه وركړې وى ابوذر رضى الله عنه وويل: زما او د دغه سړي تر منځ خبرې وې او مور يې اعجى وه ما يې د مور په هكله څه بدې خبرې وكړې، دامې پيغمبرصلى الله عليه وسلم ته يادكړل هغه مبارك راته وفرمايل: ايا فلاني شخص ته د ښكنځل و كړل، ما وويل: هو، بيا يې وفرمايل: مورته يې د ښكنځل او بد وويل، ما وويل: هو، بيا يې وفرمايل: په تاكې اوس هم د جاهليت اغېزه شته ما وويل: په دې مهال هم چې عمر مې زيات شوى او زوړ شوى يم ويې فرمايل: هو، دوى ستاسو وروڼه دي الله جل جلاله ستاسې تر لاس لاندې گرځولي دي، دچا تر لاس لاندې چې الله جل جلاله خپل ورور وگرځوي نو دهغه څه نه چې خوري يې بايد خوراك وركړي او د هغه څه نه چې اغوندي يې بايد لباس وركړي او د خپل وس څخه زيات بايد كار پرې ونه كړي او كه چېرې يې په زيات كار وگوماري بايد پخپله مرسته ورسره وكړي.

دغه حديث شريف: امام بخارى رحمت الله عليه په كتاب الايمان باب: المعاصي من أمر الجاهلية ولايكفر صاحبها الا بالشرك كې روايت كړى او همدارنگه امام مسلم رحمت الله عليه، امام ابو داود رحمت الله عليه، امام ترمذي رحمت الله عليه، امام احمد رحمت الله عليه، امام ابن ماجه رحمت الله عليه، امام بهقي رحمت الله عليه، او امام بزار رحمت الله عليه يوبل ته په نږدې الفاظو سره د حضرت ابوذررضى الله عنه څخه روايت كړى دى.

ددې حديث ځينې اړخونه د افك په واقعه كې ذكر شوي دي د حضرت عائشې رضى الله عنها څخه روايت دى وايي: پيغمبرصلى الله عليه وسلم به چې كله سفر ته د تللو اراده وكړه نو د خپلو مېرمنو تر منځ به يې پچه جل جلاله قرعه) اچوله د هرې يوې به چې پچه وختله همغه به ورسره تلله، نو زموږ ترمنځ يې هم په يوه غزا كې پچه واچوله او زما نوم وخوت او تر هغه وروسته چې د حجاب جل جلاله پردې) آيت نازل شو ورسره ووتلم، په كجاوه كې يې وړلم او په هغه كې به يې كوزولم سفر مو پيل كړ تر دې چې پيغمبرصلى الله عليه وسلم د غزا څخه فارغ شو او بېرته راوگرځېد مدينې منورې ته رانږدې شو، د شېبې د سفر غږ وشو، زه جكه شوم چې كله مې د سفر غږ واوږېد دلښكر څخه وړاندې تېره شوم كله چې دقضاء حاجت څخه فارغه شوم بېرته لښكر ته راوگرځېدم غاړې ته مې لاس كړ چې غاړې مې كومه چې د يمنى ورو دانوڅخه جوړه شوې وه شلېدلې وه بېرته وگرځېدم چې

خپله غاړه کې ومومم په دې سره ځنډ شوم نو هغه کسان چې زما کجاوه به یې پورته کوله راغلل او کجاوه یې په اوبښ بارکړه او زما هغه اوبښ یې روان کړ چې زما کجاوه یې ورله دوی گومان کاوه چې زه په کې یم په هغه زمانه کې ښځې سپکې او ډنگرې وې غوښتې یې نه وې اخیستې ځکه چې د طعام څخه به یې یوازې یوه کاشوغه کتغ خوړلو، نو له همدې کبله هغه کسان چې زما کجاوه یې پورته کوله داسې فکر ونه کړ چې زه په کې نشته یم زه وروکې نجلی وم اوبښ یې روان کړ تر دې چې رضی الله عنها وویل: هغه شخص چې دغه بهتان یې ووايه عبدالله بن ابي بن سلول وه مدینې منورې ته راغلو بشپړه یوه میاشت مې الله جل جلاله ته شکایت وکړ د بهتان ویونکو د پوڅو خبرو څخه زما په موجوده تکلیف یې شک کاوه او د پیغمبر صلی الله علیه وسلم څخه مې هغه نرمي نه لیدله کومه به مې چې د مرض په مهال ترې لیدله بلکې کوتې ته به راتلو او سلام به یې اچوه او بیا به یې فرمایل: څنگه یې، په هېڅ باندې نه پوهېدم تر هغه چې ددې بهتان نه پاکه شوم، یو ځلې زه دام مسطح سره قضاء حاجت لپاره لاړو هلته به یوازې یوه شپه بله شپه تللو او دا هغه مهال وه چې د کورونو سره نږدې مو احاطه نه وه جوړه کړې د لومړنیو عربو په څېر مو په صحرا او تفریح گاه کې ژوند کاوه، نو زه اوام مسطح بنت ابي رهم رواني وو د هغه په جامه کې پښه بنده شوه او ولوبده هغې وویل: مسطح د هلاک شي ما ورته وویل: ډېره بده خبره د وکره ایا هغه چاته بدوایي کوم چې د بدر په غزا کې کډون کړی، هغې وویل: ای هوښیارې آیا هغه څه د نه دي او رېډلي چې ویلي یې دي، بیا د بهتان ویونکو په باطلو خبرو خبره کړم نو مرض مې نور هم لازیات شو تر دې چې ویې ویل: یوه ورځ پیغمبر صلی الله علیه وسلم په منبر پاڅېد او ویې فرمایل: عبدالله بن ابي بن سلول ماته تکلیف راکوي او ناحقه خبرې کوي نو بیا یې وفرمایل: څوک د هغه شخص ضرر راڅخه دفع کوي چې شر یې زما تر اهل او کور پورې رسېدلی زما د په الله جل جلاله سوگند وي چې د خپل اهل په هکله پرته له خیر څخه بل څه را ته معلوم نه دي او داسې څوک یې ښودلي چې په هغه کې هم له خیر څخه بل څه نه وینم او زما څخه پرته زما کور ته ننوځي، سعد بن معاذ رضی الله عنه پاڅېد ویې ویل: یا رسول الله! زما د په الله جل جلاله سوگند وي چې زه به یې شر در څخه دفع کړم که د اوس له قبیلې څخه وي سر به یې ووهم او که چېرې زموږ د ورونو خزرچ له قبیلې څخه وي ته امر وکړه هغه به پلي کړو، سعد بن عباد رضی الله عنه د خزرچ قبیلې مشر پاڅېد مخکې ډېر نیک سړی وه مکر قومیت اغېز پرې وکړ ویې ویل: دروغ دووېل: زما د په الله جل جلاله سوگند وي چې نه به یې ووژني او نه به دا توان ولرې، په دې مهال اسید بن حضیر رضی

الله عنه پاڅيد او وېي ويل: دروغ د وويل زما دپه الله جل جلاله سوگند وي چې هرو مرو به يې ووژنو ته منافق يې د منافقينو دفاع كوي دواړه قبيلې اوس او خزرج سره پاڅېدل تر دې چې د جنجال قصد يې وكړ او پيغمبرصلى الله عليه وسلم په منبر باندې وه پيغمبرصلى الله عليه وسلم د منبر څخه راكوز شو غلي يې كړل تر دې چې چپ شول او عايشې ام المومنين رضی الله عنها وويل: تر دې چې په پيغمبرصلى الله عليه وسلم وحى نازل شو نو هغه غم او تكليف چې وړاندې به ورته رسیده اوس هم ورته ورسيد تر دې چې د مرغلرو په څير به د ژمي د وريځو په سخته يخنې كې خولې پرې راتللي كله چې پيغمبرصلى الله عليه وسلم ددې تكليف څخه راووت خندل يې نو لومړنى لفظ چې دمباركې خولې څخه يې راغی داوه: اى عايشې د الله جل جلاله شكر وكړه چې د تهمت څخه يې پاكه كړې، مور مې راته وويل: پيغمبرصلى الله عليه وسلم ته پاڅېره ما ورته وويل: نه هېڅكله به ورته جگه نشم او يوازې د الله جل جلاله دغه مبارك آيت نازل كړ چې: **إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ** ³⁰⁶

ژباړه: - بيشكه هغه كسان چې راغلل په دروغو سره هغه يوه ډله ده ستاسو نه .

كله چې الله جل جلاله دغه آيتونه زما په پاڅوالي كې نازل كړل ، ابوبكر رضی الله عنه چې مسطح بن اثائه ته يې دخپلولی له امله مصرف او خرڅ وركاوه وويل: زما د په الله جل جلاله سوگند وي چې وروسته تر دې چې د عايشې رضی الله عنها په هكله ناحقه خبرې وكړي هيڅ شى ورنكړم نو الله جل جلاله دغه آيت شريف نازل كړ: **وَلَا يَأْتِلْ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ** ³⁰⁷

ژباړه: - او نه خوري قسم خاوندان د فضل ستاسو نه ، او خاوندان د فراخۍ دې خبرې ته ، چې وكړي هغوى خاوند دخپلولی ته اومسكينانو ته اوهجرت كوونكو ته په لاره د الله كې او په كار ده چې معافي وكړي او مخ واړوي آيا نه خېنوى تاسو چې بېننه وكړي الله تاسو ته ، او الله بېنونكى مهربانه دى .

د غه واقعه په تفصيل سره امام بخاري رحمت الله عليه ، امام مسلم رحمت الله عليه ، امام احمد رحمت الله عليه ، امام حبان رحمت الله عليه ، امام بيهقي رحمت الله عليه او امام طبراني رحمت الله عليه روايت كړې دى.

- سورت نور آيت 11 . 306

- سورت نور آيت 22 . 307

ځينې صحابه کرام په زنا او ځينې نور د غلا په گناهونو ککړ شوي چې په دې دواړو حد واجبېږي، د حضرت أبو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی ويلي يې دي پيغمبر صلی الله عليه وسلم ته يو سړی راغی او هغه صلی الله عليه وسلم په جومات کې تشریف درلود جگ غږ يې وکړ ويي ويل: ای د الله رسوله! مازناکړې ده، پيغمبر صلی الله عليه وسلم مخ ترې وگرځاوه، بيا د پيغمبر صلی الله عليه وسلم د مخ مبارک هغه اړخ ته ورتاو شو چې مخکې يې ترې بل لوري ته اړولې وه ويي ويل: ای د الله رسوله! ما زنا کړې ده پيغمبر صلی الله عليه وسلم بيا مخ ترې وگرځاوه بيا د پيغمبر صلی الله عليه وسلم د مبارک مخ هغه اړخ ته راغی چې مخکې يې ترې اړولې وه کله يې چې پخپل ځان څلور ځله گواهي وويله پيغمبر صلی الله عليه وسلم را وغوښت او ورته ويي فرمايل: اياته ليونی يې؟ هغه وويل: نه ای د الله رسوله! پيغمبر صلی الله عليه وسلم وفرمايل: واده د کړی دی هغه وويل: هو، يا رسول الله! پيغمبر صلی الله عليه وسلم وفرمايل: دی بوځی او په تيږو يې ووژنی جل جلاله سنگسار) يې کړی. ابن شهاب رحمت الله عليه وايي: ماته هغه شخص ويلي چې د جابر رضي الله عنه څخه يې اورېدلي وه: زه د هغه کسانو په ډله کې وم چې دغه شخص يې سنگسار کړ نو موږ په مصلی کې په تيږو وواژه.

دغه حديث شريف: امام بخاری رحمت الله عليه، امام مسلم رحمت الله عليه، امام ابن حبان رحمت الله عليه او امام بهقي رحمت الله عليه روايت کړی او امام بخاری رحمت الله عليه په دې لفظ سره د أبوهريره رضي الله عنه څخه روايت کړی چې ويلي يې دي: موږ د پيغمبر صلی الله عليه وسلم سره د خيبر په غزا کې گډون وکړ يو شخص ته يې وويل چې دغه د اور د څښتنانو څخه دی خو کله چې جگړه پيل شوه نوموړي شخص سخته جگړه وکړه او بيا مړ شو پيغمبر صلی الله عليه وسلم وفرمايل: دغه شخص جهنم ته لاړ، وايي چې نږدې ځينې خلکو شک وکړ، دوی په همدې کې وه چې وويل شول نو موږی پخپله مړشو بلکې سخت ټپي شو کله چې شپه شوه د ټپ تاب يې را نه وړ او صبر يې ونه کړ نو خپل ځان يې پخپله وواژه پيغمبر صلی الله عليه وسلم له همدې واقعي خبر ورکړ، بيا يې وفرمايل: الله اکبر زه په دې گواهي ورکوم چې زه د الله جل جلاله بنده او د هغه رسول یم بيا يې بلال رضي الله عنه ته امر وکړ چې خلکو ته آواز وکړه چې: جنت ته يواځې مسلمان شخص دا خپلېږي او يقيناً الله جل جلاله دغه دين د فاجر شخص په وسيله نصرت او غلبه وړپه برخه کوي حاشيه ختمه شوه.

حضرت عبدالله بن صفوان يې د خپل پلار صفوان څخه روايت کوي چې هغه په جومات کې خپل څادر ته ډډه وهلې ويده وه چې يو چاڼې دسر څخه دغه څا در واخيست نو دغه غل يې پيغمبرصلي الله عليه وسلم ته راوست پيغمبرصلي الله عليه وسلم د هغه د لاس پرې کولو امر وکړ، صفوان رضي الله عنه وويل: يارسول الله د لاس پرې کول يې نه غواړم دغه څادر خيرات ورکوم پيغمبرصلي الله عليه وسلم وفرمايل: يعني وړاندې له دې څخه کېده اما کله د چې راوست اوس يې د پرېښيدو هېڅ امکان نشته.

دغه حديث امام نسايي رحمت الله عليه، امام ابوداود رحمت الله عليه، امام ابن ماجه رحمت الله عليه، امام احمد رحمت الله عليه او امام دارمي رحمت الله عليه روايت کړي دي.

د عروه بن زبير رضي الله عنه څخه روايت دی چې يوې ښځې د پيغمبرصلي الله عليه وسلم په زمانه کې د مکې مکرمې د فتحې په درشل غلاوکره نو قوم او تېرې سخت وارخطا شو اسامه بن زيد ته يې زاری کاني پيل کړې تر څو پيغمبرصلي الله عليه وسلم ته د دوی سپارش وکړي عروه رضي الله عنه وايي: کله چې حضرت اسامه رضي الله عنه په دې اړه پيغمبرصلي الله عليه وسلم ته وويل نو د پيغمبرصلي الله عليه وسلم د مبارک مخ رنګ واوښت او ويې فرمايل: ايا دالله جل جلاله دحدودو څخه د يو حد په اړه ماته سپارش کوئ، اسامه رضي الله عنه وايي: يارسول الله ماته بخښنه وغواړه کله چې شپه شوه پيغمبرصلي الله عليه وسلم دخلکو په منځ کې پاڅېده او پخپله خطبه کې يې د الله جل جلاله د ثنا او صفت بيان وکړ بيا يې وفرمايل: اما بعد: يقيناً ستاسو څخه رومبني خلک په دې سره هلاک او تباه شول چې کله به کوم عزتمن او قدرمن شخص غلاوکره پرته له جزا څخه به يې پرېښود او کله به چې کوم کمزوري شخص غلا په کې وکړه نو بيا به يې حد پرې جاري کاوه زما دپه هغه ذات چې محمدصلي الله عليه وسلم نفس يې په لاس جل جلاله بلاکيف) کې دی. که چېرې فاطمه د محمدصلي الله عليه وسلم لور غلا وکړي نو زه به يې لاس پرې کړم.

يعني که زما خپله لور هم دا جرم وکړي نو زه به د الله جل جلاله حد پرې جاري او لاس به يې پرې کړم، بيا پيغمبرصلي الله عليه وسلم د هغه ښځې د لاس پرې کېدو امر وکړ او لاس يې پرې قطع کړ وروسته دغه ښځې توبه ويسته او خپل عمل يې صحيح کړ او واده يې هم وکړ، عائشه رضي الله عنها وايي: بيا به زموږ کره راتلله او اړتيا به مې يې پيغمبرصلي الله عليه وسلم ته وړاندې کوله.

د غه حديث امام بخاری رحمت الله عليه، مسلم، امام ترمذي رحمت الله عليه، امام نسائي رحمت الله عليه، امام أبوداود رحمت الله عليه، امام ابن ماجه رحمت الله عليه او امام احمد رحمت الله عليه روايت کړی دی.

ایمانی تربیه د جهاد په درشل کې پرمخ بیول کېږي او دهغې لپاره جهاد نه وروسته کېږي، دا یواځې د بنده په مرګ سره پای ته رسېږي، او څوک چې وایي د جهادي تربیې په نه بشپړېدو سره باید جهاد وروسته شي دا په مکمل ډول د جهاد بندیدو ته مفضي کېږي یعني د جهاد د بندېدو باعث او لامل جوړېږي، کله چې په قرون فاضله یعني په نیکو پېړیو کې داسې حالات او واقعات منځ ته راغلي نو دا وروستني به له هغوی څخه غوره او یا هم له گناهونو څخه پاک او معصوم وي او بېشکه پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: په تاسې به داسې وخت نه راځي مګر وروستني به له رو مبني څخه بدوي تر دې چې د خپل پروردګار سره ملاقي او هغه جل جلاله ته به ورشي.

د غه حديث امام بخاری رحمت الله علیه روايت کړی او بشپړ یې داسې دی چې: د زبیر بن عدي رضی الله عنه څخه روايت دی ده ویلي چې مور أنس بن مالک رضی الله عنه ته راغلو او د حاجیانو د کړنو څخه مو ورته شکایت او کیله وکړه هغه وویل: صبر وکړئ بېشکه په تاسې باندې داسې زمانه نه راځي مګر وروستني زمانه به تر ډېرې څخه بده او خرابه وي تر دې چې خپل پروردګار ته ورشي، دغه حديث مې ستاسې د پیغمبر صلی الله علیه وسلم څخه اورېدلی دی.

په مسلمانانو لازم دي چې د ناتوانۍ له امله مستقیماً جهاد نشي کولای نو باید تیاری ورته ونیسي تر دې چې د کافرو پاچایانو د مقابلې لپاره لازمه توانمندي و مومي داسې نه لکه ځینې د جهادي فريضي څخه ناست خلک چې باطلې او ناروا لارې ورته لټوي بیا قانوني او وروا نوم ورته اخلي لکه طاغوتي پارلماني مجالسوته ننوتل، کوم چې پرته د الله جل جلاله د قانون څخه خلکو قوانین جوړوي، مخکې موهم وویل چې دا په اصل کې د الله څخه پرته باطل خدایان او الهه دي.

کوم تیاری چې الله جل جلاله دهغه په چمتووالي امر کړی دی دخلکو تدریب، چمتووالی، په ایماني تربیې، نیک عمل، زړورتیا، قرباني ځان تیریدنې، د امیر د امر منل او د هغه تابعداري کول دي او همدارنګه په دې کې دوسې تیاری او لازم نظامي پروګرامونه جوړول دي دغه ټول کارونه یواځې او یواځې تجربه لرونکي مجاهدین تعین وي نه د جهاد څخه ناست او بهانه لټوونکي خلک.

و الله اعلم

د شپې لس بجې او اته دويشت دقيقې 2006 ميلادى كال .
و الحمد لله الذين بنعمته ثم الصالحات اللهم تقبله منى فى صالحى الاعمال يوم لا ينفع مال و لابنون
الامن اتي الله بقلب سليم.

خاتمه

ددغه مهم بحث په پشپړيدو سره لاندې ټکي د يادولو وړدي :

۱- حدیث «الأئمة من قریش» صحیح دی ، ځکه چې طرق او اسانید یې زیات او روایت یې ډیر دي ، او زیاتو محققینو صحیح کړی دی ، ددې حدیث په معنی سره په صحیحینو کې هم نور احادیث راغلي دي .

۲ - په حدیث کې د امامت څخه مطلب خلافت دی .

۳- جمهورو علماؤ په امامت کې قرشي توب شرط گرځولی دی مگر ډیرو محدثینو ددغه شرط څخه تنازل کړی دی .

۴- په هغه وخت کې د سیاسي او طائفي حالاتو له وجهې زیاتره اهل السنة قرشي توب شرط بللی دی .

۵ - د حدیث روایتو قریشو ته د امامت حق ورکړی ، مگر دا حق په تقوی ، عدل ، او اصلاح پورې مقید دی او داسې نور شروط هم شته .

۶- کله چې د قریشو څخه قوت ، غلبه او مشري له منځه لاړه بیا دغه شرط هم ضرور و نه بلل شو .
۷- د قرشي توب شرط پدې معنی سره دی چې امامت په دوی کې محصور ندی ، بلکې د قرشي او غیر قرشي دواړه امامت روا دی .

۸ - قرشي توب د کمال او افضلیت شرط دی نه د جوړ والي او صحت شرط .

او همدارنگه د امام نصبول د هغه اتفاقي او اختلافي شرطونه ، د امام دندې ، د ولس دندې د امام په وړاندې ، د جگړې لپاره تیاری ، د جگړې وسایل ، د امیر اطاعت او په اخیر کې د امام نووي رحمت الله نصیحت نامه وړاندې کړی ده .

امام نووی رحمت الله علیه پخپله هر اړخیزه وینا کې مشرانو ته دنصیحت دمعنا په اړه ویلی دي :
دمسلمانو مشرانو لپاره دادي چې : دهغوی سره دحق ویل کیدو لپاره مرسته کول، دهغوی اطاعت کول، پدې سره د هغوی امرمنل، هغوی متوجه کول او دپته یی پام کول چې دولسونو سره نرمي وکړئ او کوم څیزته یی چی پام نه وي هغه ته توجه راگرځول، اوکوم چې د مسلمانانو دحقوقو څخه پاتې وي هغه ته توجه کول، او په ضد یی پاڅون نه کول، ددوی داطاعت او پیروی لپاره دمسلمانانو د زړونو راگرځول او یو ځای کول، امام خطابي رحمت الله علیه ویلی دي : دمشرانو د نصیحت څخه مطلب دادی چې : ددوی په امامت لمو نځ کول، له دوی سره جهاد ته تلل ، دوی ته زکات ورکول او په ضد یی وسله وال پاڅون نه کول ، اوکه ددوی څخه څه ناوړه یا بد چلند ښکاره شو، او دوی ته د نیکی دعا

کول ، دا ټول هغه څه دي چې د مسلمانانو پاچايانو څخه مطلب خلفاء راشدين او يا هغه څوک دي چې د مسلمانانو چارې پرمخ بيايي لکه : اميران او مشران .³⁰⁸
والسلام

اخځليکونو فهرست

1-القرآن الکریم .

- شرح صحيح مسلم ج 2 ص 83 .³⁰⁸

2-الاتصال الى فهم معرفة الخصال ،لابى محمد ابن حزم رحمت الله عليه . لكتاب: أرشيف ملتقى أهل الحديث تم تحميله في: المحرم 1432 هـ = ديسمبر 2010 م هذا الجزء يضم: المنتدى الشرعي العام.

3-الإحكام في أصول الأحكام (ط. الآفاق الجديدة) المؤلف: علي بن أحمد بن سعيد بن حزم الأندلسي أبو محمد الناشر: دار الآفاق الجديدة سنة النشر: 1403 - 1983 رقم الطبعة: 2 طبعة محققة على مخطوطتين ومقابلة على النسخة التي حققها الشيخ أحمد شاكر تقديم: إحسان عباس تصوير دار الآفاق الجديدة - بيروت تاريخ إضافته: 2008 / 10 / 15

4- أحكام القرآن (ابن العربي) المؤلف: أبو بكر بن العربي المالكي المحقق: محمد عبد القادر عطا ، الناشر: دار الكتب العلمية سنة النشر: 1424 - رقم الطبعة: 3

5- أحكام القرآن المؤلف: أحمد بن علي الرازي الجصاص أبو بكر المحقق: محمد صادق قمحاوي ، الناشر: دار إحياء الكتب العربية - مؤسسة التاريخ العربي سنة النشر: 1412 - 1992 ، تاريخ إضافته: 201 / 07 / 18

6- أحكام أهل الذمة (ط. رمادي) المؤلف: ابن قيم الجوزية؛ محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد الزرعي الدمشقي، أبو عبد الله، شمس الدين المحقق: يوسف بن أحمد البكري أبو براء - أحمد بن توفيق العاروري أبو أحمد الناشر: رمادي للنشر - الدما مسنة النشر: 1418 - 1997 .

7- الاحكام في اصول الاحكام لعلى بن محمد الأمدى / دار الفكر للطباعة والنشر والتوزيع بيروت لبنان عام 1424 ق .

8-الأحكام السلطانية ، الماوردي ، أبو الحسن علي بن محمد بن حبيب : (القاهرة: 1966م) .

9- إحياء علوم الدين المؤلف: أبو حامد محمد بن محمد الغزالي الطوسي (ت ٥٠٥ هـ) الناشر: دار المعرفة - بيروت .

10- أسد الغابة في معرفة الصحابة المؤلف: أبو الحسن علي بن أبي الكرم محمد بن محمد بن عبد الكريم بن عبد الواحد الشيباني الجزري، عز الدين ابن الأثير (ت ٦٣٠ هـ) لمحقق: علي محمد معوض - عادل أحمد عبد الموجود ، الناشر: دار الكتب العلمية الطبعة: الأولى سنة النشر: ١٤١٥ هـ - ١٩٩٤ م.

- 11-الإسلام وأوضاعنا السياسية ، للشهيد عبد القادر عوده ، (القاهرة : المختار الإسلامي ، ط 3 ، 1398هـ/1978م) .
- 12- أصول الدين المؤلف: جمال الدين أحمد بن محمد بن سعيد الغزنوي الحنفي (ت ٥٩٣هـ) المحقق: الدكتور عمر وفيق الداعوق الناشر: دار البشائر الإسلامية - بيروت - لبنان لطبعة: الأولى، ١٤١٩ - ١٩٩٨ .
- 13- أضواء البيان أضواء البيان في إيضاح القرآن بالقرآن المؤلف: محمد الأمين بن محمد المختار بن عبد القادر الجكني الشنقيطي (المتوفى: ١٣٩٣هـ) الناشر: دار الفكر للطباعة و النشر و التوزيع بيروت - لبنان عام النشر: ١٤١٥ هـ - ١٩٩٥ م.
- 14- اعتقاد اهل السنه لعبدالله بن احمد (السنة) ، المؤلف: أبو عبد الرحمن عبد الله بن أحمد بن محمد بن حنبل الشيبانيّ البغدادي (ت ٢٩٠هـ) ، المحقق: د. محمد بن سعيد بن سالم القحطاني الناشر: دار ابن القيم - الدمام ، الطبعة: الأولى، ١٤٠٦ هـ - ١٩٨٦ م.
- 15-الاكتفاء، بما تضمنه من مغازي رسول الله والثلاثة الخلفاء ، لأبي الربيع سليمان بن موسى الكلاعي الأندلسي (565-634هـ) تحقيق دكتور محمد كمال الدين عز الدين علي ، طبعة عالم الكتب.
- 16- البداية والنهاية ، المؤلف: أبو الفداء إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي البصري ثم الدمشقي (ت ٧٧٤هـ) الناشر: مطبعة السعادة - القاهرة، وصوّرتها: دار الفكر - بيروت .
- 17- بدايع السلك في طبائع الملك لأبي عبد الله الأزرق ، تحقيق على سامي النشار ، الناشر: الدار العربية للموسوعات ، تاريخ النشر 2006 ميلادي .
- 18- تاريخ بغداد تاريخ بغداد ، المؤلف: أبو بكر أحمد بن علي بن ثابت بن أحمد بن مهدي الخطيب البغدادي (ت ٤٦٣هـ) ، المحقق: الدكتور بشار عواد معروف الناشر: دار الغرب الإسلامي - بيروت الطبعة: الأولى، ١٤٢٢هـ - ٢٠٠٢ م .
- 19- تفسير القرآن العظيم المؤلف: أبو الفداء إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي البصري ثم الدمشقي (ت ٧٧٤هـ) المحقق: محمد حسين شمس الدين ، الناشر: دار الكتب العلمية، منشورات محمد علي بيضون - بيروت الطبعة: الأولى - ١٤١٩ هـ.
- 20- تفسير أبي السعود = إرشاد العقل السليم إلى مزايا الكتاب الكريم المؤلف: أبو السعود العمادي محمد بن محمد بن مصطفى (ت ٩٨٢هـ) الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت .

- 21- تفسير بيضاوى = أنوار التنزيل وأسرار التأويل المؤلف: ناصر الدين أبو سعيد عبد الله بن عمر بن محمد الشيرازي البيضاوي (ت ٦٨٥هـ) المحقق: محمد عبد الرحمن المرعشلي الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت الطبعة: الأولى - ١٤١٨ هـ.
- 22- تفسير پښتو (تفسير عجماني) د شيخ الهند او شيخ الاسلام شبير احمد عثمانى كې تأليف د مجمع الملك فهد چاپ مدينه منوره .
- 23: تفسير طبري : جامع البيان في تأويل القرآن المؤلف : محمد بن جرير بن يزيد بن كثير بن غالب الأملي، أبو جعفر الطبري (المتوفى: 310هـ) المحقق : أحمد محمد شاكر الناشر : مؤسسة الرسالة الطبعة : الأولى، 1420 هـ - 2000 م
- 24- تفسير قرطبي = الجامع لأحكام القرآن المؤلف: أبو عبد الله، محمد بن أحمد الأنصاري القرطبي تحقيق: أحمد البردوني وإبراهيم أطفيش الناشر: دار الكتب المصرية - القاهرة الطبعة: الثانية، ١٣٨٤ هـ - ١٩٦٤ م.
- 25- تلخيص الحبير في أحاديث الرافعي الكبير ، ، أبو الفضل أحمد بن علي بن حجر العسقلاني : تحقيق : السيد عبد الله هاشم اليماني المدني ، (المدينة المنورة : 1384هـ/1964/) .
- 26- تهذيب الرياسة وترتيب السياسة المؤلف: أبو عبد الله محمد بن علي بن الحسن القلعي الشافعي (ت ٦٣٠هـ) المحقق: إبراهيم يوسف مصطفى عجو الناشر: مكتبة المنار - الأردن الزرقاء الطبعة: الأولى.
- 27- الجامع الصغير = صحيح وضعيف الجامع الصغير وزيادته المؤلف: عبد الرحمن بن أبي بكر، جلال الدين السيوطي (ت ٩١١هـ) مع الكتاب: أحكام محمد ناصر الدين الألباني ، هذا الكتاب الإلكتروني، يمثل جميع أحاديث الجامع الصغير وزيادته للسيوطي، مع حكم الشيخ ناصر من صحيح أو ضعيف الجامع الصغير.
- 28 - حاشية ابن عابدين = حاشية رد المحتار، على الدر المختار: شرح تنوير الأبصار ، المؤلف: محمد أمين، الشهير بابن عابدين [ت ١٢٥٢ هـ] ، الناشر: شركة مكتبة ومطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده بمصر ، الطبعة: الثانية ١٣٨٦ هـ = ١٩٦٦ م ، عدد الأجزاء: ٦
- وصَوَّرَتْهَا: دار الفكر - بيروت [ولهم طبعةٌ أخرى أعادوا فيها صف الكتاب بحرف جديد؛ فليُتنبه] تنبيه: تم وضع «الدر المختار» للحصكفي بأعلى الصفحات، يليه مفصلاً بفصل: «حاشية ابن عابدين» عليه.
- 29- الخصائص الكبرى ، المؤلف: عبد الرحمن بن أبي بكر، جلال الدين السيوطي (ت ٩١١هـ) ، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت .

- 30- روح المعاني في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني، المؤلف: شهاب الدين محمود بن عبد الله الحسيني الألوسي (ت ١٢٧٠هـ)، المحقق: علي عبد الباري عطية، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت لبنان، الطبعة: الأولى، ١٤١٥ هـ.
- 31- الروح في الكلام على أرواح الأموات والأحياء بالدلائل من الكتاب والسنة، المؤلف: محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد شمس الدين ابن قيم الجوزية (ت ٧٥١هـ)، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت.
- 32- الرّوضُ الباسمُ في الدّيبِ عَنْ سُنَّةِ أَبِي الْقَاسِمِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وعليه حواشي لجماعة من العلماء منهم الأمير الصنعاني (المؤلف: ابن الوزير، محمد بن إبراهيم بن علي بن المرتضى بن المفضل الحسني القاسمي، أبو عبد الله، عز الدين، من آل الوزير (ت ٨٤٠هـ) تقديم: فضيلة الشيخ العلامة بكر بن عبد الله أبو زيد اعتنى به: علي بن محمد العمران الناشر: دار عالم الفوائد للنشر والتوزيع.
- 33- رياض الصالحين المؤلف: أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف النووي (ت ٦٧٦هـ) المحقق: شعيب الأرناؤوط الناشر: مؤسسة الرسالة، بيروت، لبنان الطبعة: الثالثة، ١٤١٩هـ/١٩٩٨م.
- 34- زاد المسير في علم التفسير المؤلف: جمال الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد الجوزي (ت ٥٩٧هـ) المحقق: عبد الرزاق المهدي الناشر: دار الكتاب العربي - بيروت الطبعة: الأولى - ١٤٢٢ هـ.
- 35- سبل السلام شرح بلوغ المرام المؤلف: محمد بن إسماعيل الأمير اليمني الصنعاني (١١٨٢ هـ) تحقيق: عصام الصبابطي - عماد السيد الناشر: دار الحديث - القاهرة، مصر الطبعة: الخامسة، ١٤١٨ هـ - ١٩٩٧ م.
- 36- سلسلة الأحاديث الضعيفة والموضوعة وأثرها السيئ في الأمة المؤلف: محمد ناصر الدين الألباني [ت ١٤٢٠ هـ] الناشر: مكتبة المعارف، الرياض - المملكة العربية السعودية الطبعة: الأولى للطبعة الجديدة (١٤١٢ هـ = ١٩٩٢ م) - (١٤٢٥ هـ).
- 37- سنن الترمذي المؤلف: محمد بن عيسى بن سورة بن موسى بن الضحاك، الترمذي، أبو عيسى (ت ٢٧٩هـ) تحقيق وتعليق: أحمد محمد شاكر (ج ١، ٢) ومحمد فؤاد عبد الباقي (ج ٣) وإبراهيم عطوة عوض المدرس في الأزهر الشريف (ج ٤، ٥) الناشر: شركة مكتبة ومطبعة مصطفى البابي الحلبي - مصر الطبعة: الثانية، ١٣٩٥ هـ - ١٩٧٥ م.
- 38- السنن الكبرى المؤلف: أبو عبد الرحمن أحمد بن شعيب النسائي (ت ٣٠٣ هـ) حققه وخرج أحاديثه: حسن عبد المنعم شلبي بمساعدة مكتب تحقيق التراث في مؤسسة الرسالة (أشرف عليه: شعيب الأرناؤوط قدم له: عبد الله بن عبد المحسن التركي الناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت الطبعة: الأولى، ١٤٢١ هـ - ٢٠٠١ م.

- 39- السياسة الشرعية المؤلف: تقي الدين أبو العباس أحمد بن عبد الحليم بن عبد السلام بن عبد الله بن أبي القاسم بن محمد ابن تيمية الحراني الحنبلي الدمشقي (ت ٧٢٨هـ) الناشر: وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد - المملكة العربية السعودية الطبعة: الأولى، ١٤١٨هـ
- 40- شبكة الالوكة مقال د / طالب بن عمر بن حيدر الكثيري .
- 41- شذرات الذهب في أخبار من ذهب المؤلف: عبد الحي بن أحمد بن محمد ابن العماد العكري الحنبلي، أبو الفلاح (ت ١٠٨٩هـ) حققه: محمود الأرناؤوط خرج أحاديثه: عبد القادر الأرناؤوط الناشر: دار ابن كثير، دمشق - بيروت الطبعة: الأولى، ١٤٠٦هـ - ١٩٨٦ م.
- 42- شرح العقيدة الطحاوية [لابن أبي العز الحنفي (ت ٧٩٢هـ)] (حققها وراجعها: جماعة من العلماء خرج أحاديثها: ناصر الدين الألباني الناشر: المكتب الإسلامي، بيروت، الطبعة التاسعة ١٤٠٨هـ - ١٩٨٨ م ثم أعاد طبعها بنفس ترقيم الصفحات: دار السلام بالقاهرة ١٤٢٦، وأوقاف قطر ١٤٣٥.
- 43- صحيح مسلم بشرح النووي ، (بيروت : دار إحياء التراث العربي ، ط 2 ، 1392هـ) .
- 44- الصارم المسلول على شاتم الرسول المؤلف: تقي الدين أبو العباس أحمد بن عبد الحليم بن عبد السلام بن عبد الله بن أبي القاسم بن محمد ابن تيمية الحراني الحنبلي الدمشقي (ت ٧٢هـ) المحقق: محمد محي الدين عبد الحميد الناشر: الحرس الوطني السعودي، المملكة العربية السعودية.
- 45- صحيح البخاري المؤلف: أبو عبد الله، محمد بن إسماعيل بن إبراهيم بن المغيرة ابن بردزبه البخاري الجعفي تحقيق: جماعة من العلماء الطبعة: السلطانية، بالمطبعة الكبرى الأميرية، ببولاق مصر، ١٣١١هـ، بأمر السلطان عبد الحميد الثاني ثم صَوَّرَها بعنايته: د. محمد زهير الناصر، وطبعها الطبعة الأولى ١٤٢٢هـ لدى دار طوق النجاة - بيروت، مع إثراء الهوامش بترقيم الأحاديث لمحمد فؤاد عبد الباقي، والإحالة لبعض المراجع المهمة.
- 46- صحيح الترغيب والترهيب للمنزدي ، (صحيح الترغيب الألباني ، محمد ناصر الدين :) (بيروت : مكتبة المعارف للنشر والتوزيع ، ط 1 ، 1421هـ) .
- 47- صحيح الجامع الصغير وزياداته المؤلف: أبو عبد الرحمن محمد ناصر الدين، بن الحاج نوح بن نجاتي بن آدم، الأشقودري الألباني (ت ١٤٢٠هـ) الناشر: المكتب الإسلامي.
- 48- صحيح سنن أبي داود المؤلف: الشيخ محمد ناصر الدين الألباني (ت ١٤٢٠هـ) الناشر: مؤسسة غراس للنشر والتوزيع، الكويت الطبعة: الأولى، ١٤٢٣هـ - ٢٠٠٢ م.
- 49- صقر عطيه فتوى بعنوان حديث : الأئمة من قريش ، (اسلام نيت) .
- 50- ضعيف الترغيب والترهيب المؤلف: محمد ناصر الدين الألباني الناشر: مكتبة المعارف للنشر والتوزيع - الرياض الطبعة: الأولى، ١٤٢١هـ - ٢٠٠٠ م عدد الأجزاء: ٢.

- 51- طريق الهجرتين وباب السعادتين المؤلف: محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد شمس الدين ابن قيم الجوزية (ت ٧٥١ هـ) الناشر: الدار السلفية، القاهرة، مصر الطبعة: الثانية، ١٣٩٤ هـ.
- 52- غياث الأمم في التياث الظلم المؤلف: عبد الملك بن عبد الله بن يوسف بن محمد الجويني، أبو المعالي، ركن الدين، الملقب بإمام الحرمين (ت ٤٧٨ هـ) المحقق: عبد العظيم الديب الناشر: مكتبة إمام الحرمين الطبعة: الثانية، ١٤٠١ هـ.
- 53- الفتاوى المصرية = مختصر الفتاوى المصرية لابن تيمية المؤلف: بدر الدين أبو عبد الله، محمد بن علي الحنبلي البعلبي (ت ٧٧٧ هـ) أشرف على تصحيحه: عبد المجيد سليم (مفتي الديار المصرية ورئيس لجنة الفتوى بالأزهر) شارك في تحقيقه وقام على طباعته: محمد حامد الفقي، بمطبعته السنة المحمدية (وصوّرتها دار الكتب العلمية وغيرها) عدد الصفحات: ٦٥١.
- 54- فتح الباري شرح صحيح البخاري، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي و محب الدين الخطيب، (بيروت: دار المعرفة، 1379 هـ).
- 55- فتح القدير المؤلف: محمد بن علي بن محمد بن عبد الله الشوكاني اليميني (ت ١٢٥٠ هـ) الناشر: دار ابن كثير، دار الكلم الطيب - دمشق، بيروت الطبعة: الأولى - ١٤١٤ هـ.
- 56- الفصل في الملل والأهواء والنحل المؤلف: أبو محمد علي بن أحمد بن سعيد بن حزم الأندلسي القرطبي الظاهري (ت ٤٥٦ هـ) الناشر: مكتبة الخانجي - القاهرة.
- 57- في ظلال القرآن المؤلف: سيد قطب إبراهيم حسين الشاربي (المتوفى: 1385 هـ) الناشر: دار الشروق - بيروت- القاهرة الطبعة: السابعة عشر - 1412...
- 58- فيض القدير شرح الجامع الصغير المؤلف: زين الدين محمد المدعو بعبد الرؤوف بن تاج العارفين بن علي بن زين العابدين الحدادي ثم المناوي القاهري (ت ١٠٣١ هـ) الناشر: المكتبة التجارية الكبرى - مصر الطبعة: الأولى، ١٣٥٦.
- 59- كشف اللثام شرح عمدة الأحكام المؤلف: شمس الدين، أبو العون محمد بن أحمد بن سالم السفاريني الحنبلي (ت ١١٨٨ هـ) اعتنى به تحقيقا وضبطا وتخريجاً: نور الدين طالب الناشر: وزارة الأوقاف والشؤون الإسلامية - الكويت، دار النوادر - سوريا الطبعة: الأولى، ١٤٢٨ هـ - ٢٠٠٧ م.
- 60- كنز العمال في سنن الأقوال والأفعال المؤلف: علاء الدين علي بن حسام الدين ابن قاضي خان القادري الشاذلي الهندي البرهانفوري ثم المدني فلمكي الشهير بالمتقي الهندي (ت ٩٧٥ هـ) المحقق: بكري حياني - صفوة السقا الناشر: مؤسسة الرسالة الطبعة: الخامسة، ١٤٠١ هـ/ ١٩٨١ م.
- 61- مجموع الفتاوى المؤلف: شيخ الإسلام أحمد بن تيمية جمع وترتيب: عبد الرحمن بن محمد بن قاسم رحمه الله وساعده: ابنه محمد وفقه الله الناشر: مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف - المدينة المنورة - السعودية عام النشر: ١٤٢٥ هـ - ٢٠٠٤ م.

- 62- مجموعة التوحيد ، رساله بيان النجاة و الفكاك من موالاة المرتدين وأهل الاشراك .
- 63- المحلى لابن حزم ، أبو محمد بن أحمد بن سعيد : ، (القاهرة : المطبعة المنيرية ، 1351هـ) .
- 64- المستدرک على الصحيحين الحاكم ، أبو عبد الله محمد بن عبد الله النيسابوري ، تحقيق : مصطفى عبد القادر عطا ، (بيروت : دار الكتب العلمية ، ط 1 ، 1411هـ/1990م) .
- 65- المستصفى من علم الأصول المؤلف محمد بن محمد بن محمد الغزالي حجة الاسلام / ت حمزه بن زهير الحافظ ، الناشر : شركة المدينة المنورة للطباعة .
- 65- مسند أبي يعلى أبو يعلى ، أحمد بن علي بن المثنى ، تحقيق : حسين سليم أسد ، (دمشق : دار المأمون للتراث ، ط 1 ، 1404هـ/1984م) .
- 66- مسند امام احمد مسند الشاميين ابن حنبل ، أحمد بن حنبل الشيباني ، (مصر : مؤسسة قرطبة) .
- 67- مشكاة المصابيح المؤلف: محمد بن عبد الله الخطيب التبريزي المحقق: محمد ناصر الدين الألباني الناشر: المكتب الإسلامي – بيروت الطبعة: الثالثة، ١٩٨٥ .
- 68- المعتمد في أصول الفقه المؤلف: أبو الحسين محمد بن علي الطيب البصري المعتزلي (ت ٤٣٦ هـ - ١٠٤٤ م) قدم له وضبطه: خليل الميس (مدير أزهر لبنان) الناشر: دار الكتب العلمية – بيروت الطبعة: الأولى، ١٤٠٣ .
- 69- المعجم الصغير، للطبراني، سليمان بن أحمد بن أيوب: تحقيق: محمد شكور محمود، (بيروت/عمان: المكتب الإسلامي/دار عمار، ط 1، 1405هـ/1985م) .
- 70- المعجم الكبير للامام للطبراني ، تحقيق : حمدي بن عبد المجيد السلفي ، (الموصل : مكتبة العلوم والحكم ، ط 2 ، 1404هـ/1983م) .
- 71- مغني و شرح كبير = الشرح الكبير على متن المقنع مطبوع مع المغني (المؤلف: شمس الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن أبي عمر محمد بن أحمد بن قدامة المقدسي (ت ٦٨٢ هـ) أشرف على طباعته: محمد رشيد رضا صاحب المنار عام النشر: ١٤٠٣ هـ - ١٩٨٣ تصوير: دار الكتاب العربي للنشر والتوزيع، بيروت.
- 72- مقالات الإسلاميين واختلاف المصلين المؤلف: أبو الحسن الأشعري ت ٣٢٤هـ) عنى بتصحيحه: هلموت ريتز الناشر: دار فرانز شتايز، بمدينة فيسبادن (ألمانيا) الطبعة: الثالثة، ١٤٠٠ هـ - ١٩٨٠ م.
- 73- مقدمة ابن خلدون ابن خلدون ، عبد الرحمن : ، (بيروت : دار إحياء التراث العربي ، ط 3) .

- 74-منار السبيل في شرح الدليل المؤلف: ابن ضويان، إبراهيم بن محمد بن سالم (ت ١٣٥٣هـ)
المحقق: زهير الشاويش الناشر: المكتب الإسلامي الطبعة: السابعة ١٤٠٩ هـ-١٩٨٩ م
- 75-منهج السنة في العلاقة بين الحاكم والمحكوم إسماعيل ، يحيى :، (مصر: دار الوفاء ، ط1 ،
1406هـ/1986م) .
- 76-المواقف المؤلف : عضد الدين عبد الرحمن بن أحمد الإيجي الناشر : دار الجيل - بيروت
الطبعة الأولى ، 1997تحقيق : د.عبد الرحمن عميرة.
- 77- نيل الأوطار شرح منتقى الأخبار (ط. الأفكار) المؤلف : الشوكاني؛ محمد بن علي بن محمد بن
عبد الله الشوكاني المحقق: رائد بن صبري بن أبي علف الناشر: بيت الأفكار الدولية.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library